

॥ अथ ऐतरेयब्राह्मणप्रारंभः ॥

ॐ नमः श्रीवेदपुरुषाय ॥ ॥ हरिः ॐ ॥ अग्निवैदेवानामवमो विष्णुः परमस्तदंतरेण सर्वा अन्या देवता आग्नावैष्णवं पु
 रोळाशानिर्वपति दीक्षणीयमेकादशकपालं सर्वाभ्य एवैनंत देवताभ्योऽनंतरायं निर्वपत्य अग्निर्वै सर्वा देवता विष्णुः सर्वा देवता
 एतवै यज्ञस्येत्येतन्वायदग्निश्च विष्णुश्च तद्यद्वा विष्णवं पुरोळाशानिर्वपत्य त एव तद्देवानुभवं तितदा हुयद्देकादशकपालः
 पुरोळाशोद्वावग्नाविष्णूकैनयोस्तत्र ह्यसिः काविभक्तिरित्यष्टाकपाल आग्नेयोऽष्टाक्षरा वैगायत्री गायत्रमग्ने रच्छंद्स्त्रि कपा
 लो वैष्णवं स्त्रिर्हर्दिं विष्णुर्व्यक्रमत सैनयोस्तत्र तृप्तिः सा विभक्तिर्धृतं चरुं निर्वपेत्तपो प्रतिष्ठितो मन्येत्स्यां वावसन प्रतिष्ठि
 तियो न प्रतिष्ठितिष्ठति तद्यद्धृतं तत्स्त्रियै पयो तं डुलास्ते पुंसस्तन्मिथुनं मिथुने नैवेनंत त्र्यजयापशुभिः प्रजनयति प्रजात्यै प्रजा
 यते प्रजयापशुभिर्य एव वेदार्थं यज्ञोवा एष आरब्ध देवतो यो दर्शपूर्णमासाभ्यां यजत आमावास्ये नवाह विषेष्टा पूर्णमासे
 नवातस्त्रिमेव हविषितस्त्रिन्वाहर्षिदीक्षेतैषो एकादीक्षां सप्तदशसामिधेनी रजुभ्रूयात्सप्तदशो वै प्रजापतिर्द्वादशमासाः पंच
 त्रयोहे संतश्चिश्चिरयोः समासेन तावान् संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापत्या यतनाभिरेवाभीराशोति य एव वेद ॥ १ ॥
 यज्ञो वै देवेभ्यऽउदक्रामत्तमिष्टिभिः प्रैषमैच्छन् यद्विष्टिभिः प्रैषमैच्छंस्तदिष्टीनामिष्टित्वं तमन्वविदन्ननु वित्तयज्ञो राशोति
 य एव वेद इह तयो वैनामैता यदाहु तथऽएताभिर्वेदान्यजमानो ह यति तदाहु तीनामाहु तित्वं मृतयः खलु वै तानामंयाभिर्दे
 वा यजमानस्य हवमायंति ये वै पथानोयाः स्तुतयस्तावा ऊतयस्तऽउ एवै तत्स्वर्गयाणां यजमानस्य भवंति तदाहु यदैन्यो जुहो

त्यथोनुचाहयजतिचकसात्तंहोतेत्याचक्षतइति यद्वावसतत्रयथाभाजनदेवताअमुमावहामुमावहेत्यावाहयतितदेव
 होतुर्होतृत्वंहोताभवतिहोतेत्येनमाचक्षतेयएवंवेद ॥ २ ॥ पुनर्वाएतमृत्विजोगर्भकुर्वतिपुं दीक्षयंत्यद्भिरभिषिंचतिरे
 तोवाआपःसरेतसमेवैनंतत्कृत्वादीक्षयतिनवनीतेनाभ्यंजंत्यज्यंवेदवानासुरभिष्टुतंमनुष्याणामायुतंपितृणानवनीतंग
 र्भाणांतद्यज्ञवनीतेनाभ्यंजतिस्वेनैवैनंतद्वागधेयेनसमर्धयंत्यंजत्येनैतेजोवाएतदक्षयोर्यदांजनंसतेजसमेवैनंतत्कृत्वादी
 क्षयंत्येकविंशत्यादर्भपिंजूलैःपावयंतिशुद्धमेवैनंतत्पूतं दीक्षयंति दीक्षितविमितंप्रपादयंति योनिर्वाऽएषादीक्षितस्य यद्दी
 क्षितविमितं यो निमेवैनंतत्स्वांप्रपादयंति तस्माद्भुवाद्योनेरास्तेचचरतिचंतस्माद्भुवाद्योनेर्गर्भाधियंतेचंप्रचजायंतेतस्मा
 द्दीक्षितंनान्यन्नदीक्षितविमितादादित्योभ्युदियाद्वाभ्यस्तमियाद्वापिवाभ्यावयेयुर्वाससाप्रोर्णवंत्युद्वंवाएतद्दीक्षित
 स्य यद्वासंउद्वेनैवैनंतत्प्रोर्णवंति कृष्णाजिनमुत्तरंभवत्युत्तरंवाउद्वज्जरायुजरायुणैवैनंतत्प्रोर्णवंति मुष्टीकुरुतेमुष्टीवैकृ
 त्वागर्भोन्तःशेतेमुष्टीकृत्वाकुमारोजायतेतद्यन्मुष्टीकुरुतेयज्ञंचैवतत्सर्वाश्चदेवतामुष्ट्योःकुरुतेतदाहुर्नपूर्वदीक्षिणःसंस
 वोस्तिपरिशुहीतोवाएतस्य यज्ञःपरिशुहीतादेवतानैतस्यातिरस्य परदीक्षिणएवयथातथेत्युन्मुच्य कृष्णाजिनमवभृथम
 भ्यवैतितस्मान्मुक्तागर्भाजरायोर्जायंतेसहैववाससाभ्यवैतितस्मात्सहैवोद्वेनकुमारोजायते ॥ ३ ॥ त्वमग्नेसप्रथाअ
 सिंसोमयास्तेमयोभुवइत्याज्यभागयोःपुरोनुवाक्येअनुब्रूयाद्यःपूर्वमनीजानःस्यात्तस्मैत्वयायज्ञं वितन्वतइति यज्ञमेवा

सा एतद्वितनोत्यग्निः प्रबलेन मन्मना सोमगीर्भिष्टावयमितियः पूर्वमीजानः स्यात्तस्मै प्रबामिति पूर्वकर्माभिवदतितत्तन्नाह
 त्यमग्निर्वृत्राणि जघनं त्वंसोमासि सत्पतिरिति वात्रं द्वावेव कुर्याद्दृत्रं वा एष हंति यं जघनमति तस्माद्वात्रं द्वावेव कर्तव्या व
 श्चिमुखं प्रथमो देवतानामग्निश्च विष्णो तप उत्तमं मह इत्याग्नावैष्णवस्य हविषो यज्यन्तु वाक्ये भवतं आग्नावैष्णव्यौ रूपसमृ
 ङ्घ्रै एतद्द्वयं जस्य समृद्धं यद्रूपसमृद्धं यत्कर्म क्रियमाणं सृगभिवदत्यग्निश्च हवै विष्णुश्च देवानां दीक्षापालौ तौ दीक्षाया ईशाते तद्य
 दग्नावैष्णवं हविर्भवति यौ दीक्षाया ईशाते तौ प्रीता तौ दीक्षां प्रयच्छतां यौ दीक्षयिता रौ तौ दीक्षयेतामिति त्रिष्टुभौ भवतः सेंद्रिय
 त्वाय ॥ ४ ॥ गायत्र्यौ स्विष्टकृतः संयाज्ये कुर्यात्ते जरकामो ब्रह्मवर्चसकामस्ते जो वै ब्रह्मवर्चसं गायत्री तेजस्वी ब्रह्मवर्च
 सी भवति य एवं विद्वाङ्गायत्र्यै कुरुते ज णिहा वायुः कामः कुर्यात्तां युर्वाऽज णि क सर्वमायुरेति य एवं विद्वा नु णि हौ कुरुते ऽ
 नुष्टुभौ स्वर्गकामः कुर्यात्तद्दयोर्वा अनुष्टुभौश्चतुःषष्टिरक्षराणि त्रयस्त्रयस्त्रयः कुर्यात्तां युर्वाऽज णि क सर्वमायुरेति य एवं विद्वा नु णि हौ कुरुते
 कात्रो हति स्वर्ग एव लोके चतुःषष्टि तमेन प्रतितिष्ठति प्रतितिष्ठति य एवं विद्वा ननुष्टुभौ कुरुते बृहत्या श्री कामो यशस्कामः कुर्या
 तं श्री वै यशस्कंदसांबृहती श्रियमेव यश आत्मन्धर्ते य एवं विद्वा न्बृहत्या कुरुते पंक्तीयज्ञकामः कुर्यात्तपां को वै यज्ञं उपै नं यज्ञो
 नमति य एवं विद्वा न्पंक्ती कुरुते त्रिष्टुभौ वीर्यकामः कुर्यात्तौ जो वा इन्द्रियं वीर्यं त्रिष्टुबो जस्वीन्द्रियवान् वीर्यवान् भवति य एवं वि
 द्वांस्त्रिष्टुभौ कुरुते जगत्या पशुकामः कुर्यात्तं जागता वै पशवः पशुमान् भवति य एवं विद्वा न्जगत्या कुरुते विराजा वन्नाद्यकामः

कुर्वीतां वै विराट् तस्माद्यैव भूयिष्ठमन्नं भवति सऽएव भूयिष्ठलोके विराजति तद्विराजो विराट् र्वैविस्वे पुराजति श्रेष्ठः
 स्थानां भवति य एवं वेद ॥ ५ ॥ अथोपंचवीर्यवा एतच्छंदो यद्विराज्यं त्रिपदा ते नो णिहा गायत्र्यै यदस्या एकादशाक्षरा
 णिपदानि तेन त्रिष्टुभ्य त्रयस्त्रिंशदक्षरा तेनानुष्टुप्त्रवा एकेनाक्षरेण च्छंदोऽसि विधित्वेन द्वाभ्यां यद्विराट् तत्पंचमं सर्वेषां छंदसां
 वीर्यमवर्धे सर्वेषां छंदसां वीर्यमश्नुते सर्वेषां छंदसां सायुज्यं सरूपतां सलोकतामश्नुतेऽन्नादोन्नपतिर्भवत्यश्नुते प्रजया क्षायं य
 एवं विद्मः ॥ निवराजो कुरुते तस्माद्विराजा वेवकर्तव्यं प्रेक्षो अन्न इमो अन्न इत्येते ऋतं वा वदीक्षा सत्यं दीक्षा तस्माद्दीक्षितेन सत्यमे
 व वदितव्यमथो खलवाहुः को हतिमनुभ्यः सर्वसत्यं वदितुं सत्यं संहिता वै देवा अमृतं संहितामनुभ्या इति विचक्षणवती वाचं व
 देच्चक्षुर्वै विचक्षणं विद्येनेन पश्यतीत्येतद्भवैमनुभ्येषु सत्यं निहितं चक्षुस्तस्मादाचक्ष्णामाहुरद्रागिति स यद्यदर्शमित्याह
 यास्यश्च दधाति यद्युवै स्वयंपश्यति न वह्नानां च नान्येषां श्रद्धाति तस्माद्विचक्षणवती मेव वाचं वदेत्सत्योत्तराहैवास्व वापुदि
 ता भवति भवति ॥ ६ ॥ इति प्रथमपंचिकायां प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

स्वर्गवा एतेन लोकमुपपद्यंति यस्यायणीयस्तत्प्रायणीयस्य प्रायणीयत्वं प्राणो वै प्रायणीय उदान उदयनीयः समानो हरे
 ता भवति समानो हि प्राणो दानो प्राणानां हृदयै प्राणानां प्रतिप्रज्ञात्यै यज्ञो वै देवेभ्य उदक्रामंते देवान किं च नाशं कुर्वन् कर्तुं न प्रा
 जानं स्तेब्रुवन्नादिति त्वयमेयं ज्ञं प्रजानामेति सा तथैत्यब्रवीत्सा वै वो वरं वृणाऽइति वृणीष्येति सैतमेव वरमवृणीतं सत्प्रायणा य

ज्ञाः संतुमदुदयनाइतितथेतितस्माददित्यश्चरुः प्रायणीयो भवत्यादित्य उदयनीयो वरवृ तोह्यस्या अथो एतं वरमवृणीतं म
 धैवप्राचीं दिशं प्रजानाथाग्निनादक्षिणां सोमेन प्रतीचीं सवित्रोदीचीं मिर्तिपश्यां यजति यत्पश्यां यजति तस्मादसौ पुर उदेति
 पश्चात्समेति पश्यां ह्येषो नुसंचरत्याग्नेयजति यदग्नेयजति तस्माद्वक्षिणतो प्रओषधयः पच्यमाना आयां त्याग्नेय्यो ह्योषधयः
 सोमं यजति यत्सोमं यजति तस्मात्प्रतीचीं योष्यापो बह्वयः स्यंदं ते सोम्या ह्यापः सवितारं यजति यत्सवितारं यजति तस्मादुत्तर
 तः पश्चादयं धृचिष्ठं पवमानः पवते सवितृ प्रसूतो ह्येष एतत्पवतं उत्तमामदिति यजति यदुत्तमामदिति यजति तस्मादुत्तर
 वृष्ट्याभ्युनत्यभिजिघ्रति पंच देवता यजति पांक्तो यज्ञः सर्वादिशः कल्पते कल्पते यज्ञोपितम्यै जनतायै कल्पते यज्ञैवं विद्वा
 न्होता भवति ॥ ७ ॥ यस्ते जो ब्रह्मवर्चसमिच्छेत्प्रयाजाहुतिभिः प्राङ्मुसहयात्ते जो वै ब्रह्मवर्चसं प्राचीं दिक्तेजस्वी ब्रह्मव
 र्चसी भवति य एवं विद्वान्प्राङ्तेति यो ब्राह्ममिच्छेत्प्रयाजाहुतिभिर्दक्षिणासहयाद्ब्राह्मो वा एषोन्नपतिर्यदग्निरन्नादोन्नपतिर्भ
 वत्यश्नुते प्रजयाज्ञाद्यं य एवं विद्वान्दक्षिणैति यः पशूनिच्छेत्प्रयाजाहुतिभिः प्रत्यङ्मुसहयात्पशवो वा एते यदापः पशुमान् भव
 ति य एवं विद्वान्प्रत्यङ्तेति यः सोमपीथमिच्छेत्प्रयाजाहुतिभिरुदङ्मुसहयादुत्तराहवै सोमो राजा प्रसोमपीथमाप्नोति य एवं वि
 द्वानुदङ्तेति स्वर्ग्यो धर्वादिर्कसर्वसु दिक्षुराप्नोति सम्यं चोवाऽइमेलोकाः सम्यं चोस्माऽइमेलोकाः श्रियै दीद्यति य एवं वेद प
 श्यां यजति यत्पश्यां यजति वाचमेव तद्यज्ञमुखे संभरति प्राणापानावग्नीषोमैः प्रसवाय सविता प्रतिष्ठित्या आदितिः पश्यामेव

यजति यत्प्रथममेव यजति वा चैव तद्यज्ञं पशामपिनयति च क्षुषी एवाग्नीषोमौ प्रसवाय सविता प्रतिष्ठित्या अदितिश्च क्षुषा वै दे-
वायज्ञं प्राजानंश्च क्षुषावा एतत्प्रज्ञायते यदप्रज्ञेयं तस्मादपि मुखश्चरित्वा यदैवानुष्ठयां च क्षुषा प्रजानां त्र्यध प्रजानां त्रि यद्वै त-
देवायज्ञं प्राजानं त्र्यस्यावाव तत्प्राजानं त्र्यस्यां समभरन्नस्यैवै यज्ञस्तायते ऽस्यैकियते स्यैसंभ्रियते इयं ह्यदिति स्तुतमा मदि-
तियजति यदुत्तमा मदिति यजति यज्ञस्य प्रज्ञा त्र्यैस्वर्गस्य लोका स्यानुख्या त्र्यै ॥ ८ ॥ देवविशः कल्पयितव्या इत्याहुस्ताः कल्प-
माना अनुमनुष्यविशः कल्पं तद्वदिति सर्वा विशः कल्पं ते कल्पते यज्ञोपितस्यै जनतायै कल्पते यत्रैवं विद्वान्होता भवति स्वस्तिनः
पश्या सुधन्वस्वित्यन्वाह स्वस्य पशुवृजने स्वर्वाति ॥ स्वस्तिनः पुत्रकृधेषु योनिषु स्वस्तिराये मरुतो दधातनेति मरुतो वै देवा-
नां विशं स्ता एवै तद्यज्ञमुखे चीहृत्सर्वै र्दण्डोभिर्यजोदित्याहुः सर्वै र्दण्डोभिरिष्ट्वा देवाः स्वर्गलोका मजयंस्तथैवै तद्यजमानः स
र्वै र्दण्डोभिरिष्ट्वा स्वर्गलोकां जयति स्वस्तिनः पश्या सुधन्वसु ॥ स्वस्तिरिच्छिप्रपथे श्रेष्ठेति पश्यायाः स्वस्ते चिष्टुभा वग्ने नयसु
पथारये अस्माना देवाना मपि पश्या मगन्मैत्यग्ने स्त्रिष्टुभा त्वं सोम प्रचिकितो मनीषायाते धामानि दिवि यापुथि व्यामिति सोम
स्य त्रिष्टुभां वा विश्वदेवं सत्पतिय इमा विश्वा जाता नीति सवितुर्गायत्र्यो सुत्रा माणं पुथिर्वीद्या मने हसं मही मूषुमतारं सुवता
नामिं त्यदिते र्जगत्प्रवितानि वाव सर्वाणि च्छंदांसि गायत्रं त्रैष्टुभं जागतमन्व न्या न्येता नि हि यज्ञे प्रतमा मिवाक्रियत एतै र्हेवा

१ भाष्ये ज्ञावसानाभावः 'धन्वसु स्वस्ति ऋद्धि' इति संहिता पाठस्तत्र ।

अस्य ऋद्धो भिर्यजतः सवै ऋद्धो भिरिष्टं भवति य एवं वेद ॥९॥ तावाऽएताः प्रवर्त्यो नेतुमत्यः पथिमत्यः स्वस्तिमत्य एतस्य ह
 विषो याज्यानुवाक्या एताभिर्वा इष्टुर्देवाः स्वर्गलोकमजयं स्तथैव तद्यजमान एताभिरिष्ट्वा स्वर्गलोकं जयति तासु पद्मस्ति
 स्वस्तिराये मरतो दधातनेति मरतो हवै देवविशो तस्मिन् भाजनास्तेभ्यो हयो निवेद्य स्वर्गलोकमेतीश्वरहैनं निवारोद्धो विवा
 मंथितोः सयदाह स्वस्तिराये मरतो दधातनेति तं मरुद्भ्यो देवविद्भ्यो यजमानं निवेदयति न हवा एनं मरतो देवविशः स्वर्गलो
 कं यतं निरुधते न विमश्नते स्वस्ति है नमत्यजंति स्वर्गलोकमभिय एवं वेद विराजा वेतस्य हविषः स्विष्टकृतः संयाज्ये स्याता येन य
 स्त्रिंशदक्षरे ॥ सेदग्निरग्नीं ऽरत्य रत्वन्यान्तसेदग्निर्यो वनुष्यतो निपातीत्येतैर्विराड्भ्यां वा इष्टुर्देवाः स्वर्गलोकमजयं स्तथैवैत
 द्यजमानो विराड्भ्यामिष्ट्वा स्वर्गलोकं जयति तेन यस्त्रिंशदक्षरे भवतस्त्रयस्त्रिंशद्देवाऽअष्टौ वसव एका दश रुद्रा द्वादशादि
 त्याः प्रजापतिश्च वषट्कारश्च तत्प्रथमे यज्ञमुखे देवता अक्षरभाजः करोत्यक्षरेणाक्षरेणैव तदेवतां प्रीणाति देवपात्रेणैव तदेवता
 स्तर्पयति ॥१०॥ प्रयाजवदनुयाजं कर्तव्यं प्रायणीयमित्याहुर्हीनमिव वा एतदीं खितमिव यत्प्रायणीयस्यानुयाजाऽइति
 तत्तन्नाह त्वं प्रयाजवदेवानुयाजवत्कर्तव्यं प्राणावै प्रयाजाः प्रजानुयाजा यत्प्रयाजानंतरियात्प्राणां स्तद्यजमानस्यांतरियाद्य
 दनुयाजानंतरियात्प्रजांतद्यजमानस्यांतरियात्तस्मात्प्रयाजवदेवानुयाजवत्कर्तव्यं पत्नी नै संयाजयेत्संस्थितय जुर्न जुहुया
 तावतैव यज्ञो संस्थितः प्रायणीयस्य निष्कासं निदध्यात्तमुदयनीयेनाभिनिर्वपेद्यज्ञस्य संतत्यै यज्ञस्याव्यवच्छेदायाथोखलु

यस्यामेवस्थार्याप्रायणीयंनिर्वर्त्तस्यामुदयनीयंनिर्वर्त्तत्वावतैवयज्ञःसंततोव्यवच्छिन्नोभवत्यमुष्मिन्वाएतेनलोकेराधु
वर्तिनास्मिन्नित्याहुर्नप्रायणीयमितिप्रायणीयमितिनिर्वर्त्तप्रायणीयमितिचरंतिप्रयंत्येवास्माहोकाद्यजमानादित्यवि
द्ययैवतदाहुर्व्यतिषजेद्याज्यानुवाक्यायाःप्रायणीयस्यपुरोनुवाक्यास्ताउदयनीयस्ययाज्याःकुर्याद्याउदयनीयस्यपुरोनु
वाक्यास्ताःप्रायणीयस्ययाज्याःकुर्यात्तद्व्यतिषजंत्युभयोर्लोकायोर्ऋक्षाऽभयोर्लोकायोःप्रतिष्ठित्याऽभयोर्लोकायोर्ऋक्षो
त्युभयोर्लोकायोःप्रतिष्ठित्यतिप्रतिष्ठित्यएवंवेदादित्यश्चरःप्रायणीयोभवत्यादित्यउदयनीयोयज्ञस्यधृत्यैयज्ञस्यवर्त्तन
ध्यैयज्ञस्याप्रसंसार्यतद्यथैवाद्दतिहस्माहतेजन्याउभयतोतयोरप्रसंसायवसौनह्यात्येवमेवैतद्यज्ञस्योभयतोतयोरप्रसं
सायवसौनह्यातिवदादित्यश्चरःप्रायणीयोभवत्यादित्यउदयनीयःपश्ययैवेतस्वस्त्याप्रयतिपश्यांस्वस्तिमभ्युद्यंतिस्वस्त्ये
वेतःप्रयंतिस्वस्त्युद्यंतिस्वस्त्युद्यंति ॥ ११ ॥ इतिप्रथमपंचिकायांद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

प्राच्यावैदिशिदेवाःसोमंराजानमकीर्णंस्तस्मात्प्राच्यांदिशिक्रीयतेतंत्रयोदशान्मासादकीर्णंस्तस्माज्जयोदशोमासो
नानुविद्यतेनवैसोमविक्रय्यनुविद्यतेपापोहिंसोमविक्रयीतस्यक्रीतस्यमनुष्यानभ्युपावर्त्तमानस्यदिशोवीर्याणीन्द्रियाणि
व्युदसीदंस्तान्येकयर्चावाररुत्संतानिनाशक्रुवंस्तानिद्वाभ्यांतानितिसुभिस्तानिचतसृभिस्तानिपंचभिस्तानिषड्भिस्ता
निसप्ताभिर्नैवावारंधतान्यष्टाभिरवारंधताष्टाभिराश्रुवतंयदष्टाभिरवारंधताष्टाभिराश्रुवतंतदष्टानामष्टत्वमश्रुतेषु

छात्कामयतेयएवंवेदंतस्मादेतेषु कर्मस्वष्टावष्टावनूच्यंतं इंद्रियाणां वीर्याणामवरुद्धे ॥ १२ ॥ सोमायक्रीताय प्रोह्यमाणा
 यानुब्रूहीत्याहाव्ययुर्भद्रादभि श्रेयः प्रेहीत्यन्वाहायंवावलोको भद्रंस्तस्मादसावेवलोकः श्रेयान्स्वर्गमेव तच्छोकैयजमानं
 गमयति बृहस्पतिः पुर एतातेऽअरित्वतिब्रह्मवैबृहस्पतिर्ब्रह्मैवास्मा एतत्पुरोगवमकर्णवैब्रह्मणवद्रिभ्यत्यथेमवस्यवरऽआ
 पृथिव्याऽइति देवयजनं वैवरपृथिव्यै देवयजन एवैनंतदवसाययत्यरेशन्नूकणुहिसर्ववीरइति द्विषंतमेवास्मै तत्पाभ्मानं
 भ्रातृव्यमपवाधतेऽधरं पादयति सोमयास्तेमयो भुवइति तृचंसौम्यं गायत्रमन्वाहसोमेराजनि प्रोह्यमाणं स्वयैवैनंतदेवत
 यास्वेनच्छंदासासमर्धयति सर्वेनंदंति यशसा गतेनेत्यन्वाहं यशोवै सोमो राजा सर्वोहवा एतेन क्रीयमाणेन नंदंति यश्च यज्ञे ल
 ष्यमानो भवति यश्च न सभासाहेन सख्या सखाय इत्येवै ब्राह्मणानां सभासाहः सखायत्सोमो राजा किलिषस्पृदित्येष उए
 व किलिषस्पृद्योवै भवति यः श्रेष्ठतामश्नुते स किलिषं भवति तस्मादाहुर्मानुवो चोमाप्रचारीः किलिषं नुमायातयजिति पि
 तुषणिरित्यन्नं वैपितुदक्षिणा वैपितुतामेनेन स नोत्पन्नस निमैवैनंतत्करोत्यंरहितो भवति वाजिनायेतींद्रियं वै वीर्यं वाजिनं
 माजरसं हास्मै वाजिनं न। पच्छिद्यते य एव वेदांग नंदेव इत्यन्वाहागतो हिस तर्हि भवत्युतुभिर्वर्धुक्षयमित्युतवोवै सोमस्वरा
 ज्ञो राज भ्रातरो यथा मनुष्यस्य तैरेवैनंतत्स हागमयति दधातु नः स वित्तसुप्रजा मिषमित्याशिषमाशास्ते स नः क्षपाभिरहभि
 श्वजिन्वत्विहानिवाअहानिरात्रयः क्षपां अहोरात्रैरेवास्मा एतामाशिषमाशास्ते प्रजावंतं रयिमस्से समिन्वत्विहानि शिषमे

वाशास्तेयातेधामानिहविषायजंतीत्यन्वाहतातेविश्वपारिभूरस्तुयज्ञं । गयस्फानःप्रतरणःसुवीरइतिगवानस्फावयि
तांप्रतारयितैधीत्येवतदाहावीरहाप्रचरासोमदुर्गानितिगुहावैदुर्गानिविभ्यतिवैसोमाद्राज्ञाअयतोपजमानस्यगृहाःसयदे
तामन्वाहशाल्यैवेनंतच्छमयतिसोस्यशान्तोनप्रजानपशूनिहनसीमांधियंशिक्षमाणस्यदेवोतिवारुण्यापरिद्धातिवरुणदे
वत्योवाएवंतावद्यावदुपनद्धोयावत्परिश्रितानिप्रपद्यतेस्वयैवेनंतदेवतयास्वेनच्छंदसासमर्थयतिशिक्षमाणस्यदेवोतिशि
क्षतेवाएषयोयजतेकतुंदक्षंवरुणसंशिक्षाधीतिवीर्यप्रज्ञानैवरुणसंशिक्षाधीत्येवतदाहययातिविश्वदुरितातरेमसुतर्मा
णमधिनावरुहेमेतियज्ञोवैसुतर्मानोःकृष्णाजिनवैसुतर्मानोर्वारिवैसुतर्मानोर्वचमेवतदारुह्यंतयास्वर्गलोक्मभिसंतरति
ताएताअष्टावन्वाहरूपससृद्धाएतद्वैयज्ञस्यसमृद्धयद्रूपससृद्धयत्कर्मक्रियमाणमृगभिवदतितासांजिःप्रथमामन्वाहन्नि
रुत्तमांताद्वादशसंपद्यंतैद्वादशवैमासाःसंवत्सरःसंवत्सरःप्रजापतिःप्रजापत्यायतनाभिरेवाभिराक्षोतियएवंवेदजिःप्रथ
मांजिरुत्तमामन्वाहयज्ञस्यैवतद्वसौनह्यतिस्येध्वेबलायाविस्त्रंसाय ॥ १३ ॥ अन्यतरोनङ्गान्युक्तःस्यादन्यतरोविमुक्तो
ऽथराजानमुपावहरेयुर्धुभयोविमुक्तयोरुपावहरेयुःपितृदेवत्यंराजानंकुर्युर्धुक्तयोरयोगक्षेमःप्रजाविदेताःप्रजाःपरि
प्लवेरन्योनङ्गान्विमुक्तंस्तच्छालासदांप्रजानारूपंयोयुक्तस्तच्चक्रियाणांतेयेयुक्तेन्येविमुक्तैऽन्यउपावहंरयुभावेन्नतेक्षेमयो
गौकल्पयंतिदेवासुरावाएषुलोकेषुसमयतंततएतस्यांप्राच्यांदिश्ययतंततांस्ततोसुराअजयंस्तेदक्षिणस्यांदिश्ययतंततां

स्ततोसुराअजयँस्तेप्रतीच्यांदिश्ययतंतंतांस्ततोसुराऽअजयँस्सउदीच्यांदिश्ययतंतंतांस्ततोसुराअजयँस्सउदीच्यांप्राच्यां
 दिश्ययतंतंतेतोनपराजयंतसैषादिगपराजितातस्मादेतस्यांदिशियतेतवायातयेद्वैश्वरोहानृणाकर्तास्तेदेवाअब्रुवन्भ्रा-
 जतयावैनोजयंतिराजानंकरवामहाइतितथेतितेसोमंराजानमकुर्वस्तेसोमेनराज्ञासर्वादिशोजयन्नेष्वेसोमराजापोयज
 तंप्राचितिष्ठत्यादधतितेनप्राचीदिशंजयतितंदक्षिणापरिवहंतितेनदक्षिणांदिशंजयतितंप्रत्यंममावर्तयंतितेनप्रतीचीदि-
 शंजयतितमुदीचस्तिष्ठतउपावहरंतितेनोदीचींदिशंजयतिसोमेनराज्ञासर्वादिशोजयतियएवंवेदु ॥ १४ ॥ हविराति-
 श्यंनिरुच्यतेसोमेराजन्यागतेसोमोवैराजायजमानस्यगृहानागच्छतितस्माएतद्धविरातिश्यंनिरुच्यतेतदातिश्यस्याति-
 श्यत्वंनवकपालोभवतिनववैप्राणाःप्राणानांहृदयैप्रणानांप्रतिप्रज्ञात्यैवैष्णवोभवतिविष्णुर्वैयज्ञःस्वयैवैनंतदेवतयास्वे-
 नच्छंदसासमर्धयतिसर्वाणिवावच्छंदं।सिचपृष्ठानिचसोमंराजानंक्रीतमन्वायंतियावंतःखलुवैराजानमनुयंतितेभ्यःस-
 र्वेभ्यऽआतिश्यंक्रियतेभिर्मंधंतिसोमेराजन्यागतेतद्यथैवादोमनुष्यराजऽआगतेन्यस्मिन्वाहृत्युक्षाणंवावेहतंवाक्षदंतंऽ
 एवमेवास्माऽएतदक्षदंतैयदग्निमंधंत्यग्निर्हिदेवानांपशुः ॥ १५ ॥ अग्नयेमश्यमानायानुब्रूहीत्याहाध्वयुरभित्वादेवसवि-
 तरितिसावित्रीमन्वाहतदाहुर्यदग्नयेमश्यमानायानुवाचाहाध्वकस्मात्सावित्रीमन्वाहेतिसावितावैप्रसवानामीशंसवितृप्र-
 सूताएवैनंतन्मंधंतितस्मात्सावित्रीमन्वाहंसहीद्याःपृथिवीचनइतिद्यावापृथिवीयामन्वाहतदाहुर्यदग्नयेमश्यमानायानु

वाचाहांथक्रमह्यावापुथिवीयामन्वाहेतिद्यावापुथिवीभ्यांवाएतंजातंदेवाःपर्यगृह्णन्त्यामेवाद्यापिपरिगृहीतस्तरमा
 ह्यावापुथिवीयामन्वाहत्वामग्नेपुष्करादधीतितृचमाग्नेयंगायत्रमन्वाहामौमथ्यमानेस्वयेवैनतदेवतयास्वेनच्छंदासासम
 र्धयत्यथवानिरमंथतेतिरूपसमुद्धमेतद्वैयज्ञस्यसमुद्धयद्रूपसमुद्धयत्कर्मक्रियमाणमृगाभिवदतिसयदिनजायेतयद्विचिरं
 जायेतराक्षोद्भयोगायत्र्योनूच्याअग्नेहंसिनयत्रिणमित्येतारक्षसामपहृत्यैरक्षांसिवाएतंतह्यलिभंतंयहिंनजायतेयहिंचिरं
 जायतेसयदैकस्यामेवानूक्तायांजायेतयद्विद्योरथोतब्रुवंतुजंतवइतिजातायजातवतीमभिरूपामनुब्रूयाद्यद्यज्ञेभिरूपंत
 त्समृद्धमायंहस्तेनखादिनमितिहस्ताभ्यांह्येनंमंथंतिशिशुंजातमितिशिशुरिववाएषप्रथमजातोयदग्निर्नैबिभ्रतिविश्राम
 ण्निस्वध्वरमितियद्वैदेवानांनेतितदेपामो ३ मितिप्रदेवंदेववीतयेभरतावसुवित्तममितिप्रह्रियमाणायाभिरूपायद्यज्ञेभि
 रूपंतत्समृद्धमास्वेयोनीनिषीदत्वित्येषहवाऽअस्यस्वोयोनिर्यदग्निरेराजातंजातवेदसीतिजातइतरोजातवेदाइतरःप्रि
 यंज्ञिशीतातिथिमित्येषहवाअस्यप्रियोतिथिर्यदग्निरग्नेःस्योनआगृहपतिमितिशांत्यामेवैनंतदध्यात्यग्निनाग्निःसमिधयते
 क्विर्गृहपतियुवा । हव्यवाइजुह्वास्यइत्यभिरूपायद्यज्ञेभिरूपंतत्समृद्धंत्वंह्यग्नेअग्निनाविप्रोविप्रेणसन्तसतेतिविप्रइत
 रोविप्रइतरःसन्नितरःसन्नितरःसखासख्यासमिध्यसइत्येषहवाअस्यस्वःसखायदग्निरेस्संमर्जयंतसुकुतुंपुरोयावानमा
 जिषु ॥ स्वेषुक्षयेषुवाजिनमित्येषहवाअस्यस्वःक्षयोयदग्निरग्नेर्ज्ञेनयज्ञमयजंतदेवाइत्युत्तमयापरिदधाति यज्ञेनवैतदे

वायज्ञमयजंतयदग्निनाग्निमयजंततेस्वर्गलोकमार्यस्तातिथर्माणिप्रथमान्यासन् ॥ तेहनाकंमहिमानःसचंतयत्रपूर्वसा
 ध्याःसंतिदेवाइतिच्छंदांसिवैसाध्यादेवास्तेग्नेग्निनाग्निमयजंततेस्वर्गलोकमार्यन्नादित्याश्चैवेहासन्नगिरसश्चतेग्नेग्निनाग्नि
 मयजंततेस्वर्गलोकमार्यन्तसैषास्वर्ग्याहुतिर्वदद्याहुतिर्वदिहवाअप्यन्नाह्यणोकोयदिदुरुकोकोयजतैथहेषाहुतिर्गच्छत्ये
 वदेवाअपाप्मनासंसृज्यतेगच्छत्यस्याहुतिर्देवान्नास्याहुतिःपाप्मनासंसृज्यतेयएवंवेदताएतास्त्रयोदशान्वाहरूपसमुद्धा
 एतद्वैयज्ञस्यसमुद्धयद्रूपसमुद्धयत्कर्मक्रियमाणमृगाभिवदतितासांत्रिःप्रथमामन्वाहजिरुत्तमांताःसप्तदशसंपद्यंतसप्तद
 शोवैप्रजापतिर्द्वादशमासाःपंचवर्त्तवावान्त्संवत्सरःसंवत्सरःप्रजापतिःप्रजापत्यायतनाभिरवाभीराक्षोतियएवंवेदत्रिः
 प्रथमांजिरुत्तमामन्वाहयज्ञस्यैवतद्वसौनह्यार्तस्थेक्षेत्रलायाविसंसाय ॥ १६ ॥ समिधाग्निदुवस्यताप्यायस्वसमेतुतइ
 त्याज्यभागयोःपुरोनुवाक्येभवतआतिथ्यवत्यैरूपसमुद्धेतद्वैयज्ञस्यसमुद्धयद्रूपसमुद्धयत्कर्मक्रियमाणमृगाभिवदति
 सैषाग्नेय्यतिथिमतीनसौम्यातिथिमत्यास्तंयत्सौम्यातिथिमतीस्याच्छ्वत्सास्यादेतत्त्ववैषातिथिमतीयदापीनवतीयदा
 वाअतिथिपरिवेविषत्यापीनइववैसतर्हिभवतितयोर्जुषाणेनैवयजतीदंविष्णुर्विचक्रमेतदस्यप्रियमभिपाथोअह्यामिति
 वैष्णव्यांत्रिपदामनूच्यचतुष्पदयायजतिंसप्तपदानिथवंतिथिरोवाएतद्यज्ञस्ययदातिथ्यंसप्तवैशीर्षन्पाणाःशीर्षन्नेवत
 त्पाणान्दधातिहोतारंचित्रधमध्वरस्यप्रप्रायमग्निर्भरतस्यशृण्वइतिस्विष्टकृतःसंयाज्येभवतआतिथ्यवत्यैरूपसमुद्धेत

तद्वैयज्ञस्य समुद्धयद्रूपसमुद्धयत्कर्मक्रियमाणमुगभिवादति त्रिषु भौभवतः संद्रियत्वायैकांतं भवतीकांतेन वा एतेन देवा अ
राक्षुवन्यदातिथ्यैतस्मादिकांतमेव कर्तव्यं प्रयाजानेवात्र यजंति नानुयाजान् प्राणा वै प्रयाजानुयाजास्ते यद्भमे शीर्षं न प्राणा
स्ते प्रयाजा ये वांचस्ते नुयाजाः स योत्रानुयाजान्यजेद्यथेमान् प्राणानाहुष्यशीर्षं धित्सेत्ताह कदतिरिक्तं तत्समुवाद्भमे प्राणा वि
देये च मेये च मे तद्यदेवात्र प्रयाजान्यजंति नानुयाजांस्तत्र सकामं जपा सो यो नुयाजेषु यो नुयाजेषु ॥ १७ ॥ इति प्रथम
पंचिकायां तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

॥

॥

॥

॥

यज्ञो वै देवेभ्य उदक्रामं ब्रवोहम ब्रंभ विष्यामीति नेति देवा अहुर्वन्नमेवनो भविष्यसीति तं देवा विमथिरे स हैभ्यो विहृतो
न प्रबभूव ते होचुर्देवानवैन इत्थं विहृतो लंभ विष्यति हं ते मयज्ञं संभरामेति तथेति तं संजन्तु स्तं संभृत्योचुरश्विना विमं भिषज्य
तमित्यश्विनौ वै देवानां भिषजां वाश्विनावध्वर्युत्स्मादध्वर्युधर्मं संभरतं स्तं संभृत्य हतुर्ब्रह्मन्प्रवर्येण प्रचरिष्यामो होतरभि
ष्टुहीति ॥ १८ ॥ ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्तादिति प्रत्यक्षं ब्रह्म वैबृहस्पतिर्ब्रह्मणैवेनं तद्भिषज्यतीयं पित्रे राष्ट्रयेत्यप्र इति
वारवैराष्ट्रीवाचमेवासिंस्तद्वातिमहान्मही अस्तभाय द्विजात इति ब्राह्मणस्य त्याब्रह्म वैबृहस्पतिर्ब्रह्मणैवेनं तद्भिषज्यत्यं
मित्यं देवं सवितारमोष्योरिति सावित्री प्राणो वै सवितार प्राणमेवासिंस्तद्वातिं संसीदस्व महौं असीत्येवं न संमसादयन्नजंति

१ ' ब्रह्म ३ न्प्रवर्येण ' इति णुतोच्चारणमिष्टमत्र भाष्ये ।

यंप्रथयंतोनविप्राइत्यज्यमानायाभिरुपायद्यज्ञेभिरुपंतत्समुद्धंपतंगमकमसुरस्यमाययाधोनःसजुत्योअभिदासदग्नेभ
 वानोअग्नेसुमनाउपेतावितिदेहेअभिरुपेयद्यज्ञेभिरुपंतत्समुद्धंकृणुष्वपाजःप्रसितिंनपृथ्वीमितिपंचराक्षोद्व्योरक्षसाम
 पहत्यैपरित्वागिर्वणोगिरौधिद्वयोरदधाउकथ्यंचःशुक्रंतेअन्यद्यजतंतेअन्यदपश्यंगोपामनिपद्यमानमितिचतस्रएकपा
 तिन्यस्ताएकविंशतिर्भवंत्येकविंशोयंपुरुषोदशहस्त्याअंगुलयोदशपाद्याऽआत्मैकविंशस्त्वमिममात्मानमेकविंशंसंस्फुर
 ते ॥ १९ ॥ स्वकेद्रप्सस्यधमतःसमस्वरज्जितिनवपावमान्योनववैप्राणाःप्राणानेवास्मिस्तद्धात्ययंवेनश्चोदयत्पृश्निग
 र्भाइत्ययंवैवेनोस्माद्वाऊर्ध्वाअन्येप्राणावेनंत्यवांचोन्येतस्माद्देनःप्राणोवाअयंसंताभेरिति तस्मान्नाभिरिति तस्मान्नाभेर्नाभित्वं
 प्राणमेवास्मिस्तद्धातिपवित्रंतेविततंब्रह्मणस्पतैतपोषपवित्रंविततंदिवस्पदंविद्यत्पवित्रंधिषणाअतन्वतेतिपूतवंतःप्रा
 णास्तइमेवांचोरैतस्योमूत्रयःपुरीष्यइत्येतानेवास्मिस्तद्धाति ॥ २० ॥ गणानांत्वागणपतिहवामहइतिब्राह्मणस्पत्यं
 ह्यवैबृहस्पतिर्ब्रह्मणैवेनंताद्विषज्यतिप्रथमस्यस्यप्रथमश्चानामेतिप्रमत्तन्वःसतनुमेवैनंतत्सवरूपंकरोतिरथंतरमाजभाराव
 सिष्ठः॥भरद्वाजोबृहदाचक्रेअग्नेरितिबृहद्रथंतरवंतमेवैनंतत्करोत्यपश्यंत्वाभनसाचोकितानमितिप्रजावान्प्राजापत्यः
 प्रजामेवास्मिस्तद्धातिकाराधद्धोत्राश्विनावामिति नवविच्छंदसस्तदेतद्यज्ञस्यांतस्त्यंविधुद्रमिववाअंतस्त्यमणीयइवच

१ यद्यप्यत्रभाष्ये'पुरीष्या'इतिदृश्यते तथापि पुरीषायहितःपुरीष्यइतिव्युत्पत्त्यमूलपाठएवसुवचः ।

स्थवीयइवचतस्मादेताविच्छंदसोभवंत्येताभिर्हर्णाश्विनोःकक्षीवान्प्रियंधामोपागच्छत्सपरमंलोकमजयदुपाश्विनोःप्रियं
 धामगच्छतिजयतिपरमंलोकंयएवंवेदाभात्यग्निरुषसामनीकमितिसूक्तंपीपिवांसमश्विनाधर्ममच्छेत्यभिरूपयद्यज्ञेभि
 रूपंतत्समुद्धृतदुत्रैष्टुभंवीर्यवैत्रिष्टुंवीर्यमेवास्मिस्तद्धधातिग्रावाणेवतदिदर्थजरेथेइतिसूक्तमक्षीइवकणाविवनासेर्वेत्यग
 समारयायमेवास्मिस्तदिद्रियाणिदधातितदुत्रैष्टुभंवीर्यवैत्रिष्टुंवीर्यमेवास्मिस्तद्धधातीळद्यावापृथिवीपूर्वाचित्तयइतिसू
 क्तमग्निधर्मसुरुचंयामग्निष्टयइत्यभिरूपयद्यज्ञेभिरूपंतत्समुद्धृतदुजगतंजागतावैपशवःपशून्नेवास्मिस्तद्धधातियाभिर
 मुमावतंयाभिरमुमावतमित्येतावतोहात्राश्विनौकामान्ददशतुस्तानेवास्मिस्तद्धधातितैरेवैतत्समर्धयत्यरुरुचदुषसः
 पृश्निरप्रियइतिरुचितवतीरुचमेवास्मिस्तद्धधातिष्टुभिरक्तुभिःपरिपातमस्मानित्युत्तमयापरिद्धात्यरिष्टेभिरश्विनासौ
 भर्गोभिः ॥ तन्नोमित्रोवरुणोमामहंतामदितिःसिंधुःपृथिवीउतद्याौरित्येतैरेवैतत्कामैःसमर्धयतीतिनुपूर्वपटलं ॥२१॥
 अथोत्तरमुपह्वयेसुदुषांधेनुमेताहिङ्गुणवतीवसुपत्नीवसूनामभित्वादेवसवितःसमीवत्संनमातुभिःसंवत्सइवमातुभिर्यस्ते
 स्तनःशशयोयोमयोभृगौरमीमेदनुवत्समिषंतंनमसेदुपसीदतंसंजानानाउपसीदन्नाभिह्वादशभिर्विवस्वतोदुहंतिससै
 कांसस्त्रिद्धोअग्निरश्विनांसमिद्धोअग्निवृषणारतिर्देवस्तदुपयक्षतममस्यकर्मात्सन्वन्नभोदुह्यतेषुतंपयंउत्तिष्ठब्रह्मणस्पते
 ऽधुक्षत्पिप्युशीमिषमुपद्रवपयसागोधुगोपंमासुतेसिंचतश्रियमानुनमश्विनोर्ऋषिःसमुत्थेमहतीरपऽइत्येकविंशतिरभि

रूपायद्यज्ञेभिरुपंतत्समृद्धमुदुष्यदेवः सविताहिरण्येत्यनूत्तिष्ठति प्रैतुब्रह्मणरपतिरित्यनु प्रैति गंधर्व इत्यापदमस्तरक्षती
 तिखरमवेक्षते नाके सुपर्णमुपयत्पतंतमित्युपविशति तसोवांधर्मो नक्षतिस्वहो तोभापिवतमश्विनेति पूवाह्ये जत्यग्नेवीही
 ल्यनुवषट्करोति स्विष्टकृद्भ्राज नंयदुस्त्रिया स्वाहुतंष्टुतं पयोऽस्य पिवतमश्विनेत्यपराह्ये जत्यग्नेवीही ल्यनुवषट्करोति स्विष्टकृ
 द्भ्राजनं त्रयाणां हवैह विषां स्विष्टकृतेन समवद्यति सोमस्य धर्मस्य वाजिनस्येति सयदनुवषट्करोत्यग्नेरेव स्विष्टकृतो नंतरित्यै
 विश्वा आशादक्षिणसादिति ब्रह्माजपतिस्वाहाकृतः शुचिर्देवेषु धर्मः समुद्रादूर्मिमुदियति वेनोद्रप्सः समुद्रमभियजिगाति
 सखे सखायमभ्याववृत्स्वोर्ध्व ऊर्ध्वो नः पाह्यं हसंस्तपोमिथ्या नमस्वि न इत्याभिरूपायद्यज्ञेभिरुपंतत्समृद्धपावक
 शोचेतव हि क्षयं परीति भक्षमाकांक्षते हुतं हविर्मधु हविरिद्रतमेन्नावश्यमते देवधर्म ॥ मधुमतः पितुमतो वाजवतो गिरस्व
 तोनमस्ते अरतुमामाहिंसीरिति धर्मस्य भक्षयति श्येनो नयोनिं सदनं धियाकृतमायस्मिन्तससवासवा इति संसाद्यमानाया
 न्वाहहविर्हविष्मोमहि सद्वादैव्यमिति यदहरुत्सादयिष्यतो भवंति सूयवसाज्जगवती हिभूया इत्युत्तमयापरिदधाति तदेतदे
 वमिथुनं यद्धर्मः संयोधर्मस्तच्छिश्नं शक्राशफौ योपयमनीते श्रोणि कपाले यत्पयस्तदेतं सदिदमग्नौ देवयो न्याग्रजननेरे
 तः सिच्यते द्विवै देवयोनिः सोमो देवयो न्याऽआहुतिभ्यः संभवत्युज्जयो यजुर्मयः साममयो वेदमयो ब्रह्ममयो मृतमयः संभूय
 देवता अभ्येति य एवं वेद यश्चैवं विद्वानेतेन यज्ञकतुनायजते ॥ २२ ॥ देवासुरावा एषु लोकेषु समयतंतते वा असुरा इमाने

बलोकान्पुरोऽकुर्वतयथौजीयासोबलीयासएवंतेवाअयस्सयीमेवेमामकुर्वतरजतामंतरिक्षंहरिणीदिवंतेतथेमाँल्लोकान्पुरो
 कुर्वततेदेवाअब्रुवन्पुरोवाइमेसुराइमाँल्लोकानकतपुरइमाँल्लोकान्प्रतिकरवामहाइतितथेतिसदएवास्याःप्रत्यकुर्वतामी
 भ्रमतरिक्षाद्धविधानेदिवस्तेतथेमाँल्लोकान्पुरःप्रत्यकुर्वततेदेवाअब्रुवन्नुपसदउपायामोपसदावैमहापुरंजयंतीतितथेतिते
 यामेवप्रथमामुपसदमुपायंस्तथैवानानसाँल्लोकादनुदंतयाद्वितीयांतयांतरिक्षाद्यांतृतीयांतयादिवस्तांस्तथैभ्योलोकेभ्यो
 नुदंततेवाएभ्योलोकेभ्योनुत्ताअसुराऋतूनश्रयंततेदेवाअब्रुवन्नुपसदएवोपायामेतितथेतितइमास्तिस्सःसतीरुपसदोद्वि
 द्विरैकैकामुपायंस्ताःषट्समपद्यंतषड्भक्तवस्तान्वाऋतुभ्योनुदंततेवाऋतुभ्योनुत्ताअसुरामासानश्रयंततेदेवाअब्रुवन्नु
 पसदएवोपायामेतितथेतितइमाःषट्सतीरुपसदोद्विद्विरैकैकामुपायंस्ताद्वादशसमपद्यंतद्वादशवैमासास्तान्वैमासेभ्यो
 नुदंततेवैमासेभ्योनुत्ताअसुराअर्धमासानश्रयंततेदेवाअब्रुवन्नुपसदएवोपायामेतितथेतितइमाद्वादशसतीरुपसदोद्वि
 द्विरैकैकामुपायंस्ताश्चतुर्विंशतिःसमपद्यंतचतुर्विंशतिवार्धमासास्तान्वाअर्धमासेभ्योनुदंततेवाअर्धमासेभ्योनुत्ताअ
 सुराअहोरात्रेअश्रयंततेदेवाअब्रुवन्नुपसदावेवोपायामेतितथेतितेयामेवपूर्वाह्णउपसदमुपायंस्तथैवानहोनुदंतयामप
 राह्णेतयारात्रेस्तांस्तथोभाभ्यामहोरात्राभ्यामंतरायंस्तस्मात्सुपूर्वाह्णएवपूर्वयोपसदाप्रचारितव्यंस्वपराह्णपरयातावंतमे
 वतद्विषतेलोकंपरिशिनष्टि ॥२३॥ जितयोवैनामैतायदुपसदोऽसपक्षांवाएताभिर्देवाविजितिव्यजयंतासपक्षांविजितिं

विजयतेयएवंवेद्यान्देवाएषुलोकेषुयामतुषुयामासेषुयामर्धमासेषुयामहोरत्रयोविजितिव्यजयन्तांविजितिविजयते
यएवंवेदतेदेवाअविभयुरस्माकंप्रेमाणमनिवदमसुराआअविष्यंतीतितेव्युक्कन्यामंत्रयन्ताग्निर्वसुभिरुदकामदिद्रोर
द्रैर्वरुणआदित्यैर्बृहस्पतिर्विश्वैर्देवैरतेतथाव्युक्कन्यामंत्रयन्ततेब्रुवन्हंतयाएवमइमाःप्रियतमास्तन्वस्ताअस्यवरुणस्यरा
ज्ञोऽगृहेसंनिदधामहैताभिरेवनःसनसंगच्छातैयोनएतदतिकामाद्यअलुलोभयिषादितितथेतितेवरुणस्यराज्ञोऽगृहेतनूः
संन्यदधततेयद्वरुणस्यराज्ञोऽगृहेतनूःसंन्यदधततत्तानूनत्रमभवत्तत्तानूनत्रस्यतानूनत्रत्वंतस्मादाहुर्नसतानूनत्रिणे
द्रोमधव्यमितितस्माद्विदमसुरानान्वाभवन्ति॥२४॥शिरोवाएतद्यज्ञस्ययदातिथ्यंभीवाउपसदःसमानबहिर्भीभवतःसमा
नंहिशिरोभीवमिषुवाएतांदेवाःसमस्कुर्वतयदुपसदस्तस्याअग्निनीकमासीत्सोमःशल्योविष्णुस्तेजनंवरुणःपणानिता
माज्यधन्वानोव्यसृजस्तथापुरोभिदन्तआयंस्तस्मादेताअज्यहविषोभवन्तिचतुरोमेस्तनान्ब्रतमुपैत्युपसस्तुःसंधि
हर्षुरनीकंशल्यस्तेजनंपणानित्रीन्स्तरनान्ब्रतमुपैत्युपसस्तुत्रिषंधिहर्षुरनीकंशल्यस्तेजनं ॥ द्वौस्तनौब्रतमुपैत्युपसस्तु
द्विषंधिहर्षुःशल्यश्चह्येवतेजनंचैकंस्तरनंब्रतमुपैत्युपसत्स्वेकाह्येवेषुरित्याख्यायतएकयावीर्यंक्रियतेपरोवरीयांसोवाइमे
लोकाअवागंहीयांसःपरस्तादवाचीरुपसदउपैत्येषामेवलोकांनामभिजित्याज्यपसद्यायमीह्रुषंमांसेअग्नेसमिधमिमामुप
सद्वनेरितितिक्षंस्तिक्षःसामिधेन्योरुपसमुद्धाएतद्वैयज्ञस्यसमुद्धयद्रूपसमुद्धयत्कर्मक्रियमाणमुगाभिवदतिजज्ञिवती

याज्यानुवाक्याः कुर्यादग्निर्वृत्राणि जघनघातप्रहवश्रयर्हत्वं सोमासि सत्यतिर्गयस्फानो अमीवहेदं विष्णुर्विचक्रमेत्रीणि प
दाविचक्रमहं त्येता विपर्यस्ताभिर पराहेयजतिं हंतो वा एताभिर्देवाः पुरोभिंदंत आयन्यदुपसदः सच्छंदसः कर्तव्या न विच्छं
दसोषा द्विच्छंदसः कुर्याद्भ्रीवा सुतद्गंडध्यादीश्वरोगलावोजनि तोस्तस्मात्सच्छंदस एव कर्तव्या न विच्छंदसस्तदुहस्माहोपा
विर्जानश्रुतेयं उपसदां किल वै तद्वा ह्यणो यस्मादप्यश्लीलस्य श्रोत्रियस्य मुखं व्येवज्ञायते तृप्तमिवरे भती वेत्याज्यहविषो ह्युपस
दोपीवासुमुखमध्याहितैतस्माद्धस्मतदाह ॥ २५ ॥ देववर्मवा एतद्यत्प्रयाजाश्चानुयाजाश्चाप्रयाजमननुयाजं भवतीं वै संशि
त्या अप्रतिशरायसकृदतिक्रम्याश्चावयति यज्ञस्याभिकांत्या अनपक्रमाय तदाहुः कूरमिव वा एतत्सोमस्वरज्ञोते चरंति यद
स्य दृतेनां ते चरंति धृतेन हि वज्रेण द्रोहवृत्रमहं स्तद्यदंशुरंशुष्टे देवसोमाप्यायतामिंद्रायै कधनविदं आतुभ्यमिंद्रः प्यायतां मा त्व
मिंद्राय प्यायस्वाप्याययास्मान्त्सखीन् ॥ सन्यामेधयास्वस्ति ते देवसोमं सुत्यामुहचमशीयेति रजानमाप्याययंति यदेवा
स्य तत्कूरमिवांते चरंति ते देवास्तैनाप्याययंत्यथो एनं वधयंत्येवं द्यावापृथिव्यो वर्ण एष गमो यत्सोमो राजा तद्यदेष्टाराय ए
ष्टावासानि प्रेषेभगाय ॥ ऋतमृतवादिभ्यो न मोदिवेनमः पृथिव्या इति प्रस्तरे निह्वंते द्यावापृथिवीभ्यामेव तन्नमस्कुर्वंत्य
थो एनेव वधयंत्येव वधयंत्येव ॥ २६ ॥ इति प्रथमपंचिकायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

१ भाष्ये 'तिहुवते संग्रीणयन्ति' इति व्युत्पादनात्स एव तदीक्षितः पाठः ।

०१.५४. २० २५

सोमो वैराजा गंधर्ववासी तदेवाश्च ऋषयश्चाभ्यध्यायन्कथमयमस्मान्तो मेराजा गच्छेदिति सावागब्रवीत्स्त्री कामावे
गंधर्वा मयैव स्त्रिया भूतया पणध्वमिति नेति देवा अञ्जुर्वन्कथं वयं त्वद्वत्ते स्यामेति सा ब्रवीत्क्रीणीतैव यद्विवावो मयार्थो भवि
ता तद्व्यवो हंपुनरागता स्मिति तथेति तयामहाणं दया भूतया सोमं राजानमक्रीणं स्तामनुकृतिमस्क्रन्ना वत्सतरीमाजं तिसोम
क्रयणीं तया सोमं राजानं क्रीणं तिता पुनर्निष्क्रीणीया पुनर्हि सा ताना गच्छत्तस्मादुपांशुवाचा चरितव्यं सोमे राज निष्क्रीतेषां
धर्वेषु हितर्हि वागभवतिसाप्तावेव प्रणीयमाने पुनरागच्छति ॥ २७ ॥ अग्नये प्रणीयमानायानुब्रूहीत्याहा ध्वयुः प्रदेवं दे
व्याधिया भरताजा तवेदसं ॥ हव्या नो वक्षदानुषगिति गायत्री ब्राह्मणस्यानुब्रूयाद्वायत्रो वै ब्राह्मणस्तेजो वै ब्रह्मवर्चसं गाय
त्री तेजसैव न तद्ब्रह्मवर्चसे न समर्धयतीमं महं विदध्या यशूषमिति त्रिष्टुभं राजन्यस्यानुब्रूयात्रैष्टुभो वै राजन्यं ओजो वा इन्द्रियं
वीर्यं त्रिष्टुबोजसैव न तदिन्द्रियेण वीर्येण समर्धयति शश्वत्कृत्वर्ह्य्या यप्रजभुरिति स्वानामेव न तच्छैष्ठ्यं गमयति शृणोतु नो द
म्येभिरनीकैः शृणोत्वन्निदिं वयैरजस्र इत्याजरसं हारिमन्नजसो दीदाय य एवं वेदाय मिह प्रथमो धाधिधातुभिरिति जगती वै
इयस्यानुब्रूयाज्जागतो वै वैश्वेदयो जागताः पशवः पशुभिरैव न तत्समर्धयति वनेषु चित्रं विशे इत्यभिरूपा यद्यज्ञेभिरु
पंतत्समुद्गमय मुच्यप्रदेवयुरित्यनुष्टुभिवाचं विसृजते वागवा अनुष्टुप्वाच्येव तद्वाचं विसृजतेऽयमुष्य इति यदाहाय मुस्याग

१ 'महानमया' महतीचासौ नम्री च इति भाष्यपाठः । नम्री कुमारी ।

मयापुरागंधर्वेष्वर्वाक्समित्येवतद्वाक्यप्रवृत्तयमग्निरुरुच्यतीत्यंवाअग्निरुरुच्यत्यमृतादिवजन्मनइत्यमृतत्वमेवास्मिंस्त
 द्धातिसहसश्चित्सहीयान्देवोजीवातवेकृतइतिदेवोह्येषएतज्जीवातवेकृतोयदग्निरिळायास्त्वापदेवयंनाभापृथिव्याअ
 धीत्येतद्वाइळायास्पदंयदुत्तरवेदीनाभिर्जातवेदोनिधीमहीतिनिधास्यतोह्येनभवंत्यग्नेहव्यायवोह्यवइतिहव्यंहिवक्ष्यन्भ
 वत्यग्नेविश्वेभिःस्वनीकदेवैरुणर्वितंप्रथमःसीदयोनिमितिर्विश्वैरेवंतदेवैःसहासादयतिकुलायिनंयुतवंतंसवित्रइतिकु
 लायमिवह्येतद्यज्ञेक्रियतंयत्पेतुदारवाःपरिधयेगुग्गुल्लर्णास्तुकाःसुगंधितेजनानीतियज्ञंनययजमानायसाध्वितियज्ञमे
 वतद्वजुधाप्रतिष्ठापयतिसीदहोतःस्वउलोकेचिकित्वानित्यग्निवैदेवानांहोतातस्यैषस्वोर्लोकोयदुत्तरवेदीनाभिःसादयाय
 जंसुकृतस्ययोनवितियजमानोवैयज्ञोयजमानायैवेतामाशिषमाशास्तेदेवावीर्देवानहविषायजास्यग्नेबृहद्यजमानेवयो
 धाइतिप्राणोवैवयःप्राणमेवतद्यजमानेदधातिनिहोताहोतृषदनेविदानइत्यग्निवैदेवानांहोतातस्यैतद्भोतृषदनैयदुत्तरवे
 दीनाभिस्त्वेषोदीदिवाँअसदत्सुदक्षइत्यासन्नोहिसतर्हिभवत्यदब्धव्रतप्रमतिर्वसिष्ठइत्यग्निवैदेवानांवसिष्ठःसहस्रंभरःशु
 चिजिह्वोअग्निरित्येषाहवाअस्यसहस्रंभरतायदेनमेकंसंतंबहुधाविहरतिप्रह्वैसाहस्रंपोषमाप्नोतिपएवंवेदंत्वंदूतस्त्वमुनः
 परस्पाइत्युत्तमयापरिदधातिदेवंवस्यआवृषभप्रणेता ॥ अग्नेतोक्स्वनस्सनेतनूनामप्रयुच्छन्दीद्यद्भोधिगोपाइत्यग्निवैदे

१ 'अवात्समित्येव' इति भाष्यपाठः । गंधर्वेषु याहं वागात्संस्थितास्मि इत्यर्थस्तत्र ।

वानाङ्गोऽग्निमेव तत्सर्वतोऽङ्गोऽप्यरिदत्तं आत्मने च यजमानाय च यत्रैवं विद्वानेतथापरिदधात्यथोऽसं वत्सरीणां मेव तां
 स्वस्तिं कुरुते ता एता अष्टावन्वाहरूपसमृद्धा एतद्वै यज्ञस्य समृद्धं यद्रूपसमृद्धं यत्कर्म क्रियमाणमृगभिवदति तासां त्रिः प्रथ
 मा मन्वाहत्रिरुत्तमां ताद्विदशसंपद्यते द्वादशवै मासाः संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापत्याय तनाभिरेवाभीराश्रोतिय ए
 वं वेदत्रिः प्रथमां त्रिरुत्तमा मन्वाहं यज्ञस्यैव तद्वसौ न ह्यर्तिस्येन्ने बलाया विसंसाय ॥ २८ ॥ हविर्धानाभ्यां प्रोह्यमाणाभ्या
 मनुब्रूहीत्याहाऽवयुर्युजे वा ब्रह्म पूर्य नमोऽभिरित्यन्वाहं ब्रह्मणा वा एते देवा अयुं जतयद्ब्रविर्धानैर्ब्रह्मणैर्वै ने एतद्युं केन वै ब्रह्म
 णवद्रिभ्याति प्रेतं यज्ञस्य शंभुवेति तच्चं द्यावापृथिवी यमन्वाहं तदा हु र्यद्ब्रविर्धानाभ्यां प्रोह्यमाणाभ्यामनुवाचा हाथ कस्मात्
 चं द्यावापृथिवी यमन्वाहेति द्यावापृथिवी वेदेवानां हविर्धाने आस्तां त उ एवाद्याऽपि हविर्धाने ते हीदमन्तरेण सर्वं हवि र्यादिदं किं
 च तस्मात्तच्चं द्यावापृथिवी यमन्वाहं यमेइव यतमाने यदैतमिति यमेइव ह्येतय तमाने प्रबाहु गितः प्रवां भरन्मनुषा देवयंत इ
 ति देवयंतो ह्यनेमानुषाः प्रभरं त्यासीदतं स्वमुलोकं विदाने ॥ स्वासस्थे भवतमिदं वेन इति सोमो वैराजेंदुः सोमो वैवेने एतद्रा
 ज्ञ आसदेची ह्युपदधिद्वयोरदधा उ कथ्यं वच इति द्वयोर्ह्येतत्त तीयं छदिरधिनिधीयत उ कथ्यं वच इति यदा हं यज्ञियं वै कर्मो
 कथ्यं वचो यज्ञमेवै तेन समर्धयति यतस्तु चामि शुनाया स पर्यतः ॥ असं यत्तो ब्रते तेष्वेति पुष्यतीति यदेवाद्ः पूर्वयत्तवत्पदमा
 हं तदेवै तेन शान्त्या शमयति भद्रा शक्तिर्यजमानाय सुन्वत इत्याशिषमाशास्तं विश्वारूपाणि प्रतिमुञ्चते कविरिति विश्वरूपाम

न्याहंसरराध्यामीक्षमाणोऽनुब्रूयाद्विश्वमिव हिरुपरराध्याः शुक्लमिव च कृष्णमिव च विश्वं रूपमवरुंध आत्मने च यजमानाय
 च यत्रैव विद्वानेतारराध्यामीक्षमाणो न्याहंपरित्वा गिर्वणो गिर इत्युत्तमया परिद्धा तिसयदैव हविर्धाने सपरिश्रिते मन्येतां
 थपरिद्धा दनमंभावुकाहं होतुश्च यजमानस्य च भार्या भवति यत्रैव विद्वानेतया हविर्धानयोः सपरिश्रितयोः परिद्धा तिसय
 जुषावा एते सपरिश्रिते यद्धविर्धाने यजुषैव ने एतत्परिश्रितं यत्तौ यदैवाध्वयुश्च प्रतिप्रस्थाता चोभयतो मे श्रयौ निहन्यातां म
 थपरिद्धा दनमहं ते सपरिश्रिते भवतं स्ता एता अष्टावन्वा हरूपसमृद्धा एतद्वै यज्ञस्य समृद्धं यद्रूपसमृद्धं यत्कर्म क्रियमाणमुग
 भिवदतितासां त्रिः प्रथमा मनवा हरि रत्तमां ता द्वादश संपद्यंते द्वादश वै मासाः संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापत्या यत
 नाभिरेवाभीराक्षो तिस्र एव वेद त्रिः प्रथमां त्रिरत्तमा मनवा हं यज्ञस्यैव तद्वत्सौ न ह्यतिस्थे न्नैव लाया विसंसाय ॥ २९ ॥ अग्नीषो
 माभ्यां प्रणीयमानाभ्यां मनुब्रूहीत्या हाध्वयुः सावी हि देव प्रथमाया पित्र इति सा वित्री मनवा हंत दहुर्यदग्नीषो माभ्यां प्रणीयमा
 नाभ्यामनुवाचा हां थ कस्मात्सा वित्री मनवा हं तिस्र वित वै प्रसवाना मीशो स वितु प्रसूता एवैनौ तत्प्रणयं तितस्मात्सा वित्री म
 न्वाहं प्रेतु ब्रह्मणस्पति सिति ब्राह्मणस्पत्या मनवा हंत दहुर्यदग्नीषो माभ्यां प्रणीयमानाभ्यामनुवाचा हां थ कस्माद्ब्राह्मणस्पत्या
 मन्वा होति ब्रह्मवैबृहस्पतिर्ब्रह्मैवाभ्यामेतत्पुरो गवमकर्णवै ब्रह्मणवदिदं यतिप्रदेव्येतु स्रुते तिस्र स्रुतमेव तद्यज्ञं करोति तस्मा
 द्ब्राह्मणस्पत्या मनवा हं होता देवो अमर्त्य इति तु च माग्नेयं गायत्रमन्वाहं सोमे राजनि प्रणीयमानो सोमं वैराजानं प्रणीयमानं संत

रेणेवसदोहविधानान्यसुरारक्षांस्त्रिधासंस्तमन्निर्मययात्यनर्थपुरसादेतिमाययेतिमाययाहिसतमत्यनर्थत्तस्माद्वस्या
 श्रिपुरस्ताद्धरंत्युपत्वाग्नौदिवेद्वपप्रियं पनिमतमिति तिस्रश्चैकां चान्वहेश्वरौ हवा एतौ संयंतौ यजमानं हिंसितो र्यश्चासौ
 पूर्वउद्धृतो भवति यमुचैनमपरंप्रणयंति तद्यत्ति स्रश्चैकां चान्वहसंजानानावेवैनौ तत्संगमयति प्रतिष्ठाया मेवैनौ तत्प्रतिष्ठा
 पयत्त्यात्मनश्च यजमानस्य चाहिसाया अग्ने जुषस्व प्रतिहयत इह च इत्याहुत्याह्वयमाना यामन्वाहाग्नाय एव तज्जुष्टिमाहुतिं गम
 यतिसोमो जिगाति गातु विदिति तच्च सैभ्यं गायत्रमन्वाहसोमे राजनिप्रणीयमाने स्वयैवेन तदेव तया स्वेन च्छंदासा समर्धय
 तिसोमः सधस्य मासददित्यासरस्य निहसता हि भवति तदतिक्रम्यैवानुभूयात्पुष्टतर्वाग्नीध्रं कृत्वा तमस्य राजावरुणस्तमश्चि
 नेति वैष्णवीमन्वाहं क्रतुं स चंतमारुतस्य वेधसः ॥ दाधारदक्षमुत्तममहविर्दं ब्रजं च विष्णुः सखिर्वाँ अपोर्णुत इति विष्णुर्वेद
 वानां द्वारपः स एवास्मा एतद्धारं विवृणोत्यंतश्च प्रागा अदिति र्भवासीति प्रपाद्यमाने न्वाह इधे नोनयो निसदनं धिया कृतमि
 त्या सन्नो हिरण्यममासदं देव एष तीति हिरण्यमयमिव हवा एष एतदेवेभ्य च्छदयति यत्कृष्णाजिनं तस्मादेतामन्वाहास्तभ्या
 दद्यान्सुरो विभ्ववेदा इति चारुण्या परिदधाति वरुणदेवत्यो वा एष तावद्यावदुपनद्धो यावत्परिश्रिता निप्रपद्यते स्वयैवेन तदे
 वतया स्वेन च्छंदासा समर्धयति तं यद्युपवाधावेयुरभयं वेच्छेत्स्नेवावदस्ववरुणं हुंतमिभ्येतया परिदध्याद्यावद्भ्यो हाभयमि

१ 'पुष्टतएवाग्नीध्रं कृत्वा' इति भाष्यपाठः ।

च्छतिषावद्भ्योहाभयं ध्यायति तावद्भ्योहाभयं भवति यत्रैवं विद्वानेतयापरिदधाति तस्मादेवं विद्वानेतयैव परिदधात्ता ए
ताः सप्तदशान्वाहरूपसमुद्भाएतद्द्वयज्ञस्य समुद्भूयद्रूपसमुद्भूयत्कर्माक्रियमाणमुगभिवादति तासां त्रिः प्रथमामन्वाहत्रिरु
त्तमां ताएकविंशतिः सपद्यंत एकविंशो वै प्रजापतिर्द्वादशमासाः पंचवत्स्वयम्मेखोकाशवादित्य एकविंशत्तमाप्रतिष्ठा
तद्द्वैवं क्षत्रैसाश्रीस्तदाधिपत्यं तद्भक्षस्य विष्टपंतप्रजापतेरायतनं तत्स्वाराज्यमुधोत्येतमेवैताभिरेकविंशत्यैकविंशत्या ॥ ३०
इति प्रथमपंचिकायां पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

॥ इति प्रथमपंचिका समाप्ता ॥

॥ अथद्वितीयपांचिकाप्रारंभः ॥

॥ अथद्वितीयपांचिकाप्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिः ॐ ॥ यज्ञेनवेदेवाऽर्थाः स्वर्गलोकमायंस्तेविभयुरिमंनोदृष्ट्वा मनुष्याश्च ऋषयश्चानुप्रज्ञा
 स्वंतीति तैवेयूपेतवायोपयंस्तंयद्युपेतवायोपयंस्तद्यूपस्ययूपत्वंतमवाचीनाप्रनिमित्योर्ध्वा उदार्यस्ततोवैमनुष्याश्च ऋषयश्च
 देवानांयज्ञवास्तवभ्याप्यन्यज्ञस्यकिंचिदेषिष्यामः प्रज्ञात्याहति तैवेयूपमेवाविदंनवाचीनाप्रनिमित्तं विदुरनेनवेदेवायज्ञ
 मयूयुपञ्जितितमुत्खायोर्ध्वन्यमिन्वस्ततोवैतप्रयज्ञमजानन्प्रस्वर्गलोकं तद्यद्युपऽर्धोनिमीयतेज्ञस्यप्रज्ञात्यैस्वर्गस्यलोक
 स्यानुत्थात्यैवजोवाएषयद्युपः सोष्टाश्रिः कर्तव्योऽष्टाश्रिवैवज्रस्तं प्रहरति द्विषते भ्रातृव्यायवर्धयोस्यस्तृत्यस्तस्मैस्ततैव
 वज्रोवैयूपः स एष द्विषतोवधउद्यतस्तिष्ठतितस्माद्वाप्येताहिंयोद्वेष्टितस्याप्रियं भवंत्यमुष्यायंयूपोमुष्यायंयूपइतिदृष्ट्वा
 दिरयूपंकुर्वीतस्वर्गकामः खादिरेणवैयूपेनदेवाः स्वर्गलोकमजयंस्तथैवतद्यजमानः खादिरेणयूपेनस्वर्गलोकंजयतिवैल्वंयू
 पंकुर्वीताज्ञाद्यकामः पुष्टिकामः समांसमावैविल्वोपभीतस्तदज्ञाद्यस्यरूपमासूलाच्छाखाभिरनुचितस्तत्पुष्टेः पुष्यतिप्रजां
 चपशूंश्चयएवंविद्धान्वैल्वंयूपंकुरुतेयदेववैल्वां ३ ॥ बिल्वंज्योतिरितिवाआचक्षतेज्योतिः स्वेष्टुभवतिश्रेष्ठः स्वानांभवति
 यएवंवेदंपालाशयूपंकुर्वीततेजस्कामोब्रह्मवर्चस्कामस्तेजोवैब्रह्मवर्चसवनरपतीनांपालाशस्तेजस्वीब्रह्मवर्चसीभवति यए
 वंविद्धान्पालाशयूपंकुरुतेयदेवपालाशां ३ ॥ सर्वेषांवाएषवनरपतीनांयोनिर्यत्पलाशस्तस्मात्पलाशस्यैवपलाशेनाचक्ष
 तेऽमुष्यपलाशममुष्यपलाशमिति सर्वेषांहास्यवनरपतीनांकामउपाप्नोभवतियएवंवेद ॥ १ ॥ अङ्गमोयूपमनुब्रूहीत्याहा

ध्वयुरजंति त्वामध्वरे देवयंत इत्यन्वाहाध्वरे ह्येनं देवयंतो जंति वनस्पते मधुना दैव्येनेत्येतद्वै मधुदैव्यं यदा ज्यं यदूर्ध्वं सिद्धा
 इविणे ह धत्ताद्यद्वाक्षयोमातुरस्या उपस्य इति यदि च तिष्ठति शयति च शयासं द्रविणमेवा रमा सुधत्तादित्येव तदा होच्छ्रयस्व व
 नस्पत इत्युच्छ्रीय माणायाभिरुपायद्यज्ञेभिरुपतत्समृद्धं वर्म नृथिद्या अधीत्येतद्वै वर्म नृथिद्यै यत्र यूपमुन्मिन्वा तिसुमि
 तीमीयमानो वर्चो धाय ज्ञवाहस इत्याशिषमाशास्ते समिद्धस्य श्रयमाणः पुरस्तादिति समिद्धस्य ह्येष एतत्पुरस्ताच्छ्रयते ब्रह्म
 वन्वानो अजरं सुवीरमित्याशिषमेवाशास्ते अरे अस्मदमातिं बाधमान इत्यशनायावै पाप्मानमतिस्तामेव तदारानुदत्तं यज्ञाच्च
 यजमानाच्चोच्छ्रयस्व महतेसा भगायेत्याशिषमेवाशास्ते ऊर्ध्वं कृष्णकृतयेति षादेवो न सवितेति यद्वै देवानां नेतित देषामो
 ३ मिति तिष्ठदेव इव सवितेत्येव तदा होध्वो वाजस्य सनि तेति वाजसनि मेवैनं तद्धनसांसनोति यदं जिभिर्वाधांश्चिर्विह्वयामह
 इतिच्छंदांसि वा अंजयो वा धत्तस्ते रते देवान्यजमाना विह्वयंतं मम यज्ञमागच्छत मम यज्ञमिति यद्वै ह वा अपि व ह व इव यजंतोऽ
 यहास्य देवार्थं मेव गच्छति यत्रैवं विद्वानेतामन्वाहोर्ध्वानः पाह्यं ह सो नि केतुना विश्वं समन्त्रिणं दहेति रक्षांसि वै पाप्मात्रिणो
 रक्षांसि पाप्मानं दहेत्येव तदा हं कृधीन ऊर्ध्वं चरणाय जीवस इत्येव तदा हं यद्विहवा
 अपि नीत इव यजमानो भवति परिहैवैनं तत्संवत्सराय ददाति विदादेवेषु नो दुव इत्याशिषमेवाशास्ते जातो जायते सुदिनत्वे

१ भाष्येनात्र प्रुतो गृहीतः । २ यज्ञमेव इति भाष्ये पाठः ।

अहामिति जातो ह्येष एतज्जायते समर्थ आ विदधे वर्धमान इति वर्धयत्येवैनं तरुनं तिधीरा अपसो मनीषेति पुनं त्येवैनं तदेव
या विप्र उदियति वाचमिति देवेभ्य एवैनं तन्निवेदयति युवा सुवासाः परिवीत आगादिर्युत्तमया परिदधाति प्राणो वै युवा सु
वासाः सोयं शरीरैः परिवृतः स उश्रेयान्भवति जायमान इति श्रेया न्ह्येष एतद्भवति जायमानं स्तं धीरासः कवय उन्नयंति
स्वाध्यामनसा देवयंत इति ये वा अनूचानास्ते कवयस्त एवैनं तदुन्नयंति ता एताः सद्यान्वा हरूपसमुद्धा एतद्वै यज्ञस्य समुद्धं य
द्रूपसमुद्धं यत्कर्म क्रियमाणमुगमिव दत्तिता सांनिः प्रथमामन्वाह निरुत्तमां ता एका दश संपद्यंत एका दश क्षरा वै चिद्बुद्धि
विंदस्य वर्जं इंद्राय तनाभिरेवाभीराक्षो तिय एव वेदं निः प्रथमां निरुत्तमामन्वाह यज्ञस्यैव तद्वसौ न ह्यतिस्थे न्नो बलाया विस्त्रं
साय ॥ २ ॥ तिष्ठेद्युपा ३ः ॥ अनुप्रहरे ३ त इत्याहुस्तिष्ठेत्पशुकामस्य देवेभ्यो वै पशवो ज्ञाया यालं भायना तिष्ठंतं तेष
कभ्य प्रतिवाव दतो तिष्ठेन्न समानाल्पस्य ध्वेना समानितितो वै देवा एतं यूयं वज्रमपश्यंस्तमेभ्य उदश्रयं स्तरमादिभ्य त उपवा
तंतमेवाद्याप्युपावृत्तास्ततो वै देवेभ्यः पशवो ज्ञाया यालं भाया तिष्ठंतं तिष्ठंते स्म पशवो ज्ञाया यालं भायय एव वेदयस्य चैवं
विदुषो यूपसितं हल्यनुप्रहरेत्स्वर्गकामस्य तमुहर्मैतं पूर्वेन्वेव प्रहरंति यजमानो वै यूयो यजमानः प्रस्तरां निवै देवयोनिः सोमो देव
यो न्या आहुतिभ्यः संभूर्य हिरण्यशरीर ऊर्ध्वः स्वर्गलोके भव्यतीत्यथ ये तेभ्यो वर आसूत एतं स्वरुमपश्यन् यूयं शकलं तं तस्मि
न काले नुप्रहरेत्तत्र सकाम उपपाप्मो नुप्रहरेत्तत्र सकाम उपपाप्मो यः स्थाने सर्वाभ्यो वा एष देवताभ्य आत्मानमालभते यो दीक्ष

तेभिः सर्वादेवताः सोमः सर्वादेवताः सयदग्नीषोमीयं पशुमालभते सर्वाभ्य एव तदेवताभ्यो यजमान आत्मानं निष्क्रीणीते त
 दाहुर्द्वि रूपोऽग्नीषोमीयः कर्तव्यो द्विदेवत्यो हीतित तन्नाह त्वं पीव इव कर्तव्यः पीवोरुपावै पशवः कृशित इव खलु वै यजमानो भ
 वति तद्यत्पीवापशुर्भवति यजमानमेव तत्स्वेन मेधेन समर्धयति तदाहुर्नाग्नीषोमीयस्य पशोरग्नीयात्पुरुषस्य वा एषोऽश्रुति यो
 ग्नीषोमीयस्य पशोरश्रुति यजमानो ह्येतेनात्मानं निष्क्रीणीत इति तन्नाह त्वं वार्जं वा एतद्ध विर्यदग्नीषोमीयोऽग्नीषोमाभ्यं
 वा इन्द्रो वृत्रमहं स्तावेन मज्जतामावाभ्यं वै वृत्रमवधीर्वरेते वृणावहा इति वृणाधामिर्तेतावेतमेव वरमवृणातां श्वः सुत्यायां प
 शुंस एनयोरेषोऽयुतो वरवृतो ह्येनयोस्तस्मात्तस्याशितव्यं चैव लीप्सितव्यं च ॥ ३ ॥ आप्रीभिरापीणाति तेजो वै ब्रह्मवर्च
 समाप्रियस्ते जसैर्वनंतद्ब्रह्मवर्चसेन समर्धयति समिधो यजति प्राणा वै समिधः प्राणा हीदं सर्वसमिधते यदिदं किंच प्राणानेव
 तत्प्रीणाति प्राणान्यजमाने दधाति तनूनपातं यजति प्राणो वै तनूनपात्सहितन्वः पाति प्राणमेव तत्प्रीणाति प्राणं यजमाने द
 धाति नराशंसं यजति प्रजावैनरो वाक्शंसः प्रजांचैव तद्वाचं च प्रीणाति प्रजांचवाचं च यजमाने दधाति लोयजत्यन्नं वा इळोन्न
 मेव तत्प्रीणात्यन्नं यजमाने दधाति बहिर्यजति पशवो वै बह्विः पशून्मेव तत्प्रीणाति पशून् यजमाने दधाति दुरोयजति वृष्टिर्बहुरो
 वृष्टिर्मेव तत्प्रीणाति वृष्टिमन्नाद्यं यजमाने दधात्युषासानकायजत्यहोरात्रे वा उषासानकाहोरात्रे एव तत्प्रीणात्यहोरात्रयो
 र्यजमानं दधाति दैव्याहोतारा यजति प्राणापानौ वै दैव्याहोतारा प्राणापानौ वेव तत्प्रीणाति प्राणापानौ यजमाने दधाति ति

सोदेवीर्यजतिप्राणोवाअपानोव्यानस्तिस्त्रोदेव्यस्ताएवतत्प्रीणातितायजमानेदधातिवहारंयजतिवागैत्वष्टावाग्धीदं
सर्वताष्टीववाचमेवतत्प्रीणातिवाचंयजमानेदधातिवनस्पतिंयजतिप्राणोवैवनस्पतिःप्राणमेवतत्प्रीणातिप्राणंयजमानेद
धातिस्त्राहाकृतीर्यजतिप्रतिष्ठावैस्त्राहाकृतयःप्रतिष्ठायामेवतद्यज्ञमततःप्रतिष्ठाप्रयतिताभिर्ययऋष्याप्रीणियाद्ययऋ
ष्याप्रीणातिचजमानमेवतद्धुतायानोत्सृजति ॥४॥ पर्यग्नयेक्रियमाणायानुब्रूहीत्याहाध्वयुरग्निरहोतानोअध्वरइतिवृच
माग्नेयंगायत्रमन्वाहंपर्याग्निःक्रियमाणेस्वयैवेनंतदेवतयास्वेनच्छंदासासमर्धयतिवाजोसन्परिणीयतइतिवाजिनमिवह्येनं
संतंपरिणयंतिपरित्रिविष्टाध्वरंयात्यग्नोरधीरिवेत्येषहिरथीरिवाध्वरंपरियातिपरिवाजपतिःकविरित्येषहिवाजानांपतिर
तउपप्रेष्यहोतंहव्यादेवेभ्यइत्याहाध्वयुरजैदग्निरसनद्धाजमितिमैत्रावरुणउपप्रेषंप्रतिपद्यतेतदाहुयदध्वयुर्होतारमुपप्रे
ष्यत्यथकस्मान्मैत्रावरुणउपप्रेषंप्रतिपद्यतइतिमनोवैयज्ञस्यमैत्रावरुणोवाग्भ्यज्ञस्यहोतामनसावाइषितावागवदतिंयाह्य
न्यमनावाचंवदत्यसुयार्वैसावागदेवजुष्टातद्यन्मैत्रावरुणउपप्रेषंप्रतिपद्यतेमनसैवतद्धाचमीरयतितन्मनसेरितयावाचां
देवेभ्योहव्यंसंपादयति ॥५॥ दैव्याःशमितारआरभध्वमुत्तमनुभ्याइत्याह्वेचैवदेवानांशमितारोयेचमनुभ्याणांतानेव
तत्संशारत्युपनयतमेध्यादुरआशासानामेधपतिभ्यामेधमितिपशुर्वमेधोयजमानोमेधपतिर्व्यजमानमेवतत्स्वेनमेधेनस
मर्धयत्यथोखलवाहुर्यस्यैवावकस्यैचदेवतायैपशुरालभ्यतैसवमेधपतिरिति सयद्येकदेवत्यःपशुःस्यान्मेधपतयइतिब्रूयाद्य

दिद्विदेवत्योमेधपतिभ्यामिति यद्विबहुदेवत्योमेधपतिभ्यइत्येतदेव स्थितं प्राप्ता अभिभरतेति पशुवैनीयमानः समृत्पुं प्राप
 इयत्सदेवा ज्ञानवकामयतैतुं तदेवा अज्ज्वज्ञे हि स्वर्गवैत्वा लोकं गमयिष्याम इति स तथेत्यब्रवीत् तस्य वै मेयुष्माकमेकः पुरस्ताद
 त्विति तथेति तस्याग्निः पुरस्तादैत्सोऽग्निमनुप्राच्यवत तस्मादाहुराग्नेयोवावसर्वः पशुरग्निं हि सोऽनुप्राच्यवतेति तस्माद् अस्याग्नि
 पुरस्ताद्धरंति स्तृणीत बर्हिर्ह्येत्योषध्यात्मा वै पशुः पशुमेव तत्सवर्त्तमानं करोत्यन्वेन माता मन्यतां मनुषितानुञ्जातां सगर्भ्यो
 नुसखासयूथ्य इति जनित्रैरेवै न तत्समनुमतमालभंत उदीचीनां अस्पृद्यो निधत्तां तस्य च क्षुर्गमयतां द्वातं प्राणमन्ववस्तुजता
 दंत रिक्षमसुं दिशः श्रोत्रं पृथिवीं शरीरमित्येवै न तच्छोकेष्वा दधात्येकधा स्य त्वचमाच्छयतां पुरानाभ्या अपिश सोवपासु
 रिखदतां दंतरे वोष्माणं चारयध्वादि तेषु भवेव तस्याणान्दधाति इयेन मस्य वक्षः कृणुतां त्र्यशसा बाहू शलादां षणीक इयपेवां
 साच्छिद्रे श्रोणीक वधोरुस्त्रे कपर्णां षीवंता षड्दिशति रस्य वं कयस्तां अनुष्ठो न्यावयतां द्वात्रिंशत्तमस्या नूनं कृणुतां दित्यं गान्धे
 वास्य तद्वात्राणि प्रीणां त्यूवध्यगो हं पार्थिवं खनतां दित्या हौषधं वा ऊवध्यमिधं वाऽओषधीनां प्रतिष्ठां तदेन स्वायामेव प्रतिष्ठा
 यामंततः प्रतिष्ठापयति ॥ ६ ॥ अस्त्वारक्षः संसृजतां दित्या हंतुष्वै फलीकरणैर्देवा हविर्भ्यो रक्षां सिनिरभजन्नस्त्रा महाय
 ज्ञात्सयदस्त्वारक्षः संसृजतां दित्या हं रक्षां स्वेव तत्स्वेन भागधेयेन यज्ञान्निरवदयते तदाहुर्नयज्ञे रक्षासां कीर्त्येत्का निरक्षां स्युते
 रक्षावै यज्ञ इति तदुवा आहुः कीर्त्येदेव यो वै भागिर्न भागास्तु दते च यते वै न संयदिवै न न च यतेऽथ पुत्रमथ पौत्रं च यते त्वेवैनमि

तिसयदिकीर्तयेदुपाशुकीर्तयेत्तिरइववाएतद्वाचोयदुपाशुतिरइवैतद्यदक्षस्यधयदुच्चैःकीर्तयेदीश्वरोहास्यवाचोरक्षो
भाषोजनितोर्योयराक्षसीवाचवदतिसयावैदसोवदतियामुन्मत्तःसावैराक्षसीवाङ्मनात्मनाहप्यतिनास्यप्रजायादसआ
जायतेयएवंवेदवनिष्ठुमस्यमाराविष्टोरुर्कमन्यमानानेद्वसोकेतनयेरवितारवच्छमितारइतियेचैवदेवानांशमितारोयेच
मनुष्याणांतिभ्यएवैनंततपरिददाल्यधिगोशमीध्वंसुशमिश्रीध्वंशमीध्वमधिगा ३ उइतित्रिर्ब्रूयादपापेतिचाधिगुवै
देवानांशमितापापोनिप्रभीतांशमितुभ्यश्चैवैनंतत्रिप्रभीतुभ्यश्चसंप्रयच्छतिशमितारोयदत्रसुकृतंकृणवथास्मासुतद्यदु
ष्टकृतमन्यत्रतदित्याहाभिर्वैदेवानांहोतासीत्सएनंवाचाव्यशाद्वाचावाएनंहोताविशास्ति तद्यदवर्गयत्परःकुंतीतिपदुत्बणं
यद्विशुरंक्रियतेशमितुभ्यश्चैवैनंतत्रिप्रभीतुभ्यश्चसमनुदिशतिस्वरत्येवहोतोन्मुच्यतेसर्वयुःसर्वयुत्वायसर्वमायुरेतिय
वंवेद ॥ ७ ॥ पुरुषवैदेवाःपशुमालभंततस्मादालब्धान्मेधउदक्रामत्सोभ्वंप्राविशत्तस्मादभ्योमेध्योभवदधैनमुत्क्रांतमे
धमत्याजतंसकिंपुरुषोभवत्तेश्वमालभंतसोश्वादालब्धादुदक्रामत्सोर्विंप्राविशत्तस्मादविर्मध्योभवदधैनमुत्क्रांतमेधमत्या
जतसगौरमृगोभवत्तेगामालभंतसगोरालब्धादुदक्रामत्सोर्विंप्राविशत्तस्मादजोमेध्योभवदधैनमुत्क्रांतमेधमत्याजतंसउष्ट्रोभव
त्सोजेज्योक्कमामिवारमततस्मादेषएतेषांपशूनांप्रयुक्ततमोयदजस्तेऽजमालभंतसोजादालब्धादुदक्रामत्सइमांप्राविशत्त

स्मादियं मे ध्या भवदधैनमुत्क्रातमेधमत्याजतसशरभो भवत्त एत उत्क्रांतमेधा अमेधाः पशवस्तस्मादतेषां नाश्रीयात्तमस्य
 मन्वगच्छन्तसोजुगतो श्री हिरभवत्तद्यत्पशौ पुरोळाशमनुनिर्वपतिसमेधेननः पशुनेष्टमसत्केवलेननः पशुनेष्टमसदितिसमेधे
 नहास्यपशुनेष्टं भवतिकेवलेनहास्यपशुनेष्टं भवतियएवंवेद ॥ ८ ॥ सवाएषपशुरेवालभ्यते यत्पुरोळाशस्तस्ययानिकिंशा
 रुणितानिरोमाणि येतुषाः सात्वंग्येफलीकरणास्तदसुंयत्पिष्टं किंक्रसास्तन्मांसं यत्किंचित्क्रंसारं तदस्थि सर्वेषां वा एषपशूनां
 मेधेनयजतेयः पुरोळाशेनयजते तस्मादाहुः पुरोळाशसत्रं लोक्यमिति युवमेतानि दिविरोचनान्यग्निश्चसोमसकतू अधत्तं ॥
 युवंसिधूरं भिशस्तेरवद्यादग्नीषोमावमुंचतंगुभीतानि ति वपायैयजतिसर्वाभिर्वा एषदेवताभिरालब्धो भवति यो दीक्षितो
 भवति तस्मादाहुर्न दीक्षितस्याश्रीयादिति सयदग्नीषोमावमुंचतंगुभीतानि ति वपायैयजतिसर्वाभ्य एव तदेवताभ्यो यजमा
 नंप्रमुंचति तस्मादाहु रशितव्यं वपायाहुतायां यजमानो हिसता हिं भवतीत्यन्यं दिवो मातरिश्वाजभारेति पुरोळाशस्य यज
 ल्यमश्नादन्धं परिश्येनो अद्रेरिति त इव च होष इत इव च मेधः समाहृतो भवति स्वदस्वहव्यासमिषो दिदीहीति पुरोळाशः स्विष्ट
 कृतो यजति ह विरेवास्मा एतस्वदयतीषमूर्जमात्सन्धत्तं इळा मुपह्वयते पशवो वा इळा पशूनेव तदुपह्वयते पशून्यजमाने दधा
 ति ॥ ९ ॥ मनोतायै ह विषो वदीयमानस्यानुबूहीत्याहा ध्वयु रत्वं ह्यग्ने प्रथमो मनोतेति सूक्तमन्वाह तदाहु र्यदन्यदेवत्य उत प
 शुर्भवंत्यथ कस्मादाग्नेयीरेव मनोतायै ह विषोऽवदीयमानस्यान्वाहेति ति स्रो वै देवानां मनोतास्ता सुहितेषां मनोत्सेता निवा

11

यदेवैनमदआप्रीतंसंतपर्यग्निकृतं बहिर्वेदिनयंति बहिषदमेव नंतत्कुर्वन्ति तस्यो वध्यगोहं खनं त्यौषधं वा ऊवध्यमियं वा ओष
धीनां प्रतिष्ठा तदेनत्वायामेव प्रतिष्ठायां संततः प्रतिष्ठापयंति तदा हुयं देषहविरवयत्पशुरथास्य बह्वैति लोमानि त्वगसुक्कु
ष्ठिकाः शफाविषाणेस्कंदति पिशितं केनास्य तदा पूर्यत इति यदेव तत्पशौ पुरोलाशमनुनिर्वपति तेनैवास्य तदा पूर्यते पशुभ्यो वै
मेधा उदक्रामं स्तोत्री हि श्चैव यवश्च भूतावजायेतां तद्यत्पशौ पुरोलाशमनुनिर्वपति स मेधेन नः पशुनेष्टमसंत्केव लेन नः पशुनेष्ट
मसदिति स मेधेन हास्य पशुनेष्टं भवति केवलेन हास्य पशुनेष्टं भवति य एवं वेद ॥ ११ ॥ तस्य वपासु लिखद्या हरंति तामः वर्युः सु
वेणाभिधारयन्नाहं स्तोकेभ्यो नुब्रूहीति तद्यत्स्तोकाश्चोतंति सर्वदेवत्या वै स्तोकां नेन मइमेनभिप्रीता देवानां गच्छानिति जुषस्व
सप्रथस्तममित्यन्वाहं वचो देवः सरस्तमं । हव्या जुह्वान आसनीत्यग्नेरेवैनां दास्ये जुहोतीं मनो यज्ञममृतेषु धेहीति सूक्तम
न्वाहं साहव्याजा तवेदो जुषस्वेति हव्य जुष्टिमाशास्ते स्तोका नाम मेदसो द्युतस्येति मेदसश्च हि द्युतस्य च भवंति होतः प्राशान
प्रथमो निषद्येत्यग्निर्वेदेवानां होताग्ने प्राशान प्रथमो निषद्येत्येव तदा हि द्युतवंतः पावकर्ते स्तोकाश्चोतंति मेदस इति मेदसश्च ह्येव
हि द्युतस्य च भवंति स्वधमं देववी तये श्रेष्ठं नो धेहि वार्यमित्याशिषमाशास्ते तु भ्यं स्तोकाद्युतश्चुतो हि
भवंत्युषिः श्रेष्ठः समिध्यसे यज्ञस्य प्राविता भवेति यज्ञसमृद्धिमाशास्ते तु भ्यंश्चोतंत्यधिगोशची वः स्तोका सो अग्ने मेदसो द्युत
स्येति मेदसश्च ह्येव हि द्युतस्य च भवंति कविशस्तो ब्रूहताभानुनागा हव्या जुषस्व मेधिरिति हव्य जुष्टिमेवाशास्ते ओजिष्ठं तेमध्य

तोमेदुद्धृतैप्रतेवयंददामहे। श्रोतंति तेवसोस्तोकाअधित्वच्चिप्रतितानन्देवशोविहीत्यभ्येवैनांस्तद्वषट्परोति यथासोमस्या
 भेवीहीतितद्यत्सोकाश्रोतंतिसर्वदेवत्यावैस्तोकास्तस्मादियस्तोकाशोवृष्टिर्विमकोपाचरति॥१२॥तदाहुःकास्वाहाकृतीनां
 पुरोनुवाक्याःकःप्रैषःकायाज्येति याएवैताअन्वाहैताःपुरोनुवाक्याःप्रैषःसप्रैषोयायाज्यासायाज्यातदाहुःकादेवताः
 स्वाहाकृतयइतिविश्वेदेवाइतिब्रूयात्तस्मात्स्वाहाकृतंहविरदंतुदेवाइतियजंतीतिदेवावैयज्ञेनश्रमेणतपसाहुतिभिःस्वर्गं
 लोकमजयंस्तेषां वपायामेव हुतायास्वर्गलोकःप्राह्यायतंतेवपामेव हुत्वाऽनादित्येतराणिकर्मण्यूर्ध्वाःस्वर्गलोकमायंस्त
 तौवैमनुष्याश्चक्रुष्यश्चदेवानांयज्ञवार्त्तयन्यज्ञस्यकिंचिदेषिष्यामःप्रज्ञात्याइति तेभितःपरिचरंत एतपशुमेव निरां च
 शयानंतं विदुरिया न्वावकिलपशुर्यावतीवपेति स एतावानेवपशुर्यावतीवपाथयदेनंततीयसवनेश्रपयित्वा जुह्वतिभूयसी
 भिर्नआहुतिभिरिष्टमसत्केवलेननःपशुनेष्टमसदितिभूयसीभिर्हास्याहुतिभिरिष्टंभवति केवलेनहास्यपशुनेष्टंभवतियए
 वंवेद॥१३॥सावाएषामृताहुतिरेवयद्वपाहुतिरमृताहुतिरभ्याहुतिरमृताहुतिरज्याहुतिरमृताहुतिःसोमाहुतिरेतावाअ
 जरीराऽआहुतयोयावैकाश्वाशरीराआहुतयोऽमृतत्वमेवताभिर्यजमानोजयतिसावाऽएषारतएवयद्वपांप्रैववैरेतोली
 यत्प्रैववपालीयतेशुक्लैरेतःशुक्लवपाशरीरवैरेतोशरीरावपायद्वैलोहितंयन्मांसंतच्छरीरंतस्माद्भ्याद्यावदलोहितंताव
 त्परिवासयेतिसापंचावत्ताभवति यद्यपिचतुरवत्तीयजमानःस्यादथपंचावत्तैववपाज्यस्योपरतृणातिहिरण्यशल्कोवपां

हिरण्यशल्कआज्यस्योपरिष्ठादभिधारयति तदाहुर्यद्भिरण्यं न विद्येत कथं स्यादिति द्विराज्यस्योपस्तीर्यवपामवदाय द्विरुप
 रिष्ठादभिधारयत्यमृतं वा आज्यममृतं हिरण्यं तत्र सकाम उपपासो य आज्ये तत्र सकाम उपपासो यो हिरण्ये तत्पंचसंपद्यते पांको
 यं पुरुषः पंचधा विहितो लोमानित्वज्ज्ञांसमस्त्रिमज्जासयावानेव पुरुषस्तावं तं यजमानं संस्कृत्य द्रौदेवयो न्या जुहोत्यग्निवैदे
 वयो नः सोमे देवयो न्या आहुतिभ्यः संभूय हिरण्यशरीर ऊर्ध्वः स्वर्गलोको मेति ॥ १४ ॥ देवेभ्यः प्रातर्यावभ्यो होतरनुब्रूहीत्या
 हाध्वयुरैते वावदेवाः प्रातर्यावाणो यदग्निरुषा अश्विनौ त एते सप्तभिः सप्तभि रष्टदो भिरागच्छं त्यास्य देवाः प्रातर्यावाणो हव
 गच्छं तिय एव वेदं प्रजापतौ वै स्वयं होतरि प्रातरनुवाकमनुवक्ष्यत्युभये देवा सुरायज्ञमुपावसन्नस्मभ्यमनुवक्ष्यत्यस्मभ्यमि
 तिसवै देवेभ्य एवान्वब्रवीत्ततो वै देवा अभवन् परासुरा भवत्यात्मना परास्य द्विषन्पामाभ्या तृव्यो भवति य एव वेदं प्रातर्वै सतं
 देवेभ्यो न्वब्रवीत्ततो वै देवा अभवन् परासुरा भवत्यात्मना परास्य द्विषन्पामाभ्या तृव्यो भवति य एव वेदं प्रातर्वै सतं
 गृहीत्यै यो वै भवति यः श्रेष्ठतामश्नुते तस्य वाचं प्रोदितामनुप्रवदंति तस्मान्महतिरात्र्या अनूच्यः पुरावाचः प्रवदितोरनूच्यो
 यद्वाचि प्रोदितायामनुब्रूयादन्यस्यैवैनमुदितानुवादिनं कुर्यात्तस्मान्महतिरात्र्या अनूच्यः पुरावाचः प्रवदितोरनूच्यो
 तेर्वा एतन्मुखं यद्वाचि सियच्छकुनयस्तद्यत्पुराशकुनिवादादनुब्रूयान्मायज्ञियां वाचं प्रोदितामनुप्रवदितस्मान्महति
 रात्र्या अनूच्योऽथोखलु यदैवाध्वयुरुपाकुर्यादथानुब्रूयाद्यदावा अध्वयुरुपाकरोति वाचैवोपाकरोति वाचा होतान्वाह

वाविब्रह्मतत्रसकामउपासोयोवाचिब्रह्मणिच ॥ १५ ॥ प्रजापतौवैस्वयंहोतरिरप्रातरनुवाकमनुवक्ष्यतिसर्वादेव
 ताआशंसंतमामभिप्रतिपत्स्यतिमामभीतिसप्रजापतिरैक्षतयद्येकादेवतामादिष्टामभिप्रतिपत्स्यामीतरामेकेनदेवताउ
 पासाभविष्यंतीतिसएतामृचमपश्यदापोरेवतीरित्यापोवैसर्वादेवतारिवल्यःसर्वादेवताःसएतयर्चाप्रातरनुवाकंप्रत्यपह्य
 तताःसर्वादेवताःप्रामोदंतमामभिप्रत्यपादिमामभीतिसर्वाहास्मिन्देवताःप्रातरनुवाकमनुब्रुवार्तिप्रमोदंतसर्वाभिर्हास्य
 देवताभिःप्रातरनुवाकःप्रतिपन्नोभवतियएवंवेदंतेदेवाअविभयुरादातारोवैनइमंप्रातयज्ञमसुरायथौजीयांसोबलीयां
 सएवमितितानब्रवीदिंद्रोमाबिभीतंनिषमृद्धसेभ्योहंप्रातवज्रंप्रहर्तस्मीत्येतांवावतद्वचमब्रवीद्धज्जस्तेनयदपोनधीयांव
 ज्जस्तेनयज्जिष्टुवज्जस्तेनयद्धाकमेभ्यःप्राहरतेनैनानहंस्ततोवैदेवाअभवन्परासुराभवत्यात्मनापरास्यद्विषन्पाप्माभ्रातृ
 व्योभवतियएवंवेदंतदाहुःसर्वेहोतास्याद्यएतस्यामृचिसर्वाणिच्छंदांसिप्रजनयेदित्येषावावात्रिरनूक्तसर्वाणिच्छंदांसि
 भवत्येषाछंदसांप्रजातिः॥ १६ ॥शतमनूच्यमायुष्कामस्यशतायुर्वैपुरुषःशतवीर्यःशतेंद्रियंआयुष्येवैनंतद्वीर्येइंद्रियेदधा
 तित्रीणिचशतानिषष्टिश्चानूच्यानियज्ञकामस्यत्रीणिचवैशतानिषष्टिश्चसंवत्सरस्याहानितावान्तसंवत्सरःसंवत्सरःप्रजा
 पतिःप्रजापतिर्यज्ञेनयज्ञोनमर्तियस्यैवंविद्धांस्त्रीणिचशतानिषष्टिचान्वाहंसह्यचशतानिर्विशतिश्चानूच्यानप्रजापशु
 कामस्यसप्तचवैशतानिर्विशतिश्चसंवत्सरस्याहोरात्रासान्तसंवत्सरःसंवत्सरःप्रजापतिर्यज्ञायमानंविश्वंरूपमिदमनु

प्रजायते प्रजापतिमेव तत्प्रजायमानं प्रजयापशुभिरनुप्रजायते प्रजात्यै प्रजायते प्रजयापशुभिर्य एवं वेदाष्टौ शतान्यनूच्य ।
 न्यब्राह्मणोक्तस्य योवादुरुक्तोक्तः शमलगृहीतो यजेताष्टाक्षरावैगायत्रीगायत्र्या वैदेवाः पाप्मानं शमलमपाप्मतं गायत्र्यै वा
 स्य तत्पाप्मानं शमलमपहृत्य पपाप्मानं हते य एवं वेदं सहस्रमनूच्य स्वर्गकामत्र्यं सहस्राश्वीने वा इतः स्वर्गो लोकेः स्वर्गस्य लोके
 स्य समष्ट्यै संपत्त्यै संगत्या अपरिमितमनूच्यं मपरिमितो वै प्रजापतिः प्रजापतेर्वा एतदुक्तं यत्प्रातरनुवाकं स्तस्मिन् सर्वे कामा
 अवरुध्यन्ते स यदपरिमितमन्वाहं सर्वेषां कामानामवरुध्यन्त्ये सर्वान् कामानवरुध्य एवं वेदं तस्मादपरिमितमेवानूच्यं सप्ताग्नेया
 निच्छंदांस्यन्वाहं सप्तवैदेवलोकः सर्वेषु देवलोकेशुराक्षोति य एवं वेदं सप्तोषस्या निच्छंदांस्यन्वाहं सप्तवैग्राम्याः पशवोऽव
 ग्राम्या नपशून् धेय एवं वेदं सप्ताश्विना निच्छंदांस्यन्वाहं सप्ताधैवागवदत्तावद्वैवागवदत् सर्वस्यैवाचः सर्वस्य ब्रह्मणः परिगृ
 हीत्यैति सो देवता अन्वाहं त्रयोवा इमे त्रिवृतो लोका एषा मेवलोकानामभिजित्यै ॥ १७ ॥ तदाहुः कथमनूच्यः प्रातरनुवाक इ
 ति यथा ह्यं दं समनूच्यः प्रातरनुवाकः प्रजापतेर्वा एतान्यंगानि यच्छंदांस्येष उ एव प्रजापतिर्यो यजते तद्यजमानाय हि तं पच्छो
 नूच्यः प्रातरनुवाकंश्चतुष्पादावै पशवः पशूनामवरुध्या अर्धर्चश एवानूच्यो यथैवेन मेतदन्वाहप्रतिष्ठाया एव द्विप्रतिष्ठो वै पु
 रुषश्चतुष्पादाः पशवो यजमानमेव तद्विप्रतिष्ठं चतुष्पात्सु पशुषु प्रतिष्ठापयति तस्मादर्धर्चश एवानूच्यं स्तदाहुर्ब्रह्मः प्रातर

१ अत्र प्रातरनुवाकशब्दो न भाष्यकारेष्टः किंतु तत्र प्रातरनुवाकक्रममाक्षिप्य समाधत्ते इत्यवतरणं दृश्यते ।

नुवाकः कथमव्यूहो भवतीति यदेवा स्य बृहती मध्या न्वेतीति ब्रूयात्तेनेत्याहुतिभागावा अन्यदेवताः अन्यः स्तोमभागा इहं
 दोभागां स्ताया अग्नावाहुतयो ह्येतैताभिराहुतिभागाः प्रीणाल्यथ यत्सुर्वंति च शंसंति च तेन स्तोमभागा इहं दोभागा उभ
 यो हास्येतादेवताः प्रीता अभीष्टा भवंतिय एवं वेदत्रयस्त्रिंशद्देवाः सोमपां स्त्रयस्त्रिंशद्सोमपां अष्टौ वसव एकादश रुद्रा
 द्वादशादित्याः प्रजापतिश्च वषट्कारश्चैतदेवाः सोमपा एकादश प्रयाजा एकादशानुयाजा एकादशोपयाजा एते सोमपाः
 पशुभाजनाः सोमेन सोमपान प्रीणाति पशुना सोमपानुभय्यो हास्येतादेवताः प्रीता अभीष्टा भवंतिय एवं वेदाभूदुषारुश
 त्पशुरित्युत्तमया परिदधाति तदा हुयं श्रीनक्रतूनन्वाहां प्रेयमुषस्य माश्विनं कथमस्यैकयर्चा परिदधतः सर्वे त्रयः क्रतवः परि
 हिता भवंतीत्यभूदुषारुश त्पशुरित्युषसोरूपमाश्विरधाय द्युतिवय इत्यग्रे योजिधा वृषणवसूरथोदस्त्रावमर्त्यामाध्वीममश्रुतं
 हवमित्यश्विनोरेवमुहास्यैकयर्चा परिदधतः सर्वे त्रयः क्रतवः परिहिता भवंति भवंति ॥ १८ ॥ इति द्वितीयोऽध्यायः ॥ २॥
 ऋषयो वै सरस्वत्यां सत्रमास तते कवषमै लूषं सोमादनयन् दारयाः पुत्रः कितवो ब्राह्मणः कथं नो मध्ये दीक्षिष्टेति तं बहिर्ध
 न्वोदवहन्नत्रै नं पिपासा हंतुं सरस्वत्या उदकं मापादिति सबहिर्धन्वो दूढः पिपासया वित्त एतदपो न प्रीय मपरयत्प्रदेवना ब्र
 ह्मणे गातुरेवितितेनापां प्रियं धामोपागच्छन्त मापो नूदायं स्तं सरस्वती समंतपय धावन्तस्माज्जाप्येता हि परिसारकमित्याच
 क्षते यदनं सरस्वती समंतपरि ससारंते वा ऋषयो ब्रुवां निवदुवा इमं देवा उपेमं ह्वयामहा इति तथेतित्तमुपाह्वयंतं तमुपह्वयैतदपो

नऋयमकुर्वत्तप्रदेवत्राब्रह्मणेगातुरेति तितेनापां प्रियं धामोपागच्छेत्तुपदेवानां सुपापां प्रियं धामगच्छेत्तुपदेवानां जयति
 परमं लोके य एवं वेद यश्चैवं विद्वानेतदपो नऋयं कुरुते तत्संततमनुब्रूयात्संततवर्षी ह प्रजाभ्यः पर्जन्यो भवति यश्चैवं विद्वाने
 तत्संततमन्वाहं यदवप्राहमनुब्रूयाज्जीमूतवर्षी ह प्रजाभ्यः पर्जन्यः स्यात्तस्मात्तत्संततमेवानूच्यं तस्य त्रिः प्रथमां संततम
 न्वाहते नैव तत्सर्वसंततमनूकं भवति ॥ १६ ॥ ता एतानवां नतरायमन्वाहं हि नोतानोऽअध्वरं देवयज्येति दशमीं मावर्तती
 रधनुर्द्विधारा इत्यावृत्तास्वेकधनासु प्रतियदापो अदृशमायतीरिति प्रतिदृश्यमानां स्वाधेनवः पयसा तूण्यथा इत्युपायं तीषु
 समन्यायं त्युपयंत्य न्या इति समायतीष्ववापो वा अस्पृधंत वधं पूर्वयज्ञं वक्ष्यामो वयमिति याश्चेमाः पूर्वहुवसती वर्यो गृह्यते या
 श्वापतरे कधनां स्ताभ्यु रपरयदापो वै स्पृधंत इति ता एतयर्चा समज्ञपयं त्समन्यायं त्युपयंत्य न्या इति ताः समजानतं संजाना
 नाहास्यापो यज्ञं वहंति य एवं वेदापो न देवी रूपयंति होत्रियमिति होतृ चमसे समवनीयमानास्वन्वाहं वसती वरीष्वेकधनासु
 चावेरपो ध्वर्या इ उ इति होता ध्वर्युपृच्छंत्यापो वै यज्ञो विदो यज्ञा इम् इत्येव तदा होतैर्मनन्नमुरित्यध्वर्युः प्रत्याहोते माः परये
 त्येव तदाहं तास्वध्वर्यो इन्द्राय सोमं सोतामधुमंतं ॥ वृष्टि वानितीं ब्रातं बहुरमध्वैव सुमते रुद्रवत आदित्यवत ऋभुमते विभु
 मते वाजवते बृहस्पतिवते विश्वदेव्यावते ॥ परयेन्द्रः पीत्वा वृत्राणि जंघनं त्प्रसज न्यानि तासि षोडशमिति प्रत्युत्तिष्ठति

प्रत्युरथेयावा आपः प्रतिवैश्रेयांसमायंतमुत्तिष्ठति तस्मात्प्रत्युरथेया अनुपर्यावृत्त्या अनुवैश्रेयांसपर्यायतंतस्मादनुपर्यावृ
 त्ता अनुवृत्तैवानुपपत्तव्यं श्रीश्वरोहयद्यन्योयजेताथ होतारं यशोतः स्तस्मादनुवृत्तैवानुपपत्तव्यं मंत्रयोऽं त्यथ्वभिर
 त्येतामनुवृत्तनुपपद्येतजामयो अथ्वरीयतां ॥ पृचतीर्मधुनापय इति योमथव्यो यशोतः शुभ्रैर्दसूर्या उपसृष्टैर्गयाभिर्वासुः
 सहेति ते जरकामो ब्रह्मवर्चसकामो पोदेवीरुपह्वये यत्र गावः पिवंति न इति पशुकामस्तत्प्राः सर्वा एवा अनुवृत्तनुपपद्येतैपां
 कामानामवरुथ्या एतान् कामानवरुथेय एव वेदमा अग्रमन्त्रेयतीर्जीवधन्या इति साद्यमाना स्वन्वाहं वसती वरीध्वे कथनासु
 चारमन्त्राप उदातीर्वा हिरेदमिति सखा सुस एतया परिधाति ॥ २० ॥ शिरोवा एतद्यज्ञस्य त्प्रातरनुवाकः प्राणापानाऽऽऽपां
 श्वंतर्यामीव ज्ञ एव बाहू हतयोरुपां श्वंतर्यामीमयो होतावा चं विसृजेत यदहुतयोरुपां श्वंतर्यामीमयो होतावा चं विसृजेत वाचाव
 ज्ञेयवजमानस्य प्राणान्वीर्याद्या एनंतत्रय्याद्वा चावज्ञेयवजमानस्य प्राणान्व्यागात् प्राण एनं हास्यतीति शश्वत्तथा स्यात्तस्मा
 द्वाहुतयोरुपां श्वंतर्यामीमयो होतावा चं विसृजेत प्राणं यच्छ्रवाहात्वा सुहवसूयायै र्युपां शुभ्रं नुमंत्रयेत् तमभिप्राणोत्प्राणप्राणं मे
 यच्छेत्यपानं यच्छ्रवाहात्वा सुहवसूयायै त्यंतर्यामीममनुमंत्रयेत् तमभ्यपानेदपानापानं मे यच्छेति व्यानाय त्वेत्युपां शुभ्रं न
 द्वावापानमिमुदयवा चं विसृजेत आत्मा वा उपशुभ्रं न आत्मन्येव तद्धोता प्राणान्प्रतिधा यवा चं विसृजेत सर्वायुः सर्वायुः

१ 'यशोर्वा शुभ्रं न' इति भाष्यपाठः । यशोर्वाः लोमयागानि मित्तां कीर्तिं प्राप्नुंसमर्थ इति तत्रार्थः ।

त्वाय सर्वमायुरेति य एवं वेद ॥ २१ ॥ तदाहुः सर्पे ३त् ॥ न सर्पे ३त् इति ॥ सर्पेदिति हैक्र आहुः भयेषां वा एष देवमनुष्याणां भ
 क्षोयद्ब्रहिष्पवमानस्तस्मादेनमभिसंगच्छत इति वदतस्तत्राह ल्ययत्सर्पेदचमेव तत्साम्नो नुवर्मानं कुर्याद्य एनं तत्र ब्रूयाद
 नुवर्मान्वा अयं होता सामगस्या भूद्गता रिय शोषादच्योष्टाय तनाच्चोष्यत आयतनादिति शश्वत्तथा स्यात्तस्मात्तत्रैवासी
 नो नुमंजयेत यो देवानां मिह सोमपीथो यज्ञे बर्हिषिवेद्यां ३ ॥ तस्यापि मक्षयामसौ ल्येव मुहास्यात्मा सोमपीथादनंतरितो भ
 वत्यथो ब्रूयान्मुखमसिमुखं भूयासमिति मुखवा एतद्यज्ञस्य यद्ब्रहिष्पवमानो मुखं स्वेषु भवति श्रेष्ठः स्वानां भवति य एवं वेद सु
 रीवैदीर्घा जिह्वा देवानां प्रातः सवनं मवालेद ब्रह्माद्यं देवाः प्राजिज्ञासंतं ते मित्रावरुणा ब्रूवन् युवमिदं निष्कुरु तमिति तौ त
 थेत्यब्रूतां तौ वैवो वरंवृणा वहा इति वृणाथामिति तावेतमेव वरमवृणातां प्रातः सवने प्रयस्यासैनयोरेषाच्युतां वरवृता ह्येनयो
 स्तद्यदस्यै विमत्तामिव तदस्यै समृद्धं विमत्तामिव हितौ तयानिरकुरुतां ॥ २२ ॥ देवानां वै सवनानि नाधियंतं त एतान् पुरोळा
 शानपश्यंस्ताननु सवनं निरवपन्त सवनानां धृत्यै ततो वै तानि तेषामधियंतं तद्यदनु सवनं पुरोळाशानिरुध्यंतं सवनानां मेव धृ
 त्यै तथा हितानि तेषामधियंतं पुरोवा एतान् देवा अकतयत् पुरोळाशास्तपुरोळाशानां पुरोळाशत्वं तदाहुरनु सवनं पुरोळाशा
 न्निर्वपेदष्टाकपालं प्रातः सवनं एकादशकपालं माध्यंदिने सवने द्वादशकपालं तृतीयसवने तथा हि सवनानां रूपं तथा ह्यं दसा
 मिति तत्राह ल्यमद्रावा एते सर्वे निरुध्यंतं यदनु सवनं पुरोळाशास्तस्मात्तानेकादशकपालानेव निर्वपेत्तदाहुर्यतो घृतेनान

कंस्थान्ततःपुरोलाशस्यप्राश्रियात्सोमपीथस्यगुह्यैधृतेनहिवज्रेणंद्रोवृत्रमहंभितितत्तद्वाहल्यहविर्वाएतद्यदुत्पूतंसोमपी
थोवाएष्यदुत्पूतस्मान्नस्ययतएवकुतश्चप्राश्रियात्सर्वतोबाएताःस्वधायजमानमुपक्षरंति यदेतानिहवींष्याज्यंधानाःक
रंभःपरिवापःपुरोलाशःपयस्येतिसर्वतएवैनंस्वधाउपक्षरंति यएवंवेद ॥ २३ ॥ योवैयज्ञंहविषंकिंवेदहविषंकिनायज्ञेन
राधोतिंधानाःकरंभःपरिवापःपुरोलाशःपयस्येत्येषवैयज्ञोहविषंकिंहविषंकिनायज्ञेनराधोति यएवंवेदयोवैयज्ञमक्षर
पंक्तिवेदाक्षरपंक्तिनायज्ञेनराधोतिस्सुमत्पद्मदइत्येषवैयज्ञोक्षरपंक्तिरक्षरपंक्तिनायज्ञेनराधोति यएवंवेदयोवैयज्ञंनराशं
संपंक्तिवेदनराशंसंपंक्तिनायज्ञेनराधोतिद्विनाराशंसंप्रातःसवनंद्विनाराशंसमाध्यंदिनंसवनंसंक्रान्तराशंसंतृतीयसवनं
मेषवैयज्ञेनराशंसंपंक्तिर्नराशंसंपंक्तिनायज्ञेनराधोति यएवंवेदयोवैयज्ञंसवनपंक्तिवेदंसवनपंक्तिनायज्ञेनराधोतिपशुरु
पवसथेत्रीणिसवनानिपशुरनूबंध्यइत्येषवैयज्ञःसवनपंक्तिःसवनपंक्तिनायज्ञेनराधोति यएवंवेदहरिर्वाइंद्रोधानाश्चतुषू
ष्वान्करंभंसरस्वतीवान्भारतीवान्परिवापइंद्रस्यापूषइतिहविषंक्त्यायजतृक्सामेवाइंद्रस्यहरीपशवःपूषान्करंभःसर
स्वतीवान्भारतीवानितिवागेवसरस्वतीप्राणोभरतःपरिवापइंद्रस्यापूषइत्यज्ञमेवपरिवापइंद्रियमपूषएतासामेवतदेवता
नांयजमानंसायुज्यंसरूपतांसलोकतांगमयतिगच्छतिश्रेयसःसायुज्यंगच्छतिश्रेष्ठतांयएवंवेदहविरभेवीहील्यनुसवनंपु
रोलाशःस्विष्टकृतोयजत्यवत्सारोवाएतेनाग्नेःप्रियंधामोपागच्छत्सपरमंलोकमजयदुपाग्नेःप्रियंधामगच्छतिजयतिपरमं

लोकेयएवंवेदयश्चैवंविद्वानेतयाहविष्णुस्तयायजतेयजतीतिचयजतीतिच ॥ २४ ॥ ॥ इति तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥
 देवावेसोमस्वराज्ञोऽप्रपेयेनसमपादयन्नहंप्रथमःपिवेयमहंप्रथमःपिवेयमित्येवाकामयंतंतेसंपादयंतोब्रुवन्तंताजिमया
 मसयोनउज्जेभ्यतिसप्रथमःसोमस्यपास्यतीतितथेतितआजिमयुस्तेषामाजियतामभिसृष्टानांवायुर्मुखंप्रथमःप्रत्यपय
 ताथेद्रोधमित्रावरुणावथाश्विनौसोवोदोद्रोवायुमुद्वैजयतीतितमनुपरापतंसहनावथोजयावोतिसनेत्यब्रवीदहमेवोजे
 ष्यामीति तृतीयंमथोजयावोतितिहैवाब्रवीदहमेवोजेऽयामीतितुरीयंमथोजयावोतितथेतितंतुरीयेत्यार्जतंतुरीयभा
 गिद्रोभवजिभान्वायुस्सौसहैवद्रवायूउदजयतांसहमित्रावरुणौसहाश्विनौतएषामेतेयथोजितंभक्षार्द्रवायव्योऽप्रथमोऽथ
 मित्रावरुणयोरथाश्विनोःसएषइंद्रतुरीयोऽग्रहोगृह्यतेयदैद्रवायवस्तदेतदृषिःपश्यन्नभ्यनूवाचनियुत्वाइंद्रसारथिरिति
 स्माह्वाप्येतहिंभरताःसत्वनानिचितिंप्रयतितुरीयेहैवसंप्रहीतारोवदंतेमुनेवानूकाशेनयददइंद्रःसारथिरिवभूत्वोदजयत्
 ॥ २५ ॥ तेवाएतेप्राणाएवयद्विदेवत्वाकचप्राणश्चैद्रवायवश्चक्षुश्चमनश्चमैत्रावरुणःश्रोत्रंचात्माचाश्विनस्तस्यहैतस्यै
 द्रवायवस्याप्येकेनष्टुभौपुरोनुवाक्येकृत्तर्तिगायत्र्यौयाज्येवाकचवाएषप्राणश्चग्रहोयदैद्रवायवस्तदपिच्छंदोभ्यांयथायथं
 कृष्येतेइति तत्तन्नाह त्वय्युद्धंवाएतद्यज्ञेक्रियतेयत्रपुरोनुवाक्याज्यायसीयाज्यायैयत्रवैयाज्याज्यायसीतत्समुद्धंमथोय

१ यथायथं कल्पयेते इति भाष्यपाठः ।

समेयस्योतत्कामायतथाकुर्यात्प्राणस्य च वाचश्चानैव तदुपासंवायव्यापूर्वापुरोनुवाक्यैर्द्रवायव्युत्तरैर्वंयाज्ययोः सायावा
यव्यातया प्राणं कल्पयति वायुर्हि प्राणो धर्यैर्द्रवायवी तस्यैयदद्रं पदं तेन वाचं कल्पयति वाग्धर्यैर्द्रुपो तं काममाप्नोति यः प्राणे
च वाचि च नयज्ञे विषमं करोति ॥ २६ ॥ प्राणा वै द्विदेवत्या ए क पात्रा गृह्यते तस्मात्प्राणा एकनामानो द्विपात्रा ह्वयं ते तस्मा
त्प्राणा द्वद्वयेनैवाध्वर्युर्यजुषा प्रयच्छति तेन होता प्रतिगृह्णात्येष वसुः पुरुवसुं रिह वसुः पुरुवसुं मयि वसुः पुरुवसुं वार्कपात्रा
चं मे पाहीत्यैर्द्रवायवं भक्षयत्युपहृता वाकसहप्राणे नोपमां वाकसहप्राणे न ह्वयतामुपहृता ऋषयोदैव्यासंस्तनूपावानस्तन्वस्त
पो जा उपमामृषयोदैव्यासो ह्वयतां तनूपावानस्तन्वस्तपो जा इति प्राणा वा ऋषयोदैव्यासंस्तनूपावानस्तन्वस्तपो जास्तनेव त
दुपह्वयत एष वसुर्विदद्वसुरिह वसुर्विदद्वसुर्मयि वसुर्विदद्वसुश्चक्षुष्पाश्चक्षुर्मपाहीति मैत्रावरुणं भक्षयत्युपहृतं चक्षुः सह मन
सोपमां चक्षुः सह मनसा ह्वयतामुपहृता ऋषयोदैव्यासंस्तनूपावानस्तन्वस्तपो जा उपमामृषयोदैव्यासो ह्वयतां तनूपावानस्त
न्वस्तपो जा इति प्राणा वा ऋषयोदैव्यासंस्तनूपावानस्तन्वस्तपो जास्तानेव तदुपह्वयत एष वसुः संयद्वसुरिह वसुः संयद्वसुर्मयि
वसुः संयद्वसुः श्रोत्रपाः श्रोत्रं मे पाहीत्याश्विनं भक्षयत्युपहृतं श्रोत्रं सहारत्मनोपमां श्रोत्रं सहारत्मना ह्वयतामुपहृता ऋषयोदैव्या
संस्तनूपावानस्तन्वस्तपो जा उपमामृषयोदैव्यासो ह्वयतां तनूपावानस्तन्वस्तपो जा इति प्राणा वा ऋषयोदैव्यासंस्तनूपावान
स्तन्वस्तपो जास्तानेव तदुपह्वयते पुरस्तात्प्रत्यंचं भद्रवायवं भक्षयति तस्मात्पुरस्तात्प्राणा पा नो पुरस्तात्प्रत्यंचं मैत्रावरुणं भक्ष

यतितस्मात्पुरस्ताच्चक्षुषीसर्वतःपरिहारमाश्विनंभक्षयतितस्मान्मनुष्याश्चपञ्चवर्षसर्वतोवाचंवदंतींशुण्वन्ति ॥२७॥ प्रा
 णवैद्विदेवत्याभनवानंद्विदेवत्यान्यजैप्राणानांसंतत्यैप्राणानामव्यवच्छेदायप्राणावैद्विदेवत्यानद्विदेवत्यानामनुवषट्
 कुर्याद्यद्विदेवत्यानामनुवषट्कुर्यादसंस्थितान्प्राणान्तसंस्थापर्यंतसंस्थावाऽएषापदनुवषट्कारोषएनंतत्रब्रूयादसंस्थिता
 न्प्राणान्समतिष्ठिषत्प्राणएनंहास्यतीतिशश्वत्तथास्यात्तस्माद्द्विदेवत्यानामनुवषट्कुर्यात्तदाहुर्द्विरागूर्यमैत्रावरुणोद्विः
 प्रेभ्यतिसकृदागूर्यहोताद्विर्वषट्करोतिकाहोतुरागूरितिप्राणावैद्विदेवत्याऽआगूर्वज्रस्तद्यदत्रहोतांतरेणागुरेतागुरावज्रे
 णयजमानस्यप्राणान्वीयाद्यएनंतत्रब्रूयादागुरावज्रेणयजमानस्यप्राणान्व्यगात्प्राणएनंहास्यतीतिशश्वत्तथास्यात्तस्मा
 तत्रहोतातरेणनागुरेताथोमनोवैयज्ञस्यमैत्रावरुणोवागयज्ञस्यहोतामनसावाहृषितावागवदतिगांह्यन्यमनावाचंवदत्य
 सुयवैसावागदेवजुष्टातद्यदेवात्रमैत्रावरुणोद्विरागुरेतेसैवहोतुरागूः ॥ २८ ॥ प्राणावाऋतुयाजास्तद्यद्वतुयाजैश्चरं
 तिप्राणानेवतद्यजमानेदधतिषकृतुनेतियजंतिप्राणमेवतद्यजमानेदधतिचत्वारऋतुभिरितियजंत्पानमेवतद्यजमानेद
 धतिद्विऋतुनेत्युपरिष्टाद्व्यानमेवतद्यजमानेदधतिसवाअयंप्राणस्त्रेधाविहितःप्राणोपानोव्यानइतितद्यद्वतुनऋतुभिऋतु
 नेतियजंतिप्राणानांसंतत्यैप्राणानामव्यवच्छेदायप्राणावाऋतुयाजानर्तुयाजानामनुवषट्कुर्यादसंस्थितावाऋतवएकैक
 एवयद्वतुयाजानामनुवषट्कुर्यादसंस्थितातद्वृत्तसंस्थापर्यंतसंस्थावाऽएषापदनुवषट्कारोषएनंतत्रब्रूयादसंस्थितातद्वृत्तसं

== २२ ==

શ્રિ. પં.
અ. ૪

द्विद्रसूक्तं क्षेत्रेणैव न तद्वर्धयति यं कामयेत विशैनं व्यर्धयानीति मध्य एतस्य सूक्तस्य निविदं शंसेत्क्षत्रं वै निविद्विद्रसूक्तं विशैवे
 न तद्वर्धयति यमुकामयेत सर्वमेवास्य यथा पूर्वमुजुह्वसं स्यादित्याह्वयेताथ निविदं दध्यादथ सूक्तं शंसेत्सोऽसर्वस्य ह्यसिः प्र
 जापति वा इदमेक एवाग्र आसं सोकामयेत प्रजायेय भूयान् तस्यामिति स तपो तप्य तस वाचमयच्छत्स संवत्सरस्य परस्ताद्याह
 रद्वादशकृत्वोद्वादशपदावा एषा निविदेतां वावतां निविदं व्याहरं तां सर्वाणि भूतान्यन्यन्वसृज्य तं तदेतदृषिः पश्यन्नभ्यनूवाच
 स पूर्वयानि विदाकव्यता योरिमाः प्रजा अजनयन्मनूनामिति तद्यदेतां पुरस्तात्सूक्तस्य निविदं दधाति प्रजात्यै प्रजायते प्रज
 यापशुभिर्य एवं वेद ॥ ३३ ॥ अग्निर्देवे ब्रह्मति शंसत्यसौ वा अग्निर्देवे ब्रह्म तं हि देवा इध त एतमेव तदेतस्मिँल्लोक आयातयं त्यग्नि
 र्मे निव ब्रह्मति शंसत्ययं वा अग्नि र्मे निव ब्रह्म इमं हि मनुष्या इध त एतमेव तदेतस्मिँल्लोक आयातयं त्यग्निः सुषमिदिति शंसति वायुर्वा
 अग्निः सुषमिद्वायुर्हि स्वयमात्मानं समिधं स्वयमिदं सर्वयद्विदं किं च वायुमेव तदं तरिक्षलोक आयातयति होता देववृत्त इति
 शंसत्यसौ वै होता देववृत्त एव हि सर्वतो देवैर्बृत्त एतमेव तदेतस्मिँल्लोक आयातयति होता मनुवृत्त इति शंसत्ययं वा अग्निर्होता म
 नुवृत्तो यं हि सर्वतो मनुष्यैर्बृत्तो अग्निमेव तदेतस्मिँल्लोक आयातयति रथीरध्वराणां मिति शंसत्यसौ वै रथीरध्वराणां मेघहि यथैतच्चरति रथी
 रथैव तमेव तदेतस्मिँल्लोक आयातयं त्यदूर्तो होति शंसत्ययं वा अग्नि रदूर्तो होति मंहनकश्चनति यं चं तरत्यग्निमेव तदेतस्मिँल्लोक

आयातयति तू णि हं व्यवा णि ति शंसति वायुर्वै तू णि हं व्यवा ण्वायुर्हीदं सर्वसद्यसरति यदिदं किंच वायुर्देवो हं व्यवा हति वायु
 मेव तदं त रिश्लोक आयातयत्यादेवो देवान्वक्ष्यति शंसत्यसौ वै देवो देवानावहं त्ये तमेव तदे तस्मिँल्लोक आयातयति यक्षद
 भिर्देवो देवानि ति शंसत्ययं वा अग्निर्देवो देवान्यजं त्यग्निमेव तदस्मिँल्लोक आयातयति सो अश्वराकरति जातवेदा इति शंसति
 वायुर्वै जातवेदा वायुर्हीदं सर्वकरोति यदिदं किंच वायुमेव तदं त रिश्लोक आयातयति ॥ ३४ ॥ प्रवो देवा यद्वा य इत्यनुष्टुभः
 प्रथमे पदे विहरति तस्मात्स्थूरु विहरति समस्यत्युत्तरे पदे तस्मात्पुमानूरु समस्यति तन्मिथुनं मिथुनमेव तदुक्थमुक्थे करोति
 प्रजात्यै प्रजयाते प्रजयापशुभिर्यएवं वेदं प्रवो देवा यद्वा य इत्येवानुष्टुभः प्रथमे पदे विहरति त्रिजमेव तत्परो वरीयां संकरोति स
 मस्यत्येवोत्तरे पदे आरंभणतो वैवज्रस्याणि माथोदं डस्याथोपरशोर्वज्रमेव तत्प्रहरति द्विषते आतृव्यायवर्धयोस्वरतृत्यस्त
 स्मैस्तर्तुवै ॥ ३५ ॥ देवासुरावा एषु लोकेषु समयतं तं ते वै देवाः सद एवायतनमकुर्वन्तान्तसदसो जयंस्त आग्नीध्रं संप्रापयन्तं ते
 ततो न पराजयन्तं तस्मादाग्नीध्र उपवसन्ति न सदस्याग्नीध्रे ह्यधारयन्तं यदाग्नीध्रे धारयन्तं तदाग्नीध्रस्याग्नीध्रत्वं तेषां वै देवानां मसु
 राः सदस्यानग्नीध्रिर्वापयां चक्रुस्ते देवा आग्नीध्रा देवसदस्यानग्नीध्रिर्विहरेन्तै रसुररक्षां स्पृष्ट्वा हतं तथैव तद्यजमाना आग्नीध्रा दे
 वसदस्यानग्नीध्रिर्विहरेत्यसुररक्षां स्वेव तदपह्नते ते वै प्रातरज्यै रवाजयन्त आर्यं न्यदाज्यै रवाजयन्त आर्यं स्तदाज्यानामाज्यत्वं
 तासां वै होत्राणां मायतीनामाजयन्तीनां मच्छावाकीयाहीयन्तस्यामिद्राग्नीध्र आध्यास्तामिद्राग्नीध्रै देवानां मोजिष्ठौ बलिष्ठौ स

हिष्टासत्तमौपारयिष्णुतमौतस्माद्द्राग्रमच्छावाकः प्रातःसर्वनेशंसर्तौद्राग्नीहितस्यामध्यास्तातस्मादुपुरस्तादन्येहोत्रकाः
सदःप्रसर्पतिपश्चाच्छावाकःपश्चेवहिहीनोनुसंजिगमिषतितस्माद्योब्राह्मणोबहुचोवीर्यवान्स्यात्सोस्याच्छावाकीयांकु
र्यात्तेनैवसाहीनाभवति ॥ ३६ ॥ देवरथोवाएषयद्यज्ञस्तस्यैतावंतरौरश्मीयदाज्यप्रउगेतद्यदज्येनपवमानमनुशंसतिप्र
उगेणाज्यंदेवरथस्यैवतदंतरौरश्मीविहरंत्यलोभायतामनुकृतिमनुष्यरथस्यैवांतरौरश्मीविहरंत्यलोभायनास्यदेवरथो
लुभ्यतिनमनुष्यरथोयएवंवेदतदाहुयथावस्तोत्रमेवंशस्त्रंपावमानीषुसामगाःस्तुवतआग्नेयंहोताज्यंशंसति कथमस्य
पावमान्योनुशस्ताभवंतीतियोवाअग्निःसपवमानस्तदप्येतदहपिणो केमग्निर्ऋषिःपवमानइत्येवमुहास्याग्नेयीभिरेवप्रति
पद्यमानस्यपावमान्योनुशस्ताभवंतितदाहुयथावावस्तोत्रमेवंशस्त्रंगायत्रीषुसामगाःस्तुवतआनुष्टुभंहोताज्यंशंसति कथ
मस्यगायत्र्योनुशस्ताभवंतीतिसंपदेतिज्व्यात्सप्तैताअनुष्टुभस्तास्त्रिःप्रथमयात्रिरुत्तमयैकादशभवंतिविराज्याज्याद्वाद
शीनवाएकेनाक्षरेणच्छंदासि वियंतिनद्वाभ्यांताःषोडशगायत्र्योभवंत्येवमुहास्यानुष्टुभिर्भरेवप्रतिपद्यमानस्यगायत्र्यो
नुशस्ताभवंत्यग्नइंद्रश्चदाशुषोदुरोणइत्याग्नेद्व्याप्यजतिनवाएताविद्राग्नीसंतौव्यजयेतामाग्नेद्रौवाएतासंतौव्यजयेतांतद्य
दाग्नेद्व्याप्यजतिविजित्याएवंसाविरादत्रयस्त्रिंशदक्षराभवतित्रयस्त्रिंशद्देवांअष्टौवसवएकादशरुद्राद्वादशादित्याःप्रजा
पतिश्चवषट्कारश्चतस्रथमउक्थमुखेदेवताअक्षरभाजःकरोत्यक्षरमक्षरमेवतद्देवताअनुप्रपिबंतिदेवपात्रेणैवतद्देवतास्त

व्यंति तदाहुर्थावावशस्त्रमेवंयाज्याऽग्नेयं होताज्यंशंसं त्यथ कस्मादग्नेद्यायजतीति यावा आग्नेयैर्द्राग्नीषैसासं द्राग्नेमेतदु
 कथं ग्रहेण चतुष्णींशंसेन चैद्राग्नी अगतं सुतं गीर्भिनं भो वरेण्यं ॥ अस्पृतां धिये धितैर्त्यैर्द्राग्नेम ध्वयुर्ग्रहं गृह्णाति भूरग्निर्ज्योति
 र्ज्योतिरग्निर्द्रो ज्योतिर्भुवो ज्योतिरिन्द्रः सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः स्वः सूर्य इति होता तूष्णींशं संशंसति तद्यथैव शस्त्रमेवं याज्या
 ॥ ३७ ॥ होतृजपं जपतिरेतस्ति स च त्र्युपांशुजपं त्र्युपांश्विव वरेत सः सिकिः पुराहावाज्जपति यद्वै किंचोर्ध्वमाहावाच्छस्त्रस्यै
 व तत्परां चैव त्र्युपासीनमभ्याह्वयते तस्मात्परां चोभूत्वा च त्र्युपादोरेतः सिंचंति सम्यङ् द्विपाद्भवति तस्मात्सम्यं चोभूत्वा
 द्विपादोरेतः सिंचंति पिता मातरि श्वेत्याहं प्राणो वै पिता प्राणो मातरि श्वां प्राणोरेतोरेतस्ति स च त्यच्छिद्रा पदाधा इतिरेतो
 वा अधिच्छिद्रमतो ह्यच्छिद्रः संभवत्यच्छिद्रो कथा कवयः शंसन्ति येषां अनुचानास्ते कवयस्तद्दमच्छिद्रंरेतः प्रजनयन्ति येव
 तदाहं सोमो विश्वविधीयानिनेषं हृत् हस्पतिरुक्थामदानि शंसिषदिति ब्रह्मवैवृहस्पतिः क्षत्रं सोमः स्तुतशस्त्राणि नीयानि चो
 कथामदानि च दैवेन चैवैतद्ब्रह्मणा प्रसूतो दैवेन च क्षत्रेणोक्थानि शंसत्येतौ हवा अस्य सर्वस्य प्रसवस्ये शाते यद्विदं किंच तद्यदे
 ताभ्यामप्रसूतः करोत्यकृतं तदकृतमकरिति वै निदंति कृतमस्य कृतं भवति नास्याकृतं कृतं भवति य एवं वेद वागायुर्विश्वायु
 र्विश्वमायुरित्याहं प्राणो वा आयुः प्राणोरेतो वा गयो नियोनि तदुपसं धायरेतः सिंचति कइदं शंसिष्यति स इदं शंसिष्यतीत्या

१ ' पदाधादिति ' भाष्यपाठः । रेतः अथात् गर्भस्थापितवान् ।

हंप्रजापतिर्वैकः प्रजापतिः प्रजनयिष्यतीत्येवतदाह ॥ ३८ ॥ आह्वयतूष्णींशंसंशंसतिरेतस्तिस्रं कंविकरोतिसिक्किर्वाअ
ग्रथविकृतिरुपांशुतूष्णींशंसंशंसत्युपांश्विववैरेतसः सिकिस्तिरइवतूष्णींशंसंशंसतिरिहववैरेतांसि विक्रियंतेष्वद्वंद्वं
ष्णींशंसंशंसतिषड्विधैवपुरुषः षडंगं आत्मानमेवतत्षड्विधं षडंगं विकरोतितूष्णींशंसंशंसत्त्वापुरोरुचंशंसतिरेतस्तद्विकृतं प्र
जनयति विकृतिर्वाअग्रथजातिरुच्चैः पुरोरुचंशंसत्युच्चैरेवं नंतत्प्रजनयति द्वादशपदां पुरोरुचंशंसति द्वादशवैमासाः संवत्स
रः संवत्सरः प्रजापतिः सोस्यसर्वस्य प्रजनयितास्योस्यसर्वस्य प्रजनयितास्यैवं नंतत्प्रजयापशुभिः प्रजनयति प्रजात्यै प्रजा
यते प्रजयापशुभिर्यएवं वेदजातवेदस्यां पुरोरुचंशंसति जातवेदो न्यगांतदाहुयत्तृतीयसवनमेवं जातवेदस आयतनमथ क
स्मात्प्रातः सवने जातवेदस्यां पुरोरुचंशंसति प्राणो वै जातवेदाः सहिजातानां वेदयावतां वै सजातानां वेदते भवंति येषामु
नवेदकिमुतेर्युयोवा आज्य आत्मसंस्कृतिं वेदतत्सु विदितं ॥ ३९ ॥ प्रवोदेवायाग्रथइतिशंसति प्राणो वै प्रप्राणं हीमां निस्वर्वा
णि भूतान्यनुप्रयति प्राणमेवतत्संभावयति प्राणं संस्कुरुते दीदित्वांसमपूर्व्यमिति शंसति मनो वै दीदायं मनसो हि न किंच न पू
र्वमस्ति मन एवतत्संभावयति मनः संस्कुरुते सनः शमाणि वीतयइतिशंसति वागैशर्मतस्माद्वा चानुवदंतस्माद्दशर्मवर्दास्मा
अयांसीति वाचमेवतत्संभावयति वाचं संस्कुरुते उत नो ब्रह्मश विषइतिशंसति श्रोत्रं वै ब्रह्म श्रोत्रेण हि ब्रह्म शृणोति श्रोत्रे ब्रह्म

१ ' दास्मा आयांसीति ' भाष्यपाठः । आह पूर्वस्य यम उपरमे इत्यस्य द्वादशं संस्वरूपम् ।

प्रतिष्ठितं श्रोत्रमेव तत्संभावयति श्रोत्रं संस्क्रुते सयंता विप्र एषा मिति शंसं त्यपानो वैयंतापानेन ह्ययं यतः प्राणो न पराङ्भव
त्यपानमेव तत्संभावयत्यपानं संस्क्रुतं ऋतावायस्य रोदसी इति शंसति चक्षुर्वर्कृतं तस्माद्यतरो विवदमानयो राहाहमनु
ध्या चक्षुषादर्शमिति तस्य श्रद्धाति चक्षुरेव तत्संभावयति चक्षुः संस्क्रुते नूनो रास्व सहस्रवत्कोकवत्पुष्टिमद्वस्विद्युत्तमयाप
रिद्धात्प्राप्तमावैसमस्तः सहस्रवांस्तो कवान्पुष्टिमान् आत्मानमेव तत्समस्तं संभावयत्यात्मानं समस्तं संस्क्रुते याज्ययायज
ति प्रचित्तिवैयाज्यापुण्यैवलक्ष्मीः पुण्यामेव तल्लक्ष्मीं संभावयति पुण्यां लक्ष्मीं संस्क्रुते स एव विद्वांश्छंदोमयो देवतामयो ब्रह्म
मयो मृतमयः संभूय देवता अभ्येतिय एव वेदो वै तद्देव यथा छंदोमयो देवतामयो ब्रह्ममयो मृतमयः संभूय देवता अभ्येतित
त्सु विदितमित्यध्यात्ममथाधिदैवतं ॥ ४० ॥ षट्पदं तूष्णीं शंसं शंसति षड्वाक्कृतं ऽऋतूनेव तत्कल्पयत्युतूनेभ्येति द्वादशप
दां पुरोरुचं शंसति द्वादशवैमासां मासानेव तत्कल्पयति मासान्भ्येति प्रचोदेवायान्नाय इति शंसत्यं तत्क्षिवैप्रातर्क्षिहीमानि
सर्वाणि भूतान्यनुप्रयंत्य तत्क्षिमेव तत्कल्पयत्यं तत्क्षिमभ्येति दीदिवां समपूर्व्यमिति शंसत्यसौ वै दीदाययो सातपत्ये तस्मा
द्धिन किंचन पूर्वमस्येतमेव तत्कल्पयत्येतमभ्येति सनः शर्माणिवीतय इति शंसत्यग्निर्वैशर्मण्यज्ञाद्या नियच्छत्यग्निमेव त
त्कल्पयत्यग्निमभ्येत्युत नो ब्रह्मन्न विष इति शंसति चंद्रमा वै ब्रह्म चंद्रमसमेव तत्कल्पयति चंद्रमसमभ्येति सयंता विप्र एषा मि
ति शंसति वायुर्वयंता वायुना हीदं यतमं तत्क्षिं न समुच्छति वायुमेव तत्कल्पयति वायुमभ्येत्युतावायस्य रोदसी इति शंसति

द्यावापृथिवीवैरोदसीद्यावापृथिवीएवतत्कल्पयतिद्यावापृथिवीअप्येतिनूनोरास्वसहस्रवत्तोक्वत्पुष्टिमद्विस्वियुत्तमया
परिदधातिसंवत्सरोवैसमस्तःसहस्रवांसोक्वानुष्टिमान्तसंवत्सरमेवतत्समस्तंकल्पयतिसंवत्सरंसमस्तमप्येतियाज्यया
यजतिवृष्टिर्वैयाज्याविद्युदेवविद्युद्धीदंवृष्टिमन्नाद्यंसंप्रयच्छतिविद्युतमेवतत्कल्पयतिविद्युतमप्येतिसएवंविद्वानेतन्म
योदेवतामयोभवतिभवति ॥ ४१ ॥ इतिपंचमोऽध्यायः ॥

॥

॥

॥

॥

॥ इतिद्वितीयपंचिकासमाप्ता ॥

॥ अथतृतीयपंचिकाप्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः॥हरिः ॐ॥प्रहोक्थवाएतद्यत्नउर्गनवप्रातर्ग्राहगृह्यतेनवभिर्बहिष्पवमानेरनुवर्तेरनुतेस्तोमेदशमंयु
ह्नातिहिंकारइतरासांदशमःसोसासंमावायव्यंशंसतितेनवायव्यउक्थवानैद्रवायवशंसतितेनैद्रवायवउक्थवानमैत्राव
रुणशंसतितेनमैत्रावरुणउक्थवानाश्विनंशंसतितेनाश्विनउक्थवानैद्रशंसतितेनशुक्रामंथिनाउक्थवंतौवैश्वदेवंशंस
तितेनाप्रयणउक्थवान्त्सारस्वतंशंसतिनसारस्वतोप्रहोस्तिवाकुसरस्वतीयुकेचवाचाप्रहागृह्यतेतेस्यसर्वेशस्तोक्थांउ
क्थनोभवंतियएवंवेद ॥ १ ॥ अन्नाद्यंवाएतेनावरुंधेयत्प्रउर्गमन्यान्यादेवताप्रउर्गेशस्यतेऽन्यदन्यदुक्थंप्रउर्गोक्थितेऽ
न्यदन्यदस्यान्नाद्यंप्रहेषुधियतेयएवंवेदैतद्भवैयजमानस्याध्यात्मतममिवोक्थंयत्प्रउर्गतस्मादेनेनैतदुपेक्ष्यतममिवेत्या
हुरेतेनह्येनंहोतासंस्करोतीतिवायव्यंशंसतितस्मादाहुर्वार्युःप्राणःप्राणोरेतोरेतःपुरुषस्यप्रथमंसंभवतःसंभवतीतिवद्वा
यव्यंशंसतिप्राणमेवास्यतत्संस्करोत्यैद्रवायवंशंसतियत्रवावप्राणस्तदपानोयदैद्रवायवंशंसतिप्राणापानावेवास्यतत्सं
स्करोतिमैत्रावरुणंशंसतितस्मादाहुश्चक्षुःपुरुषस्यप्रथमंसंभवतःसंभवतीतिचक्षुरेवास्यतत्संस्करो
त्याश्विनंशंसतितस्मात्कुमारजातंसंवदंतउपवैशुश्रूषतेनिवैध्यायतीतिवदाश्विनंशंसतिश्रोत्रमेवास्यतत्संस्करोत्यैद्रंशंस
तितस्मात्कुमारजातंसंवदंतैप्रतिधारयतिवैग्रीवाअथोशिरइतिवदैद्रंशंसतिवीर्यमेवास्यतत्संस्करोतिवैश्वदेवंशंसति

१ ' गृहेषु ' इति भाष्यपाठः ।

स्मात्कुमारोजातः पञ्चैव प्रचरति वैश्वदेवानिह्यंगानियद्वैश्वदेवं शंसत्यंगान्येवास्य तत्संस्मरकरोति सारस्वतं शंसति तस्मात्कु-
 मारं जातं जघन्यावागाविशति वाग्मिघसरस्वतीयत्सारस्वतं शंसति वाचमेवास्य तत्संस्मरकरोत्येष वैजातो जायते सर्वाभ्यएता-
 भ्यो देवताभ्यः सर्वेभ्य उक्थेभ्यः सर्वेभ्य इहं दोभ्यः सर्वेभ्यः प्रउगेभ्यः सर्वेभ्यः सवनेभ्यो य एवं वेद यस्य चैवं विदुष एतच्छंसं-
 ति ॥ २ ॥ प्राणानां वा एतदुक्थं यत्प्रउगं स देवताः शंसति सप्त वैशीर्षन्प्राणाः शीर्षन्नेव तत्प्राणान् दधाति किं स यजमानस्य पा-
 पं भद्रमाद्रियेतेति हस्माह योस्य होतास्य । दित्यत्रैवैनं यथाकामयेत तथा कुर्याद्यं कामयेत प्राणेनैनं व्यर्धयानीति वायव्यमस्य
 लुब्धं शंसेदचं वा पदं वा तीयात्तेनैव तल्लुब्धं प्राणेनैवैनं तद्व्यर्धयति यं कामयेत प्राणापानाभ्यामेनं व्यर्धयानीत्यैद्रवायवमस्य
 लुब्धं शंसेदचं वा पदं वा तीयात्तेनैव तल्लुब्धं प्राणापानाभ्यामेवैनं तद्व्यर्धयति यं कामयेत चक्षुषेनं व्यर्धयानीति मैत्रावरुणमस्य
 लुब्धं शंसेदचं वा पदं वा तीयात्तेनैव तल्लुब्धं चक्षुषेनं तद्व्यर्धयति यं कामयेत श्रोत्रेणैनं व्यर्धयानीत्याश्विनमस्य लुब्धं शंसेदचं
 वा पदं वा तीयात्तेनैव तल्लुब्धं श्रोत्रेणैवैनं तद्व्यर्धयति यं कामयेत वीर्येणैनं व्यर्धयानीत्यैद्रमस्य लुब्धं शंसेदचं वा पदं वा तीयात्ते-
 नैव तल्लुब्धं वीर्येणैवैनं तद्व्यर्धयति यं कामयेत गैरेनं व्यर्धयानीति वैश्वदेवमस्य लुब्धं शंसेदचं वा पदं वा तीयात्तेनैव तल्लुब्धं म-
 गैरेवैनं तद्व्यर्धयति यं कामयेत वाचैनं व्यर्धयानीति सारस्वतमस्य लुब्धं शंसेदचं वा पदं वा तीयात्तेनैव तल्लुब्धं वाचैवैनं तद्व्यर्ध-
 यति यमुकामयेत सवरेन मगैः सर्वेणात्मना समर्धयानीत्येतदेवा स यथा पूर्वमुजुह्वं शंसते सवैरेवैनं तद्गैः सर्वैः समना समर्ध-

यतिस्वरगैः सर्वेणात्मना समुद्धतेय एव वेद ॥ ३ ॥ तदाहुयथावस्तोत्रमेवंशस्त्रमाग्नेयीषु सामगाः स्तुवन्ते वायव्ययाहो
ताप्रतिपद्यते कथमस्याग्नेय्यो नुशस्ता भवन्तीत्यग्नेर्वा एताः सर्वास्तन्वो यदेता देवताः सयदग्निः प्रवानिवदहति तदस्य वाय
व्यं रूपं तदस्य तेनानुशंसत्यथयद्वैधमिव कृत्वा दहति द्वौ वा इन्द्रवायूतदस्यैन्द्रवायवं रूपं तदस्य तेनानुशंसत्यथयदुच्चहृष्यति
निचहृष्यति तदस्य मैत्रावरुणं रूपं तदस्य तेनानुशंसति सयदग्निर्धोरसं रपशैस्तदस्य वारुणं रूपं तं यद्गोरसं रपशंसंतीमित्रकृत्ये
वोपासते तदस्य मैत्रं रूपं तदस्य तेनानुशंसत्यथयदेनं द्वाभ्यां बाहुभ्यां द्वाभ्यां सरणीभ्यां मंथंति द्वौ वा अश्विनौ तदस्याश्वि
नं रूपं तदस्य तेनानुशंसत्यथयदुच्चैर्घोषस्तनयं न्वववा कुर्वन्निवदहति यस्माद्भूतानि विजते तदस्यैन्द्रं रूपं तदस्य तेनानुशंसत्य
थयदेनमेकंसं तं बहुधा विहरति तदस्य वैश्वदेवं रूपं तदस्य तेनानुशंसत्यथयत्स्फूर्जयन्वाचमिव वदन्दहति तदस्य सारस्वतं
रूपं तदस्य तेनानुशंसत्येवमुहास्य वायव्यैव प्रतिपद्यमानस्य तु चेन तु चेनैवैताभिर्देवताभिः स्तोत्रियो नुशस्तो भवति विश्वे
भिः सोम्यं मध्वं मद्द्रेण वायुना ॥ पिबामित्रस्य धामभिरिति वैश्वदेवमुकथं शस्त्वा वैश्वदेव्या यजति यथा भागं तदेवताः
प्रीणाति ॥ ४ ॥ देवपानं वा एतद्यद्वष्टारो वषट्कारोति देवपानेणैव तदेवतास्तर्पयत्यनुवषट्कारोति तद्यथा दोश्चान्वागावापु
नरभ्याकारं तर्पयत्येवमेवैतदेवताः पुनरभ्याकारं तर्पयन्ति यदनुवषट्कारोतीमाने वाग्नीनुपासत इत्याहुर्विष्ण्यानंथकस्मात्पू
वस्मिन्नेव जुह्वति पूर्वस्मिन्वषट्कर्तृतीति यदेव सोमस्याग्नेवीहीत्यनुवषट्कारोति तेन विष्ण्यान्प्रीणान्यसं स्थितान् तसोमान्भक्षयं

तीत्याहुर्गेषाननुवषट्करोतिकोनुसोमस्यस्विष्टकृद्भागइतियद्वावसोमस्याग्नेवीहीत्यनुवषट्करोतितेनैवसंस्थितान्त्सोमा
 न्भक्षयंतिसउएवसोमस्यस्विष्टकृद्भागोवषट्करोति ॥ ५ ॥ वज्रोवाएषयद्दृषट्कारौयद्विध्यात्तंध्यायेद्दृषट्करिष्यत्सस्मिन्नेवतं
 वज्रमास्यापयतिषठ्ठितिवषट्करोतिषड्वाऋतवऋतुनेवतत्कल्पयत्यृतूप्रतिष्ठापयत्यृतुन्वैप्रतिष्ठतइदंसर्वमनुप्रतिष्ठ
 तियदिदंकिंचप्रतिष्ठतियएवंवेदंतदुहस्माहहिरण्यदन्वैदएतानिवाएतेनषट्प्रतिष्ठापयतिद्यौरंतरिक्षेप्रतिष्ठितांतरिक्षं
 पृथिव्यांपृथिव्यप्स्वापःसत्यं ब्रह्मणिब्रह्मतपसीत्येताएवतत्प्रतिष्ठाःप्रतिष्ठतीरिदंसर्वमनुप्रतिष्ठतियदिदंकिंचप्र
 तितिष्ठतियएवंवेदंबौषठ्ठितिवषट्करोत्यसौवाववावृत्तवषट्ठेतमेवतदुह्वादधात्यृतुषुप्रतिष्ठापयतियाहगिववैदेवेभ्यः
 करोतिताहगिवास्मैदेवाःकुर्वति ॥ ६ ॥ त्रयोवैवषट्कारंवज्रोधामच्छद्रिकःसयमैवोच्चैर्बलिवषट्करोतिसवजस्तंतप्रहरति
 द्विषतेभ्यातुव्यावधंयोस्यरतुल्यस्तस्मैस्तवैतस्मात्सभ्यातुव्यवतावषट्कृत्योऽथयेनैवषलवराम्नोतिसरिक्तोरिणत्तयात्मानैरि
 तंप्रजाश्चपशवश्चानूप्रतिष्ठतेतस्मात्सप्रजाकामेनंपशुकामेनवषट्कृत्योऽथयेनैवषलवराम्नोतिसरिक्तोरिणत्तयात्मानैरि
 णकिंयजमानंपापीयान्वषट्कर्ताभवतिपापीयान्यस्मैवषट्करोतितस्मात्तस्याशानेयात्किंसयजमानस्यपापमद्रमाद्रियेते
 तिह्रमाहंयोस्यहोतास्यादित्यत्रैवेनंयथाकामयेततथाकुर्याद्यंकामयेतयथैवानीजानोभूतयथैवेजानःस्यादितियथैवास्य
 ऋचंब्रूयात्तथैवास्यवषट्कुर्यात्सहस्रमेवेनंतत्करोतिधंकामयेतपापीयान्त्स्यादित्युच्चैस्तरामस्यऽऋचमुक्त्वाशनैस्तरांव

षट्कृत्यापीयांसमेवैतत्करोति यं कामयेत श्रेयान्त्स्यादिति शनैस्तरामस्य ऋचमुक्त्वोच्चैस्तरां वषट्कृत्याच्छ्रियऽप्येवं
 तच्छ्रियासादधातिसंततमृचावषट्कृत्यसंतत्यै संधीयते प्रजयापशुभिर्षण्वेद ॥ ७ ॥ यस्मै देवतायै हविर्गृहीतं स्मा
 नां ध्यायेद्वषट्कारिष्यन्त्साक्षादेव तद्देवतां प्रीणाति प्रत्यक्षादेव तां यजातिवज्रो वै वषट्कारः स एष प्रहृतोशांतो दीदायंतस्य
 हैतस्य न स सर्वऽहवशांतिवेदनप्रतिष्ठां तस्माद्भाष्येत हि भूयानि वमृत्युस्तस्य हैषवशांतिरेषा प्रतिष्ठा वागित्येवं तस्माद्वषट्क
 ल्य वषट्कृत्य वागित्यनुमंत्रयेत् स एनं शांतो न हि नस्ति वषट्कारमामां प्रमृक्षेमाहं वां प्रमृक्षेह तामनऽउपह्वये ध्याने न शरी
 रं प्रतिष्ठासि प्रतिष्ठां गच्छ प्रतिष्ठां मागमयेति वषट्कारमनुमंत्रयेत् तदुहसाह दीर्घमेतत्सदप्रभोजः सहऽओज इत्येवं वषट्का
 रमनुमंत्रयेत्तौ जश्च हवैसहश्च वषट्कारस्य प्रियतमे तन्वौ प्रियेणैवैतच्छास्त्रा समर्धयति प्रियेण धान्ना समृद्ध्यते य एव वेदं वा
 क्वै प्राणापानौ च वषट्कारस्त एते वषट्कृते वषट्कृते व्युत्क्रामांति ताननुमंत्रयेत् बागोजः सह ओजो मयि प्राणापानां वि
 त्यात्मन्येव तद्भोतावाचं च प्राणापानौ च प्रतिष्ठापयति सर्वायुः सर्वायुत्वाय सर्वमायुरेति य एव वेद ॥ ८ ॥ यज्ञो वै देवेभ्य
 उदक्रामांत्तैः प्रैषमैच्छन्त्यत्प्रैषः प्रैषमैच्छंस्तत्प्रैषाणां प्रैषत्वं तं पुरोरुभिः प्रारोचयन्त्यत्पुरोरुभिः प्रारोचयंस्तत्पुरोरुचां पु
 रोरुक्त्वं तं वेद्यामन्वविदं न्यद्देद्यामन्वविदं स्तद्देवं द्वित्वं तं वित्तं प्रहैर्व्यगृह्णतं यद्वित्तं प्रहैर्व्यगृह्णतं तद्गहाणां प्रहत्वं तं वित्त्वा
 नि विद्विन्त्येवेदं न्यद्वित्त्वा नि विद्विन्त्येवेदं स्तत्रि विद्वानि विद्वं महद्वा वनष्टं भ्यत्पुंवेच्छति यत्तरो वा वत योज्यं यद्वि

त्रामीच्छतिसएवतयोःसाधीयइच्छतियउएवप्रेषान्वर्षीयसोवर्षीयसोवेदंसउएवतान्साधीयोवेदनष्टैष्यह्येतद्यत्प्रैषास्त
 स्मात्प्रह्वास्तिष्ठन्प्रेष्यति ॥९॥गर्भावाएतउकथानांयन्निविदस्तद्यत्पुरस्तादुकथानांप्रातःसवनेधीयंतैतस्मात्परार्चोगर्भाधी
 यंतैपरांचःसंभवंतियन्मध्यतोमध्यंदिनेधीयंतैतस्मान्मध्यगर्भाधृतायदंततस्तृतीयसवनेधीयंतैतस्मादमुतोर्वाचोगर्भाः
 प्रजायंतैप्रजात्यैप्रजायतेप्रजयापशुभिर्ष्यएवंवेदपेशावाएतउकथानांयन्निविदस्तद्यत्पुरस्तादुकथानांप्रातःसवनेधीयंतैय
 यैवप्रवयणतःपेशःकुर्यात्तादृकंनमध्यतोमध्यंदिनेधीयंतैययैवमध्यतःपेशःकुर्यात्तादृकंनदंततस्तृतीयसवनेधीयंतै
 ययैवावप्रजनतःपेशःकुर्यात्तादृकंत्सर्वतोयज्ञस्यपेशसाशोभतेयएवंवेद ॥ १० ॥ सौर्यावाएतादेवतायन्निविदस्तद्य
 त्पुरस्तादुकथानांप्रातःसवनेधीयंतैमध्यतोमध्यंदिनेततस्तृतीयसवनेआदित्यस्यैवतद्गतमनुपर्यावर्तैतपच्छोवैदेवायज्ञं
 त्समभरस्तस्मात्पच्छोनिविदःशस्यंतैयद्वैतदेवायज्ञंसमभरस्तस्मादश्वःसमभवंतस्मादाहुरश्वंनिविदांशंस्वेदद्यादितितदु
 ल्लुवरमेवददतैननिविदःपदमतीयाद्यान्निविदःपदमतीयाद्याज्ञस्यतच्छिद्रंकुर्याद्याज्ञस्यवैछिद्रंस्ववद्यंजमानोनृपापीया
 न्मवर्तितस्मान्ननिविदःपदमतीयाद्यान्निविदःपदेविपरिहरेद्यान्निविदःपदेविपरिहरेन्मोहयेद्यज्ञंमुग्धोयजमानःस्यात्त
 स्मान्ननिविदःपदेविपरिहरेद्यान्निविदःपदेसमस्येद्यान्निविदःपदेसमस्येद्याज्ञस्यतदायुःसंहरेत्प्रमायुकोयजमानःस्यात्तस्मा
 द्ननिविदःपदेसमस्येत्प्रेदंब्रह्मप्रेदंक्षत्रमित्येतैएवसमस्येद्ब्रह्मक्षत्रयोःसंश्रित्यैतस्माद्ब्रह्मचक्षत्रंचसंश्रितेनतृचंनचतुर्कंचम

तिमन्येत निविद्धानमैकैकं वै निविदः पदमुचंसूक्तं प्रति तस्माज्जतु च न चतुर्ऋचमतिमन्येत निविद्धानं निविदाह्येव स्तोत्रमति
शस्तं भवत्येकां परिशिष्यं तु तीयसवने निविदं दध्याद्यद्वे परिशिष्यदध्यात्प्रजननं तदुपहन्याद्भैस्तत्प्रजाव्यर्थं तस्मादेका
मेव परिशिष्यं तु तीयसवने निविदं दध्यान्नसूक्तेन निविदमतिपद्येत येन सूक्तेन निविदमतिपद्येत न तत्पुनरुपनिवर्तत वास्तु
हमेव तदन्यत्तद्वैवर्ततच्छंदसं सूक्तमाहृत्य तस्मिन्निविदं दध्यान्माप्रगामपथो वयमिति पुरस्तात्सूक्तस्य शंसति पथो वा एष प्र
तियोयज्ञे मुह्यति मायज्ञादिद्रसोमि न इति यज्ञादेव तं न प्रच्यवर्ते मां तरथुर्नो अरातय इत्यरातीय त एव तदपहंति यो यज्ञस्य प्र
साधनं स्तुतुर्देवेष्वामृतः ॥ तस्मादुत्तं न शीमहीति प्रजावैतंतुः प्रजामेवास्माऽएतत्संतनोति मनो न्वाहुवामहे नाराशंसे न सो
मेनेति मनसा वै यज्ञस्त्रायते मनसा क्रियते सैव तत्र प्रायश्चित्तिः प्रायश्चित्तिः ॥ ११ ॥ इति प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥
देवविशः कल्पयितव्याऽइत्याहुश्छंदश्छंदसि प्रतिष्ठाप्य मिति शोसावोमित्याह्वयते प्रातः सवने त्र्यक्षरेण शंसा मोदैवो
मित्यध्वर्युः प्रतिगुणातिपंचाक्षरेण तदष्टाक्षरं संपद्यते ऽष्टाक्षरावै गायत्री गायत्री मेव तत्पुरस्तात्प्रातः सवने चीकृपतां मुक्थं
वाचीत्याहंशस्त्वाच्चतुरक्षरमो मुक्थशा इत्यध्वर्युश्चतुरक्षरं तदष्टाक्षरं संपद्यते ऽष्टाक्षरावै गायत्री गायत्री मेव तदुभयतः प्रा
तः सवने चीकृपतां मध्वर्योशोसावोमित्याह्वयते मध्यादिने षळक्षरेण शंसा मोदैवोमित्यध्वर्युः प्रतिगुणातिपंचाक्षरेण तदेका
दशाक्षरं संपद्यते ऽएकादशाक्षरावै त्रिष्टुप्त्रिष्टुभमेव तत्पुरस्तान्मध्यादिने चीकृपतां मुक्थं वाचीद्रायेत्याहंशस्त्वासष्टाक्षरं

मोमुकथशाहल्यध्वर्युश्चतुरक्षरैतदेकादशाक्षरसंपद्यतएकादशाक्षरावैत्रिष्टुत्रिष्टुभमेवतदुभयतोमध्यदिनेचीकृपतामध्व
 योशोशोसावोमित्याह्वयतेतृतीयसवनेसप्ताक्षरेणशंसामोदैवोमित्यध्वर्युःप्रतिगुणातिपंचाक्षरेणतद्वादशाक्षरसंपद्यतेद्वा
 दशाक्षरावैजगतीजगतीमेवतत्पुरस्तात्तृतीयसवनेचीकृपतामुकथवाचीद्रायदेवेभ्यइत्याहशस्वैकादशाक्षरमोमित्यध्व
 रुरेकाक्षरैतद्वादशाक्षरसंपद्यतेद्वादशाक्षरावैजगतीजगतीमेवतदुभयतरतृतीयसवनेचीकृपतांतदेतदृषिःपश्यन्नभ्यनूवा
 चयद्वायत्रेअधिगायत्रमाहितत्रैष्टुभाद्वात्रैष्टुभंनिरतक्षत । यद्वाजगजगत्याहितंपदयइत्तद्विदुस्तेअमृतत्वमानशुरित्येत
 द्द्वैतच्छंदश्छंदसिप्रतिष्ठापयतिकल्पयतिदेवविशोयएवंवेद ॥ १२ ॥ प्रजापतिर्वैयज्ञंछंदांसिदेवेभ्योभागधेयानिव्यभर्जत्स
 गायत्रीमेवाग्नयेवसुभ्यःप्रातःसवनेभजत्रिष्टुभमिंद्रायरुद्रेभ्योमध्यदिनेजगतीविश्वेभ्योदेवेभ्यआदित्येभ्यरतृतीयस
 वनेऽथास्यत्स्वच्छंदआसीदनुष्टुप्तामुदंतमभ्युदौहृदच्छावाकीयामभिसैनमज्रवीदनुष्टुर्वन्वेवदेवानांपापिहोसियस्यते
 हंस्वच्छंदोस्त्रियामोदंतमभ्युदौहीरच्छावाकीयामभीतितदजानात्सस्वसोममाहरत्सस्वसोममंमुखमभिपयार्हदनुष्टुभं
 तस्मादनुष्टुबप्रियामुख्यायुज्यतेसर्वेषांसवनानामप्रियोमुख्योभवतिश्रेष्ठतामश्नुतेयएवंवेदस्वैसतत्सोमेकल्पयत्तस्मा
 द्यत्रकचयजमानवशोभवतिकल्पतएवयज्ञोपितस्यैजनतार्यैकल्पतेयत्रैवंविद्वा न्यजमानोवशीयजते ॥ १३ ॥ अग्निर्वेदे

१ 'वध्यामुख्या' इतिभाष्यपाठः ।

वानाहोतासीत्तंमृत्युर्बहिष्पवमानेसीदत्सोनृधुभाज्यंप्रत्यपद्यतंमृत्युमेवतत्पर्यक्रामत्तमाज्येसीदत्सप्रउगेणप्रत्यपद्यतंमृत्युमेवतत्पर्यक्रामत्तमाध्यंदिनेपवमानेसीदत्सोनृधुभामरुत्वतीयंप्रत्यपद्यतंमृत्युमेवतत्पर्यक्रामत्तमाध्यंदिनेबृहतीषुनाशकोत्सत्तंप्राणावैबृहत्यःप्राणानेवतत्राशक्रोह्यवैतुंतस्मान्मध्यंदिनेहोतांबृहतीषुस्तोत्रियेणैवप्रतिपद्यतेप्राणावैबृहत्यःप्राणानेवतदभिप्रतिपद्यतेतंतृतीयपवमानेसीदत्सोनृधुभावैश्वदेवंप्रत्यपद्यतंमृत्युमेवतत्पर्यक्रामत्तंयज्ञायज्ञीयेसीदत्सवैश्वानरीयेणान्निमारुतंप्रत्यपद्यतंमृत्युमेवतत्पर्यक्रामद्भ्रोज्यैवैश्वानरीयंप्रतिष्ठापज्ञायज्ञीयंवज्रेणैवतत्प्रतिष्ठापामृत्युंनुदत्तेससर्वान्पशान्तसर्वान्तस्याणूंन्मृत्योरतिमुच्यस्वस्त्व्येवोदमुच्यतस्वस्त्व्येवहोतोनमुच्यतेसर्वायुःसर्वायुत्वायसर्वमानुरेतिथऽएवंवेद ॥ १४ ॥ इंद्रोवैवृत्रंहत्वानारुतृषीतिमन्यमानःपराःपरावतोगच्छत्सपरमामेवपरावतमगच्छदनुधुर्वैपरमापरावंद्वानवाअनुधुप्सवाचंप्रविश्याशयंतंसर्वाणिभूतानि विभज्यान्वैच्छंस्तपूर्वेद्युःपितरोविंदन्नतरमहर्देवास्तस्मात्पूर्वेद्युःपितृभ्यःक्रियतंतत्तरमहर्देवान्यजतेतेब्रुवन्नभिषुणवामैवतथावावनआशिष्ठमागमिष्यतीति तथेति तेभ्यषुण्वस्तआत्वारथंयथोतयइत्येवैनमावर्तयन्निदंवसोलुतमंधइत्येवैभ्यःसुतकीर्त्यामाविरमर्वादिंदनेदीयपृदिहीत्येवैनमध्यंप्रापादयंतानतेद्रेणयज्ञेनयजतेसेद्रेणयज्ञेनराशोतिथऽएवंवेद ॥ १५ ॥ इंद्रोवैवृत्रंजद्विवांसंनारुतेतिमन्यमानाःसर्वादेवताअजहुस्तंमरुतएवस्वापयोनाजहुःप्राणावैमरुतःस्वापयःप्राणावैनंतनाजहुस्तस्मादेषोच्युतःस्वापिमान्प्रगाथः

शस्यतं आस्वापे स्वापिभिरित्यपि ह्यधैद्रमेवात ऊर्ध्वं छंदः शस्यते तद्धसर्वमरुत्वती यं भवत्येष चैदच्युतः स्वापिमान् प्रगाथः
 शस्यतं आस्वापे स्वापिभिरिति ॥ १६ ॥ ब्राह्मणरपत्यप्रगाथं शंसति बृहस्पतिपुरोहिता वै देवा अजयन् स्वर्गलोके कं व्यस्मिं ह्यो
 के जयंतं तथैवेतद्यजमानो बृहस्पतिपुरोहित एव जयति स्वर्गलोके कं व्यस्मिं ह्यो के जयंतं तावा एतौ प्रगाथावस्तु तौ संता पुनरादा
 यं शस्यते तदा ह्यर्धं जकिंचनास्तु तं संपुनरादायं शस्यते ऽथ कस्मादेतौ प्रगाथावस्तु तौ संता पुनरादायं शस्यते इति पवमानो
 कथं वा एतद्यन्मरुत्वती यैष द्रसुवा अत्र गायत्रीषुस्तुवते ष द्रसुबृहतीषु तिसृषु त्रिष्टुप्सवा एष त्रिच्छंदाः पंचदशो माध्यं दिनः
 पवमानं स्तदाहुः कथं त एष त्रिच्छंदाः पंचदशो माध्यं दिनः पवमानो नुशस्तो भवतीति ये एव गायत्र्या उत्तरे प्रतिपदो योगाय
 त्र्यो नु चरं स्ताभिरैवास्या गायत्र्यो नुशस्ता भवत्येताभ्यामेवास्या प्रगाथाभ्यां बृहत्यो नुशस्ता भवति तासु वा एतासु बृहतीषु साम
 गारौरवयो धाजयाभ्यां पुनरादायं स्तुवते तस्मादेतौ प्रगाथावस्तु तौ संता पुनरादायं शस्यते तच्छ्रुणस्तोत्रमन्वैति ये एव त्रि
 ष्टुभौ धार्येय त्रिष्टुभं निविद्धानं ताभिरैवास्तु त्रिष्टुभो नुशस्ता भवत्येवमुहास्येष त्रिच्छंदाः पंचदशो माध्यं दिनः पवमानो नुश
 स्तो भवति एवं वेद ॥ १७ ॥ धारयाः शंसति धारयाभिर्वै प्रजापतिरिमां ह्यो कान धयद्यं काममकामय तं तथैवेतद्यजमानो धा
 र्याभिरैवेमां ह्यो कान धयति यं कामं कामय तेष एवं वेद यदेव धारया ३ः ॥ यत्र यत्र वै देवा यज्ञस्य चिच्छिद्रं निरजानं स्तद्धारया
 भिरपि दधुं स्तद्धारयानां धारया त्वमं चिच्छिद्रेण हास्य यज्ञेनेष्टं भवति य एवं वेद यद्वेव धारया ३ः ॥ रयूमहैतद्यज्ञस्य यद्धारया स्त

वथासूत्र्यावासःसंदधदियादेवमेवैताभिर्यज्ञस्यच्छिद्रंसंदधदेतियएवंवेदयदेवधाटया३॥तान्युवाएतान्युपसदामेवो
 कथानियद्वाय्याअग्निर्नेतेत्याग्नेयीप्रथमोपसत्तस्याएतदुक्थैत्वंसोमकतुभिरितिसौम्याद्वितीयोपसत्तस्याएतदुक्थैपिन्वं
 त्यपइतिवैष्णवीतृतीयोपसत्तस्याएतदुक्थैयावंतहवैसाम्येनाध्वरेणेष्वालोकंजयतितमतएकैकयोपसदाजयतियएवंवेद
 यश्चैवंविद्वान्धाटयाःशंसतितद्धैकआहुस्तान्वोमहइतिशंसदेतांवाववयंभरतेषुशस्यमानांमभिव्यजानीमइतिवदंतस्त
 ज्ञादत्ययदेतांशंसेदीश्वरःपर्जन्योर्ब्रष्टाःपिन्वंत्यपइत्येवशंसंष्टुष्टिवनिपदंमरुतइतिमारुतंमल्यंनमिहेविनयतीतिविनीत
 वंछाद्विनीतवत्तद्विक्कांतवद्यद्विक्कांतवत्तद्वैष्णवैवाजिनमितींद्रोवैवाजीतस्यांवाएतस्यांचत्वारिपदानिनिवृष्टिवनिमारुतंवै
 ष्णवमर्द्रसावाएषातृतीयसवनभाजनासतीमध्यदिनेशस्यतेतस्माद्धेदंभरतानांपशवःसायंगोष्ठाःसंतोमध्यदिनेसंगविनी
 मायंतिसोजगतीजागताहिपशवआत्मायजमानस्यमध्यदिनेस्तद्यजमानेपशून्दधाति ॥ १८ ॥ मरुत्वतीयंप्रगाथंशंसति
 पशवोवैमरुतःपशवःप्रगाथःपशूनामवरुध्यैजनिष्ठाउग्रःसहसेतुरायतिसूक्तंशंसतितद्वाएतद्यजमानजननमेवसूक्तंयज
 मानंहवाएतेनयज्ञादेवयोन्यैप्रजनयतितत्संजयंभवतिसंचजयतिविचजयतएतद्भौरिवीतंगौरिवीतिहवैशाकल्योनेदिष्टं
 स्वर्गस्यलोकस्यागच्छत्सएतत्सूक्तमपश्यत्तेनस्वर्गलोकमजयत्तथैवैतद्यजमानंएतेनसूक्तेनस्वर्गलोकंजयतितस्यार्थाःश

१ 'न्योवर्ष्टो' इतिभाष्यपाठः । वर्ष्टोः वृष्टेः ईश्वरो मेघ इति तत्रार्थः ।

स्तवार्थाः परिरिधिष्यमध्यो निविदं दधाति स्वर्गस्य हैष लो कस्य रो हो यन्निर्वित्स्वर्गस्य है तल्लो कस्या क्रमणं यन्निर्विता मा क्रममा
 ण इव शंसं दुषैव यजमानं निगृहीतयो स्य प्रियः स्यादिति नु स्वर्गकाम स्यात्थाभिचरतो यः कामये तक्षत्रेण विशंहं न्यामिति त्रि
 स्तर्हि निविदासूक्तं विशसे तक्षत्रं वै निविद्विदसूक्तं क्षत्रेणैव तद्विशंहं तियः कामये तविशक्षत्रं हं न्यामिति त्रिस्तर्हि सूक्तेन निविदं
 विशसे तक्षत्रं निविद्विदसूक्तं विशैव तक्षत्रं हं तिय उ कामये तो भय त एनं विशः पर्यवच्छिनदानीत्युभय तस्तर्हि निविदं व्याहृ
 यीतो भय त एवैनं तद्विशः पर्यवच्छिनतीति न्वभिचरत इतरथा त्वेव स्वर्गकाम स्य वयः सुपर्णा उ पसेदुरिद्रमिदं त्वमया परि
 दधाति प्रिय मे धा ऋषयो नाधमानाः ॥ अपश्वांतमूर्णुहीति येन तमसा प्रावृतो मन्येत तन्मनसा गच्छेदपहैवास्मात्तच्छुभ्यते पू
 र्धिचक्षुरिति च क्षुषीमरीमृज्येतां जरसं ह च क्षुषमान् भवतिय एवं वेदं मुमुग्ध्यस्मान्निधयेव बद्धानिति पाशावै निधामुमुग्ध्य
 स्मान्पाशादिव बद्धानित्येव तदाह ॥ १९ ॥ इन्द्रो वै वृत्रं ह निष्यन्स वा देवता अब्रवीदनुमोपतिष्ठध्वमुपमाह्वयमिति तथेति
 तं ह निष्यंत आद्रवं न्तसो वेन्मां वै ह निष्यंत आद्रवं तितं मानभीषया इति तानाभिप्राश्वसीत्तस्य श्वसथा दीषमाणा विश्वे देवा
 अद्रवं न्मरुतो हैनं नाजहुः प्रहरभगवोजहि वीरयस्वत्येवैनमेतां वाचं वदंत उ पातिष्ठंत तदेतदृषिः पश्यन्नभ्यनूवा च वृत्रस्य
 त्वाश्वसथा दीषमाणा विश्वे देवा अजहुर्ये सखायः ॥ मरुद्भिरिद्रसख्यं ते अस्त्वथेमा विश्वाः पृतनाजयासीतिसो वेदिमेवै कि
 लमेसचिवा इमे मा कामयंतं हेतमानस्मिन्नृक्थ आभजा इति तानेतस्मिन्नृक्थ आभजदथ हैते तर्ह्युभे एवं निष्केवत्ये उक्थे आस

तुर्मरुत्वतीयग्रहं गृह्णाति मरुत्वतीयं प्रगाथं सति मरुत्वतीयं सूक्तं सति मरुत्वतीयं निविदं दधाति मरुतासां किमरुत्व
 तीयमुक्थं शस्त्वा मरुत्वतीयया यजति यथा भागं तद्देवताः प्रीणाति ये त्वा हि हल्ये मधवन्नवर्धन्ये शावरे हरि वीये गविष्टौ ॥
 ये त्वानूतमनुमदं तिविप्राः पिवेद्रसो मंसगणो मरुद्भिरिति यत्र यत्रैवैभिर्व्यजयत यत्र यत्र वीर्यमकरोत्तदेवैतत्समनुवेद्यं द्रै
 नान्तसोमपीथान्करोति ॥ २० ॥ इन्द्रो वै वृत्रं हत्वा सर्वा विजिती विंजित्वा ब्रवीत्प्रजापतिमहमेतदसानियत्त्वमहं महान
 सानीति सप्रजापतिरब्रवीदथ कोहमिति यदेवैतदवोच इत्यब्रवीत्ततो वै कोनामप्रजापतिरभक्तो वैनामप्रजापतिर्यन्म
 हानिन्द्रो भवं तन्महद्द्रस्यमहद्द्रत्वं समहान्भूत्वा देवताऽअब्रवीदुद्धारं मउद्धरतेति यथाप्येतर्हीच्छति यो वै भवति यः श्रेष्ठ
 तामश्रुते समहान्भवति तदेवाअब्रुवन्तस्वयमेव ब्रूव्यं ते भविष्यतीति स एतं माहेंद्रं ग्रहमब्रूत माध्यं दिनं सवनानां निष्केव
 ल्यमुक्थानां त्रिष्टुभं छंदसां पृष्ठं सान्नातमस्माउद्धारमुदहरन्नुदस्माउद्धारं हंरंति य एव वेदं तदेवाअब्रुवन्तस्वैवाश्वो च यथा
 अपिनोत्रासि वित्सने त्यब्रवीत्कथं वोपिरयादिति तमब्रुवन्नप्येव नोस्तु मधवन्निति तानीक्षतैव ॥ २१ ॥ ते देवाअब्रुवन्नि यं
 वा इन्द्रस्य प्रिया जाया वा वाता प्रासहानानां रयामेवेच्छामहा इति तथेति तस्यामैच्छं तं सैनानब्रवीत्प्रातर्वः प्रतिवकास्मीति
 तस्मात्त्रिजयः पत्या विच्छंते तस्मादुत्थय नुरात्रं पत्या विच्छंते तां प्रातरुपायन्त सैतदेव प्रत्यपद्यतं यद्वावानपुरुतमं पुराषाढावृ
 त्रहेंद्रो नामान्यप्राः ॥ अचेति प्रासहरपतिरनुविष्म नितीन्द्रो वै प्रासहरपतिरनुविष्मान्यदीमुद्रमसिकतवे कर्त्तव्येति यदेवै

तद्वोचामाकरतादित्येवैनांस्तद्वर्षीतेदेवाअब्रुवन्नप्यस्याइहार्तुयानोस्मिन्नैवैकमविददितितथेतस्याअप्यत्राकुर्व
स्तस्मादेवात्रापिशस्यतेयद्वावानपुरुतमंपुराणालितिसेनावाइद्रस्यप्रियाजायावावाताप्रासहानामकोनामप्रजापतिःश्व
शुरस्तद्यास्यकामेसेनाजयेत्तस्याअर्धात्तिष्ठंस्तृणमुभयतःपरिच्छिद्येतरांसेनामभ्यस्येत्प्रासहेकस्त्वापश्यतीति तद्यथैवा
दःस्तुषांश्चशुराहज्जमानानिलीयमानैत्येवमेवसासेनामज्यमानानिलीयमानैर्तियत्रैवंविद्वांस्तृणमुभयतःपरिच्छिद्येत्
रांसेनामभ्यस्यतिप्रासहेकस्त्वापश्यतीति तानिद्रजवाचापिवोत्रास्त्वितिदेवाअब्रुवन्विराज्याज्यार्तुनिर्केवल्यस्य
यात्रयास्त्रिशदक्षरा ॥ त्रयस्त्रिंशद्देवाअष्टौवसवंप्रकादशरुद्राद्वादशादित्याःप्रजापतिश्चवषट्कारश्चदेवताअक्षरभा
जःकरोत्यक्षरमक्षरमेवंतदेवताअनुप्रपिबंतिदेवपात्रेणैवतदेवार्तुभ्यांतियंकामयेतानायतनवान्त्स्यादित्यविराजास्यय
जैर्द्रायज्यावाजिष्टुभान्येनवाहदसावषट्क्रुयादनायतनवंतमेवैतत्करोति यंकामयेतायतनवान्त्स्यादिति विराजा
स्ययजैरपिवासोममिद्रमंदतुल्येतयायतनवंतमेवैतत्करोति ॥२२॥ ऋक्चवाइदमग्रेसामचास्तासैवनामऋगासीद
मोनामसामसावाऋक्सामोपावदन्मिशुनंसंभवावप्रजात्याइतिनेत्यब्रवीत्सामंज्यायान्वाअतोमममहिमेति तेदेभूत्वोपा
वदतांतेनप्रतिचनसमवदततास्त्रिस्त्रोभूत्वोपावदंस्तत्तिसुभिःसमभवद्यत्तिसुभिःसमभवत्तस्मात्तिसुभिःस्तुवंतितिसु
भिरुद्रायां तितिसुभिर्हिसामसंमिर्ततस्मादेकस्यबह्व्योजायाभवंतिनेकरयेवहवःसहपतयोयद्देतत्साचामश्चसमभवतां

तत्सामाभवत्तत्साम्नःसामर्त्तसामन्भवतियएवंवेदयोवैभवतियःश्रेष्ठतामश्रुतेससामन्भवत्यसामन्यइतिहिनिर्दिष्टे
 वैपंचान्यद्भूत्वापंचान्यद्भूत्वाकरपेतामाहावश्चहिकारश्चप्रस्तावश्चप्रथमाचक्रशुद्धीथश्चमध्यमाचप्रतिहारश्चोत्तमाचनि
 धनंचवषट्कारश्चतेयत्पंचान्यद्भूत्वापंचान्यद्भूत्वाकरपेतातस्मादाहुःपांकोयज्ञःपांकाःपञ्चवइतियदुविराजंदशिनीमभि
 समपद्येतातस्मादाहुर्विराजियज्ञोदशिन्यांप्रतिष्ठितइत्यात्मावैस्तोत्रियःप्रजानुरूपःपत्नीध्यापञ्चवःप्रगाथोगृहाःसूक्तं
 सवाअस्मिंश्चलोकेमुष्मिंश्चप्रजयाचपशुभिश्चगृहेषुवसतियएवंवेद ॥ २३ ॥ स्तोत्रियंशंसत्यात्मावैस्तोत्रियस्तंमध्यम
 यावाचाशंसत्यात्मानमेवतत्संस्कुरुतेनुरुपंशंसतिप्रजावाअनुरूपःसउच्चैस्तरामिवानुरूपःशंसत्यःप्रजामेवतच्छेयसी
 मात्मानःकुरुतेध्यायांशंसतिपत्नीवैध्यासानीचैस्तरामिवध्याशंसत्याऽप्रतिवादिनीहास्यगृहेषुपत्नीभवतिचैवैवंवि
 द्वाज्ञीचैस्तरांध्यायांशंसतिप्रगाथंशंसतिसःस्वरवत्यावाचाशंसत्यःपञ्चवोवैस्वरःपञ्चवःप्रगाथःपशूनामवरुध्याइंद्रस्य
 नुवीयाणिप्रवोचमिति सूक्तंशंसति तद्वा एतत्प्रियमिंद्रस्यसूक्तं निष्केवल्यहैरण्यस्तूपमेतेन वै सूक्तेन हिरण्यस्तूप आंगिरसं इ
 दस्य प्रियं धामोपागच्छत्स परमं लोकमजयदुर्पेद्रस्य प्रियं धाम गच्छति जयति परमं लोकं यएवं वेदं गृहावै प्रतिष्ठासूक्तं तत्प्रति
 स्थिततमयावाचाशंसत्यै तस्माद्यद्यपि दूर इव पश्यैछ भर्ते गृहानेवै नानाजिगमिषति गृहाहि पशूनां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठा ॥ २४ ॥
 इति द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

सोमो वैराजा मुनिं ह्येक आसीत्तदेवाश्च ऽकृषयश्चाभ्यध्यायन्कथमयमस्मान्त्सोमो राजा गच्छेदिति ते ब्रुवंश्छंदांसि द्यू-
 यं न इमं सोमं राजानमाहरतेति तथेति ते सुपर्णा भूत्वोदपतंस्ते यत्सुपर्णा भूत्वोदपतंस्तदेतत्सौपर्णमित्याख्या न विद आ चक्ष-
 ते छंदांसि वै तत्सोमं राजानमच्छाचरं स्तानि हतर्हि चतुरक्षराणि चतुरक्षराण्येव च छंदांस्तान्त्स जागती चतुरक्षरा प्रथमोदप-
 तत्सा पतित्वार्धमध्वनो गत्वा श्राभ्यत्सा परास्य त्रीण्यक्षराण्येकाक्षरा भूत्वा दीक्षां च तपश्च हरती पुनरभ्यवापतं तस्मात्तस्य
 वित्ता दीक्षां वित्तं तपो यस्य पशवः संति जागता हि पशवो जागती हिताना हरदथ त्रिष्टुबुदपतत्सा पतित्वा भूयो धादध्वनो गत्वा
 श्राभ्यत्सा परास्यैकमक्षरं त्र्यक्षरा भूत्वा दीक्षिणा हरती पुनरभ्यवापतं तस्मान्मध्यं दिने दीक्षिणा नीयते त्रिष्टुभो लोको त्रिष्टुभिभ-
 ता आहरत् ॥ २५ ॥ ते देवा अब्रुवन्गायत्री त्वं न इमं सोमं राजानमाहरतेति सा तथेत्यब्रवीत्तां वै मासर्वेण स्व रत्ययनेनाजुमंत्रयध्व-
 मिति तथेति सोदपतत्तां देवाः सर्वेण स्व रत्ययनेना न्वमंत्रयंत प्रेति चेत्येतद्वै सर्वं स्व रत्ययनं यत्प्रेति चेति चेति तद्योस्य प्रियः
 स्यात्तमे तेनानुमंत्रयेत प्रेति चेति स्व रत्येव गच्छति स्विस्ति पुनरा गच्छति सा पतित्वा सोमप्रा लान्भीषयित्वा प्रज्यां च मुखे
 न चं सोमं राजानं समगृभ्णाद्या निचेतरे छंदसी अक्षराण्यजहितां तानि चोपसमगृभ्णात्तस्या अनुविसृज्यं कृशानुः सोमपालः
 सव्यस्य पदो न खमच्छिदं तच्छट्यक्रो भवत्तस्मात्स न खमिव यद्ब्रह्म सवत्सावशा भवं च तस्मात्सा ह विरिवा ऽथ यश्च ल्यो यद-
 नीकमासीत्स सर्पा निर्दश्य भवत्सहसस्वर्जो यानि पर्णानि ते मंधावला यानि स्तावानि ते गंडूपद्रव्यं ते जन्मं सोमा हिः सोसा तथे

धुरभवत्॥२६॥सायद्वक्षिणेनपदासमगृभ्णात्तत्प्रातःसवनमभवंत्तद्वायवीस्वमायतनमकुरुतस्मात्तत्समुद्धृतमंमन्यते
 सर्वेषांसवनानामप्रियोमुख्योभवतिश्रेष्ठतामश्रुतेयएवंवेदाऽथयत्सव्येनपदासमगृभ्णात्तन्माध्यंदिनंसवनमभवंत्तद्वि
 खंसततद्विखर्त्तनान्वाभोत्पूर्वसवनंतेदेवाःप्राजिज्ञासंततस्मिंस्त्रिष्टुभंछंदसामदधुरिंद्रदेवतानांतेनतत्समावद्दीर्यमभवं
 त्पूर्वेणसवनेनोभाभ्यासवनाभ्यांसमावद्दीर्यभ्यांसमावज्जामीभ्यांराभोतियएवंवेदाऽथयन्मुखेनसमगृभ्णात्तत्तृतीयस
 वनमभवंत्तस्यपतंतीरसमधयत्तद्धीतरसंनान्वाभोत्पूर्वसवनंतेदेवाःप्राजिज्ञासंततत्पशुवपइयंस्तद्यदाशिरमवनयंत्वा
 ज्येनपशुनाचरंतितेनतत्समावद्दीर्यमभवंत्पूर्वाभ्यांसवनाभ्यांसर्वैःसवनैःसमावद्दीर्यैःसमावज्जामिभीराभोतियएवंवेद
 ॥२७॥तेवाहमेतरेछंदसीगायत्रीमभयवदेतांविचंनावक्षराण्यनुपर्यागुरितिनेत्यब्रवीद्वायवीयथीयथावित्तमेवनइतितेदेवेषु
 प्रश्नमैतांतेदेवाअब्रुवन्यथावित्तमेववइतितस्माद्वाप्येतर्हिवित्याव्याहुंयथावित्तमेवनइतिततोवाअष्टाक्षरागायत्र्यभवं
 त्र्यक्षरात्रिष्टुवेकाक्षराजगतीसाष्टाक्षरागायत्रीप्रातःसवनमुदयच्छन्नाशक्नोत्रिष्टुपत्र्यक्षरांमाध्यंदिनंसवनमुद्यंतुंतागाय
 त्र्यब्रवीदायान्यपिमेत्रास्त्वितिसातथेल्यब्रवीत्रिष्टुष्टावैमैतैरष्टाभिरक्षरैरुपसंधेहीतितथेतितामुपसमदधादेतद्देतद्वायत्र्यै
 मध्यंदिनेयन्मरुत्वतीयस्योत्तरंप्रतिपदोयश्चानुचरःसैकादशाक्षराभूत्वांमाध्यंदिनंसवनमुदयच्छन्नाशक्नोजगत्येकाक्षरां
 तृतीयसवनमुद्यंतुंतागायत्र्यब्रवीदायान्यपिमेत्रास्त्वितिसातथेल्यब्रवीजगतीतावैमैतैरेकादशाभिरक्षरैरुपसंधेहीतितथे

तितामुपसमदधादेतद्वैतद्वायत्र्यैतृतीयसवनेयद्वैश्वदेवस्योत्तरं प्रतिपदोयश्चानुचरः साद्वादशाक्षराभूत्वातृतीयसवनमु
 दयच्छत्ततोवाअष्टाक्षरागायत्र्यभवदेकादशाक्षरात्रिष्टुब्द्वादशाक्षराजगतीसर्वैरुद्धोभिः समावद्गीर्णैः समावज्जामिभी
 राक्षोतियएवंवेदैकं वै सत्तन्नेधाभवत्तस्मादाहुर्दत्तव्यमेवंविदुषईत्येकंहिसत्तन्नेधाभवत् ॥२८॥ तेदेवाअब्रुवन्नादित्या
 न्युःमाभिरिदंसवनमुद्यच्छामेतितथेतितस्मादादित्यारंभणंतृतीयसवनंमादित्यग्रहः पुरस्तात्तस्ययजंत्यादित्यासोअदि
 तिर्मादयंतामितिमद्वत्यारूपसमृद्धयामद्वैतृतीयसवनस्यरूपंनानुवषट्करोतिनभक्षयतिसंस्थावाऽएषायदनुवषट्कारः सं
 स्थाभक्षः प्राणाऽआदित्यानेत्याणान्तसंस्थापयानीतितआदित्याअब्रुवन्त्सवितारैर्वयेदंसहसवनमुद्यच्छामेतितवथेतित
 स्मात्सावित्रीप्रतिपद्भवतिवैश्वदेवस्यसावित्रीग्रहः पुरस्तात्तस्ययजतिदमूनादेवः सवितारेण्यइतिमद्वत्यारूपसमृद्धया
 मद्वैतृतीयसवनस्यरूपंनानुवषट्करोतिनभक्षयतिसंस्थावाएषायदनुवषट्कारः संस्थाभक्षः प्राणः सवितानेत्प्राणंसंस्थाप
 यानीत्युभेवाएषएतेसवनोविपिवतियत्सवितंप्रातः सवनंचतृतीयसवनंचतद्यातिपबवत्सावित्र्यैर्निविदः पदंपुरस्ताद्भव
 तिमद्वदुपरिष्टादुभयोरैवेनंतत्सवनयोरामजतिप्रातः सवनेचतृतीयसवनेचबह्वयः प्रातर्वायव्याः शस्यंतएकातृतीयसव
 नेतस्मादूर्ध्वः पुरुषस्यभ्रूयांसः प्राणायच्चावांचोद्यावापृथिवीयशंसतिद्यावापृथिवीवैप्रतिष्ठेइयमेवेहप्रतिष्ठासावमुब्रतद्य
 द्यावापृथिवीयशंसतिप्रतिष्ठयोरैवेनंतत्प्रतिष्ठापयति॥२९॥ आर्भवंशंसत्सृभवोवैदेवेषुतपसासोमपीथमभ्यजयैस्तेभ्यः

प्रातःसवनेवाचिकरूपयिषंस्तान्निर्वसुभिः प्रातःसवनादनुदततेभ्योमाध्यंदिनेसवनेवाचिकरूपयिषंस्तानिद्रोरुद्रैर्माध्यं
दिनात्सवनादनुदततेभ्यस्तृतीयसवनेवाचिकरूपयिषंस्तानिबध्वदेवाअनोनुद्यतनेहपास्यतिनेहेतिसप्रजापतिरब्रवीत्स
वितारत्तववाइमतेवासास्त्वमेवैभिःसंपिबस्वतिसतथेल्यब्रवीत्सवितातान्वैत्वमुभयतःपरिपिवेतितानप्रजापतिरुभयतः
पर्यपिबत्तेएतथाय्येअनिरुक्तेप्राजापत्येअस्येतेअभितआर्भवंसुरूपकृत्तुभूतयेऽयंवेनश्चोदयत्पृथिगर्भाइतिप्रजापतिरेव
नांस्तदुभयतःपरिपिबतितस्मादुश्रेष्ठीपात्रेरोचयत्येवयंक्रमयतेततेभ्योवैदेवाअपैवावीभत्संतमनुष्यगंधात्तएतथाय्येअं
तरदधतयेभ्योमातैवापित्रइति॥ ३० ॥वैश्वदेवंशंसितियथावैप्रजाएवंवैश्वदेवतद्यथांतरंजनताएवंसूक्तानियथारण्यान्ये
वंधाय्यास्तदुभयतोधायांपर्याह्वयतेतस्मात्तान्यरण्यानिसंत्वनरण्यानिमुगैश्चवयोभिश्चेतिहस्माहयथावैपुरुषएवंवैश्व
देवतस्ययथावांतरमंगान्येवंसूक्तानियथापर्वार्येवंधायास्तदुभयतोधायांपर्याह्वयतेतस्मात्पुरुषस्यपर्वणिशिथिराणि
संतिदृष्टानिब्रह्मणाहितानिधूतानिमूलंवाएतद्यज्ञस्ययद्वाय्याश्चयाज्याश्चतद्यदन्याअन्याधायाज्याश्चयुर्नृन्मू
लमेवतद्यज्ञं कुर्युस्तस्मात्ताःसमान्यएवस्युःपांचजन्यंवाएतदुक्थंयद्देवदेवंसर्वेषांवाएतत्पंचजनानामुक्थंदेवमनुष्या
णांगंधर्वास्सरसांसर्पाणांचपितृणांचैतेषांवाएतत्पंचजनानामुक्थंसर्वएनंपंचजनानाविदुरेनंपंचिन्यैजनतायैहविनोगच्छं
तियएवंवेदसर्वदेवलोवाएषहोतायोवैश्वदेवंशंसितिसर्वादिशोभ्यायेच्छंसिष्यन्तसर्वास्वेवतदिक्षुरसंदधातियस्यामस्य

दिशि द्वेऽप्यः स्यान्न तांऽप्यार्थे ननु हाये वा स्य तद्दीर्यमादत्तेऽदिति ह्यैरदितिरंतरिक्षमित्युक्तमथापरिद्धातीयं वा अदिति रिधं
 द्यौरियमंतरिक्षमदिति र्भाता सपिता सपुत्र इतीयवैमातेयपितेयपुत्रो विष्वेदे वा अदितिः पंचजना इत्यस्या वैविष्वेदे वा अ
 स्यापंचजना अदिति र्जातमदिति र्जानित्वमितीयवैजातमिज्जानित्वं द्विः पच्छः परिद्धाति चतुष्पादा वै पशवः पशूनामवरु
 ध्यै सकृदर्थं च शः प्रतिष्ठाया एव द्विप्रतिष्ठो वैषुरुषश्चतुष्पादाः पशवो यजमानमेव तद्विप्रतिष्ठं चतुष्पात्सु पशुप्रतिष्ठापयति
 सदैव पंचजनीयया परिद्धात्तदुपरपृश्नभूमिपरिद्धात्तद्यस्यामेव यज्ञसंभारतितस्यामेव नंतदंततः प्रतिष्ठापयति विष्वे
 दे वाः शृणुते मंहवं मइति वैष्वेदे वमुक्तं यज्ञस्त्वा वैष्वेदे व्यापजति यथा भागं तद्देवताः प्रीणाति ॥ ३१ ॥ आग्नेयी प्रथमा प्रतया
 ज्या सोमी सोम्यया ज्या वैष्णवी धृतया ज्या त्वंसोमपितुभिः संविदान इति सोम्यस्य पितुमत्या यजति ह्यतिवाऽएतत्सोमं यद
 भिषुण्वंति तस्यैतामनुसरणी कुर्वति यत्सोम्यः पितुभ्यो वा अनुसरणी तस्मात्सोम्यस्य पितुमत्या यजत्यवधिषुर्वप्युतत्सोमं
 यदभ्यसुषुषुस्तदेनं पुनः संभावयंति पुनराप्याययंत्युपसदां रूपेणोपसदां किल वै तद्रूपं यदेतादेव ता अग्निः सोमो विष्णुरिति
 प्रतिगृह्य सोमं होता पूर्वदृष्टं दोगेभ्यो वैक्षे तंतं हेके पूर्वदृष्टं दोगेभ्यो हरंति तत्तथान कुर्वाद्दृष्टं कर्ता प्रथमः सर्वभक्षान्भक्षयती
 ति हस्माह तेनैव रूपेण तस्माद्दृष्टं कर्तव्यपूर्वो वैक्षेताथेनं दृष्टं दोगेभ्यो हरंति ॥ ३२ ॥ प्रजापतिर्वैस्वां दुहितरमभ्यध्यायादिवमि
 त्यन्यथा हुरुषसमित्यन्येता मृदयो भूत्वारो हितं भूतामभ्यैत्तदेवापश्यन्न कृतं वै प्रजापतिः करोतीति ते तमेच्छन्त्य एनमा

रिष्यत्येतमन्योऽन्यस्मिन्नाविदंस्तेषांयाएवघोरतमालान्वशासंस्लाएकधासमभरंस्लाःसंभृताएषदेवोभवंचदस्यैतद्भूतव
 ज्ञासमभवतिवैसयोस्यैतदेवंनामवेदंतेवाअब्रुवन्नयंवैप्रजापतिरकृतमकरिमंविद्ध्येति सतथेत्यब्रवीत्सवैवोवरंवृणाइतिवृ
 णीष्वेतिसप्तमेववरमवृणीतपशूनामाधिपत्यैतदस्यैतत्पशुमज्ञामपशुमानभवतियोस्यैतदेवंनामवेदं तमभ्यायत्यावि
 ष्यत्सविद्धुर्ध्वउदप्रपतंतमेतंसृगइत्याचक्षतेयउएवमुगव्याधःसउएवसयारोहितसारोहिणीयोएवेषुस्त्रिकांडासोएवेषु
 स्त्रिकांडांतद्वाइदंप्रजापतेरेतःसिक्तमधावत्तत्सरोभवंत्तेदेवाअब्रुवन्मेदंप्रजापतेरेतुदुषदितियदद्ब्रुवन्मेदंप्रजापतेरेतो
 दुषदितितन्मादुषमभवत्तन्मादुषस्यमादुषत्वंमादुषंहवैनामैतद्यान्मानुषंतन्मादुषंसन्मानुषमित्याचक्षतेपरोक्षेणपरोक्ष
 प्रियाइवहिदेवाः॥३३॥तदग्निनापर्यादधुस्तन्मरतोधून्वंस्तदग्निर्नप्राच्यावयत्तदग्निनावैश्वानरेणपर्यादधुस्तन्मरतोधू
 न्वंस्तदग्निर्वैश्वानरःप्राच्यावयत्तस्ययद्रेतसःप्रथममुददीप्यतंतदसावादित्योभवंद्यद्वितीयमासीत्तद्भृगुरभवंत्तंवरुणो
 न्यगृहीतंतस्मात्सभृगुर्वारुणिरथयत्तृतीयमदीदेदिवंतआदित्याअभवंन्यंगाराआसंस्तंगिरसोभवंन्यदंगाराःपुनरवशां
 ताउददीप्यतंतद्बृहस्पतिरभवंद्यानिपरिक्षाणान्यासंस्तेऽक्रुष्णाःपशवोभवंन्यालोहिनीमृत्तिकातेरोहितअथयज्ञस्मासी
 तत्परुष्यंध्यसर्पेर्द्धारोगवयःऋश्यउद्योगर्दमइतिथेचैतेरुणाःपशवस्तेचतान्वाएषदेवोभ्यवदंतममवाइदंसमवैवारुहमि
 तितमेतयर्चानिरवादयंतयैषारौद्रीशस्यतंआतेपितमरुतांसुक्षमेतुमानःसूर्यस्यसंहशोयुयोधाः॥ त्वंनोवीरोअर्वतिक्षमे

थाइतिब्रूयात्ताभिनइत्यनभिमानुकोहैषदेवःप्रजाभवतिप्रजायेमहिरुद्रियप्रजाभिरितिब्रूयात्तरुद्रैत्येतस्यैवनाम्नःपरि
 हृत्यैतदुखलुशंनःकरतीत्येवशंसेच्छमितिप्रतिपद्यतेसर्वस्माएवशांत्यनुभ्यो नारिभ्योगवइतिपुमांसोवैनरःस्त्रियोनार्थः
 सर्वस्माएवशांत्यैसोनिरुकारौद्रीशांतासर्वार्थुःसर्वार्थुत्वायसर्वमायुरेतियएवंवेदसोगायत्रीब्रह्मवैगायत्रीब्रह्मणैर्वैततन्न
 मस्यति॥३४॥वैश्वानरीयेणाग्निमारुतंप्रतिपद्यतेवैश्वानरोवाएतद्रेतःसिक्तंप्राच्यावयत्तस्माद्वैश्वानरीयेणाग्निमारुतंप्रति
 पद्यतेऽनवानंप्रथमऋशंस्तव्याग्नीन्वाऽएषोर्चाष्यशांतान्प्रसीदन्नोतियआग्निमारुतंशंसतिप्राणेनैवतदग्नीस्तरत्यंधीय
 क्षुपहन्यादन्यंविवकारमिच्छेत्तमेवतत्सेतुं कृत्वातरतितस्मादाग्निमारुतेनव्युच्यमेष्टव्योविवकामारुतंशंसतिमरुतोह
 वाएतद्रेतःसिक्तंधून्वंतःप्राच्यावयत्तस्मान्मारुतंशंसतियज्ञायज्ञावोअग्नयेदवोबोद्रविणोदाइतिमध्येयोनिंचानुरूपंच
 शंसतितद्यन्मध्येयोनिंचानुरूपंचशंसतितस्मान्मध्येयोनिर्धृतायदुद्वेसूक्तेशस्त्वाशंसतिप्रतिष्ठयोरेवंतदुपरिष्टात्प्रजननं
 दधातिप्रजात्यैप्रजायतेप्रजयापशुभिर्यएवंवेद॥३५॥जातवेदस्यशंसतिप्रजापतिःप्रजाअसृजतताःसृष्टाःपरान्यएवाव
 श्वव्यावर्तताअग्निनापर्यगच्छताअग्निमुपावर्ततमेवाद्याप्युपावृत्ताःसोब्रवीज्जातावैप्रजाअनेनाविदमितियदब्रवीज्जा
 तावैप्रजाअनेनाविदमितितज्जातवेदस्यमभवत्तज्जातवेदसोजातवेदस्त्वैताअग्निनापरिगतानिरुद्धाःशोचत्योदीधित्यत्यो
 तिष्ठंस्ताअद्भिरभ्यर्षिंचत्तस्मादुपरिष्टाज्जातवेदस्यस्यापोहिष्ठीयंशंसतितस्मात्तच्छमयतेवशंस्तव्यंताअद्भिरभिषिच्यनि

जास्यैवामन्यततासुवाअहिनाबुधेनपरोक्षात्तेजोदधादेषहवाअहिबुधेयदग्निगार्हपत्योऽग्निनैवासुतद्गार्हपत्येनपरो
क्षात्तेजोदधातितस्मादाहुर्जुह देवां जुह तोवसीयानिति ॥ ३६ ॥ देवानांपत्नीः शंसत्यनूचीरग्निगृहपतितस्मादनूचीपत्नी
गार्हपत्यमास्तेतदाहराकांपूर्वाशंसैज्जाभ्येवपूर्वपयमितितत्तन्नाहत्यदेवानामेवपत्नीः पूर्वाः शंसदेषहवाएतत्पत्नीधुरेतोद
धातियदग्निगार्हपत्योऽग्निनैवासुतद्गार्हपत्येनपत्नीधुप्रत्यक्षाद्रतोदधातिप्रजाल्यैप्रजायतेप्रजयापशुभिर्यएवंदेवतस्मा
त्समानोदर्यास्वसान्योदर्यायैजायायाअनुजीविनीजीवतिराकाशंसतिराकाहवाएतांपुरुषस्यसेवनीसीव्यतिथैषाग्निश्वये
धिपुमांसोस्यपुत्राजायंतेयएवंदेवावीरवीशंसतिवागवैसरस्वतीपावीरवीवाच्येवतद्वाचंदधातितदाहुर्यामीपूर्वाशंसै
त् ॥ पित्र्यैर्ऋति ॥ यामीमेवपूर्वाशंसैदिमंयमप्रस्तरमाहितीदेतिराज्ञोवैपूर्वपयंतस्माद्यामीमेवपूर्वाशंसैन्मातलीकव्यै
र्यमोअंगिरोभिरितिकाव्यानानमनूचीशंसत्यवरेणैववैदेवान्काव्याः परेणैवपितृस्तस्मात्काव्यानानमनूचीशंसत्युदीरताम
वरउत्परासइतिपित्र्याः शंसत्युन्मध्यमाः पितरः सोम्यासइतिथेचैवावमायेचपरमायेचमध्यमास्तान्तसर्वानंतरायंप्री
णांत्याहंपितृन्सुविदत्राँअवित्सीतिद्वितीयाशंसतिवार्हपदोयेस्वधयासुतस्येतत्तद्वाएषांप्रियं धामयद्वाहिषदइतिप्रिये

१ भाष्ये ' शिश्रेधि ' इतिपाठः । शिश्रेऽधि शिश्रस्थोपरीतितदर्थः । २ भाष्ये ' पित्र्यभूमिति ' इतिपाठः ।

णवैनंस्तद्वाज्ञासमर्धयतिप्रियेणधात्रासमुद्धतेयएवंवेदं'पितृभ्योनमोअस्त्वद्योतिनमस्कारवतीमंततःशंसतितस्मादं
 ततःपितृभ्योनमस्क्रियतेतदाहुव्याहावांपिञ्चाःशंसेत्॥अव्याहावाँ३इति ॥ व्याहावमेवशंसेदसंस्थितंवैपितृयज्ञस्य
 साधवसंस्थितंवाएषपितृयज्ञंसंस्थापयतियोव्याहावंशंसतितस्माद्याहावमेवशंसत्यं ॥३७॥ स्वादुक्किलायंमधुमाँजता
 यमितींद्रस्यैद्रीरनुपानीयाःशंसत्येताभिर्वाइंद्रस्तृतीयसवनमन्वपिबंत्तदनुपानीयानामनुपानीयात्वंमाद्यंतीववैताहिंदे
 वतायदेताहोताशंसतितस्मादेतासुमद्भ्यतिगीर्धयोरोजसास्कभितारजांसीतिवैष्णुवारुणीमृचंशंसतिविष्णुवैयज्ञ
 स्यदुरिष्टपातिवरुणःस्विष्टतयोरुभयोरैवशांत्यैविष्णोर्नुकंवीयाणिप्रवोचमितिबैष्णवीशंसतियथावैमल्यमेवंयज्ञस्यवि
 ष्णुस्तद्यथादुष्कृष्टदुर्मतीकृतंसुकृष्टसुमतीकृतंकुर्वन्नियादेवमेवैतद्यज्ञस्यदुःष्टतंदुःशस्तंसुष्टुतंसुशस्तंकुर्वन्नेतियदेताहो
 ताशंसतितंतुतन्वज्जसोभानुमन्विहीतिप्रजापत्यांशंसतिप्रजावैतंतुःप्रजामेवास्माएतत्संतनोतिज्योतिष्मतःपथोरक्ष
 धियाकृतानितिदेवयानावैज्योतिष्मतःपथानंस्तानेवास्माएतद्वितनोत्यनुल्बणंवयतजोगुवामर्पोमनुर्भवजनयादैव्यं
 जनमित्येवैनंतन्मनोःप्रजयासंतनोतिप्रजाल्यैप्रजायतेप्रजयापशुभिर्यएवंवेदवानइंद्रोमधवाविरश्नीत्युत्तमयापरिद्धा
 तीयंवाइंद्रोमधवाविरश्नीकरत्सत्याचर्षणीधुदनर्वेतीयंवैसत्याचर्षणीधुदनर्वा ॥ त्वंराजाजनुषांधेह्यस्मेइतीयंवैराजा

१ 'एनांस्तद्वा' इतिभाष्यपाठः । एनानिपतुनितितदर्थः । एनानित्यर्थे एनंस्तदितिछांदसं । २ भाष्ये 'अव्याहावा' इतिभि' पाठः ।

जनुषामधिश्रवोमाहिन्यज्जरिज्जतीयवमाहिन्यज्ञश्रवोयजमानोजरितायजमानायवैतामाशिशमाशास्तदुपस्पृश
न्भूमिंपरिदध्यात्तद्यस्यामेवयज्ञसंभरतितस्यामेवैतदंततःप्रतिष्ठापयत्यग्नेमरुद्भिःशुभयद्भिर्ऋकभिरित्याग्निमारुतमु
कथंशस्त्वग्निमारुत्यायजति यथा भागंतद्देवताःप्रीणातिप्रीणाति ॥ ३८ ॥ इतितृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

देवावाअसुरैर्युद्धमुपप्रायनिवजयायतानग्निर्नवकामयतैर्तुतदेवाअब्रुवन्नपित्वमेह्यस्माकंवैत्वमेकोसीतिसनस्तुतो
न्वेयामीत्यब्रवीत्स्तुतनुमेति तथेतितेसमुत्क्रम्योपनिवृत्त्यास्तुवस्मान्स्तुतोनुप्रैत्सन्निःश्रेणिर्भृत्वाऽयनीकोऽसुरान्यु
द्धमुपप्रायद्विजयायन्निःश्रेणिरितिच्छंदांस्येवश्रेणीरकुरुतत्रयनीकइतिसवनान्येवानीकानितानसंभाव्यंपराभावयत्त
तोवैदेवाअभवन्परासुराभवत्यात्मनापरास्याद्विषन्पाप्माभ्यातुव्योभवतियएववेदसावाएषागायत्र्येवयदग्निष्टोमंश्चतुर्वि
शल्यक्षरावैगायत्रीचतुर्विंशतिरग्निष्टोमस्यस्तुतशस्त्राणितद्वैयदिदमाहुःसुधायांहवैवाजीसुहितोदधातीतिगायत्रीवैतन्न
हवैगायत्रीक्षमारमतंऊर्वाहवाएषायजमानमादायस्वरेतीत्याग्निष्टोमोवैतंहवाऽअग्निष्टोमःक्षमारमतंऊर्वाहवाएषय
जमानमादायस्वरेतिसवाएषसंवत्सरएवयदग्निष्टोमंश्चतुर्विंशतिरग्निष्टोमस्यस्तुतशस्त्राणि
तयथासमुद्रंस्त्रोत्याएवंसर्वेयज्ञक्रतवोपियंति ॥ ३९ ॥ दीक्षणीयेष्टिस्तायतेतामेवानुयाःकाश्चेष्टयंस्त्राःसर्वाअग्निष्टोममपि
यंतीळामुपह्वयतइळाविधावैपाकयज्ञाइळामेवानुयेकचपाकयज्ञास्तेसर्वेअग्निष्टोममपियंति सायंप्रातरग्निहोत्रं जुह्वति सायं

प्रातर्ब्रतं प्रयच्छंति स्वाहाकारेणाग्निहोत्रं जुह्वति स्वाहाकारेण ब्रतं प्रयच्छंति स्वाहाकारमेवात्र न्वग्निहोत्रं न्निष्टोममप्येति पंच
 दशप्रायणीये सामिधेनीरन्वाहं च दशदर्शपूर्णमासयोः प्रायणीयमेवानुदर्शपूर्णमासावग्निष्टोममपीतः सोमं राजानं क्रीणं
 त्याषधो वै सोमो राजा षधिभिस्तं भिषज्यंति यं भिषज्यंति सोममेव राजानं क्रीयमाणमनुया निका निच भेषजानि ता नि सर्वा
 ण्यग्निष्टोममपि यं त्यग्निमातिथ्ये मथं त्याग्निं चातुर्मास्येवातिथ्यमेवानुचातुर्मास्यान्यग्निष्टोममपि यंति पयसा प्रवर्ये चरंति
 पयसा दाक्षायणयज्ञे प्रवर्यमेवानुदाक्षायणयज्ञोऽग्निष्टोममप्येति पशुरुपवसथे भवति तमेवानुयेके च पशुबन्धास्ते सर्वे न्निष्टो
 ममपि यंतीत्यादधोनामयज्ञक्रतुस्तदधा चरंति दधादधिधर्मदधिधर्ममेवान्वित्यादधोऽग्निष्टोममप्येति ॥ ४० ॥ इति नुपुर
 स्तादथोपरिष्टात्पंचदशोक्त्यस्य स्तोत्रार्णपंचदशशस्त्राणिसमासोमासधासंवत्सरो विहितः संवत्सरोऽग्निवैश्वानरोऽग्निरग्नि
 ष्टोमः संवत्सरमेवानूक्त्यगोऽग्निष्टोममप्येत्युक्त्यस्य मपि यंतमनुवाजपेयोप्येत्युक्त्यगो हि स भवति द्वादशरात्रेः पर्यायाः सर्वे प
 चदशास्तद्वाद्वा संपद्यात्रिंशदेकविंशपोळशिसामात्रिवृत्संधिः सात्रिशत्समासं खिशन्मासस्य राजयोमासधासंवत्सरो विहि
 तः संवत्सरोऽग्निवैश्वानरोऽग्निरग्निष्टोमः संवत्सरमेवान्वतिरात्रोऽग्निष्टोममप्येत्यतिरात्रमपि यंतमं न्वसोर्यामोप्येत्यतिरा
 त्रो हि स भवत्येतद्वये च पुरस्ताद्ये चोपरिष्टाद्यज्ञक्रतवस्ते सर्वे न्निष्टोममपि यंति तस्य संस्तुतस्य नवतिशतं स्तोत्रियाः सायानव
 तिस्रो दशत्रिवृत्तोऽथ यानव तिस्रो दशोऽथ यादशतासामेकास्तोत्रियो देति त्रिवृत्परिशिष्यते सोसावेकविंशोऽथ्याहितस्तप

11 23 11

१ भाष्ये 'मर्जते' इतिपाठः मर्जतएव प्रापयत्येवेतितदर्थः ।

३२

118311

स्तस्मादग्निस्तोमस्तमग्निस्तोमसंतमग्निष्टोम इत्याचक्षते परोक्षेण परोक्षप्रिया इव हि देवास्तं यच्च तृष्टया देवाश्चतुर्भिः स्तोमैरस्तु
 वस्तस्माच्चतुःस्तोमस्तंचतुःस्तोमसंतंचतुःष्टोम इत्याचक्षते परोक्षेण परोक्षप्रिया इव हि देवा अथ यदेन मूर्ध्वसंतं ज्योतिर्भूतम
 स्तुवंस्तस्माज्ज्योतिस्तोमस्तं ज्योतिस्तोमसंतं ज्योतिष्टोम इत्याचक्षते परोक्षेण परोक्षप्रिया इव हि देवाः सवा एषो पूर्वो न परोय
 ज्ञक्रतुर्यथारथचक्रमनंतमेवं यदग्निष्टोमस्तस्य यथैव प्रायणतथोदयनंतदेवाभियज्ञगाथा गीयते ॥ यदस्य पूर्वमपरंतदस्यं
 द्रस्यापरंतदस्य पूर्वम् ॥ अहेरिव स पर्णं शाकलस्य न विजानंतियतरत्परस्तादितियथाह्येवास्वप्रायणमेव मुदयनमसदिति तदा
 हुयं त्रिवृत्प्रायणमेकविंशमुदयनैकेन ते समे इतियोवा एकविंशस्त्रिवृद्धैः सोऽथो यदुभौ तृचौ तृचिनाविति ब्रूयात्तेनेति ॥ ४३ ॥
 योवा एष तपत्येवोमिष्टोम एष साहूस्तं स हैवाह्वा संस्थापयेयुः साह्वैनामतेनासंत्वरमाणाश्चरेयुर्यथैव प्रातः सवनं एवं माध्यं
 दिन एव तृतीयसवनं एव मुहयजमानो प्रमायुको भवति यद्धवा इदं पूर्वयोः सवनयोरसंत्वरमाणाश्चरंति तस्माद्धेदं प्राज्यो प्रा
 मता बहुला विष्टा अथ यद्धेदं तृतीयसवने संत्वरमाणाश्चरंति तस्माद्धेदं प्रत्यं चिदीर्घारण्यानि भवन्ति तथा हयजमानः प्रमायु
 को भवति तेनासंत्वरमाणाश्चरेयुर्यथैव प्रातः सवनं एवं माध्यंदिन एव तृतीयसवनं एव मुहयजमानो प्रमायुको भवति स एतमे
 व शस्त्रेणानुपर्यावर्तेत यदावा एष प्रातरुदेत्यथ मद्रंतपतितस्मान्मद्रयावाचा प्रातः सवने शंसेदथ यदाभ्येत्यथ बलीयस्तपति
 तस्माद्बलीयस्यावाचा माध्यंदिने शंसेदथ यदाभितरमेत्यथ बलिष्ठतमंतपतितस्माद्बलिष्ठतमयावाचा तृतीयसवने शंसेदं वं

शंसेधादिवाचर्हशीतवाविशस्त्रययातुवाचोत्तरोत्तरिण्योत्सहेतसमापनायतयाप्रतिपद्येतैतत्सुशस्ततममिवभवतिसवा
ऽएषनकदाचनास्तमेतिनोदेतितयदस्तमेतीतिमन्यतेहएवतदंतमित्वाऽथात्मानंविपर्यस्यतेरात्रीमेवावस्तात्कुरुतेहःपर
स्तादथयदनंप्रातरुदेतीतिमन्यतेरात्रेरेवतदंतमित्वाथात्मानंविपर्यस्यतेहरेवावस्तात्कुरुतेरात्रीपरस्तात्सवाएषनकदाच
ननिष्ठाचितिनहवैकदाचननिष्ठाचल्येतस्यहसायुज्यंसरूपतासिलोक्तामश्रुतेयएववेदयएववेद।४४।इतिचतुर्थोऽध्यायः४
यज्ञोवैदेवेभ्योन्नाद्यमुदकामतेदेवाअब्रुवन्यज्ञोवैनोन्नाद्यमुदकमीदन्विमंयज्ञमज्ञमनिवच्छामेतितेब्रुवन्कथमनिवच्छा
मेतिब्राह्मणेनचच्छंदोभिश्चेत्यब्रुवन्स्तेब्राह्मणंछंदोभिरदीक्षयन्स्तस्यांतंयज्ञमतन्वतापिपत्नीःसमयाजयन्स्तस्माद्वाप्येताहिदी
क्षणीयायामिष्टावांतमेवयज्ञंतन्वतेऽपिपत्नीःसंयाजयन्तितमनुन्यायमन्ववायंस्तेप्रायणीयमतन्वतंतंप्रायणीयेननेदीयो
न्वागच्छैस्तेकर्मभिःसमतत्वरंततच्छंखंतमकुर्वन्स्तस्माद्वाप्येताहिप्रायणीयंशंखंतमेवभवतितमनुन्यायमन्ववायंस्तथाति
थ्यमतन्वतंतमातिथ्येननेदीयोनवागच्छैस्तेकर्मभिःसमतत्वरंततदिळांतमकुर्वन्स्तस्माद्वाप्येतर्ह्यातिथ्यमिळांतमेवभवतित
मनुन्यायमन्ववायंस्तउपसदोतन्वतंतमुपसद्भिर्नोदीयोनवागच्छैस्तेकर्मभिःसमतत्वरंततेतिस्त्रःसामिधेनीरनूच्यतिस्रोदेव
ताऽअयजैस्सस्माद्वाप्येतर्ह्युपसत्सुतिस्त्रऽएवसामिधेनीरनूच्यतिस्रोदेवतायजन्तितमनुन्यायमन्ववायंस्तउपवसथमतन्व

१ 'रात्रिपरस्तात्' इति भाष्ये ।

ततमुपवसथ्येहन्यामुर्वस्वमाहवातंयज्ञमतन्वतापिपत्नीःसमयाजयस्वस्माद्धाप्येतर्ह्युपवसथआतमेवयज्ञंतन्वतेपिपत्नीःसं
 याजयंतितस्मादेषेषुपूर्वेषुकर्मसुशनैस्तराशनैस्तरामिवानुब्रूयादन्तरामिवहितेतामायस्वस्मादुपवसथयावत्यावाचाका
 मयीततावत्यानुब्रूयादासोहिसतर्हिभवतीतितमाहवाब्रूवास्तिष्ठस्वनोद्यायायेतिसनेत्यब्रवीत्कथंवस्तिष्ठयेतितानीक्ष्वतैवत
 सन्नुवन्बाह्वेनचनश्छंदोभिश्चसयुग्मृत्वाद्यायतिष्ठस्वेतितथेतितस्माद्धाप्येतर्हियज्ञःसयुग्मृत्वादेवभ्योहव्यंवहतिब्रा
 ह्मणेनचच्छंदोभिश्च॥४५॥त्रीणिहवैयज्ञोक्रियतेजग्धंणीर्वातंतद्धेतदेवजग्धंयदाशंसमानमर्तिर्वज्यंकारयतंततवामेद
 द्यादुतवामावृणीतेतितद्धतत्पराडेवयथाजग्धंनहैवतद्यजमानंभुनक्त्यथहैतदेवगीर्णयद्विभ्यदार्तिर्वज्यंकारयतंततवामेद
 मानवाधेतोतवामेनयज्ञेयशंसंकुर्यादितितद्धतत्पराडेवयथागीर्णंनहैवतद्यजमानंभुनक्त्यथहैतदेववातंतयदभिश्चस्वमा
 नमर्तिर्वज्यंकारयतैयथाहवाइदंवातान्मनुष्यावीभरसंतएवंतस्मादेवास्तिद्धतत्पराडेवयथावातंनहैवतद्यजमानंभुनक्ति
 सएतेषांत्रयाणामाशानेयांतयद्येतेषांत्रयाणामेकंचिदकाममभ्याभवेत्तस्यास्तिवामदेव्यस्वस्तोत्रेप्रायश्चित्तिरिदंवाइदंवा
 मदेव्ययजमानलोकोमृतलोकःस्वर्गलोकस्त्रिभिरक्षरैर्न्यूनंतस्यस्तोत्र उपसृभ्यन्नेधात्मानंविगृहीयात्पुरुषइतिसएतेषु
 लोकेष्वात्मानंदधात्यस्मिन्यजमानलोकेस्मिन्नमृतलोकैस्मिन्स्वर्गलोकैस्ससर्वादुरिष्टिमर्त्येत्यपियदिसमृद्धाहवक्रविविजः

१ भाष्ये ' रिदंवामदेवा' इत्येवपाठः द्वितीयमिदंवेतिनास्ति ।

स्युरितिहस्माहाथहैतजपदेवेति ॥ ४६ ॥ छंदांसिवैदेवेभ्योहव्यमूढाश्रान्तिनिजघनार्थयज्ञस्यतिष्ठतियथाश्वोवाश्वतरो
 वोहिवांसितष्ठेदेवंतेभ्यएतमैत्रावरुणंपशुपुरोळाशमनुदेविकाहवीषिनिर्वपेद्भानेपुरोळाशंद्वादशकपालैर्योधातासवषट्का
 रोनुमत्यैचरैयानुमतिःसागायत्रीराकायैचरैयाराकासात्रिष्टुप्सिनीवाल्यैचरैयासिनीवालीसाजगतीकुह्वैचरैयाकुह्वःसा
 नुष्टुवेतानिवावसर्वाणिच्छंदांसिगायत्रैष्टुभंजागतमानुष्टुभमन्वन्यान्येतानिहियज्ञेप्रतमासिवक्रियंतएतेर्हवाअस्यच्छं
 दोभिर्यजतःसर्वैरुच्छंदोभिरिष्टंभवतियएवंवेदतद्वैयदिदमाहुःसुधायांहवैवाजीसुहितोदधातीतिच्छंदांसिवैतत्सुधायांह
 वाएनंछंदांसिदधत्यननुध्यायिनैलोकंजयतियएवंवेदतद्वैकआहुर्धातारमेवसर्वासांपुरस्तात्पुरस्तादज्येनपरियर्जेत्तदा
 सुसर्वासुमिश्रुनंदधातीतितदुवाआहुर्जामिवाएतद्यज्ञेक्रियतेयत्रसमानीभ्यामृग्भ्यांसमानेहन्यजतीतियदिहवाअपिब
 ह्वयइवजायाःपतिर्वावतासांसिश्रुनंतद्यदासांधातारंपुरस्ताद्यजतितदासुसर्वासुमिश्रुनंदधातीतिनुदेविकानां॥४७॥ अ
 थदेवीनांसूर्यायपुरोळाशमेककपालैःसूर्यःसधातासउएववषट्करोदिवेचरैयाद्याःसानुमतिःसोऽएवगायत्र्युषसेचरैयो
 षाःसाराकांसोएवात्रिष्टुब्गवेचरैयागौःसासिनीवालीसोएवजगतीपृथिव्यैचरैयापृथिवीसाकुह्वःसोएवानुष्टुवेतानिवावस
 र्वाणिच्छंदांसिगायत्रैष्टुभंजागतमानुष्टुभमन्वन्यान्येतानिहियज्ञेप्रतमासिवक्रियंतएतेर्हवाअस्यच्छंदोभिर्यजतःसर्वै
 र्छंदोभिरिष्टंभवतियएवंवेदतद्वैयदिदमाहुःसुधायांहवैवाजीसुहितोदधातीतिच्छंदांसिवैतत्सुधायांहवाएनंछंदांसिदध

त्यननुध्यायिनलोकं जयति य एवं वेद तद्धैक आहुः सूर्यमेव सर्वासां पुरस्तात् पुरस्तादाज्येन परियजेत्तदा सुसर्वासु मिथुनं दधा-
 तीति तदुवा आहुर्जामिवा एतद्यज्ञे क्रियते यत्र समानीभ्यामुरभ्यां समानेहन्यजतीति यदि ह वा अपि बह्व्य इव जायाः प्रतिर्वा-
 वतासां मिथुनं तद्यदासां सूर्यपुरस्ताद्यजति तदा सुसर्वासु मिथुनं दधाति ताया इमास्ता अमूर्त्या अमूर्स्ता इमा अन्यतराभिर्वा-
 वतं काममाप्नोति य एतासू भययीषु तज्जभयगीतः श्रियः प्रजातिकामस्य संनिर्वपेन्नैवेषिष्यमाणस्य यदेना एषिष्यमाणस्य सं-
 निर्वपेदीश्वरो हास्य वितेदेवा अरं तोर्यद्वा अयमात्मने लममं सेति ताह शुचि वृक्षो गौपालाय नो वृद्धुद्गुह्यस्याभिप्रतारिणस्यो-
 भययीज्ञे संनिरुवाप तस्य हरथ गृत्संगाहमानं दृष्ट्वा चैतथ महमस्य राजन्यस्य देविकाश्च देवीश्चोभययीज्ञे सममादयैव दस्ये-
 तथ रथ गृत्सो गाहत इति चतुःषष्टिकवचिनः शश्वद्धास्यते पुत्रनसार आसुः ॥ ४८ ॥ अग्निष्टोमं वेदे वा अश्रयं तोक्थान्यसुरा-
 स्ते समावद्दीर्या एवासन्नव्यावर्तं तान् भरद्वाज ऋषीणामपश्यदि मे वा असुरा उक्थेषु श्रितास्तानेषां न कश्चन पश्यतीति सोमि-
 मुदह्वयते ह्युब्रवाणि ते मद्रथे तरा गिर इत्यसूर्या ह वा इतरा गिरः सोमि रुरोत्तिष्ठन् वब्रवीत्किं सिध्देवमह्यं क्रशो दीर्घः पलितो-
 वक्ष्यतीति भरद्वाजो ह वै क्रशो दीर्घः पलित आसं सो ब्रवीदि मे वा असुरा उक्थेषु श्रितास्तान्वो न कश्चन पश्यतीति तानग्निरश्वो-
 भूत्वा भ्यत्यद्रवद्यदग्निरश्वो भूत्वा भ्यत्यद्रवत्तत्साकमश्वं सामा भवत्तत्साकमश्वस्य साकमश्वत्वं तदाहुः साकमश्वे नोक्थानि-
 प्रणयेदप्रणीतानि वा वतान्युक्थानि यान्यन्यत्र साकमश्वानि ति प्रमं हि षीयेन प्रणयेदित्याहुः प्रमं हि षीयेन वै देवा असुरानु-

कथेभ्यः प्राणुदंततत्प्राहैवप्रमं हिषीयेननयेत्प्रसाकमश्वेन ॥ ४९ ॥ तेवाअसुरामैत्रावरुणस्योकथमश्रयंतसोब्रवीदिंद्रः क
 आहंचेमानितोऽसुराज्ञोत्स्यावहाइत्यहंचेत्यब्रवीद्वरुणस्माद्वैद्रावरुणमैत्रामरुणस्तृतीयसवनेशंसतींद्रश्चहितान्वरुण
 श्वततोनुदेतांतैवततोपहताअसुराब्राह्मणाच्छंसिनउकथमश्रयंतसोब्रवीदिंद्रः कआहंचेमानितोसुराज्ञोत्स्यावहाइत्यहंचे
 त्यब्रवीद्वरुणस्माद्वैद्रावाहैरपत्यंब्राह्मणाच्छंसीतृतीयसवनेशंसतींद्रश्चहितान्वरुणस्तृतीयसवनेशंसतींद्रश्चमितोऽसुरा
 असुराअच्छावाकस्योकथमश्रयंतसोब्रवीदिंद्रः कआहंचेमानितोसुराज्ञोत्स्यावहाइत्यहंचेत्यब्रवीद्विष्णुस्माद्वैद्रावैष्णव
 मच्छावाकस्तृतीयसवनेशंसतींद्रश्चहितान्विष्णुश्चततोनुदेतांद्रमिंद्रेणदेवताः शस्यतेद्वंद्वमिथुनंतस्माद्वैद्रानिमथुनंप्र
 जायतेप्रजात्यैप्रजायतेप्रजापथुभिर्यएवंवेदाथहैतेपोत्रीयाश्चनेष्ट्रीयाश्चचत्वारऋतुयाजाः षडृचः साविराड्दशिनोत
 द्विराजियजंदिशिन्यांप्रतिष्ठापयंति ॥ ५० ॥ इतिपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ इतितृतीयपंचिकासमाप्ता ॥ ३ ॥

॥ इतितृतीयपंचिकासमाप्ता ॥

॥ अथचतुर्थपंचिकाप्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिः ॐ ॥ देवावैप्रथमेनाहं द्वायवज्रंसमभरंस्मिद्वितीयेनाह्नासिंचंस्तृतीयेनाह्नाप्रायच्छंस्तं च
तुर्थेहन्प्राहरं तस्माच्चतुर्थेहन्षोलशिनं शंसति वज्रोवा एष यत्षोलशी तद्यच्चतुर्थेहन्षोलशिनं शंसति वज्रमेव तत्प्रहरति द्विष
ते आतृव्यायवधं योस्य तृत्यस्तस्मैस्तर्तवैवज्रोवैषोलशी पशवउकथानितं परस्तादु कथानां पर्यस्य शंसति तं यत्परस्तादु कथा
नां पर्यस्य शंसति वज्रेणैव तत्षोलशिनं पशून्परिगच्छति तस्मात्पशवो वज्रेणैव षोलशिनं परिगता मनुष्या नभ्युपावर्तते त
स्मादश्वोवा पुरुषोवा गौर्वा हस्तीवा परिगत एव स्वयमात्मने त एव वाचाभिषिच्छुप पावर्तते वज्रमेव षोलशिनं पश्यन्वज्रेणैव
षोलशिनं परिगतो वाग्धिवज्रोवा कषोलशी तदाहुः किं षोलशिनः षोलशित्वमिति षोलशः स्तोत्राणां षोलशः शस्त्राणां षोल
शभिरक्षरैरादत्तै षोलशभिः प्रणोति षोलशपदानि विदधाति तत्षोलशिनः षोलशित्वं द्वेवा अक्षरे अतिरिच्ये तं षोलशिनो
नुष्टुभमभिसंपन्नस्व वाचोवावतौरतनौ सत्यातृते वावते अवत्येनं सत्यं नैनमनृते हि न रितय एव वेदः १। गौरिवीतं षोलशिसा
मकुर्वीत ते जस्का मोब्रह्मवर्चसकाम रते जो वै ब्रह्मवर्चसं गौरिवीतं ते जस्वी ब्रह्मवर्चसी भवति य एवं विद्वान्गौरिवीतं षोलशिसा
मकुरुते नानदं षोलशिसा मकर्तव्यमित्याहुः इन्द्रो वै वृत्राय वज्रमुदयच्छं तमस्मै प्राहरत्तमभ्यहनत्सोभिहतो व्यनदं द्यह्यनदं
तन्नानदं सामाभवं तन्नानदस्य नानदत्वं म आतृव्यं वा एतद्वा तृव्यहासामयन्नानदम आतृव्यो आतृव्यहाभवति य एवं वि
द्वान्नानदं षोलशिसा मकुरुते तद्यदि नानदं कुर्युरविहृतः षोलशिशंस्तव्याऽविहृता सुहिता सुस्तुवते यद्विगौरिवीतं विहृतः षो

कशीशंस्रतव्योविहतासुहितासुस्तुवते॥२॥अथातश्छंदांस्येवव्यतिषजन्त्यात्वावहेतुहरयउपोशुश्रुणुहीगिरइतिगायत्रीश्च
 पंकीश्चव्यतिषजतिगायत्रीवैपुरुषःपांकाःपशवःपुरुषमेवतत्पशुभिर्व्यतिषजतिपशुप्रातिष्ठापयतिपदुगायत्रीचपंकि
 श्वतेदेअनुष्टुभैतेनोवाचोरुपादनुष्टुभोरुपादञ्ज्रुपाद्वैतियदिद्रपुतनाज्येऽयंतेअस्तुहयंतईत्युष्णिहश्चबृहतीश्चव्यतिष
 जन्त्योष्णिहोवैपुरुषोबाहर्ताःपशवःपुरुषमेवतत्पशुभिर्व्यतिषजतिपशुप्रातिष्ठापयतिपदुष्णिक्चबृहतीचंतेदेअनुष्टुभौ
 तेनोवाचोरुपादनुष्टुभोरुपादञ्ज्रुपाद्वैत्याधूर्ध्वस्मैब्रह्मन्वीरब्रह्मकृतिंजुषाणइतिद्विपदांचात्रिष्टुभंचव्यतिषजतिद्विपाद्वै
 पुरुषोवीर्यत्रिष्टुपुरुषमेवतद्दीर्घेणव्यतिषजतिवीर्यंप्रातिष्ठापयतितस्मात्पुरुषोवीर्यंप्रातिष्ठितःसर्वेषांपशूनांवीर्यवत्तमोयदु
 द्विपदाचाविंशल्यक्षरात्रिष्टुपुचंतेदेअनुष्टुभैतेनोवाचोरुपादनुष्टुभोरुपादञ्ज्रुपाद्वैत्येवब्रह्माप्रतेमहेविदयेशंसिषहरीइ
 तिद्विपदाश्चजगतीश्चव्यतिषजतिद्विपाद्वैपुरुषोजगताःपशवःपुरुषमेवतत्पशुभिर्व्यतिषजतिपशुप्रातिष्ठापयतितस्मा
 त्पुरुषःपशुप्रातिष्ठितोच्चैनानाधिचतिष्ठतिवशेचास्ययदुद्विपदाचषोढशाक्षराजगतीचंतेदेऽअनुष्टुभैतेनोवाचोरुपा
 दनुष्टुभोरुपाद्वैञ्ज्रुपाद्वैतित्रिकद्वकेषुमहिषोयवाशिरं॥प्रोष्वस्मैपुरोरथमित्यतिच्छंदसःशंसतिच्छंदसांवैयोरसोत्यक्ष
 रंसोतिच्छंदसमभ्यत्यक्षरंतदतिच्छंदसोतिच्छंदस्त्वंसर्वेभ्योवाएषच्छंदोभ्यःसंनिमित्तोचत्षोढशीतद्यदतिच्छंदसःशंस
 तिसर्वेभ्यएवैनंतच्छंदोभ्यःसंनिमित्तोसर्वेभ्यइच्छंदोभ्यःसंनिमित्तंषोढशिनाराध्नोतियएवंवेद॥३॥महानाद्वीना

नुपसर्गानुपसृजत्यथैवैलोकः प्रथमामहानाश्रयंतरिक्षलोकोद्वितीयासौलोकस्तृतीयासर्वेभ्योवाएषलोकेभ्यः संनिमित्तोय
त्षोक्तशतितद्यन्महानाश्रीनामुपसर्गानुपसृजतिसर्वेभ्यएवैनंतल्लोकेभ्यः संनिमित्तमीतेसर्वेभ्योलोकेभ्यः संनिमित्तैनषोक्तशि
नाराक्षोतियएवंवेदप्रप्रवस्त्रिष्टुभमिषमर्चतपार्चत॥ योऽयत्तोरफाणयदितिप्रज्ञाताअनुष्टुभः शंसतितद्यथेहचेहचापथेन
चरित्वापथानंपर्यवेयात्ताहकंछात्प्रज्ञाताअनुष्टुभः शंसतिसयोऽयासोगतश्रीरिवमन्येताविहृतंषोक्तशिनंशंसयेद्वेच्छंत्सां
कुच्छादवपद्याइत्यथयः पाप्मानमपजिघांसुः स्याद्विहृतंषोक्तशिनंशंसयेद्व्यतिषक्तइववैपुरुषः पाप्मानाव्यतिषक्तमेवास्मैत
त्पाप्मानंशमलमपहृत्यपाप्मानंहतेयएवंवेदोद्यद्भक्षस्यविष्टपमित्युत्तमयापरिदधातिस्वर्गोवैलोकोब्रह्मस्यविष्टपंस्वर्गमेव
तल्लोकेभ्यजमानंगमयत्यपाः पूर्वेषांहरिवः सुतानामितियजतिसर्वेभ्योवाएषसवनेभ्यः संनिमित्तोयत्षोक्तशीतद्यत्पाः पूर्व
ेषांहरिवः सुतानामितियजतिपीतवद्वैप्रातः सवनंप्रातः सवनादेवैनंतत्संनिमित्तमीतेऽथोद्दंसवनंकेवलंतइतिमाध्यंदिनैव
सवनंकेवलंमध्यंदिनादेवैनंतत्सवनानात्संनिमित्तमीतेममद्विसोमंमधुमंतमिद्रेतिमद्वैतृतीयसवनंतृतीयसवनादेवैनंतत्सं
निमित्तमीतेसज्जावृषंजठरआवृषस्वतित्वृषणवद्वैषोक्तशिनोरूपंसर्वेभ्योवाएषसवनेभ्यः संनिमित्तोयत्षोक्तशीतद्यत्पाः पूर्वेषां
हरिवः सुतानामितियजतिसर्वेभ्यएवैनंतत्सवनंभ्यः संनिमित्तमीतेसर्वेभ्यः सवनेभ्यः संनिमित्तैनषोक्तशिनाराक्षोतियएवंवे
दमहानाश्रीनांपंचाक्षरानुपसर्गानुपसृजत्येकादशाक्षरेषुपादेषुसर्वेभ्योवाएषच्छंदोभ्यः संनिमित्तोयत्षोक्तशीतद्यन्महाना

स्त्रीनापंचाक्षरानुपसर्गानुपसृजत्येकादशाक्षरेषुपादेषुसर्वेभ्यऽएवैनंतच्छंदोभ्यःसंनिमिमीतेसर्वेभ्यश्छंदोभ्यःसंनिमि
 नषोळशिनाराक्षोतिथएवंदेद ॥ ४ ॥ अहवैदेवाअश्रयंतरात्रीमसुरास्तेसमावद्दीर्घाएवासन्नव्यावर्तमोब्रवीदिंद्रःकश्चा
 हंचेमानितोसुरात्रात्रीमन्ववेण्यावइतिसदेवेषुनप्रत्यविंददविभयूरात्रेस्तमसोमृत्योस्तस्माद्धाप्येतर्हिनेकंयावन्मात्रमि
 वैवापक्रम्यविभोतितमइवहिरात्रिर्मुत्युरिव ॥ तंवैछंदांस्वेवान्ववायंस्तंयच्छंदांस्वेवान्ववायंस्तस्मादिंद्रश्चैवच्छंदांसिच
 रात्रीवहंतिननिविच्छस्यतेनपुरोरुद्धाध्यानान्यादेवतंद्रश्चह्येवच्छंदांसिचरात्रीवहंतितान्वैपर्यायेपर्यायमनुदंतय
 त्पर्यायैःपर्यायमनुदंततत्पर्यायाणांपर्यायत्वैतान्वैप्रथमेनैवपर्यायेणपूर्वरात्रादनुदंतमध्यमेनमध्यरात्रादनुदंतंय
 दंपिशर्वर्याअनुस्मसीत्यब्रुवन्नापिशर्वराणिखलुवाएतानिच्छंदांसीतिहस्माहैतानिहींद्ररात्रेस्तमसोमृत्योर्विभ्यतमत्यपार
 यस्तदपिशर्वराणामपिशर्वरत्वं ॥ ५ ॥ पांतमावोअंधसइत्यंधस्वत्यानुष्टुभारात्रीप्रतिपद्यतंआनुष्टुभीवैरात्रिरेतद्रात्रिरु
 पमंधस्वत्यःपीतवत्योमद्वत्यखिद्रुभोयाज्याभवंत्यभिरुपायद्यज्ञेभिरुपतत्समृद्धप्रथमेनपर्यायेणस्तुवर्तप्रथमान्येवपदा
 निपुनराददत्तेयदेवैषामश्वगावआसंस्तदेवैषांतेनाददत्तेमध्यमेनपर्यायेणस्तुवर्तमध्यमान्येवपदानिपुरानददत्तेयदेवैषा
 मनोरथाआसंस्तदेवैषांतेनाददत्तमेनपर्यायेणस्तुवर्ततमान्येवपदानिपुनराददत्तेयदेवैषांवासोहिरण्यमणिरध्यात्म
 मासीत्तदेवैषांतेनाददत्तआद्विषतोवसुदत्तोनिरेनमेभ्यःसर्वेभ्योलोकेभ्योनुदत्तेयएवंवेदंपवमानवदहरित्याहुर्नरात्रिःपव

मानवतीकथमुभेपवमानवतीभवतः केन ते समावद्भ्राजौ भवत इति यदेवेंद्रायमद्वने सुतमिदं वसो सुतमंधइदं ह्यन्यो जसा सु
तमिति स्तुवंति च शंसंति च तेन राज्ञिः पवमानवती तेनोभेपवमानवती भवतस्तेन ते समावद्भ्राजौ भवतः पंचदशस्तोत्रमहुरि
त्याहुर्नरात्रिः पंचदशस्तोत्राकथमुभेपंचदशस्तोत्रे भवतः केन ते समावद्भ्राजौ भवत इति द्वादशस्तोत्राण्यपिशर्वराणि तिसृ
भिर्देवताभिः संधिनारायतरेण स्तुवते तेन राज्ञिः पंचदशस्तोत्रा तेनोभेपंचदशस्तोत्रे भवतस्तेन ते समावद्भ्राजौ भवतः परि
मितं स्तुवंत्यपरिमितमनुशंसंति परिमितं वैभूतं मपरिमितं भव्यं मपरिमितं स्याव रुद्ध्या इत्यतिशंसंति स्तोत्रमतिवैप्रजात्मा
नमति पशवंस्तद्यात्सोत्रमतिशंसंति यदेवास्यात्यात्मानं तदेवास्त्यै तेनावरुंधेवरुंधे ॥ ६ ॥ इति प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥
प्रजापतिवैसोमायराज्ञे दुहितरं प्रायच्छसूर्यासा विर्जातस्यै सर्वदेवावरा आगच्छुस्तस्या एतत्सहस्रं बहुमन्वाकरोद्यदे
तदाश्विनमित्याचक्षते नाश्विनं हैव तद्यद्वर्कसहस्रं तस्मात्तत्सहस्रं वैवशं सद्भूयो वा प्राश्य दृतं शंसैद्यथा हवा इदमनो वारथो
वाक्तो वर्तत एव हैवाक्तो वर्ततेशकुनिरि पतिष्यन्नाह्वीतं तस्मिन् देवानसमजानतं ममेदमस्तु ममेदमस्ति वा तिते संजाना
ना अभ्युवन्नाजिमस्यायामहैस योन उज्येति तस्येदं भविष्यतीति ते भरेवाधिगृहपतेरादित्यं काष्ठामकुर्वत तस्मादाग्नेयीप्रति
पद्भवत्याश्विनस्याग्निर्होता गृहपतिः सराजो तितर्द्धैक आहुरग्निमन्ये पितरमग्निमापि मिल्ये तया प्रातिपद्ये तद्विशुक्रं यजतं
सूर्यस्येति प्रथमयेव ऋचा काष्ठा माप्नोतीति तत्तन्नादित्यं एतन्तत्र ब्रूयादग्निमग्निमिति वै प्रत्यपाद्यग्निमापत्स्यतीति शश्वत्तथा

स्यात्तस्मादग्निर्होता गृहपतिः सराजेल्येतथैव प्रतिपद्येत गृहपतिवती प्रजातिमतीशानां सर्वायुः सर्वयुत्वायं सर्वमायुरेतिय
 एवंवेद ॥ ७ ॥ तासां वै देवतानां मां जिधावंतीनामभिमुष्टानां मग्निर्मुखप्रथमः प्रत्यपद्यतं तमश्विनावन्यागच्छतां तमब्रू-
 तामपो दिह्यावां वा इदं जेष्याव इति स तथेत्यब्रवीत्तस्य वै ममेहाप्यस्त्विदिति तथेति तस्मात्तस्य त्रिकुरुतां तस्मादाग्नेयमाश्विने
 शस्यते ता उपसमन्वागच्छतां तामब्रूतामपो दिह्यावां वा इदं जेष्याव इति सा तथेत्यब्रवीत्तस्य वै ममेहाप्यस्त्विदिति तथेति तस्या
 अप्यत्राकुरुतां तस्मादुषस्यमाश्विने शस्यते ता विद्रमन्वागच्छतां तमब्रूतामावां वा इदं मधवन् जेष्याव इति न ह तं दधृषतुरपो
 दिहीति वक्तुं स तथेत्यब्रवीत्तस्य वै ममेहाप्यस्त्विदिति तथेति तस्मात्तस्य त्रिकुरुतां तस्माद्द्रमाश्विने शस्यते तदश्विना उदजय-
 तामश्विना वाश्रुवातां यदश्विना उदजयतामश्विना वाश्रुवातां तस्मादेतदाश्विनमित्याचक्षते ऽश्रुतेयद्यत्कामयते य एवंवे-
 द तदाहुर्यच्छस्यतं आग्नेयं शस्यत उपस्यं शस्यत एद्रमथ कस्मादेतदाश्विनमित्याचक्षत इत्यश्विनो हितदुदजयतामश्विना
 वाश्रुवातां यदश्विना उदजयतामश्विना वाश्रुवातां तस्मादेतदाश्विनमित्याचक्षते ऽश्रुतेयद्यत्कामयते य एवंवेद ॥ ८ ॥ अश्व-
 तरारथेनाग्निराजिमधावंता सां प्राजमानो यो निमकूलयत्तस्मात्तान विजायते गोभिररुणैरुषा आजिमधावंतस्मादुषस्याग-
 तायां मरुणमिवैव प्रभाषसो रूपमश्वरथेनोद्राजिमधावंतस्मात्स उच्चैर्घोष उपदिदमानश्च तस्य रूपमैद्रो हि स गर्दभरथेना
 श्विना उदजयतामश्विना वाश्रुवातां यदश्विना उदजयतामश्विना वाश्रुवातां तस्मात्स सुतजवो दुरधदोहः सर्वेषामेता हि वा

हनानामनाशिष्टोरेतसस्त्वस्यवीर्यनाहरतां तस्मात्सद्विरेतावाजीतदाहुः सप्तसौर्याणि च्छंदांसि शंसं स्य धैवाग्नेयं यथोषस्यं
यथाश्विनं सप्तवैदेवलोकाः सर्वेषु देवलोकेषुराधोतीति तत्तन्नाहर्त्यं त्रीण्येव शंसं त्रयोवाऽइमे त्रिवृतो लोकाऽऽपामेव लोका
नामभिजित्यैतदाहुरुदुल्यं जातवेदसमिति सौर्याणि प्रतिपद्येतेति तत्तन्नाहर्त्यं यथैव गत्वा काष्ठां मपराधुयात्ताहर्कं सूर्यो नो
दिवस्पातिवत्येतेनैव प्रतिपद्येते यथैव गत्वा काष्ठां मभिपद्येते ताहर्कं तदुदुल्यं जातवेदसमिति द्वितीयं शंसति चित्रं देवानामुद
गादनीकमिति त्रैष्टुभं मसौ वावचित्रं देवानामुदेति तस्मादेतच्छंसति नमो मित्रस्य चक्षुरस्य चक्षसऽइति जागर्तद्वाशीः पद
माशिषमेवैतेनाशास्त्रंऽआत्मने च यजमानाय च ॥ ९ ॥ तदाहुः सूर्यो नातिशस्यो बृहतीनातिशस्यो यत्सूर्यमतिशंसं द्विष्य
र्वसमतिपद्येते यद्बृहतीमतिशंसं त्प्राणानतिपद्येते तीन्द्रं क्रतुं नऽआभरेत्येद्रं प्रगाथं शंसति शिक्षाणो अस्मिन् पुरुहूतयामनि
जीवाज्योतिरशीमहीत्यसौ वावज्योतिस्तेन सूर्यनातिशंसति यदुबाहर्तः प्रगाथस्तेन बृहतीनातिशंसं त्यभिवा शूरनोऽनुम
ऽइति राधं तरीयो निशंसति राधं तरेण वैसंधिनाश्विनायः रतुवते तद्यद्राधं तरीयो निशंसति राधं तरेण वैसंधिनायः शूरनोऽनुम
स्य जागतः स्वर्दशमित्यसौ वावस्वर्दकेन सूर्यनातिशंसति यदुबाहर्तः प्रगाथस्तेन बृहतीनातिशंसं तिवहवः सूरचक्षसऽइति मै
त्रावरुणं प्रगाथं शंसं त्यहवैमित्रोरात्रिर्वरुणऽउभेवाऽप्यो होरात्रेऽआरभते योतिरात्रमुपैति तद्यन्मैत्रावरुणं प्रगाथं शंसं त्य
होरात्रयोरेवैतं तत्प्रतिष्ठापयति सूरचक्षसऽइति तेन सूर्यनातिशंसं तिवदुबाहर्तः प्रगाथस्तेन बृहतीनातिशंसं तिमहीद्यौः पृ

धिवीचर्नस्तेहिद्यावापुधिवीविश्वशंभुवेतिद्यावापुधिवीयेशंसतिद्यावापुधिवीवैप्रतिष्ठेऽइयमेवेहप्रतिष्ठासावमुन्नतद्यया
 वापुधिवीयेशंसतिप्रतिष्ठयोरैवेनंतप्रतिष्ठापयतिदेवोदवीधर्मणासूर्यःशुचिरितिनेसूर्यनातिशंसतिचदुगायत्रीचज्जग
 तीचतेद्वेबृहत्यातेनबृहतीनातिशंसतिविश्वस्यदेवीमुच्यस्यजन्मनोनयारोषातिनम्रमदितिद्विपदांशंसतिचितैधमुक्थ
 मितिहस्मवाऽएतदाचक्षतेयदेतदाश्विनंनिर्ऋतिर्हेस्मपाशिन्युपास्तेयदैवहोतापरिधास्यत्यधपाशान्प्रतिमोक्षयासीतित
 तोवाएतांबृहस्पतिर्द्विपदामपश्यंन्नयारोषातिनम्रमदितितयानिर्ऋत्याःपाशिन्याऽअधराचःपाशानपास्यत्तद्यदेतांद्विप
 दांहोताशंसतिनिर्ऋत्याऽएवतत्पाशिन्याऽअधराचःपाशानपास्यतिस्वरत्येवहोतोन्मुच्यतेसर्वायुःसर्वायुत्वायंसर्वमायुरे
 तियऽएवंवेदंमृचयस्यजन्मनऽइत्यसौवावमर्चयतीवतेनसूर्यनातिशंसतियदुद्विपदापुरुषच्छंदसंसासर्वाणिच्छंदंसास्य
 भ्यासातेनबृहतीनातिशंसति॥१०॥ब्राह्मणस्पत्ययापरिद्धातिब्रह्मवैबृहस्पतिर्ब्रह्मण्येवैनंतदंततःप्रतिष्ठापयत्येवापिने
 विश्वदेवायवृणइत्येतयापरिद्धातिप्रजाकामःपशुकामोबृहस्पतेसुप्रजावीरवंतइतिप्रजयार्वेसुप्रजावीरवान्वयंस्यामपत
 योरयीणामितिप्रजावानपशुमात्रयिमानवीरवान्भवतियत्रैवंविद्वानेतयापरिद्धातिबृहस्पतेअतियदर्थोअर्हादित्येतया
 परिद्धातोजस्कामोब्रह्मवर्चसकामोतीववान्यान्ब्रह्मवर्चसमर्हतिद्युमदितिद्युमदिववैब्रह्मवर्चसंविभातीतिवीवैब्रह्मव
 र्चसंभातिद्यदीदयच्छवसऋतप्रजातेतिदीदायेववैब्रह्मवर्चसंतदस्मासुद्रविणंधेहिचित्रमितिचित्रमिवैवब्रह्मवर्चसंब्रह्मव

र्वसीब्रह्मयशसीभवतियत्रैवंविद्वानेतथापरिदधातितस्मादेवंविद्वानेतयैवपरिदधाद्ब्राह्मणस्पत्यतिनसूर्यनातिशंसतिय
दुत्रिष्टुभंत्रिःशंसतिसासर्वाणिच्छंदांस्यभ्यासातेनबृहतीनातिशंसतिगायत्र्याचत्रिष्टुभाचवषट्कुर्याद्ब्रह्मवैगायत्रीवीर्य
त्रिष्टुब्बह्मणैवतद्वीर्यसंदधातिब्रह्मवर्चसीब्रह्मयशसीवीर्यवान्भवतियत्रैवंविद्वान्गायत्र्याचत्रिष्टुभाचवषट्कुर्यात्तद्विद्वान्गायत्रीवीर्य
युनायुर्वसुदक्षोभापिवतमभिवनेतिगायत्र्याचविराजाचवषट्कुर्याद्ब्रह्मवैगायत्र्यन्नविराड्ब्रह्मणैवतदज्ञाद्यंसंदधातिब्रह्म
वर्चसीब्रह्मयशसीभवतिब्रह्माद्यमन्नमत्तियत्रैवंविद्वान्गायत्र्याचविराजाचवषट्कुर्यात्तद्विद्वान्गायत्र्याचैर्वविरा
जाचवषट्कुर्यात्प्रवामंधांसिमद्यान्यस्युरुभापिवतमभिवनेत्येताभ्यां ॥ ११ ॥ चतुर्विंशमेतदहुरुपयंत्यारंभणीयमेतेनवैसंव
त्सरमारभंतएतेनस्तोमांश्चच्छंदांसिचैतेनसर्वादेवताअनारब्धवैतच्छंदाँऽनारब्धास्मादेवतायदेतस्मिन्नहन्निनारभंतैत
दारंभणीयस्यारंभणीयत्वंचतुर्विंशस्तोमोभवतितच्चतुर्विंशस्यचतुर्विंशत्वंचतुर्विंशतिर्वाअर्धमासाअर्धमासशएवतत्संव
त्सरमारभंतउक्थ्योभवतिपशवोवाउक्थ्यानपशूनामवरुद्धैतस्यपंचदशस्तोत्राणिभवन्तिपंचदशशस्त्राणिसमासोमास
शएवतत्संवत्सरमारभंतैतस्यषष्टिश्चत्रीणिचशतानिस्तोत्रियांस्तावतिसंवत्सरस्याहान्यहःशएवतत्संवत्सरमारभंतैन्निष्टो
मएतदहःस्यादित्याहुरग्निष्टोमोवैसंवत्सरोनवाएतदन्योग्निष्टोमादहर्दधारनविव्याचेतिसयद्याग्निष्टोमःस्यादष्टाचत्वारिं
शस्त्रयःपवमानाःस्युश्चतुर्विंशानीतरांस्तोत्राणितदुषष्टिश्चैत्रीणिचशतानिस्तोत्रियांस्तावतिसंवत्सरस्याहान्यहःश

एव तत्संवत्सरमारभंत उक्थ्य एव स्यात्पशुसमुद्धं सत्रं मर्णाणि चतुर्विंशानि स्तोत्राणि प्रत्यक्षाद्येतदहश्चतुर्विंशतस्मादुक्थ्य एव स्यात् ॥ १२ ॥ बृहद्रथंतरे सामनी भवत एते वै यज्ञस्य नागौ संपारिण्याय द्रुहद्रथंतरे ताभ्यामेव तत्संवत्सरंतरं तिपादावै बृहद्रथंतरे शिर एतदहः पादाभ्यामेव तच्छ्रयां शिरोभ्यां तिपक्षौ वै बृहद्रथंतरे शिर एतदहः पक्षाभ्यामेव तच्छ्रयां शिरोभ्यां युवते ते उभेन समवसृज्येय उभे समवसृजेयुर्ध्वैव च्छिन्नानौ र्वधनात्तीरं तीरमुच्छंती पृथे तैव मेव ते सन्निपास्तीरं तीरमुच्छंतः सुवेरं न्य उभे समवसृजेयुस्तद्यादिरथंतरमवसृजेयुर्बृहते वोभे अनवसृष्टे अथ यदि बृहदवसृजेयूरथंतरं णौ वोभे अनवसृष्टेयद्वैरथंतरं तद्वै रूपं यद्बृहत्तद्वै राजं यद्रथंतरं तच्छाकरं यद्बृहत्तद्वै वतमेव मे ते उभे अनवसृष्टे भवतो ये वा एव विद्वांस एतद्बृहत् रूपं त्याह्वावै ते हः शः संवत्सरं माह्वा र्धमा सश आह्वा मासश आह्वा सोमांश्च च्छंदांसि च आह्वा सवा देवतास्तप एव तप्यमानाः सोमपीथं भक्षयंतः संवत्सरमभिषुण्वंत आसते ये वा अत ऊर्ध्वं संवत्सरमुपयंति गुरुं चैते भारमभिनिदधते संवैगुरुभारिः शृणोत्यथ य एनं परस्तात्कर्मभिराह्वाऽवस्तादुपैति स वै स्वस्ति संवत्सरस्य पारमश्रुते ॥ १३ ॥ यद्वै चतुर्विंशतं नमहाव्रतं बृहद्विवेनाब्रह्मोतरेतः सिंचति तद्दोमहाव्रती येनाह्वा प्रजनयति संवत्सरे संवत्सरे वैरेतः सिकं जायते तस्मात्समानं बृहद्विवो निष्केवल्यं भवत्येव ह्वा एनं परस्तात्कर्मभिराह्वाऽवस्तादुपैति य एवं विद्वानेतद्बृहत्पैति स्वस्ति संवत्सरस्य पारमश्रुते य एवं वे

१ ' सवैगुरुः ' इति भाष्यपाठः ।

दयोवैसंवत्सरस्यावारंचपारंचवेदसवैस्वस्ति संवत्सरस्य पारमश्रुतेऽतिरात्रोवा अस्य प्रायणीयोऽवारमुदयनीयः पारस्व
स्ति संवत्सरस्य पारमश्रुते यएवं वेदयोवैसंवत्सरस्या वरोधनं चोद्गोधनं च वेदसवैस्वस्ति संवत्सरस्य पारमश्रुतेऽतिरात्रोवा अ
स्य प्रायणीयो वरोधनमुदयनीय उद्गोधनं स्वस्ति संवत्सरस्य पारमश्रुते यएवं वेदयोवैसंवत्सरस्य प्राणोदानौ वेदसवैस्वस्ति सं
वत्सरस्य पारमश्रुतेऽतिरात्रोवा अस्य प्रायणीयः प्राणऽउदान उदयनीयः स्वस्ति संवत्सरस्य पारमश्रुते यएवं वेदयएवं वेद
॥ १४ ॥ इति द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

ज्योतिर्गौराशुरिति स्तोमेभिर्यत्थं वै लोको ज्योतिरं तरिक्षं गौरसौ लोक आशुः स एवैष उत्तररूप्य हो ज्योतिर्गौराशुरिति त्री
ण्यहानि गौराशुर्योतिरिति त्रीण्यथं वै लोको ज्योतिरसौ लोको ज्योतिस्ते एते ज्योतिषी उभयतः संहोके ते ते नोभयतो ज्यो
तिषा षळहेनयं तितद्यदे ते नोभयतो ज्योतिषा षळहेनयं त्यनयोरेव तल्लोकर्यो रभयतः प्रतितिष्ठतो यत्थं स्मिंश्च लोके मुंभश्चो
भयोः परियद्वा एतदेव चक्रं यदभिलुवः षळहं स्तस्य यावभितो द्मिष्टो मौता प्रधीये च त्वारोमध्य उक्थ्यास्तत्र भयं गच्छति वैवर्त
मानेन यत्र कामयते तत्स्वस्ति संवत्सरस्य पारमश्रुते यएवं वेदयोवै तद्देदयत्थं चमः ॥ १५ ॥ प्रथमं षळहमुपयंति षळहानि भवंति षड्वा
स्तद्देदयद्वितीयो यस्तद्देदयत्तृतीयो यस्तद्देदयच्चतुर्थो यस्तद्देदयत्पंचमः ॥ १५ ॥ प्रथमं षळहमुपयंति द्वादशाहानि भवंति द्वादशवैसासा
ऋतवऋतुश एव तत्संवत्सरमाश्रुवंत्युदशः संवत्सरे प्रतितिष्ठतो यंति द्वितीयं षळहमुपयंति द्वादशाहानि भवंति द्वादशवैसासा

मासशएवतरसंवत्सरमाप्नुवंतिमासशःसंवत्सरेप्रतिष्ठतोयंतितीथंषलहमुपयंत्यष्टादशाहानिभवंतितानिद्वेधानवा
 न्यानिनवान्यानिनववैप्रानवस्वर्गालोकाःप्राणाश्चैवतस्वर्गश्चलोकानामुयंतिप्राणेषुचैवतस्वर्गेषुचलोकेषुप्रतिष्ठि
 तोयंतिचतुर्थंषलहमुपयंतिचतुर्विंशतिरहानिभवंतिचतुर्विंशतिर्वाअर्धमासाअर्धमासशएवतरसंवत्सरमाप्नुवंत्यर्धमास
 शःसंवत्सरेप्रतिष्ठतोयंतिपंचमंषलहमुपयंतित्रिंशदहानिभवंतित्रिंशदक्षरावैविराड्विरालशाद्यविराजमेवतन्मासिमा
 स्थभिसंपादयंतोयंत्यज्ञाद्यकामाःखलुवैसत्रमासततद्यद्विराजंमासिमास्थभिसंपादयंतोयंत्यज्ञाद्यमेवतन्मासिमास्वरं
 धानार्थंत्यस्मैचलोकायामुष्मैचोभाभ्यां ॥१६॥ गवामयनेनयंतिगावोवाआदित्यांआदित्यानामेवतदयनेनयंतिगावो
 वैसत्रमासतशफान्हुंणाणिसिषासत्यस्तासांदशमेमासिशफाःशृंगाण्यजायंतताअब्रुवन्यस्मैकामायादीक्षामह्यापामतमु
 त्तिष्ठामेतितायाउदतिष्ठंस्ताएताःशृंगिण्योऽथयाःसमापयिष्यामःसंवत्सरमित्यासततासामश्रद्धयाशृंगाणिप्रावर्ततता
 एतारतूपराऊर्जत्वसुन्वंस्तस्मादुताःसर्वानृतूनप्राहवोत्तरमुत्तिष्ठंत्यूजंह्यसुन्वन्तस्ववैगावःप्रेमाणंसर्वस्यचारुतागताः
 सर्वस्यप्रेमाणंसर्वस्यचारुतांगच्छतियएवंवेददित्याश्चहवाअंगिरसश्चस्वर्गलोकेऽरुपधतवयंपूर्वपेव्यामोवयमितिहेहादि
 त्याःपूर्वस्वर्गलोकेजग्मुःपश्चेवांगिरसःषष्ट्यावावर्षेधुयथावाप्रायणीयोतिरात्रंश्चतुर्विंशउक्थ्यःसर्वेभिस्तृताःषलहंआक्षयं
 ल्यन्यान्यहानितदादित्यानामयनंप्रायणीयोतिरात्रंश्चतुर्विंशउक्थ्यःसर्वेपृष्ट्याःपलहंआक्षयंत्यन्यान्यहानितदंगिरस्साम

यनंसायथासुतिरंजसायन्येवमभिप्लवःषळहःस्वर्गस्यलोकस्याधयथामहापथःपर्याणएवंपृष्ठःषळहःस्वर्गस्यलोकस्यतद्य
 दुभाभ्यायंत्युभाभ्यांवैयन्नरिष्यंत्युभयोःकामयोरुपायैयश्चाभिप्लवेषळहेयश्चपृष्ठे ॥ १७ ॥ एकविंशमेतदहरुपयंति
 विषुवंतंमध्येसंवत्सरस्यैतेनवैद्वाएकविंशेनादित्यंस्वर्गायलोकायोदयच्छन्तसएषइतएकविंशस्तरयदशावस्तादहानिदि
 वाकीर्त्यस्यभवंतिदशपरस्तान्मध्यऽएषऽएकविंशंभयतोविराजिप्रतिष्ठितंभयतोहिवाएषविराजिप्रतिष्ठितस्मादे
 षोतरेमाँल्लोकान्यन्नव्यथतेतरयवैद्वाआदित्यस्यस्वर्गाँल्लोकादवपातादविभयुस्तंत्रिभिःस्वर्गैर्लोकैरवस्तात्प्रत्युत्तभुवं
 न्तस्तोमावैत्रयःस्वर्गाँल्लोकास्तस्यपराचोतिपातादविभयुस्तंत्रिभिःस्वर्गैर्लोकैःपरस्तात्प्रत्युत्तभुवंन्तस्तोमावैत्रयःस्वर्गाँलो
 कास्तत्रयोऽवस्तात्सप्तदशाभवंतित्रयःपरस्तान्मध्यएषएकविंशंभयतःस्वरसामभिर्धुतंभयतोहिवाएषःस्वरसामभि
 र्धुतरतस्मादेषोतरेमाँल्लोकान्यन्नव्यथतेतस्यवैद्वाआदित्यस्यस्वर्गाँल्लोकादवपातादविभयुस्तंपरमैःस्वर्गैर्लोकैरवस्तात्प्र
 त्युत्तभुवंन्तस्तोमावैपरमाःस्वर्गाँल्लोकास्तस्यपराचोतिपातादविभयुस्तंपरमैःस्वर्गैर्लोकैःपरस्तात्प्रत्युत्तभुवंन्तस्तोमावैप
 रमाःस्वर्गाँल्लोकास्तत्रयोवस्तात्सप्तदशाभवंतित्रयःपरस्तात्तैर्द्वौद्वौसंपद्यन्नयश्चतुर्त्रिंशोभवंतिचतुर्त्रिंशोवैस्तोमानामुत्त
 मंस्तेषुवाएषएतदध्याहितस्तपतितेषुहिवाएषएतदध्याहितस्तपतिसवाएषउत्तरोस्मात्सर्वस्माद्भूताद्भविष्यतःसर्वमेवेद
 मतिरोचतेयदिदंकिंचोत्तरोभवतियस्मादुत्तरोबुभूषतितस्मादुत्तरोभवतियएवंवेद॥१८॥स्वरसाम्नाउपयंतीमेवैलोकाःस्व

रसामानं इमान्वै लोकोन्तस्वरसामभिरस्पृष्टं स्तस्वरसामान्नां स्वरसामत्वं तथा स्वरसामान्न उपयं त्येवै नंतल्लोकोऽवा मज्जति ते
 षां वै देवाः सप्तदशानां प्रव्लयादविभयुः समाहववै स्तोमां अविगूह्णाऽहवे मेहनप्रविलये रज्जितितान्त्सर्वैः स्तोमैरवस्तारपर्याष
 न्त्सर्वैः पृष्ठैः परस्तात्तद्यदभिजित्सर्वस्तोमो वस्ताद्भवति विश्वजित्सर्वपृष्ठः परस्तात्तत्सप्तदशानुभयतः पर्युषति धृत्या अप
 व्लयाप्यतस्य वै देवा आदित्यस्य सर्वां ल्लोकादवपातादविभयुस्तं पंचभीरश्मिभिरुद्वयन् ॥ रश्मयो वै दिवा कीर्त्या निमहादि
 वा कीर्त्यपृष्ठं भवति विकर्णब्रह्मसाममासमग्निष्टोमसामो भेदुहदधं तरेपवमानयो भवतस्तदादित्यं पंचभीरश्मिभिरुद्वयं ति
 धृत्या अनवपातायादित आदित्ये प्रातरनुवाकमनुब्रूयात्सर्वं ह्येतदहर्दिवा कीर्त्यं भवति सौर्यपशुमन्यंगश्वेतं सवनीयस्योपा
 लंभ्यमालभेरन्तसूर्यदेवत्यं ह्येतदहरे कविं शतिसासिधेनीरनुब्रूयात्प्रत्यक्षाद्धेतदहरे कविं शमेकपंचाशतं द्विपंचाशतं वाश
 स्त्वां मध्ये निविदं धातितावतीरुत्तराः शंसति शतायुर्वै पुरुषः शतवीर्यः शतं द्रियं आयुष्ये वै नंतद्वीर्यं द्रियं दधाति ॥ १९ ॥
 दूरो हणंरो हतिस्वर्गो वै लोको दूरो हणंस्वर्गमेव तल्लोको रोहति य एवं वेद यदेव दूरो हणां ३ ॥ असौ वै दूरो होयो सोतपतिक
 श्चिद्वा अत्र गच्छति स यद्दूरो हणंरो हत्येतमेव तद्रोहति हंसवत्यारोहति हंसः शुचिषदित्येष वै हंसः शुचिषदसुरंतरिक्षसदित्ये
 ष वै वसुरंतरिक्षसद्धोता वेदिषदित्येष वै होता वेदिषदतिथिर्दूरो णसदित्येष वा अतिथिर्दूरो णसदित्येष वै नृषद्वरसदित्ये

षवैवरसद्वरं वा एतत्सङ्घर्षायास्मिन्नेष आसन्नस्तपत्युतसदित्येष वैसत्यसङ्घोमसदित्येष वै व्योमसङ्घोमवा एतत्सङ्घर्षायास्मि
 न्नेष आसन्नस्तपत्यजा इत्येष वा अजा अज्योवा एष प्रातरुदत्यपः सायं प्रविशति गो जा इत्येष वै गो जा क्रतु जा इत्येष वै सत्य जा
 अद्रि जा इत्येष वा अद्रि जा क्रतुमित्येष वै सत्य मे ष एता नि सर्वा ण्येषा ह वा अस्य च्छंदः सुप्रत्यक्षतमा दिव रूपं तस्माद्यन्नकचदूरो
 हणरो हेङ्गसवत्यैवरो हेत्ता क्ष्ये स्वर्ग कामस्यरो हेत्ता क्ष्यो ह वा एतं पूर्वाऽवानमैद्यत्रा दोगायत्री सुपर्णा भूत्वा सोममाहरं तद्यथा
 क्षेत्रज्ञमऽवनः पुर एतारं कुर्वीत तादृकद्यदेवता क्ष्ये यं वैता क्ष्यो यो यं पवत एषः स्वर्गस्य लोकस्या भिवोढा ल्यमृषुवा जि नंदेव जू
 तमित्येष वै वा जी देव जूतः सहावानंत रतारं रथाना मित्येष वै सहावां स्तरतैष हीमां ह्यो कान्तसद्यस्तरं त्य रिष्टो मिं पु तना जना शु
 मित्येष वा अ रि ष्टो मिः पु तना जि दा शुः स्वस्तय इति स्वस्तिता मा शारतैता क्ष्यं मि हा हुवे मे ति ह्वय त्येन मे तं दि द्रस्ये वरा ति मा
 जो हुवानाः स्वस्तय इति स्वस्तिता मे वा शारतैना वा मि वारु हे मे ति स मे वैन मे तदधि रो हति स्वर्गस्य लोकस्य समष्ट्यं संपत्यै संग
 त्या उर्वी न पृथ्वी बह्वले गभी रे मा वा मे तौ मा परे तौ रिषा मे तौ मे एवै तदनु सं त्रय तं आ च परा च मे ष्यन्त सद्यश्चिद्यः शत्रु मा पंच कृष्टीः
 सूर्य इव ज्योतिषापस्ततानोर्ति प्रत्यक्षं सूर्यमभि वदति सहस्रसाः शतसा अस्य रं हिर्नस्मावरं ते युवति न शया मिं त्या शिपमे वै ते ना
 द्यास्त आत्मने च यजमाने भ्यश्च ॥ २० ॥ आह्वयदूरो हणरो हति स्वर्गो वै लोको दूरो हणं वा गा हा वो ब्रह्म वै वाक् संच दाह्वयेत त
 इह्मणाऽऽह्वेन स्वर्गलोके रो हति स पच्छः प्रथमं रो हतीं मंतं लोकमाप्नोत्यथार्धं च शो त रि क्षं तदाप्नोत्यथ त्रिपद्य मुंत लो कमा

मोल्यथ केवल्यातदेतस्मिन्प्रतिष्ठति य एष तपार्तित्रिपद्याप्रत्यवरोहति यथाशाखाधारयमाणस्तदमुष्मिँल्लोकेप्रतिष्ठित्य
 ध्वर्चशोतरिक्षेपच्छोस्मिँल्लोकाश्चैव तत्स्वर्गलोकेयजमानां अस्मिँल्लोकेप्रतिष्ठित्यथय एककामाः स्युः स्वर्गकामाः परां च
 मेवतेषांरोहेतेजयेयुर्हवस्वर्गलोकेनेत्वेवास्मिँल्लोकेज्योगिववसेयुर्मिथुनानि सूकानि शस्यते त्रैष्टुभानि च जागता नि च मिथु
 नवैपशवः पशव इच्छंति सिपशूनामवरुध्यै । २१ । यथावैपुरुष एव विबुवास्तस्य यथादक्षिणोर्ध्वं एवं पूर्वोर्ध्वं विबुवतो यथोत्तरोर्ध्वं
 एव मुत्तरोर्ध्वं विबुवतस्तस्मादुत्तर इत्या चक्षते प्रबाहुकसतः शिर एव विबुवा निबदलं संहित इव वैपुरुषस्तद्वापि स्यूमेव मध्ये शी
 णो विज्ञायते तदाहुर्विबुवत्यैव तदहः शंसं द्विबुवान्वा एतदुक्तयानां मुक्थं विबुवानि विबुवानि ति ह विबुवं तो भवति श्रेष्ठताम
 श्रुवत इति तत्तत्राह त्वं संवत्सर एव शंसं देतो वा एतत्संवत्सरं दधतो यं ति या निवैपुरा संवत्सरा द्रेतां सि जायंते या निपंचमास्या
 निया निषण्मास्या नि सीव्यं ति वैतानि नवैर्भुजतेऽथ यान्येव दशमास्या नि जायंते या नि सांवत्सरिकाणि तैर्भुजते तस्मात्संव
 त्सर एवैतदहः शंसं संवत्सरो ह्येतदहरा मोति संवत्सरं ह्येतदहरा मुवत्येवैतदहः शंसं संवत्सरेण पाप्मानमपहत एष विबुवता गेभ्यो ह वै
 मासैः पाप्मानमपहतैशी णो विबुवतापसंवत्सरेण पाप्मानं हते प विबुवताय एव वेद वैश्व कर्मण मृष भै सवनीयस्योपालंभ्यमा
 लभेरिन्द्र रूपमुभयत एतं महाव्रती ये ह नीद्रो वै बृजं हत्वा विश्व कर्मा भवत्प्रजापतिः प्रजाः सृष्टु विश्व कर्मा भवत्संवत्सरो वि

१ ' निबदल ' इति भाष्यपाठः ।

श्वकर्मद्रमेव तदात्मानं प्रजापतिं संवत्सरं विश्वकर्माणमायुवंतीं द्रएव तदात्मानि प्रजापतौ संवत्सरे विश्वकर्मण्यंततः प्रतिति
 धृतिप्रतितिष्ठति य एवं वेद य एवं वेद ॥ २२ ॥ इति तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥

प्रजापतिरकामय तं प्रजायेय भूयात्स्यामिति स तपो तप्यत स तपस्तप्त्वे मद्रा दशाहमपश्यत् तदात्मान एवांगेषु च प्राणेषु च त
 मात्मान एवांगेभ्यश्च प्राणेभ्यश्च द्रादश धानिरमिमीत तमाहरत्तेनायजत ततो वै सो भवदात्मानां प्रजया पशुभिरजायत भव
 त्यात्मानां प्रजया पशुभिर्जायते य एवं वेद सो कामयत कथं नृगायत्र्या सर्वतो द्रादशाहं परिभूय सर्वा मुद्दिमुभ्रया मिति तं वै ते
 जसैव पुरस्तात्पर्यं भवं च्छंदोभिर्मध्यतो क्षरैरुपरि द्रादशया सर्वतो द्रादशाहं परिभूय सर्वा मुद्दिमाध्नौ तसर्वा मुद्दिमुध्नोति
 य एवं वेद यो वै गायत्री पक्षिणी च क्षुष्मती ज्योतिष्मती भास्वती वेदं गायत्र्या पक्षिण्या च क्षुष्मत्या ज्योतिष्मत्या भास्वत्या स्व
 र्गलोकमेत्येषा व्रै गायत्री पक्षिणी च क्षुष्मती ज्योतिष्मती भास्वती य द्रादशाहं सस्य यावभितोतिरात्रौ तौ पक्षौ यावतराग्निष्टो
 मौ ते च क्षुष्मीयेष्टौ मध्य उक्थ्याः स आत्मां गायत्र्या पक्षिण्या च क्षुष्मत्या ज्योतिष्मत्या भास्वत्या स्वरगलोकमेति य एवं वेद ॥ २३ ॥
 त्रयश्च या एते त्र्यहा आदशममहरा द्रावतिरात्रौ य द्रादशाहो द्रादशाहानि दीक्षितो भवति यज्ञेय एव तैर्भवति द्रादशरात्रीरु
 पसदज्जपैति शरीरमेव ताभिर्धूम्रुते द्रादशाहं प्रसृतो भूत्वा शरीरं धूत्वा शुद्धः पूतो देवता अभ्येतियऽएवं वेद षट्त्रिंशद् होवा एष
 य द्रादशाहः षट्त्रिंशदक्षरा वै बृहती बृहत्या वा एतदयनं य द्रादशाहो बृहत्या वै वा इमाँल्लोकानां श्रुवत ते वै दशाभिरेवाक्षरैरि

मलोकमाश्रुवतदशाभिरंतरिक्षंदशभिर्दिवंचतुर्भिश्चतस्रोदिशोद्वाभ्यामेवास्मिँल्लोकप्रत्यतिष्ठन्प्रतिष्ठितियएववेदतदा
हुयदन्यानिच्छंदांसिवर्षीयांसिभूयोक्षरतराण्यथकस्मादेतांवहतीत्याचक्षतइत्येतयाहिदेवाइमाँल्लोकानाश्रुवततेवैदश
भिरैवाक्षरैरिमलोकमाश्रुवतदशभिरंतरिक्षंदशभिर्दिवंचतुर्भिश्चतस्रोदिशोद्वाभ्यामेवास्मिँल्लोकप्रत्यतिष्ठंस्तस्मादेतांबुह
तीत्याचक्षतेऽश्रुतेयद्यत्कामयतेयएववेद ॥२४॥ प्रजापतियज्ञोवाएषयद्वादशाहःप्रजापतिर्वाएतेनाग्नेयजतद्वादशाह
नसोन्नवीह्रतूंश्चमासांश्चयाजयतमाद्वादशाहेनेतितदीक्षयित्वानपक्रमंगमयित्वाब्रुवन्देहिनुनोथत्वायाजयिष्यामइ
तितेभ्यइपमूर्जंप्रायच्छत्सैषोर्गुतुषुचमासेषुचनिहिताद्दतंवैतेतमयाजयंस्तस्माद्दद्याज्यःप्रतिगृह्णतोवैतेतमयाजयं
स्तस्मात्प्रतिगृह्णतायाज्यमुभयेराधुवंतियएवंविद्वांसोयजंतेचयाजयंतिचतेवाइमऋतवश्चमासाश्चगुरवइवामन्यंतद्वा
दशाहेप्रतिगृह्यतेब्रुवन्प्रजापतियाजयनोद्वादशाहेनोतिसतथेत्यब्रवीत्तेवैदीक्षध्वमितितेपूर्वपक्षाःपूर्वेदीक्षंतेपाप्मानम
पाहततस्मात्तेदिवेवदिवेवह्यपहतपाप्मानोपरपक्षाअपरेदीक्षंतेनतरांपाप्मानमपाहततस्मात्तेतमइवतमइवंह्यनपहत
पाप्मानस्तस्मादेवंविद्वान्दीक्षमाणेषुपूर्वःपूर्वएवदिदीक्षितेपाप्मानंहतेयएववेदंसवाअथंप्रजापतिःसंवत्सरऋतुषुच
मासेषुचप्रत्यतिष्ठत्तेवाइमऋतवश्चमासाश्चंप्रजापतावेवसंवत्सरेप्रत्यतिष्ठंस्तएतेन्योन्यस्मिन्प्रतिष्ठिताएवंहवावसऋतिव
जिप्रतिष्ठितियोद्वादशाहेनयजतेतस्मादाहुर्नपापःपुरुषोयाज्योद्वादशाहेननेदयंमयिप्रतिष्ठितिष्ठान्तिज्येष्ठयज्ञोवाएष

यद्वा दशाहः सवैदेवानां ज्येष्ठे य एतेनाग्नेयजतं श्रेष्ठयज्ञोवा एष यद्वा दशाहः सवैदेवानां श्रेष्ठे य एतेनाग्नेयजतं ज्येष्ठः श्रेष्ठे य
जतकल्याणीहसमाभवति न पापः पुरुषो याज्यो द्वादशाहे नन्दयंमयि प्रतितिष्ठादिति द्रायवैदेवाज्येष्ठ्याय श्रेष्ठ्याय नाति
ष्ठत्सो ब्रवीद्बृहस्पतिर्याजयमा द्वादशाहेनेति तमयाजयत्ततो वै तस्मै देवाज्येष्ठ्याय श्रेष्ठ्यायातिष्ठत्सै स्वाज्येष्ठ्याय
श्रेष्ठ्याय समस्मिन्स्वा श्रेष्ठतायां जानते य एव वेदो वै प्रथममह्यहस्तिर्यङ्मध्यमो वर्तुः तमः स यदूर्ध्वः प्रथममह्यहस्तस्माद
यमग्निरूर्ध्व उदीर्यत ऊर्ध्वान्ह्येतस्य दिभ्यो न्यतिर्यङ्मध्यमस्तस्मादयं वायुस्तिर्यङ्पवतीति रश्मीरापो वहतीति रश्मीह्येतस्य दिभ्य
दवर्तुः तमस्तस्मादसावर्तुः तपत्यर्वाङ्मध्यमस्तस्मादयं वायुस्तिर्यङ्पवतीति रश्मीरापो वहतीति रश्मीह्येतस्य दिभ्य
सम्यंचोस्मा इमे लोकाः श्रियै दीद्यति य एव वेद ॥ २५ ॥ दीक्षावैदेवेभ्यो पाक्रामत्तां वासं तिकाभ्यां मासाभ्यामन्वयुजतं तां
वासं तिकाभ्यां मासाभ्यां नोदाभुवँस्तां प्रैमाभ्यां तां वाक्किंभ्यां तां शारदाभ्यां तां हैमं तिकाभ्यां मासाभ्यामन्वयुजतं तां
हैमं तिकाभ्यां मासाभ्यां नोदाभुवँस्तां शैशिराभ्यां मासाभ्यामन्वयुजतं तां शैशिराभ्यां मासाभ्यामाभुवँस्तां मोति यमीप्स
ति नैनं द्विषन्नामोति य एव वेद तस्माद्यं स त्रियादीक्षोपनमेदेतयोरेव शैशिरयोर्मसयोरगत्तयोर्द्यौर्चैव मान्याः पञ्चवो ये चारण्या अणि
मागतायां दीक्षते प्रत्यक्षादीक्षापरिगृह्णाति तस्मादेतयोरेव शैशिरयोर्मसयोरगत्तयोर्द्यौर्चैव मान्याः पञ्चवो ये चारण्या अणि

१ 'आणिमानं' इति भाष्ये पाठः कृशत्वं तदर्थः ।

माणं मेव तत्परुषिमाणं नियंति दीक्षारूपमेव तदुपनिष्ववंतं सपुरस्ताद्दीक्षायाः प्राजापत्यं पशुमालभते तस्य सप्तदश सामिधे
 नीरनुब्रूयात्सप्तदशो वै प्रजापतिः प्रजापतेरादृत्यैतस्याप्रियो जामदग्नयो भवति तदा हुयर्दन्येषु पशुभ्यः प्रियो भवत्य
 थकस्मादस्मिन्त सर्वेषां जामदग्न्य एवेति सर्वरूपा वै जामदग्नयः सर्वसमृद्धाः सर्वरूप एष पशुः सर्वसमृद्धस्तद्यजामदग्नयो भवं
 तिसर्वरूपतायै सवसमृद्ध्यै तस्य वायव्यः पशुपुरोळाशो भवति तदा हुयर्दन्यदेव त्यजत पशुर्भवत्यथकस्माद्वायव्यः पशुपुरो
 ळाशः कियत इति प्रजापतिवैयज्ञो यज्ञस्याया तयामताया इति ब्रूयाद्यहुवायव्यस्तेन प्रजापतेनैति वायुर्होव प्रजापतिस्तदु
 क्तमृषिणापवमानः प्रजापतिरिति सन्नमुचेत्स न्युप्याग्नीनयजरेन्त सर्वे दीक्षेरन्त सर्वे सुनुयुर्वसंतमभ्युदवस्यत्यूर्ववसंत इषमे
 व तद्दूर्जमभ्युदवस्यति ॥ २६ ॥ छंदांसि वा अन्योन्यस्यायतनमभ्यध्यायं न्गायत्री त्रिष्टुभश्च जगत्यै चायतनमभ्यध्यायं त्रि
 ष्टुब्जाय त्र्यै च जगत्यै च जगती गायत्र्यै च त्रिष्टुभश्च ततो वा एतं प्रजापतिर्व्यूहं च्छंदसं द्वादशाहमपश्यत्तमाहरत्तेनायजतं ते
 न स सर्वान्कामांश्छंदान्स्वगमयत्सर्वान्कामान्गच्छति य एव वेदं च्छंदान्सिंध्य हत्य यातयामतायै छंदांस्तेव व्यूहति तद्यथा दो
 श्वैर्वा नलुप्तिर्वान्यैरन्यैरश्रांततरैरश्रांततरैरुपविमो कयात्येवमेवैतच्छंदो भिरन्यैरन्यैरश्रांततरैरश्रांततरैरुपविमो कं
 स्वर्गलोके याति यच्छंदांसि व्यूहतीमां वै लोकोऽसहास्तातो व्युतां नावर्षन समतपत्तेपंचजनानसमजानततो देवाः समनयं
 स्तोसं यं तावेतदेव विवाहं व्यवहेतारथं तरणैवेयमभूंजिन्वति बृहता सा विमानो धसेनैवेयमभूंजिन्वति इधैतेनासा विमांधूमे

नैवेयममूंजिनवतिबुध्यासाविमोदेवयजनमेवेयममुण्यामदधात्पशूनसावस्यामेतद्वाइयममुण्यादेवयजनमदधाद्यदेत
 चंद्रमसिकृष्णमिव ॥ तस्मादापूर्यमाणपक्षेपुयजंतएतदेवोपेक्षंतऊपानसावस्यांतद्रापितुरःकावयेयउवाचोषःपोषो
 जनमेजयकेतितस्माद्धाप्येतहिंगव्यमीमांसमानाःपृच्छंतिसंतितत्रोपा३ःइति ॥ ऊषोहिपोषोसौवैलोक्यमंलोक्रमभि
 पर्यावर्तततोवैद्यावापुथिवीअभवतानद्यावांतरिक्षात्रांतरिक्षाद्भूमिः ॥ २७ ॥ बृहच्चवाहदमग्रेरथंतरंचास्तीवाकचवैत
 नमनश्चास्तीवाग्वैरथंतरंमनोबृहत्तद्बृहत्पूर्वससृजानैरथंतरमत्यमन्यतंतद्रथंतरंगर्भमधत्तंतद्देवरूपमसृजततेद्देभूर्त्वारथं
 तरंचवैरूपंचबृहदत्यमन्येतांतद्बृहद्गर्भमधत्तंतद्देराजमसृजततेद्देभूर्त्वाबृहच्चवैराजंचरथंतरंचवैरूपंचाल्यमन्येतांतद्रथं
 तरंगर्भमधत्तंतच्छाकरमसृजततानित्रीणिभूर्त्वारथंतरंचवैरूपंचशाकरंचबृहच्चवैराजंचाल्यमन्यतंतद्बृहद्गर्भमधत्तंत
 दैवतमसृजततानित्रीण्यन्यानित्रीण्यन्यानिषट्पृष्ठान्यासंस्तानिहताहित्रीणिच्छंदांसिषट्पृष्ठानिनोदासुर्वन्तसागायत्री
 गर्भमधत्तंसानुष्टुभमसृजतंजिष्टुङ्गर्भमधत्तंसापंक्तिमसृजतंजगतीगर्भमधत्तंसातिच्छंदसमसृजततानित्रीण्यन्यानित्री
 ण्यन्यानिषट्छंदांस्यासन्षट्पृष्ठानितानिथाकल्पंतकल्पतेयज्ञोपितस्यैजनतायैकल्पतेयज्ञैवमेतांछंदसांचपृष्ठानांच
 हृषिंविद्वान्दीक्षतेदीक्षते ॥ २८ ॥ इतिचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥

अग्निवैदेवताप्रथममहर्वाहतिजिवृत्सोमोरथंतरंसामगायत्रीछंदोयथादेवतमेनेनयथास्तोमंयथासामंयथाछंदसंराक्षो

तिय एवं वेदं यद्वा एति च प्रेति च तत्प्रथमस्याहो रूपं यद्युक्तवद्यदथ वद्यदाशुमद्यतिपववद्यत्प्रथमे पदे देवता निरुच्यते यदयं
 लोकोऽभ्युदितो यद्वा यं तरं यद्वा यत्र यत्करिष्यदेतानि वै प्रथमस्याहो रूपाण्युपप्रयंतो अथ वरमिति प्रथमस्याह आज्यं भवति
 प्रेति प्रथमे ह नि प्रथमस्याहो रूपं वा यवाया हि दर्शतेति प्रउगमेति प्रथमे ह नि प्रथमस्याहो रूपमात्वारयं यथोतयं इदं वसो सुत
 मंध इति मरुत्वतीयस्य प्रतिपदनुचरौ रथवच्चपिववच्च प्रथमे ह नि प्रथमस्याहो रूपांसि द्रने दीय एदि हीतीं द्र नि हवः प्रगाथः प्र
 थमे पदे देवता निरुच्यते प्रथमे ह नि प्रथमस्याहो रूपं प्रैतु ब्रह्मणस्पतिरिति ब्राह्मणस्पत्यः प्रेति प्रथमे ह नि प्रथमस्याहो रूपं म
 धिर्नेता त्वंसो मक्रतुभिः पिन्वंत्यप इति धारयाः प्रथमे पुपदे पुदे वतानि रुच्यंते प्रथमे ह नि प्रथमस्याहो रूपं प्रवइद्राय वृहत इ
 तिमरुत्वतीयः प्रगाथः प्रेति प्रथमे ह नि प्रथमस्याहो रूपमाया त्विंद्रो वस उपन इति सूक्तमेति प्रथमे ह नि प्रथमस्याहो रूपं म
 भित्वा शूरनो नुभो भित्वा पूर्वापीतय इति रथं तरं पृष्ठं भवति रायं तरे ह नि प्रथमे ह नि प्रथमस्याहो रूपं यद्वा वान पुरुतमं पुराया
 लिति धारया वृत्रहं द्रोनामान्य प्राइत्येति प्रथमे ह नि प्रथमस्याहो रूपं पिवा सुतस्य रस्मि न इति साम प्रगाथः पिववान् प्रथमे ह
 नि प्रथमस्याहो रूपं त्यमूषवाजिनं देवजुतमिति तार्क्ष्य पुरस्तात् सूक्तस्य शंसति स्वस्त्ययनं वै तार्क्ष्यः स्वस्ति तार्क्ष्यै स्वस्त्ययनमे
 वतत्कुरुते स्वस्ति संवत्सरस्य पारमश्रुते य एवं वेद ॥ २९ ॥ आन इंद्रो दूरादान आसादिति सूक्तमेति प्रथमे ह नि प्रथमस्या
 हो रूपं संपाता भवतो निष्क्रेवत्यमरुत्वतीययोर्निविद्धा नैवामदेवो वा इमां लोको न पश्यन्ता नत्संपातैः समपतद्यत्संपातैः स

मपतत्तत्संपातानांसंपातत्वंतद्यत्संपातौप्रथमेहनिशसतिस्वर्गस्यलोकस्यसमष्ट्यैसंपत्त्यैसंगत्यैतत्सवितुर्वृणीमहेऽद्या
नोदेवसवितरिति वैश्वदेवस्यप्रतिपदनुचरौराधंतरेहर्निप्रथमेहनिप्रथमस्याहोरूपंयुंजतेमनउतयुंजतेधियइतिसावित्रंयु
कवत्प्रथमेहनिप्रथमस्याहोरूपंप्रद्यावायज्ञैःपृथिवीऋतावृधेतिद्यावापृथिवीयंप्रेतिप्रथमेहनिप्रथमस्याहोरूपमिहेहवो
मनसाबंभुतानरइत्याभवंयद्वाएतिचप्रेतिचत्प्रथमस्याहोरूपंतद्यत्प्रेतिसर्वमभविष्यत्प्रेष्यज्ञेवासाहोकाद्याजमानाह
तितद्यादिहेहवोमनसाबंभुतानरइत्याभवंप्रथमेहनिशंसत्ययंवैलोकइहेहास्मिन्नेवैनांस्तहोकेरमयतिदेवान्हुवेबृहच्छ्वसः
स्वस्तयइतिवैश्वदेवंप्रथमेपदेदेवतानिरुच्यतेप्रथमेहनिप्रथमस्याहोरूपमहांतवाएतेऽवानमेष्यतोभवांतियेसंवत्सरंवा
द्वाद्शाहंवासतेतद्यदेवान्हुवेबृहच्छ्वसःस्वस्तयइतिवैश्वदेवंप्रथमेहनिशंसतिस्वस्तियायैस्वरत्ययनमेवतत्फुरुतेस्वस्ति
संवत्सरस्यपारमश्रुतेयएवंवेदयेषांचैवंविद्धानेतद्धोतादेवान्हुवेबृहच्छ्वसःस्वस्तयइतिवैश्वदेवंप्रथमेहनिशंसतिवैश्व
नरायपृथुपाजसेविपइत्याग्निमारुतस्यप्रतिपत्प्रथमेपदेदेवतानिरुच्यतेप्रथमेहनिप्रथमस्याहोरूपंप्रवक्षसःप्रतवसोवि
रश्निनइतिमारुतंप्रेतिप्रथमेहनिप्रथमस्याहोरूपंजातवेदसेयुनवामसोमभितिजातवेदस्यांपुरस्तात्सूक्तस्यशंसतिस्वरत्य
यनंवैजातवेदस्यास्वस्तियायैस्वरत्ययनमेवतत्फुरुतेस्वस्तिसंवत्सरस्यपारमश्रुतेयएवंवेदंप्रतव्यसीनव्यसींधीतिमग्नयइ
तिजातवेदस्यंप्रेतिप्रथमेहनिप्रथमस्याहोरूपंसमानमाग्निमारुतंभवतियच्चाग्निष्टोमेयद्वायज्ञेसमानंकियतेतत्प्रजाअनुस

मनंतितस्मारसमानमाग्निमारुतंभवति ॥ ३० ॥ इंद्रो वै देवता द्वितीयमहर्वहतिपंचदशः स्तोमो बृहत्सामं त्रिष्टुप्छंदो य
था देवतमेनेन यथा स्तोमं यथा सामं यथा छंदं संराधोति य एव वेदं यद्वै नोति न प्रोति य र स्थितं तद्वितीयस्याहो रूपं यदूर्ध्वं यद्यत्प्र
तिवद्यदंतर्वद्यदृषणवद्यदृधन्वंद्यन्मध्यमेपदे देवता निरुच्यते यदंतरिक्षमभ्युदितं यद्वहंतं यद्वैष्टुभं यत्कुर्वदेता निवै द्विती
यस्याहो रूपाण्यग्निदूतं वृणीमह इति द्वितीयस्याह आज्यं भवति कुर्वद्वितीयेह निद्वितीयस्याहो रूपं वायो ये ते सहस्रिण इति
प्रउर्गसुतः सोमऋता वृधेति वृधन्वद्वितीयेह निद्वितीयस्याहो रूपं विश्वानरस्य वस्पतिमिन्द्रसोमपा एक इति मरुत्वतीय
स्य प्रतिपदनुचरौ वृधन्वच्चांतर्वच्चाद्वितीयेह निद्वितीयस्याहो रूपं मिद्रनेदीय एदिहीत्यच्युतः प्रगार्थं उतिष्ठ ब्रह्मणस्पत इ
ति ब्राह्मणस्पत्यं ऊर्ध्वं वा निद्वितीयेह निद्वितीयस्याहो रूपं माग्निर्नोता त्वसोमऋतुभिः पितृन्वंत्यप इति धायया अच्युता बृहदि
द्रायगायतोति मरुत्वतीयः प्रगार्थो येन ज्योतिर जनयन्नृता वृध इति वृधन्वानिद्वितीयेह निद्वितीयस्याहो रूपं मिद्रसोमं सोम
पते पिबेम मिति सूक्तैः सजोषा रुद्रैस्तृपदा वृषस्येति वृषणवद्वितीयेह निद्वितीयस्याहो रूपं वा मिच्छि हवामहे त्वं ह्येहि चेरव इति
बृहत्पृष्ठं भवति बाहतेह निद्वितीयेह निद्वितीयस्याहो रूपं यद्वानोति धायया च्युतो भयं शृणवच्च न इति साम प्रगार्थो यच्चेदम
द्य यदुच्य ह्य आसीदिति बाहतेह निद्वितीयेह निद्वितीयस्याहो रूपं त्यमूषुवा जिनंदेव जूतसिति क्षयोच्युतः ॥ ३१ ॥ या
त ऊतिरवमाया परमेति सूक्तैः जहि वृणयानि कृणुही परा च इति वृषणवद्वितीयेह निद्वितीयस्याहो रूपं विश्वो देवस्य नेतुं स्तत्स

वितुर्वरेण्यमाविश्वदेवं सपतिमिति वैश्वदेवस्य प्रतिपदनुचरौ बार्हते ह नि द्वितीये ह नि द्वितीयस्याहो रूपं मुदुच्यदेवः स वि
ताहिरण्ययेति सा वि त्रं मूर्ध्ववद्वितीये ह नि द्वितीयस्याहो रूपं ते हि द्यावापृथिवी विश्वशं भुवेति द्यावापृथिवी यं सुजन्मनीधि
षणो अंतरीयत इत्यंतर्वा द्वितीये ह नि द्वितीयस्याहो रूपं तक्षत्रयं सुवृत्तं विद्वानापस इत्याभर्वंत क्षन् हरी इंद्रवाहा वृषणवसू इति वृ
षणवद्वितीये ह नि द्वितीयस्याहो रूपं यज्ञस्य चोरयं वि श्रपतिं वि शामिति वैश्वदेवं वृषाकेतुर्यज्ञतो द्यामशायतोति वृषणवद्विती
ये ह नि द्वितीयस्याहो रूपं तदुशार्या तं मंगिरसो वैश्वर्गाय लोक काय सत्रमास त ते ह स्मा द्वितीयं द्वितीयमेवाहरा गत्य मुह्यंति ता
न्वा एतच्छार्या तो मानवो द्वितीये ह नि सूक्तमशंसयंत तो वै ते प्रयज्ञमजानन् प्रस्वर्गलोकं तद्यदेतत्सूक्तं द्वितीये ह नि शंसाति य
ज्ञस्य प्रज्ञात्यै स्वर्गस्य लोकस्या नुरुयात्यै पृक्षस्य वृष्णे अरुषस्य नृसह इत्याग्निमारुतस्य प्रतिपद्वृषणवद्वितीये ह नि द्वितीय
स्याहो रूपं वृष्णे शर्धाय सुमखाय वेधस इति मारुतं वृषणवद्वितीये ह नि द्वितीयस्याहो रूपं जातवेदसे सुनवाम सोममिति जात
वेदस्याच्युताय ज्ञेन वर्धत जातवेदसमिति जातवेदस्य वृधन्वद्वितीये ह नि द्वितीयस्याहो रूपमहो रूपं ॥ ३२ ॥ पंच
मोऽध्यायः ॥ ५ ॥ इति चतुर्थपंचिकासमाप्ता ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ इति चतुर्थपंचिकासमाप्ता ॥

॥ अथपंचमपांचिकाप्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिःॐ ॥ विश्वेवैदेवादेवतारतुतीयमहर्वहंतिसप्तदशस्तोमोवैरूपं सामंजगतीछंदोयथादेवतमेनेन
 यथास्तोमं यथा सामं यथा छंदं सं राक्षोति य एवं वेद यद्वै समानोदकैतत्तृतीयस्याहो रूपं यदश्ववद्यदंतवद्यत्पुनरावृत्तं यत्पुन
 र्निनृतं तैयद्रतवद्यत्पर्यस्तवं यन्निवद्यदंत रूपं यदुत्तमे पदे देवता निरुच्यते यदसौ लोकोभ्युदितो यद्वै रूपं यज्जागतं यत्कृतं मेता
 निवैतृतीयस्याहो रूपाणि युक्त्वा हि देवहृतमाँऽअर्थाँऽअग्नेरथीरिवेति तृतीयस्याह आज्यं भवति देवा वै तृतीयेनाहो रवर्गं
 लोकमायं स्तानसुरारक्षांस्यन्ववारयंतते विरूपाभ्यवतेति भवंत आर्यस्ते यद्विरूपाभ्यवतेति भवंत
 आर्यस्ते द्वैरूपं सामाभवंत द्वैरूपस्य वैरूपत्वं विरूपः पाप्मानाभूत्वा पाप्मानमपहते य एवं वेद तान्हस्मान्वेवागच्छंति समेव स
 ज्यते तानश्वाभूत्वा पद्भिरपाह्रत यदश्वाभूत्वा पद्भिरपाह्रत तदश्वानामश्वत्वं मश्रुते यद्यत्कामयते य एवं वेद तस्मादश्वः पशू
 नां जविष्ठस्तस्मादश्वः प्रत्यङ्मुपदाहिन रत्यप पाप्मानं हते य एवं वेद तस्मादतदश्ववदाज्यं भवति तृतीये हनि तृतीयस्याहो रूपं
 वायवायाहि वीतये वायो या हि शिवा दिवं इंद्रश्च वायवेषां सुतानां मांमित्रेव रुपे वयं मश्विना वेह गच्छतं माया ह्यद्रिभिः सुतैः
 जुर्विश्वेभिर्देवैभिरुतनः प्रिया प्रिया सिवत्यौ णि हंप्र उगं समानोदकैतृतीये हनि तृतीयस्याहो रूपं तंत मिद्राधसेमहेत्रय इंद्र
 स्य सोमा इति मरुत्वतीयस्य प्रतिपदनुचरौ निनृतवन्निव तृतीये हनि तृतीयस्याहो रूपं मिद्रने दीय एद्विहीत्यच्युतः प्रगाथः
 प्रनूनं ब्रह्मणस्य तिरिति ब्राह्मणस्य त्थो निनृत्तवारतृतीये हनि तृतीयस्याहो रूपं मग्निर्वेतात्वं सोमकतुभिः पितृवंत्यप इति धा

मनंतितस्मारसमानमाग्निमारुतंभवति ॥ ३० ॥ इंद्रो वै देवता द्वितीयमहर्वहतिपंचदशः स्तोमो बृहत्सामं त्रिष्टुप् छंदो यथा देवतमेनेन यथा स्तोमं यथा सामं यथा छंदं संराधोति य एव वै देयद्वैनेति न प्रोति य तस्य तंत द्वितीयस्याहो रूपं यदुधैव यत्प्रतिवद्यदंतर्वद्यद्वृषणवद्यद्वृधन्वंद्यन्मध्यमेपदे देवता निरुच्यते यदंतरिक्षमभ्युदितं यद्गार्हतं यच्चैष्टुभं यत्कुर्वदेता निवै द्वितीयस्याहो रूपाण्यग्निदूतं वृणीमहर्हति द्वितीयस्याहो आज्यं भवति कुर्वद्वितीयेह निद्वितीयस्याहो रूपं वायो ये ते सहस्रिण इति प्रजगंसुतः सोमं क्रुता वृधेति वृधन्वद्वितीयेह निद्वितीयस्याहो रूपं विश्वानरस्य वस्यति मिद्रहत्सोमपा एक इति मरुत्वतीयस्य प्रतिपदं नृचरौ वृधन्वच्चांतर्वच्च द्वितीयेह निद्वितीयस्याहो रूपं मिद्रनेदीय एदिहीत्यच्युतः प्रगाथं उत्तिष्ठन्न ह्यणस्पत इति ब्राह्मणस्य तं ऊर्ध्ववान् द्वितीयेह निद्वितीयस्याहो रूपं मग्निर्नोता त्वं सोमं क्रतुभिः पिनवंत्यप इति धायथा अच्युता बृहदिद्रायगायतेति मरुत्वतीयः प्रगाथो येन ज्योतिरजनयन्नत वृध इति वृधन्वान् द्वितीयेह निद्वितीयस्याहो रूपं मिद्रसोमं सोमपतेपिबेमभिति सूकैसजोषा रुद्र इत्पदा वृषरयेति वृषणवद्वितीयेह निद्वितीयस्याहो रूपं वा मिद्रिहवामहं वंह्ये हिचेरव इति बृहत्पृष्ठं भवति गार्हतं ह निद्वितीयेह निद्वितीयस्याहो रूपं यद्गवानेति धायथा च्युतो भयं शृणवच्च न इति साम प्रगाथो यच्चैदमद्यदुच्यद्वा आसीदिति गार्हतं ह निद्वितीयेह निद्वितीयस्याहो रूपं त्यमूषुवाजिनं देवजूतमिति तक्षर्योच्युतः ॥ ३१ ॥ यात ऊर्तिरवमाया परमेति सूकैर्जहि वृषण्या नि कुणुही पराच इति वृषणवद्वितीयेह निद्वितीयस्याहो रूपं विश्वो देवस्य नेतुं स्तत्स

यथाश्च्युतानकिःसुदासोरथंपर्यासनरीरमदितिमरुत्वतीयःप्रगाथःपर्यस्तवांस्तृतीयेहनिवृतीयस्याहोरूपंय्यर्यामनु
 षोदेवतातेतिसूक्तंत्रिवत्तृतीयेहनिवृतीयस्याहोरूपंयद्वावइंद्रतेशतंयदिंद्रयावतस्त्वमितिवैरूपंपृष्ठंभवतिराथंतरेहनि
 वृतीयेहनिवृतीयस्याहोरूपंयद्वावानेतिथय्याच्युताऽभित्वाशूरनोनुमदतिराथंतरस्ययोनिमनुनिवर्तयतिराथंतरंह्येतद्
 हरायतनेनंद्रत्रिधातुशरणमितिसामप्रगाथस्त्रिवांस्तृतीयेहनिवृतीयस्याहोरूपंत्यमृषुवाजिनंदेवजतमितिताश्च्युतः
 ॥ १ ॥ योजातएवप्रथमोमनस्वानितिसूक्तंमनोदकैतृतीयेहनिवृतीयस्याहोरूपंतदुसजनीयमेतद्वाइंद्रस्येंद्रियंयत्स
 जनीयंमेतस्मिन्वैशस्यमानंइंद्रमिंद्रियमाविशतितद्वाप्याहुश्छंदोगांस्तृतीयेहनिबह्वचाइंद्रस्येंद्रियंशंसतीतितदुगात्सम
 दमेतेनवैयुत्समदंइंद्रस्यप्रियंधामोपागच्छत्सपरमंलोकमजयदुपेंद्रस्यप्रियंधामगच्छतिजयतिपरमंलोकंयएवंवेदंतत्स
 वितुर्बुणीमहेऽद्यानोदेवसवितरितिवैश्वदेवस्यप्रतिपदनुचरौराथंतरेहनिवृतीयेहनिवृतीयस्याहोरूपंतदेवस्यसवितुर्वा
 र्यमहदितिसावित्रमंतोवैमहदंतस्त्वृतीयमहस्त्वृतीयेहनिवृतीयस्याहोरूपंयुतेनद्यावापुथिवीअभीवृतेइतिद्यावापुथिवीधं
 घृताश्रियाघृतपृचाघृतावधोर्तेपुनरावृत्तंपुनर्निनृत्तंतीयेहनिवृतीयस्याहोरूपंमनश्चोजातोअनभीशुरुक्थ्यइत्यार्भवं
 थस्त्रिचक्रइतित्रिवत्तृतीयेहनिवृतीयस्याहोरूपंपरावतोयेदिधिषंतआप्यमितिवैश्वदेवमंतोवैपरावतोतस्त्वृतीयमहस्त्वृ
 तीयेहनिवृतीयस्याहोरूपंतदुगायमेतेनवैगयःसुताविश्वेषांदेवानांप्रियंधामोपागच्छत्सपरमंलोकजयदुपविश्वेषांदेवा

नां प्रियं धाम गच्छति जयति परं मलोकं य एवं वेद वैश्वानराय धिषणामृता वृध इत्याग्निमा रुतस्य प्रतिपदं तो वै धिषणां तस्तृती
यमहं स्तृतीये हनि तृतीयस्याहो रूपं धारा वरामरुतो धृष्णवो जस इति मारुतं बह्वभि व्याहृत्य मंतो वै बह्वं तस्तृतीयमहं स्तृतीये
हनि तृतीयस्याहो रूपं जात वेद से सुन वामसो ममिति जात वेद स्याच्युता त्वमग्रे प्रथमो अंगिरा ऋषिरिति जात वेद स्यं पुरसा
दुर्दकं तृतीये हनि तृतीयस्याहो रूपं त्वं त्वमित्युत्तरं त्र्यहमभिवदति संतत्यै संततै रक्ष्य है रव्यवच्छिन्नै र्यति य एवं विद्वांसो यंति
॥ २ ॥ आप्यं ते वै सोमा आप्यं ते छंदांसि तृतीये हन्ये तदेव तत उच्छिद्यते वागित्येव तदेतदक्षरं त्र्यक्षरं वागित्येकमक्षरमं
क्षरमिति त्र्यक्षरं स एवैष उत्तरस्त्र्यहो वागेकं गौरैकं द्यौरैकं तो वै वागेव चतुर्थमहर्वहति तद्यच्चतुर्थमहं न्यूनं खयं त्येतदेव तदक्ष
रमभ्यायच्छत्येतद्वर्धयं त्येतत्प्रविभाविषंति चतुर्थस्याहु उद्यत्या अन्नं वै न्यूनं खो यदेलवा अभिगेष्णाश्चरं त्यथा ब्राह्मं प्रजाय
तै तद्यच्चतुर्थमहं न्यूनं खयं त्यन्नमेव तत्प्रजनयं त्यन्नाद्यस्य प्रजात्यै तस्माच्चतुर्थमहं जातवद्भवति चतुरक्षरेण न्यूनं खयेदित्याहुं
तुष्पादा वै पशवः पशूनामवरुध्यै त्र्यक्षरेण न्यूनं खयेदित्याहुं स्त्रयो वा इमे त्रिवृत्तो लोका एषामेव लोकानामभिजित्या एकाक्षरे
ण न्यूनं खयेदिति हस्माहं लंगलायनो ब्रह्मामौद्गर्य एकाक्षरा वै वागेष वाव संप्रति न्यूनं खं न्यूनं खयति य एकाक्षरेण न्यूनं खयतीति ह्य
क्षरेणैव न्यूनं खयेत्यतिष्ठाया एवा द्विप्रतिष्ठो वै पुरुषश्च तुष्पादाः पशवो यजमानमेव तद्विप्रतिष्ठं च तुष्पात्सु पशुषु प्रतिष्ठापयति

१ ' यदेलवा ' इति भाष्यपाठः । इलाशब्दो जवाची तद्येषां कर्षकाणामस्ति ते इलवा इति तत्र न्यायः ।

तस्माद्द्वयक्षरेणैव न्यूनं मुखये न्यूनं मुखतः प्रातरनुवाके न्यूनं मुखयति मुखतो वै प्रजा अन्नमदंति मुखत एव तदन्नाद्यस्य यजमानं दधाति
मध्यत आज्ये न्यूनं मुखयति मध्यतो वै प्रजा अन्नं धिनोति मध्यत एव तदन्नाद्यस्य यजमानं दधाति मुखतो मध्यं दिने न्यूनं मुखयति मु
खतो वै प्रजा अन्नमदंति मुखत एव तदन्नाद्यस्य यजमानं दधाति तदुभयतो न्यूनं परिगृह्णाति सवनाभ्यामन्नाद्यस्य परिगृही
त्यै॥३॥ वाग्वै देवता चतुर्थमहवर्हत्ये कविंशः स्तोमो वै राजसामानुष्टुपूछंदो यथा देवतमेन नयथा स्तोमं यथा सामं यथा छंदसं
राधोति य एव वेदं यद्वा एति च प्रोति च तच्चतुर्थस्य ह्योरूपं यज्येव प्रथममहं स्तदेतत्पुनर्यच्चतुर्थं यद्युक्तवद्यदथ वद्यदाशुमद्यदिपि
ववद्यत्प्रथमे पदे देवतानिरुच्यते यदयं लोको भ्युदितो यजातवद्यद्भवद्यच्चलुक्त्वद्यद्वा चोरूपं यद्वै मदं यद्विरिफितं यद्विच्छं
दायदूनारिति कैयद्वै राजं यदानुष्टुभं यत्करिष्यद्यत्प्रथमस्य ह्योरूपमेतानि वै चतुर्थस्य ह्योरूपाण्याग्निं न स्ववृत्तिभिरिति च
तुर्थस्य ह्यो आज्यं भवति वै मदं विरिफितं विरिफितस्य ऋषेश्चतुर्थो हनि चतुर्थस्य ह्योरूपमष्टर्चपाकं पांको यज्ञः पांकाः पञ्चवः
पशूनामव रुध्यैता उदशजगत्या जगत्प्रातः सवन एपत्र्यहस्तेन चतुर्थस्य ह्योरूपं ता उपचदशा नुष्टुभं आनुष्टुभं हेतदहस्तेन
चतुर्थस्य ह्योरूपं ता उविंशति गार्ग्यत्र्यः पुनः प्रायणीयं ह्येतदहस्तेन चतुर्थस्य ह्योरूपं तदेतदस्तु तमशस्तं मया तयामसूक्तं यज्ञ
एव साक्षी तद्यदेतच्चतुर्थस्य ह्यो आज्यं भवति यज्ञादेव तद्यज्ञं तन्वते वाचमेव तत्पुनरुपयति स तल्यै स तैस्त्वयै रव्यवच्छिन्नै र्य
तिय एवं विद्वांसो यंति वायो शुक्रो अयामि तो विहि होत्रा अवीता वायो शतं हरीणां मिद्रश्च वायवे पांसो मानां मां चिकितान सुक

तूआनोविश्वामिरुतिभिस्त्यमुवोअप्रहणमपत्यवृजिनरिपुमं वितमेनदीतमइत्यानुष्टुभंप्रवर्गमेतिचप्रेतिचशुक्रवच्चचतु
र्थहनिचतुर्थस्याहोरूपंतत्वायज्ञोभिरीमहर्तिमरुत्वतीयस्यप्रतिपदीमहइत्यभ्यायाभ्यभिषैतदहस्तेनचतुर्थस्याहोरूप
मिदंवसोसुतमंधंद्रनेदीयएदिहिप्रैतुब्रह्मणस्यातिरग्निंतात्वंसोमक्रतुभिःपिन्वंत्यपःप्रवइंद्रायवृहतइतिप्रथयनाहोस
मानआतानंश्चतुर्थेहनिचतुर्थस्याहोरूपंश्रुधीहवामिंद्रमारिषण्यइतिसूक्तंहववच्चतुर्थेहनिचतुर्थस्याहोरूपंसरुत्वाइंद्रवृष
भोरणायेतिसूक्तमुग्रसहोदामिहतंहवेमोर्तिहववच्चतुर्थेहनिचतुर्थस्याहोरूपंतदुत्रैष्टुभंतेनप्रतिष्ठितपदेनंसवनंदाधाराय
तनादैवैतेननप्रच्यवतइमंनुमायिनंहुवइतिपर्यासोहववांश्चतुर्थेहनिचतुर्थस्याहोरूपंताउगायत्र्योगायत्र्योवाएतस्यत्र्य
हस्यमध्यंदिनंवहंतितद्वैतच्छंदोवहर्तियास्मिन्नविद्धीयतेतस्माद्रायत्रीपुनिविदं दधातिपिवासोमामिंद्रमंदतुत्वाश्रुधीहवं
विपिपानस्याद्रेरितिर्वैराजपुष्टंभवतिवाहर्तेहर्निचतुर्थेहनिचतुर्थस्याहोरूपंयद्वावानेतिधारयान्युतात्वाभिद्धिहवामहइ
तिवृहतोयोनिमनुनिवर्तयतिवाहर्तह्येतदरायतनेनत्वमिंद्रप्रतूर्तिंभितिसामप्रगाथोशस्तिहाजनितेतिजातवांश्चतुर्थेह
निचतुर्थस्याहोरूपंत्यमृषुवाजिनंदेवजुतमितिताक्ष्योच्युतः ॥ ४ ॥ कुहश्रुतइंद्रःकस्मिन्नयोतिसूक्तंवैमदंविरिफितं
विरिफितस्यऋषेश्चतुर्थेहनिचतुर्थस्याहोरूपंयुधमस्यतेवृषभस्यस्वराजइतिसूक्तंमुरुंगभीरंजनुषाभ्युग्रमितिजातवच्चतुर्थे
हनिचतुर्थस्याहोरूपंतदुत्रैष्टुभंतेनप्रतिष्ठितपदेनंसवनंदाधारायतनादैवैतेननप्रच्यवर्तत्यमुवःसत्रासाहमितिपर्यासो

विश्वा सुगोष्वा यतमित्यभ्यायाभ्यामिवैतदहस्तेन चतुर्थस्याहो रूपं ता उगाय त्र्यो गा य त्र्यो वा एतस्य त्र्यहस्यमभ्यंदिनं वहं
 तितद्वैतच्छंदोवहति यस्मिन्निविद्धीयते तस्माद्गायत्रीषु निविदं दधाति विश्वो देवस्य नेतुं स्तस्मिन्नुर्वरेण्यं मा विश्वदेवं स
 त्पतमिति विश्वदेवस्य प्रतिपदनुचरो जाहेतह निचतुर्थे ह निचतुर्थस्याहो रूपं मा देवो यातु स विता सुरलङ्घति सा वित्रमिति च
 तुर्ये ह निचतुर्थस्याहो रूपं प्रद्यावायज्ञैः पृथिवी नमो भिरिति द्यावा पृथिवी यंप्रेति चतुर्थे ह निचतुर्थस्याहो रूपं प्रक्रभुभ्यो दूत
 मिव वाचमिष्य इत्याभर्वंप्रेति च वाचमिष्य इति च तुर्ये ह निचतुर्थस्याहो रूपं प्रशुकैतु देवी मनीषेति विश्वदेवं प्रेति च शुक्रव
 च्च तुर्ये ह निचतुर्थस्याहो रूपं ता उ विच्छंदसः संति द्विपदाः संति चतुष्पदा स्तेन चतुर्थस्याहो रूपं वैश्वानरस्य सुमता स्याम
 त्याग्निमारुतस्य प्रतिपदितो जात इति जातवच्चतुर्थे ह निचतुर्थस्याहो रूपं कइव्यकानरः स नीला इति मारुतं किह्यं जनुं
 षिवेदेति जातवच्चतुर्थे ह निचतुर्थस्याहो रूपं ता उ विच्छंदसः संति द्विपदाः संति चतुष्पदा स्तेन चतुर्थस्याहो रूपं जातवेदसे
 सुनवा मसो मिति जातवेदस्याच्युताग्निनरो दीधिति भिररण्योरिति जातवेदस्य हस्तच्युती जनयतेति जातवच्चतुर्थे ह नि
 चतुर्थस्याहो रूपं ता उ विच्छंदसः संति विराजः संति त्रिष्टुभस्तेन चतुर्थस्याहो रूपं महोरूपं ॥ ५ ॥ इति प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥
 गौर्वेदेव तापं च मम हवहति त्रिणवः स्तोमः शाकरं सामं पंक्तिरुच्छंदो यथा देवतमेनेन यथा स्तोमं यथा सामं यथा छंदं सं राक्षो
 तिय एव वेदयद्देनेति न प्रेतिय त्स्त्रितं तत्पंचमस्याहो रूपं यद्ध्येव द्वितीयमहस्तदेतत्पुनर्यत्पंचमं यदूर्ध्वं वद्यत्प्रतिबंद्यदंतवर्ध

दुषणवद्यदुधन्वद्यन्मध्यमेपदेवतानिरुच्यतेयदंतत्तत्क्षिप्तमभ्युदितंयदुधधवद्यदुधवद्यदुधनुमद्यत्पुश्चिप्तमद्यन्मद्यद्यत्पशु रूपंय
 दध्यासवद्विष्टुद्रा इवहिपशवोयज्जागतंजागताहिपशवोयद्वाहंतबाहंताहिपशवोयत्पांक्तपांक्ताहिपशवोयद्वाभंवाभंहिप
 शवोयद्वाविष्मद्वाविहिपशवोयद्वापुष्मद्वाहिपशवोयच्छाकरंयत्पांक्तयत्कुर्वद्यद्वितीयस्याहोरूपमेतानिवैपंचमस्याहोरूपा
 णीममूषवोअतिथिसुषुर्वधमितिपंचमस्याह्राज्यंभवतिजागतमध्यासवत्पशुरूपंपंचमेहनिपंचमस्याहोरूपमानोयज्ञं
 दिविस्पृशमानोवायोमहेतनैरथेनपृथुपाजसावहवःसूरचक्षसंइमाउवांदिविष्टयःपिबासुतस्यरसिनोदेवंदेवंवोवसेंदेवंदेवं
 बृहदुगायिषेवचइतिबार्हतंप्रउगंपंचमेहनिपंचमस्याहोरूपंयत्पांचजन्ययाविशेतिमरुत्वतीयस्यप्रतिपत्पांचजन्ययेति
 पंचमेहनिपंचमस्याहोरूपमिंद्रइत्सोमपाएकंइंद्रनेदीयएदिह्युत्तिष्ठब्रह्मणस्पतेऽग्निर्नेतात्वंसोमऋतुभिःपिन्वंत्यपोबृहदिं
 द्रायगायतोतिद्वितीयेनाह्रासमानआतानःपंचमेहनिपंचमस्याहोरूपमवित्तासिसुन्वतोवृकबार्हिषइतिसूक्तंमद्यत्पांक्तं
 चपदंपंचमेहनिपंचमस्याहोरूपमित्याहिसोमइन्मदइतिसूक्तंमद्यत्पांक्तंयत्पांचपदंपंचमेहनिपंचमस्याहोरूपमिंद्रपिवतुभ्यं
 सुतोमदायेतिसूक्तंमद्यत्त्रैष्टुभंतेनप्रतिष्ठितपदेनसवनंदाधारयतनादेवैतेननप्रच्यवतेमरुत्वाँइंद्रमीढुइतिपर्यासोनेतिन
 प्रेतिपंचमेहनिपंचमस्याहोरूपताउगायत्र्योगायत्र्योवाएतस्यत्र्यहस्यमध्यंदिनंवहंतितद्वैतच्छंदोवहतिथस्मिन्निविद्धी
 यतेतस्माद्वायत्रीधुनिविदंद्धाति ॥ ६ ॥ महानाक्षीष्वत्रस्तुवतेशाकरेणसाक्षारार्थंतरेहनिपंचमेहनिपंचमस्याहोरूप

मिद्रोवाएताभिर्महानात्मानानिरमितीतस्मान्महानाश्रयोऽथोद्गमेवैलोकामहानाश्रयऽद्गमेमहांतद्गमान्वैलोकान्प्रजाप-
 तिःसृष्ट्वेदं सर्वमशक्रोद्यदिकंचयदिमाँह्लोकान्प्रजापतिःसृष्ट्वेदं सर्वमशक्रोद्यदिकंचतच्छक्रयोर्भवस्त्वच्छकरीणांशक्र-
 रीत्वंताऽऽर्वाःसीम्नोभ्यसृजतयदूर्वाःसीम्नोभ्यसृजततत्तिसमाभभवस्त्वत्तिसमानांसिमात्वंस्वादोरित्थाविषूवतउपनो-
 हरिभिःसुतामिद्रंविश्वाअवीवृधन्नित्यनुरूपोवृषणवान्पुश्रिमान्मद्गन्धन्वान्पंचमेहनिपंचमस्याह्लोरूपंयद्वावानेतित्था-
 यान्च्युताऽभित्वाशूरनोनुमइतिरथंतरस्ययोनिमनुनिवर्तयतिरथंतरंह्येतदहरायतनेनमोषुत्वावापतश्चनेतिसामप्र-
 गाथोऽध्यासवान्पशुरूपंचमेहनिपंचमस्याह्लोरूपंत्यमूषुवाजिनंदेवजुतमितिताक्षर्योच्युतः ॥ ७ ॥ प्रेदं ब्रह्मवृत्रतूर्प-
 र्वाविधेति सूक्तं पां कं पंचपदं पंचमेहनिपंचमस्याह्लोरूपमिद्रोमदायवावृधइति सूक्तं मद्गत्पां कं पंचपदं पंचमेहनिपंचमस्या-
 ह्लोरूपंसत्रामदासस्तव विश्वज न्या इति सूक्तं मद्गत्रैष्टुभं तेन प्र तिष्ठित पदेनं सवनं दाधारायतनादेवै तेन न प्रच्यवर्तेतमिद्रं वा-
 जयामसीति पर्यासः सट्टपावृषभोवदिति पशुरूपंचमेहनिपंचमस्याह्लोरूपंताउगायत्र्योगायत्र्योवाएतस्य त्र्यहस्यमध्यंदि-
 नंवहंति तद्वै तच्छंदोवहति यस्मिन्नि विद्धीयते तस्माद्गायत्रीषु निविदं दधाति तत्सवितुर्वृणीमहेऽद्यानो देव सवितरिति वैश्व-
 देवस्य प्रतिपदनुचरौ राथंतरेहनिपंचमेहनिपंचमस्याह्लोरूपमुदुष्यदेवः सवितो दमूना इति सावित्रं मादाशुषे सुवति भूरि वा-
 ममिति वामं पशुरूपंचमेहनिपंचमस्याह्लोरूपमहीद्यावापृथिवी इह ज्येष्ठे इति द्यावापृथिवी यं रुवद्धोक्षेति पशुरूपंचमेहनि

पंचमस्याह्नोरूपं मृमुर्विभवावाजइंद्रोनोअच्छेत्यार्भवंवाजोवैपशवः पशुरूपं च मेहनिपंचमस्याह्नोरूपं स्तुषेजनंसुवतनव्य
सीभिरिति वैश्वदेवमध्यासवत्पशुरूपं च मेहनिपंचमस्याह्नोरूपं हविष्पातमजरं स्वविंदीत्याग्निमारुतस्य प्रतिपद्भिर्मत्प
चमेहनिपंचमस्याह्नोरूपं वपुर्नुतच्छिकितुषेचिदस्त्विति मारुतं वपुर्भूतं च मेहनिपंचमस्याह्नोरूपं जातवेदसे सुनवामसोम
मिति जातवेदस्याच्युताऽग्निर्होता गृहपतिः सराजोतिजातवेदस्य मध्यासवत्पशुरूपं च मेहनिपंचमस्याह्नोरूपं ॥ ८ ॥
देवक्षेत्रं वा एतद्यत्षष्ठमहर्देवक्षेत्रं वा एत आगच्छति येषष्ठमहरागच्छति न वै देवा अन्योन्यस्य गृहेव संति न तु ऋतो गृहेव सती
त्याहुस्तद्यथा यथ मृत्विजं ऋतुया जान्यजं त्यसंप्रदायं तद्यथा यथं जनतास्तदाहुर्न तु प्रेषैः प्रेषितव्यं न तु प्रेषै
र्वषट्त्वं वा वाक् ऋतुप्रेषाऽआप्यते वै वाक् षष्ठेहनीति यदहं तु प्रेषैः प्रेष्येयुर्धुहं तु प्रेषैर्वषट्कुयुर्वचमेव तदासां श्रान्तां मृक् णवहीं बह
राविणीमुच्छेयुर्धुद्वेभिर्न प्रेष्येयुर्धुद्वेभिर्न वषट्कुयुरच्युताद्यज्ञस्य च्यवेरन्यज्ञात्प्राणात्प्रजापतैः पशुभ्यो जिह्मा इयुस्तस्मा
दहमेभ्य एवाधिप्रेषितव्यं मृगमेभ्यो धिववषट्कृत्यं तन्नवाचमासां श्रान्तां मृक् णवहीं बहराविणीमुच्छति नाच्युताद्यज्ञस्य च्य
वंते न यज्ञात्प्राणात्प्रजापतैः पशुभ्यो जिह्मायंति ॥ ९ ॥ पारुच्छेपीरुपदधति पूर्वयोः सवनयोः पुरस्तात्प्रस्थितया जयानां रोहि
तं वैनामैतच्छंदो यत्पारुच्छेपं मेतेन वा इन्द्रः सप्तस्वर्गांश्छोकानरोहद्रोहति सप्तस्वर्गांश्छोकान्य एव वेदं तदाहुर्यत्पंचपदा एव पंच

मस्याहो रूपं पदपदाः षष्ठस्याथ कस्मात्सप्तपदाः षष्ठे हन्त्यत इति षड्भिरवपदः षष्ठमहरामुर्बलपच्छिद्येवैतदहयत्सप्तमं
 तदेव सप्तमेन पदेनाभ्यारभ्य वसंति वाचमेव तत्पुनरुपयति संतत्यै संतत्यै रव्यचिच्छन्नैर्यति य एवं विद्वांसो यंति ॥ १० ॥
 देवासुरावा एषु लोकेषु समयतं तैवे देवाः षष्ठे नैवाह्नैभ्यो लोकेभ्यो सुरान् प्राणुदं तैषां यान्यं तहं स्तीना निवसून् यासं स्तान्या
 दायसमुद्रं प्रोच्यं तं त एते नैव च्छंदसा नुहायां तहं स्तीना निवसून् याददं ततद्यदेतत्पदं पुनः पदं स एवांकुश आसं जनाया द्विषतो
 वसुदत्ते निरेन मेभ्यः सर्वेभ्यो लोकेभ्यो नुदते य एवं वेद ॥ ११ ॥ द्यौर्वैदेव ता षष्ठमहर्वहति त्रयस्त्रिंशस्तीमोरैव तं सामाति
 च्छंदः इच्छंदो यथा देव तमेनेन यथा स्तोमं यथा सामं यथा छंदं संराक्षोति य एवं वेद यद्वै समानोदकं तत् षष्ठस्याहो रूपं यच्छेव तृती
 यमहं स्तदेतत्पुनर्यत् षष्ठं यदभ्यवद्यदं तवद्यत्पुनरावृत्तं यत्पुनर्निनृत्तं यद्रतवद्यत्पर्यस्तवद्यदं तत् रूपं यदुत्तमे पदे देवता नि
 रुच्यते यदसौ लोकोभ्युदितो यत्पारुच्छेपं च तस्य पदं यद्गाराशं संयद्गामानो दिष्टं यद्रैव तं यदति च्छंदः यत्क्रुतं यत्तृतीयस्याहो
 रूपमेतानि वै षष्ठस्याहो रूपाण्ययं जायतमनुषो धरीमणीति षष्ठस्याह आज्यं भवति पारुच्छेपमति च्छंदः सप्तपदं षष्ठे निषष्ठ
 स्याहो रूपं स्तीर्णं वारुहिरपनो याहि वीतयं आवां रथो नियुत्वा न्वक्षदवसेषुषु माया तमद्रिभिर्गुवांस्तोमोभिर्देवयंतोऽअश्विनां व
 र्मह इन्द्रवृषाग्निद्रासुश्रौषको बृणो अग्नेश्वरुहित्वमीळितो ये देवा सो दिव्ये कादशस्थे यमददाद्रभसमृण च्युतमिति प्रउगं पारु

१ ' अपच्छिद्यैव ' इति भाष्यपाठः । अपच्छिद्यैव पृथक्त्वेन तस्य विच्छेदं कृत्वा इति तदर्थः ।

च्छेपमतिच्छेदाः सप्तपदं षष्ठे ह निषष्ठस्याहो रूपं सपूज्यो महानामिति मरुत्वतीयस्य प्रतिपदं तो वैमहदंतः षष्ठमहः षष्ठे ह निषष्ठ
 स्याहो रूपं त्रयं इंद्रस्य सोमा इन्द्रनेदीय एदि हि प्र नूनं ब्रह्मणस्पतिरग्निर्नेता त्वं सोम ऋतुभिः पितृवन्त्यपो न किः सुदा सोरथमिति
 तृतीयेनाहो समान आतानः षष्ठे ह निषष्ठस्याहो रूपं यत्वं रथमिंद्रमेधसा तय इति सूक्तं पारुच्छेपमतिच्छेदाः सप्तपदं षष्ठे ह निष
 ष्टस्याहो रूपं सयो वृषा वृष्येभिः समो का इति सूक्तं समानो दकं षष्ठे ह निषष्ठस्याहो रूपं मिंद्रमरुत्वहपाहि सोममिति सूक्तं ते
 भिः सा कं पिबतु वृत्रखा दइत्यंतो वैखादोतः षष्ठमहः षष्ठे ह निषष्ठस्याहो रूपं तदुन्नैष्टुभं तेन प्रतिष्ठितपदेनं सवनं दाधाराय तना
 देवैते न न प्रच्यवर्तयं हयेन वा इदमिति पर्यासः स्वमरुत्वताजितमित्यंतो वैजितमंतः षष्ठमहः षष्ठे ह निषष्ठस्याहो रूपं ता उगा
 यत्र्यो गायत्र्यो वा एतस्य त्र्यहस्य मध्यं दिनं वहति तद्वै तच्छंदो वहति यास्मिन्निविद्धीयते तस्माद्रायत्रीषु निविदं दधाति रेवती
 नः सधमादेरे वा इंद्रवतः सोतेति रैवतं पुष्टं भवति बार्हते ह निषष्ठे ह निषष्ठस्याहो रूपं यद्वावानेति धाय्याच्युता त्वामिद्धि ह वा
 मह इति बृहतो यो निमनु निवर्तयति बार्हते ह्येतदहराय तनेनैद्रमिदेवता तय इति सामप्रगाथो निनुत्तवान् षष्ठे ह निषष्ठस्याहो
 रूपं त्यमूषु वाजिनं देवजुतमिति तार्क्ष्योच्युतः ॥ १२ ॥ एंद्रया ह्युपनः परावत इति सूक्तं पारुच्छेपमतिच्छेदाः सप्तपदं षष्ठे ह
 निषष्ठस्याहो रूपं प्रधान्वस्य सह तो महानीति सूक्तं समानो दकं षष्ठे ह निषष्ठस्याहो रूपं मभूरेकोरयिपते रयीणां मिति सूक्तं रथ
 मातिष्ठतु विनुष्णभीममित्यंतो वै स्थितमंतः षष्ठमहः षष्ठे ह निषष्ठस्याहो रूपं तदुन्नैष्टुभं तेन प्रतिष्ठितपदेनं सवनं दाधाराय त

नादेवैतेननप्रच्यवतंपनोहरिभिःसुतमितिपर्यासःसमानोदर्कःषष्ठेहनिषष्ठस्याहोरूपंताडगायत्र्योगायत्र्योवा।एतस्यत्र्य
हस्यमध्यंदिनंवहंतितद्वैतच्छंदोवहतिस्मिन्निविद्धीयतेतस्माद्गायत्रीषुनिविदं धातुभिर्ल्यदेवंसवितारमोष्योरिति वै
श्वदेवस्यप्रतिपदतिच्छंदाःषष्ठेहनिषष्ठस्याहोरूपंतत्सवितुर्वरेण्यंदोषोअगादित्यनुचरोतोवैगतमंतःषष्ठमहःषष्ठेहनिषष्ठ
स्याहोरूपमुदुच्यदेवःसवितासवायेतिसावित्रंशश्वत्तमंतदपावहिरस्यादित्यतोवैस्थितमंतःषष्ठमहःषष्ठेहनिषष्ठस्याहोरू
पंकतरापूर्वाकतरापरायोरितिद्यावापृथिवीयंसमानोदर्कषष्ठेहनिषष्ठस्याहोरूपमिदमित्यारौद्रगूर्तवचायेयज्ञेनदक्षिण्यासमक्ताइतिवै
जाअध्वरमुमुक्षाइत्याभर्वनाराशंसंनिर्वत्पष्ठेहनिषष्ठस्याहोरूपमिदमित्यारौद्रगूर्तवचायेयज्ञेनदक्षिण्यासमक्ताइतिवै
श्वदेवं ॥ १३ ॥ नाभानेदिष्टशंसतिनाभानेदिष्टवैमानवंब्रह्मचर्यवसन्तंआतरोनिरभजन्तसोब्रवीदित्यकिंमह्यमभा
केत्येतमेवनिष्ठावमववदितारमित्यब्रुवंस्तस्माद्भाष्येताहिंपितरंपुत्रानिष्ठावोववदितेत्येवाचक्षतेसपितरमेत्याब्रवीत्त्वांह
वावमह्यंतताभाक्षुरितितंपिताब्रवीन्मापुत्रकतदाहथाअंगिरसोवाहमेस्वर्गायलोकायसन्नमासतेतेषष्ठंषष्ठमेवाहरागत्य
मुह्यंतितानेतेसूक्तेषष्ठेहनिशंसयतेषांयत्सहस्रंसन्नपरिवेषणंतत्तेस्वयंतोदास्यतीतिथ्येतितानुपैत्यतिगुण्णीतमानवंसुमे
धसइतितमब्रुवन्निकमोवदसीतीदमेववःषष्ठमहःप्रज्ञापयानीत्यब्रवीदथयद्दएतत्सहस्रंसन्नपरिवेषणंतन्मेस्वयंतोदत्ते

१ ' ताताभाक्षुः ' इतिभाष्येदत्र्येतथापिततशब्दस्यैवतातवाचित्वात्ताभाक्षुरितिर्वादिक्पाठ एवमुवचः ।

तितथेतितानेतेसूक्तेषष्ठहन्यशंसयत्ततोवैतेप्रयज्ञमजानन्प्रस्वर्गलोकांतद्यदेतेसूक्तेषष्ठहनिशंसति यज्ञस्यप्रज्ञाल्यैस्वर्गरथ
 लोकस्यानुख्याल्यैतंस्वयंतोब्रुवन्नेतत्तेब्राह्मणसहस्रमिति तदेनंसमाकुर्वाणंपुरुषः कृष्णशर्वांस्युत्तरतउपोत्थायाब्रवीन्मम
 चाइदंममवैवास्तुहमिति सोब्रवीन्ममहंवाइदमदुरितितमब्रवीत्तद्वैनोतवैवपितरिप्रश्नइतिसपितरमैत्तंपिताब्रवीन्नुतेपु
 त्रकादुरित्यदुरेवमइत्यब्रवीत्तत्तुमेपुरुषः कृष्णशर्वांस्युत्तरतउपोदतिष्ठन्ममवाइदंममवैवास्तुहमित्यादितेतंपिताब्र
 वीत्तस्यैवपुत्रकतत्तत्तुसतुभ्यंदास्यतीतिसपुनरेत्याब्रवीत्तवहवावकिलभगवंइदमिति मेपिताहेतिसोब्रवीत्तदहंतुभ्यमे
 वददामि यएवसत्यमवादीरितितस्मादेवंविदुषासत्यमेववदितव्यंस एषसहस्रसनिर्मजोयज्ञाभानेदिष्टंउपैन्सहस्रंनमति
 प्रपृष्टेनाह्लास्वर्गलोकांजानातियऽएवंवेद ॥ १४ ॥ तान्येतानिसहचराणीत्याचक्षतेनाभानेदिष्टंवाल्खिल्यावृषाकपि
 मेवयामरुतंतानिसहैवशंसद्यदेषामतरियात्तद्यजमानस्यांतरियाद्यदिनाभानेदिष्टंतेोरयांतरियाद्यदिवाल्खिल्याः प्रा
 णानस्यांतरियाद्यदिदृषाकपिमात्मानमस्यांतरियाद्यद्येवयामरुतंप्रतिष्ठायाएनंन्यावयेद्वैव्यचमानुष्यैचनाभानेदिष्टेनै
 वरेतोसिंचत्तद्वाल्खिल्याभिर्व्यकरोत्सुकीर्तिनाकाक्षीवतेनयानिं व्यहापयदुरौयथातवशर्मन्मदेमेतितस्माज्ज्यायान्त्स
 न्गर्भः कनीयांसंसंतयानिं नहिनस्ति ब्रह्मणाहिसक्कुप्तंएवयामरुतैतवैकरोतितेनेदंसर्वमेतवैकृतमेतियदिदंकिंचाहश्च कृष्ण
 महर्जुनंचेल्याग्निमारुतस्यप्रतिपदहश्चाहश्चेतिपुनरावृत्तंपुनर्निन्दतंषष्ठहनिषष्ठस्याहो रूपमधोवोनाममारुतंयज्ञत्राइति

नारुतंवह्वभिद्याहल्यमंतोवैवहृतःषष्ठमहःषष्ठेहनिषष्ठस्याहोरूपंजातवेदसेसुनवामसोममितिजातवेदस्याच्युतांसप्रल
थासहसाजायमानइतिजातवेदस्थंसमानोदकंषष्ठेहनिषष्ठस्याहोरूपंधारयन्धारयन्नितिशंसतिप्रसंसाद्वाअंतस्यविभाय
तद्यथापुनराग्रंथंपुनर्निग्रंथमंतंबधीयान्मयूखंवाततोधारणायनिहन्यात्ताहक्तंछारयन्धारयन्नितिशंसतिसंतत्यैसंत
तैरुयहैरव्यवच्छिन्नैर्यतियएवंविद्वांसोर्यतियति ॥ १५ ॥ इतिद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

यद्वाएतिचप्रोतिचतत्सप्तमस्याहोरूपंयज्ज्येष्ठप्रथममहस्तदेवैतत्पुनर्यत्सप्तमंयहुक्तवद्यद्रथवद्यदाशुमद्यतिपवर्षद्यत्प्रथ
मेपदेवतानिरुच्यतेवदयंलोकोभ्युदितोयज्जातवद्यदनिरुक्तंयत्करिष्यद्यत्प्रथमस्याहोरूपमेतानिवैसप्तमस्याहोरूपाणि
समुद्रादुर्मिर्मधुमाँउदारदितिसप्तमस्याह्राज्यंभवत्यनिरुक्तंसप्तमहेनिसप्तमस्याहोरूपंवाग्वैसमुद्रोनवैवाक्षीयतेनस
मुद्रःक्षीयतेतद्यदेतत्सप्तमस्याह्राज्यंभवतिवज्ञादेवतद्यज्ञंतन्वतेवाचमेवतत्पुनरुपयतिसंतत्यैसंततैरुयहैरव्यवच्छिन्नै
र्यतियएवंविद्वांसोर्यत्वाप्यतेवैस्तोमाप्यतेछंदांसिचंपुनःप्रत्युपयंत्ययातयामताप्यदेतत्सप्तमस्याह्राज्यंभवतितदुन्नैष्टुभंनिष्टुभ्यातः
मतायाएवमेवैतत्स्तोमांश्चछंदांसिचंपुनःप्रत्युपयंत्ययातयामताप्यदेतत्सप्तमस्याह्राज्यंभवतितदुन्नैष्टुभंनिष्टुभ्यातः
सवनएषत्र्यहंआवायोभूषणुचिपाउपनःप्रयाभियसिदाश्वासमच्छाऽनोनिष्टुभिःशतिनीभिरध्वरंप्रसोताजीरोअध्वरे
वस्थाद्येवायवइंद्रमादनासोयावांशतंनियुतोयाःसहस्रंप्रयद्वाभिन्नावरुणारपुर्धन्वागोमतानासत्यारथेनानोदेवशवसा

याहिशुभिमन्प्रवोयज्ञेषुदेवयंतो अर्चन्प्रश्नोदसाधायसासस्रएषेतिप्रउगमेतिचमेतिचसप्तमेहनिसप्तमस्याहोरूपंतदुन्नैष्टु
 भंजिष्टुप्रातःसवनऽपृषज्यहंआरवारथयथोतयंइदंवसोसुतमधंइंद्रनेदीयएदिहिप्रैतुब्रह्मणस्पतिरग्निर्नतात्वंसोमक्रतु
 भिःपिन्वंत्यपःप्रवइंद्रायबृहतइतिप्रथमेनाहोसमानआतानःसप्तमेहनिसप्तमस्याहोरूपंकयाशुभीयमेतद्वैसंज्ञानंसंतनिसूक्तंयत्क्रयाशु
 सूक्तंनजायमानोनशतेनजातइतिजातवत्सप्तमेहनिसप्तमस्याहोरूपंतदुकयाशुभीयमेतद्वैसंज्ञानंसंतनिसूक्तंयत्क्रयाशु
 भीयमेतेनहवाइंद्रोगसत्योमरुतस्तेसमजानतंतद्यत्क्रयाशुभीयंशंसतिसंज्ञात्याएवतद्वायुर्व्यंतद्योस्यप्रियःस्यात्कुर्यादेवा
 स्यक्रयाशुभीयंतदुन्नैष्टुभंतंनप्रतिष्ठितपदेनंसवनंदाधारायतनादेवैतेननप्रच्यवतैत्यंशुमेषमहयास्वविंदमितिसूक्तंमल्यंन
 वाजंहवनस्वदंरथमितिरथवत्सप्तमेहनिसप्तमस्याहोरूपंतदुजागतंजगत्योवाएतस्यज्यहस्यमध्यादिनंवहंतितद्वैतच्छंदो
 वहतियास्मिन्निवृद्धीयतैतस्माज्जगतीषुनिविदंधातिमिशुनानिसूक्तानिशस्यंतैष्टुभानिचजागतानिचमिशुनंवैपशवः
 पशवश्छंदोमाःपशूनामवरुद्धैत्वामिद्धिहवामहेत्वंह्योहिचेरवइतिबृहत्पृष्ठंभवतिसप्तमेहनिनियदेवषष्ठस्याहस्तद्यद्वैरथंतरं
 तद्वैरुपंपयद्बृहत्तद्वैराज्यद्रथंतरंतच्छाकरंपयद्बृहत्तद्वैवतंतद्यद्बृहत्पृष्ठंभवतिबृहत्तद्वैतद्वैतप्रत्युत्तभ्रुर्वल्यसोमकृतजायद्रथं
 तरंस्यारुद्धंतत्रस्यांतस्माद्बृहदेवकर्तव्यंयद्वावानेतिधाययाच्युताऽभित्वाशूरनोनुमइतिरथंतरस्ययोनिसनुनिवर्तयतिरा
 थंतरंह्येतदहरायतनेनपिबासुतस्यरस्मिन्इतिसामप्रगाथःपिववान्सप्तमेहनिसप्तमस्याहोरूपंल्यमूषुवाजिनंदेवजूतमि

तिताक्ष्योच्युतः। १६। इद्रस्यनुवीर्षाणिप्रवोचमिति सूक्तं प्रेतिसप्तमेहनिसप्तमस्याहो रूपं तदुन्नैषु भंतेन प्रतिष्ठितपदेन सवनं
 दाधाराय तनादेवैतेन न प्रच्यवते ऽभिमत्यं मे षं पुरुहूतमुमियमिति सूक्तं यद्वाव प्रेतितदभीतिसप्तमेहनिसप्तमस्याहो रूपं तदु
 जागतं जगत्योवा एतस्य त्रयहस्य मध्यं दिनं बहं तितद्वैतच्छंदो बहति यस्मिन्निविद्धीयते तस्माज्जगतीषु निविदं धातिमिथुना
 निसूक्तानि यत्र ते नैषु भानि च जागता निचमिथुनं वै पशवः पशव इच्छंदो माः पशूनाम वरुद्धैतत्सवितुर्वृणीमहे ऽद्यानो देव
 सवितरिति वैश्वदेवस्य प्रतिपदनुचरौ राधं तरेह निसप्तमेहनिसप्तमस्याहो रूपं मभिवादेव सवितरिति सावित्रं यद्वाव प्रेतित
 दभीतिसप्तमेहनिसप्तमस्याहो रूपं प्रेतां यज्ञस्य शंभुवतिद्यावापृथिवी यं प्रेतिसप्तमेहनिसप्तमस्याहो रूपं मयं देवा यजन्मन
 इत्याभवं जातवत्सप्तमेहनिसप्तमस्याहो रूपं मायाहिवनसासहेति द्विपदाः शंसति द्विपाद्वै पुरुषश्चतुष्पादाः पशवः पशव इच्छं
 दो माः पशूनाम वरुद्धैतद्यद्विपदाः शंसति यजमानमेव तद्विप्रतिष्ठं चतुष्पात्सु पशुषु प्रतिष्ठापयत्यैभिरमेदुवोगिर इति वै
 श्वदेवमेतिसप्तमेहनिसप्तमस्याहो रूपं तान्युगायत्राणि गा यत्र तृतीयसवन एष त्रयहो वैश्वा नरो अजीजन दिल्याग्निमारुतस्य
 प्रतिपज्जातवत्सप्तमेहनिसप्तमस्याहो रूपं प्रयद्वस्त्रिष्टुभमिषमिति मारुतं प्रेतिसप्तमेहनिसप्तमस्याहो रूपं जातवेदसे सुनवा
 मसो ममिति जातवेदस्याच्युत। दूतं वो विश्ववेदसमिति जातवेदस्य म निरुक्तं सप्तमेहनिसप्तमस्याहो रूपं तान्युगायत्राणि गा
 यत्र तृतीयसवन एष त्रयहः। १७। यद्वै नेति न प्रेतियति स्थितं तददृष्टमस्याहो रूपं यच्छेव द्वितीयमहस्तदेवैतत्पुनर्यददृष्टमं यदूर्ध्वं

द्यःप्रतिवद्यदंतर्वद्यद्दृषण्यद्यद्दधन्वद्यन्मध्यमेपदेवेतानिरुच्यतेयदंतरिक्षमभ्युदितैयद्व्यग्रियन्महद्वद्यद्विहृतवद्यत्पुन
 र्वद्यत्कुर्वद्यद्वितीयस्याहोरूपमेतानिवाअष्टमस्याहोरूपांण्यग्निवोदेवमग्निभिःसजोषाइत्यष्टमस्याहोराज्यंभवतिअथ
 टमेहन्यष्टमस्याहोरूपंतदुत्रैष्टुभंत्रिष्टुप्रातःसवनएषत्र्यहःकुविदंगनमसायेवधासःपीवोऽअन्नौरयिवृधःसुमेधाउच्छन्न
 षसःसुदिनाअरिप्राउअंतादूतानदभायगोपांयावत्तरस्तन्वोयावदोजःप्रतिवांसूरउदितेसूक्तैर्धेनुःप्रलस्यकामयंदुहानां
 ह्याणइद्रोपयाहिविद्वानूर्ध्वोअग्निःसुमतिवस्वोअश्रेदुतस्यानःसरस्वतीजुषाणेतिप्रउगंप्रतिवदंतर्वाद्दिहृतवदूर्ध्ववदष्टमेह
 न्यष्टमस्याहोरूपंतदुत्रैष्टुभंत्रिष्टुप्रातःसवनएषत्र्यहोविश्वानरस्ववस्यतिमिंद्रत्सोमपाएकऽइंद्रनेदीयएदिष्टुतिष्ठन्न
 ह्याणरपतेऽग्निर्नेतात्वंसोमक्रतुभिःपिन्वंत्यपोबृहदिंद्रायगायतेतिद्वितीयेनाहोसमानआतानोऽष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपं
 शंसामहामिंद्रयस्मिन्निवश्वाइतिसूक्तमहदष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपमहश्चित्त्वमिंद्रयतएतानितिसूक्तमहदष्टमेहन्यष्ट
 मस्याहोरूपंपिवासोममभियमुप्रतदइतिसूक्तमूर्वागव्यमहिष्णानइंद्रेतिमहदष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपमहाइंद्रोनुवदाच
 र्धणिप्राइतिसूक्तमहदष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपंतदुत्रैष्टुभंतेनप्रतिष्ठितपदेनंसवनंदाधारायतनादेवैतेननप्रच्यवतेतमस्य
 द्यावापृथिवीसचेतसेतिसूक्तंयदैत्कुण्वानोमहिमानमिंद्रियमितिमहदष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपंतदुजागतंजगत्सोवाएत
 स्यत्र्यहस्यमध्यदिनंवहंतितैतच्छंदोवहतियस्मिन्निविद्धीयतेतस्माज्जगतीषुनिविदंधातिमिथुनानिसूकानिशरयंतै

त्रैलुभानिचजागतानिचमिशुनं वैपशवः पशवश्छंदोमाः पशूनामवरुद्धैर्महदं तिसूकानिशस्यंते महद्वा अंतरिक्षस्याथैषं
 चसूकानिशस्यंते पंचपदापंक्तिः पांक्तो यज्ञः पांक्ताः पशवः पशवश्छंदोमाः पशूनामवरुद्ध्या अभित्वा शरनो नुमोऽभित्वा
 पूर्वपीतय इति रथं तरुं भवत्यष्टमे हनि यद्वावानेति धाययाच्युतामिच्छिहवामह इति बृहतो यो निमनु निवर्तयति बार्हते
 ह्येतदहराय तने नो भयं शृणवच्च न इति साम प्रगाथो यच्चेदमद्य यदुच ह्य आसीदिति बार्हतेहन्यष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपं त्यमू
 शुवाजिनंदेवजुतामिति ताक्ष्योच्युतः ॥ १८ ॥ अपूर्व्या पुरतमान्यस्मा इति सूक्तं महेवीराय तव सेतुरायोति महद्दष्टमेहन्यष्ट
 स्याहोरूपं तांसु ते कीर्तिमधवन्महित्वेति सूक्तं महद्दष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपं त्वं महद्दष्टमो ह्युभैरिति सूक्तं महद्दष्टमेहन्य
 ष्टमस्याहोरूपं त्वं महद्दष्टमो ह्युभैरिति सूक्तं महद्दष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपं तदुच्चैष्टुभं तेन प्रतिष्ठितपदेन सवनं दधाराय
 तनादेवैते न न प्रच्यवतो दिवश्चिदस्य वरिमा विप्रथ इति सूक्तं मिद्रं नमहेति महद्दष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपं तदुज्जागतं जग
 ल्योवा एतस्य त्रयस्य मध्यादिनं बहं तितद्वैतच्छंदोवहति यस्मिन्निविद्धीयते तस्माज्जागती बुनि विदं दधाति मिथुना नि सूका
 निशस्यंते त्रैलुभानिचजागतानिचमिशुनं वैपशवः पशवश्छंदोमाः पशूनामवरुद्धैर्महदं तिसूकानिशस्यंते महद्वा अंत
 रिक्षं भंतरिक्षस्याथैषं पंचपदापंक्तिः पांक्तो यज्ञः पांक्ताः पशवः पशवश्छंदोमाः पशूनामवरुद्धैस्तानि
 द्वेधा पंचान्यानि पंचान्यानि दशसं पद्यंते सादशिनी विरालं च विरालं पशवः पशवश्छंदोमाः पशूनामवरुद्धैर्विश्वो देव

स्यनेतुस्तस्वितुर्वरेण्यमाविश्वदेवंसत्पतिमिति वैश्वदेवस्यप्रतिपदनुचरौ बार्हतेहन्यष्टमेहन्यष्टमस्याहो रूपं हिरण्यपा
णिमूतयइतिसावित्रमूर्ध्ववदष्टमेहन्यष्टमस्याहो रूपं महीधौःपृथिवीचनइतिद्यावापृथिवीयमहदष्टमेहन्यष्टमस्याहो
रूपं युवानापितरापुनरित्यार्ध्वपुनर्वदष्टमेहन्यष्टमस्याहो रूपं मिमानुकं भुवनसीषधामेतिद्विपदाःशंसतिद्विपदैपुरु
षश्चतुष्पादाःपशवःपशवश्छंदोमाःपशूनामवरुद्धैतद्याद्विपदाःशंसति यजमानमेवतद्विप्रतिष्ठं चतुष्पात्सुपशुप्रतिष्ठाप
यतिदेवानामिद्वोमहदिति वैश्वदेवंमहदष्टमेहन्यष्टमस्याहो रूपं तान्युगायत्राणिगायत्रतृतीयसवनएष्यहं ऋतावानं
वैश्वानरमित्याग्निमारुतस्यप्रतिपदं विवैश्वानरोमहानितिमहदष्टमेहन्यष्टमस्याहो रूपं कीलंवःशर्धोमारुतमितिमारुतं
जंभेरसस्यवावृधइतिवृधन्वदष्टमेहन्यष्टमस्याहो रूपं जातवेदसेसुनवामसोममितिजातवेदस्याच्युताग्नेमृळमहअसीति
जातवेदस्यमहदष्टमेहन्यष्टमस्याहो रूपं तान्युगायत्राणिगायत्रतृतीयसवनएष्यहः॥१९॥इति तृतीयोऽध्यायः॥३॥
यद्वैसमानोदकंतन्नवमस्याहो रूपं यज्येवतृतीयमहस्तदेवैतरपुनर्यज्ञवसंयदश्ववद्यदंतवद्यत्पुनरावृत्तं यत्पुनर्नितुं य
दतवद्यत्पयस्तवद्यज्जिवद्यदंत रूपं यदुत्तमेपदेवतानिरुच्यतेयदसौलोकोभ्युदितोयच्छुचिवद्यत्सत्यवद्यत्क्षेतिवद्यद्वतव
द्यदो कवद्यत्क्रुतं यत्तृतीयस्याहो रूपं मेतानिवैनवमस्याहो रूपाण्यगन्ममहानमसाय विष्टमिति नवमस्याह आज्यं भवतिग
तवन्नवमेहनिनवमस्याहो रूपं तदुन्नैष्टुभं त्रिष्टुभं प्रातःसवनएष्यहःप्रवीरयाशुचयोदद्विरेतैतेसत्येनमनसादीध्यानादिवि

क्षयं तारजसः पृथिव्यां मा विश्ववारांश्चिनागतं नोऽयं सोम इन्द्र तुभ्यं सुन्धं आ तु प्रब्रह्मणो अंगिर सो न क्षतं सरस्वती देवयंतो हव
 तं आ नो दिवो बृहतः पर्वतादासर स्वत्यभि नो नो षिवस्य इति प्रउगं शुचिवत्सत्यवत्क्षेति वद्गतवदो कवञ्चवमेह निनवमस्याहो
 रूपं तदुन्नैष्टुभं त्रिष्टुप्रातः सवन एष्य हस्तं तमिद्राधसेम हेत्रय इन्द्रस्य सोमा इन्द्रनेदीय एदि हि प्रनूनं ब्रह्मणस्पतिरग्निर्नैतात्वं
 सोमक्रतुभिः पिन्वंत्यपो न किः सुदासो रथमिति तृतीयेनाहो समान आता नो नवमेह निनवमस्याहो रूपं मिन्द्रः स्वाहा पिबतु य
 स्य सोम इति सूक्तं मंतो वै स्वाहा कारो तो नवममहं नवमेह निनवमस्याहो रूपं गायत्सो भन भन्यं यथा वेरिति सूक्तं मर्चा मतद्वा
 वृधानं स्वर्वादि त्यंतो वै स्वरं तो नवममहं नवमेह निनवमस्याहो रूपं तिष्ठाहरी रथ आयुज्यमानो तिसूक्तं मंतो वै स्थितं मंतो नवममहं नवमेह नि
 महं नवमेह निनवमस्याहो रूपं मिमा उत्वा पुरुतमस्य कारोरिति सूक्तं धियो रथेष्ठा मि त्यंतो वै स्थितं मंतो नवममहं नवमेह नि
 नवमस्याहो रूपं तदुन्नैष्टुभं तेन प्रतिष्ठित पदेन सवनं दाधाराय तनादेवै तेन न प्रच्यवते प्रमंदिने पितुमदर्चताव च इति सूक्तं स
 मानो दर्कं नवमेह निनवमस्याहो रूपं तदुजगतं जगत्थो वा एतस्य त्र्यहस्य मध्यं दिनं वहंति तद्वै तच्छंदो वहति यस्मिन्नि विद्धी
 यते तस्माज्जगती शुनि विदं दधाति मिथुना निसूक्तानि शस्यते त्रैष्टुभानि च जगता नि च मिथुनं वै पशवः पशवश्छंदो माः पशूना
 मवरुद्धै पंचसूक्तानि शस्यते पंचपदा पंक्तिः पांको यज्ञः पांकाः वशवः पशवश्छंदो माः पशूनामवरुद्धै त्वामिद्धि हवामहे त्वं
 हो हि चेरव इति बृहत्पृष्ठं भवति नवमेह नित्यद्वावानेति धारया च्युताऽभि त्वाशूरनो नुम इति रथं तरस्य यो निमनु निवर्तयति

राधंतरह्येतदहरायतनेनैन्द्रत्रिधातुशरणमिति सामप्रगाधं स्त्रिधा द्वात्रमेह निनवमस्याहो रूपं त्यमूषया जिनंदेवजुतमितिता
 क्ष्योच्युतः ॥२०॥ संचत्वेजममुर्गिरइद्रपूर्वोरिति सूक्तं गतवन्नवमेह निनवमस्याहो रूपं कदा मुवन्नथक्षयाणि ब्रह्मेतिसूक्तं क्षेति
 वदंतरूपं क्षेतीववा अंतंगत्वा नवमेह निनवमस्याहो रूपं मासत्योया तुमधवां ऋजीपी तिसूक्तं सत्यवन्नवमेह निनवमस्याहो रू
 पंतत्तइंद्रियं परमंपरा चैरिति सूक्तं मंतो वै परममंतो नवममहर्नवमेह निनवमस्याहो रूपं तदुत्रैष्टुभं तेन प्र तिष्ठितपदेनं सवनं दा
 धारायतनादेवैतेन न प्रच्यवते ऽहं भुवं वसुनः पूर्व्यं रपतिरिति सूक्तं महं धना निसंजयामिशश्वतइत्यंतो वै जितमंतो नवममह
 र्नवमेह निनवमस्याहो रूपं तदुजगतं जगत्योया एतस्य त्रयहस्यमध्यं दिनं वहंति तद्वै तच्छंदोवहति यस्मिन्निविद्धीयते तस्मा
 ज्जगतीषु निविदं धातिमिथुनानि सूक्तानि शस्यं तैत्रैष्टुभानि च जगता नि च मिथुनं वै पशवः पशवश्छंदोमाः पशूनामवरुद्ध्यै
 पंचपंचसूक्तानि शस्यं तैपंचपदापंक्तिः पांक्तो यज्ञः पांक्ताः पशवः पशवश्छंदोमाः पशूनामवरुद्ध्यै तानि द्वेधा पंचान्यानि पंचा
 न्यानि दशसंपद्यंते सा दशिनी विराळं च विराळं पशवः पशवश्छंदोमाः पशूनामवरुद्ध्यै तत्सवितुर्वृणीमहे ऽद्यानो देवसवित
 रिति वैश्वदेवस्य प्रतिपदनुचरैराधंतरहं निनवमेह निनवमस्याहो रूपं दोषो आगादिति सा वित्रं मंतो वै गतमंतो नवममहर्न
 वमेह निनवमस्याहो रूपं प्रवांमहिद्यवी अभीतिद्यावापृथिवी यं शुची उपप्रशस्तयइति शुचि वन्नवमेह निनवमस्याहो रूपं भि
 द्रइषे ददातुनस्तेनोरजानि धत्तनेत्याभर्वाजिरासासानि सुन्वतइति त्रिवन्नवमेह निनवमस्याहो रूपं बभ्रुरेको विषुणः सुनरो

युवेति द्विपदाः शंसति द्विपाद्वै पुरुषश्चतुष्पादाः पशवः पशवश्छंदो माः पशूनामवरुद्धैतद्यद्विपदाः शंसति यजमानमेव तद्वि
 प्रतिष्ठचतुष्पात्सु पशुषु प्रतिष्ठापयति ये त्रिशतित्रयस्पर इति वैश्वदेवै त्रिवन्नवमेह निनवमस्याहो रूपं तान्युगायत्राणि गायत्र
 तृतीयसवन एष उच्यते वैश्वानरो न ऊतय इत्यादि मारुतस्य प्रतिपदं प्रयातु परावत इत्यतो वै परावतो नो नवममहर्नवमेह निनि
 वमस्याहो रूपं मरुतो यस्य हि क्षय इति मारुतक्षेत्रेति वदंत रूपं क्षेत्रीव वा अंतंगत्वा नवमेह निनवमस्याहो रूपं जातवेदसे सुनवा
 मसो ममिति जातवेदस्याच्युता प्राग्गवेवाचमीरयेति जातवेदसं समा नोदकं नवमेह निनवमस्याहो रूपं सनः पर्षदति द्विषः
 सनः पर्षदति द्विष इति शंसति बहुवा एतस्मिन्नवरत्रै किंच किंच वारणं क्रियते शांत्या एव तद्यत्सनः पर्षदति द्विषः सनः पर्षद
 द्विष इति शंसति सर्वस्मादेवैनास्तदेन सः प्रमुंचति तान्युगायत्राणि गायत्र तृतीयसवन एष उच्यते हः ॥ २१ ॥ पृष्ठ्यं षळहमुपयंति
 यथा वै मुखमेवं पृष्ठ्यः षळहस्तद्यथांतरं मुखस्य जिह्वा ता लुदंता एव छंदो मां अथ ये नैव वाचं व्याकरोति येन स्वादु चास्वादु च वि
 जानाति तद्दशममहर्था धावैनासिके एव पृष्ठ्यः षळहस्तद्यथांतरं नासिकयोरेव छंदो मां अथ ये नैव गंधान् विजानाति तद्दशमम
 हर्था धावा अक्षयेवं पृष्ठ्यः षळहस्तद्यथांतरं मक्षणः कृष्णमेवं छंदो मां अथ ये नैव पश्यति तद्दशममहर्था धावै कर्ण एव पृ
 ष्यः षळहस्तद्यथांतरं कर्णस्यैवं छंदो मां अथ ये नैव शृणोति तद्दशममहः श्रीवै दशममहः श्रियं वा एत आगच्छंति ये दशममहरा
 गच्छंति तस्माद्दशममहर विवाक्यं भवति माश्रियो ववादिभ्योतिदुरववदं हि श्रेयसं सेततः सर्पति तेभ्यो जयंते पत्नीशालां

संप्रपद्यंतेतिषांयएतामाहुतिंविद्यात्सब्रूयात्समन्वारभध्वमितिसजुहुयादिहरमेहरमध्वमिहधृतिरिहस्वधृतिरग्नेवाद्स्वा
 हावाळितिसयदिहरमेत्याहा।स्मिन्नेवैनांस्तद्धोकेरमयतीहरमध्वमितियदाहंप्रजामेवैषुतद्रमयतीहधृतिरिहस्वधृतिरिति
 यदाहंप्रजांचैवतद्वाचंचयजमानेषुदधात्यग्नेवाळितिरथंतरंस्वाहावाळितिबृहदेवानांवाएतन्मिशुनंयद्बृहद्रथंतरंदेवाना
 मेवतन्मिशुनेनमिशुनमवरंधेतैदेवानांमिशुनेनमिशुनंप्रजायंतंप्रजात्यैप्रजायतंप्रजापशुभिर्यएवंवेदंतेततःसर्पतितेमा
 र्जयंततआग्नीध्रंसंप्रपद्यंतेतिषांयएतामाहुतिंविद्यात्सब्रूयात्समन्वारभध्वमितिसजुहुयादुपसृजंधरुणंमातरंधरणोधयन्
 रावरपोषमिषमूर्जमस्मासुदीधरत्स्वाहेतिरायस्पोषमिषमूर्जमवरंधथात्मनेचयजमानेभ्यश्चयज्ञैर्विद्वानेतामाहुतिंजुहो
 ति ॥ २२ ॥ तेततःसर्पतितेसदःसंप्रपद्यंतेयथायथमन्यऋतिवजोव्युत्सर्पतिसंसर्पत्युद्रातारस्तेसर्पराज्ञाऋक्षुरतुवतइयंवे
 सर्पर्राज्ञीयंहिसर्पतोर्राज्ञीयंवाअलोमिकेवाप्रआसीत्सैतंमंत्रमपश्यदायंगौःपृश्निरकमीदितितामयंपृश्निर्वर्णआविशंवा
 नारूपोयंयंकामसकामयतयदिदंकिंचौषधयोवनरपतयःसर्वाणिरूपाणिपृश्निरनंवर्णआविशतिनानारूपोयंयंकामंकाम
 यतेयएवंवेदंमनसाप्रस्तौतिमनसोद्गायतिमनसाप्रतिहरतिवाचाशंसतिवाक्कवैमनश्चेदेवानांमिशुनंदेवानामेवतन्मिशु
 नेनमिशुनमवरंधेतैदेवानांमिशुनेनमिशुनंप्रजायंतंप्रजात्यैप्रजायतंप्रजापशुभिर्यएवंवेदंयच्चतुर्होतृन्होताव्याचष्टेदेवानामेवतद्यज्ञियंगुह्यंनाना
 देवतत्स्तुतमनुशंसतिदेवानांवाएतद्यज्ञियंगुह्यंनानामयच्चतुर्होतारस्तद्यच्चतुर्होतृन्होताव्याचष्टेदेवानामेवतद्यज्ञियंगुह्यंनाना

मप्रकाशंगमयतितदेनंप्रकाशंगतंप्रकाशंगमयतिगच्छतिप्रकाशंयएवंवेदयं ब्राह्मणमनूचानैयशोन च्छेदितिहस्माहारण्यं
 परेत्यदर्भस्तंबानुद्भूयदक्षिणतोब्रह्माणमुपवेदयंचतुर्होतृन्व्याचक्षीतदेवानांवाएतद्यज्ञियंगुह्यंनामयच्चतुर्होतारस्तद्यच्च
 तुर्होतृन्व्याचक्षीतदेवानामेवतद्यज्ञियंगुह्यंनामप्रकाशंगमयतितदेनंप्रकाशंगतंप्रकाशंगमयतिगच्छतिप्रकाशंयएवंवेद
 ॥ २३ ॥ अथौदुंबरसिमन्वारभंतइषमूर्जमन्वारभइत्यूर्वाअन्नाद्यमुदुंबरयद्वैतदेवाइषमूर्जव्यभञ्जतततउदुंबरःसम
 भवंत्तस्मात्सन्निःसंवत्सरस्यपच्येततद्यदौदुंबरसिमन्वारभंतइषमेवतदूर्जमन्नाद्यंसमन्वारभंतैवाचंयच्छतिवाग्वैयज्ञोय
 ज्ञमेवतद्यच्छत्यहर्नियच्छत्यहर्वैस्वर्गोलोकःस्वर्गमेवतल्लोकंनियच्छतिनदिवावाचंयिसुजेरन्यदिवावाचंयिसुजेरन्नहर्
 तुव्यापपरिशिष्युर्ननक्तंवाचंयिसुजेरन्यन्नक्तंवाचंयिसुजेरज्जग्रीआतुव्यापपरिशिष्युःसमयाविषितःसूर्यःस्यादथवाचं
 यिसुजेरंसावंतमेवतद्विषतेलोकंपरिशिष्यत्यथोखल्वस्ममितएववाचंयिसुजेरंस्समोभाजमेवतद्विषतंआतुव्यंकुर्वेत्याहव
 नीयंपरीत्यवाचंयिसुजेरंन्यज्ञोवाआवहनीयःस्वर्गोलोकाहवनीयोयज्ञेनैवतत्स्वर्गेणलोकेनस्वर्गल्लोकंयतियदिहोनम
 कर्मयदत्यरीरिचाम ॥ प्रजापतितरपितरमध्यवित्तिवाचंयिसुजंतेप्रजापतिवैप्रजाअनुप्रजायंतेप्रजापतिरुनातिरिक्तयोः
 प्रतिष्ठानैनानूनातिरिक्तंहिनस्तिप्रजापतिमेवोनातिरिक्तान्यथत्यजंति यएवंविद्वांसएतेनवाचंयिसुजंतेतस्मादेवंवि

द्वांसएतेनैववाचंविमुजेरन् ॥२४॥ अर्धयोइत्याह्वयतेचतुर्होतृष्वदिभ्यमाणंस्तदाहावस्वरूपमोहोतस्तथाहोतरित्यध्व
युःप्रतिगुणात्यवसितवसितैदशसुपदेषुतेषांचित्तिःसुगासी३त् ॥ चित्तमाज्यमासी३त् ॥ वागवेदिरासी३त् ॥ आधी
तंवहिरासी३त् ॥ केतोऽअग्निरासीत् ॥ विज्ञातमग्नीदासी३त् ॥ प्राणोहविरासीत् ॥ सामार्ध्वगुरासी३त् ॥ वाच
स्पतिर्होतासी३त् ॥ मनउपवकासी३त् ॥ तेवाएतंग्रहणमगृह्णत ॥ वाचस्पतेविधेनामन् ॥ विधेमत्तंनाम ॥ विधेस्त्व
मस्माकंनाम्नाद्यांगच्छ ॥ यादेवाःप्रजापतिगृहपतयःऋद्धिमराध्रुवंसामुद्धिरास्वामोऽध्वप्रजापतेस्तनूरनुद्रजतिब्रह्मोद्यं
चाक्षादाचाज्ञपत्नीचाक्षादातदग्निरज्ञपत्नीतदादित्योभद्राचकल्याणीर्चभद्रातत्सोमःकल्याणीतत्पशवोनिलयाचापभ
याचानिलयातद्वायुर्नह्येकदाचनेलयत्यपभयातन्मृत्युःसर्वह्येतस्माद्वीभायानासाचानाप्याचानासातत्पृथिव्यनाप्या
तद्धारिनाधृष्याचाप्रतिधृष्याचानाधृष्यातदग्निरप्रतिधृष्यातदादित्योपूर्वाचाभ्यातुव्याचापूर्वातन्मनोभ्यातुव्यातत्संव
त्सरएतावावद्वादशप्रजापतेस्तन्वएपपृक्त्सःप्रजापतिस्तत्कृत्स्नं प्रजापतिमामोतिदशममहर्ध्वब्रह्मोद्यं वदत्यग्निगृहपति
रितिहैकआहुःसोस्वलोकस्यगृहपतिर्वायुर्गृहपतिरितिहैकआहुःसंतरिक्षलोकस्यगृहपतिरसौधैगृहपतिर्योसौतपत्येषप
तिर्ऋतवोगृहाः ॥ येषांवैगृहपतिर्देवंविद्वाङ्गृहपतिर्भवातिराधोतिसगृहपतीराधुवंतितेयजमानाः ॥ येषांवाअपहतपा

१ ' अर्धयवित्याह्वयते ' इतिसंविपाठोभाष्ये ।

पमानंदं विद्वान्गुहपतिर्भक्त्यपसगुहपतिः पाप्मानं हर्तेऽपतेयजमानाः पाप्मानं हर्तेऽध्वर्यो अरारस्म ॥ २५ ॥
इति चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

उद्धराहवनीयमित्यपराह आहं यदेवाह सा भुक्तरोति तदेव तत्प्राङ्मुल्य तदभये निधत्त उद्धराहवनीयमित्यपराहं यदेवरात्र्यासा भुक्तरोति तदेव तत्प्राङ्मुल्य तदभये निधत्त यज्ञोवा आहवनीयः स्वर्गलोक आहवनीयो यज्ञ एव तत्स्वर्गलोके स्वर्गलोके निधत्त एव वेदयोवा अग्निहोत्रं वैश्वदेवं षोडशकलं पशुपुत्रितिष्ठितं वेदं वैश्वदेवेनाग्निहोत्रे षोडशकलेन पशुपुत्रितिष्ठितेन राक्षोतिरौद्रं गविसद्वायव्यमुपावसृष्टमाश्विनं दुह्यमानं सौम्यं दुरधं वारुणमधिश्रितं पौष्णं समुद्रयं तं मारुतं विष्यदमानं वैश्वदेवं विदुमन्मैत्रं शरोपुहीतं द्यावापृथिवीयमुद्रासितं सावित्रं प्रकातं वैष्णवं हियमाणं वाहं रपत्यमुपसन्नं मग्नेः पूर्वाहुतिः प्रजापतेरुत्तरं द्रुहं तमेतद्वग्नाग्निहोत्रं वैश्वदेवं षोडशकलं पशुपुत्रितिष्ठितं वैश्वदेवेनाग्निहोत्रे षोडशकलेन पशुपुत्रितिष्ठितेन राक्षोति एव वेद ॥ २६ ॥ यस्याग्निहोत्रमुपावसृष्टा दुह्यमानोपविशेत्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति तामभिमन्त्रयेत् यस्माद्भीषानि षोडसि ततो नो अभयं कृधि ॥ पशून्नासवर्गान्गोपायनमोरुद्राय मीढुष इति तामुत्थापयेत् दुदस्यादेव्यदितिरायुर्नृपतावधात् ॥ इन्द्राय कृण्वती भार्गो मित्राय वरुणाय चेत्यथा स्यात् उदपात्रं मूधसिचमुखे चोपगृह्णीयादथैनां बाह्याय दद्यात् सातत्र प्रायश्चित्तिर्यस्याग्निहोत्रमुपावसृष्टा दुह्यमानावाहयेत् कातत्र प्रायश्चित्तिरित्यशनायां हवा एषा यजमानस्य प्रतिरुयाय वा

इयतेतामन्नमयादयेच्छांलैशातर्वाअन्नसूयवसाङ्गवतीहिभूयाइतिसातत्रप्रायश्चित्तिर्यस्याग्निहोत्र्युपावसुष्टादुह्यमा
 नास्पदं तत्कतत्रप्रायश्चित्तिरितिसायत्तत्रस्कंदयेत्तदभिसृश्यजपेद्यदद्यदुग्धं पृथिवीमसृक्ष्यदोषधीरत्यस्युपद्यदापः ॥ प
 योगदहेषुपयोअध्वार्यापयोवत्सेषुपयोअरुतन्मयीतितत्रयत्परिशिष्टं स्यात्तेन जुहुयाद्यद्यलं होमाय स्याद्यद्युवैसर्वसिक्तं
 स्यादधान्यामाह्वयतांदुग्धं वा तेन जुहुयादात्वेव अद्वाये होतव्यं सातत्रप्रायश्चित्तिः सर्वं वा अस्य बहिर्द्वयं सर्वं परिगृहीतं य एवं
 विद्वानग्निहोत्रं जुहोति ॥ २७ ॥ असौ वा अस्य दित्योयूयः पृथिवी वा दिरोषधयो बहिर्वनस्पतय इमा आपः प्रोक्ष्यो दिशः परि
 धर्यो यद्वा अस्य किंच न इयति यन्मिथयेत्यदपाजं तिसर्वं हवै न तद्मुष्मि लोके यथा बहिर्षिदत्तमागच्छेदेव मागच्छति य एवं
 विद्वानग्निहोत्रं जुहोत्युभयान्वा एष देवमनुष्यान् विपर्यासं दक्षिणानयति सर्वं चेदं यदिदं किंच मनुष्यान्वा एष सायमाहुत्यां
 देवेभ्यो दक्षिणानयति सर्वं चेदं यदिदं किंच त एते प्रलीनान्यो कस इव शोरे मनुष्या देवेभ्यो दक्षिणानीता देवान्वा एष प्रातरा
 हुत्यामनुष्येभ्यो दक्षिणानयति सर्वं चेदं यदिदं किंच त एते विविदाना इवोत्पतंत्य दोहं करिष्ये दोहं गमिष्यामीति वदंतो यावं
 तंहवै सर्वमिदं दत्त्वा लोकं जयति तावं तं हलोकं जयति य एवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोत्यग्नये वा एष सायमाहुत्यां भिनमुपाकरो
 तितद्वक्वप्रतिगुणातिवाग्वागित्यग्निना हास्यरात्र्या भिनं शस्तं भवति य एवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोत्यादित्याय वा एष प्रातराहु
 त्यामहाव्रतमुपाकरोति तत्प्राणः प्रतिगुणाल्यन्नमन्नामित्यादित्येन हास्याह्नामहाव्रतं शस्तं भवति य एवं विद्वानग्निहोत्रं जुहो

तितस्थवाएतस्याग्निहोत्रस्यसप्तचशतानिविशतिश्चसंवत्सरेसायमाहुतयःसप्तचोएवशतानिविशतिश्चसंवत्सरेप्रातराहु
 तयस्तावत्योमेर्यजुष्मत्यइष्टकाःसंवत्सरेणहास्याग्निनाचित्यनेष्टंभवतियएवंविद्वानग्निहोत्रंजुहोति॥२८॥वृषशुष्मोहवा
 तावतउवाचजातूकण्योवकासोवाइदंदेवेभ्योयद्वैतदग्निहोत्रमुभयेद्युरह्यताऽन्येद्युर्वावतदेताहिह्यतइत्येतदुहैवोवा
 चकुमारीगंधर्वयुहीतावकासोवाइदंपितृभ्योयद्वैतदग्निहोत्रमुभयेद्युरह्यतान्येद्युर्वावतदेताहिह्यतइत्येतद्वानग्निहोत्र
 मन्येद्युर्ह्यतैयदस्तामितेसायंजुहोत्यनुदितेप्रातरथैतदग्निहोत्रमुभयेद्युर्ह्यतान्येद्युर्वावतदेताहिह्यतइत्येतद्वानग्निहोत्र
 होतव्यंचतुर्विंशेहवैसंवत्सरेऽनुदितहोमीगायत्रीलोकमामोतिद्वादशउदितहोमीसयदाहौसंवत्सरावनुदितेजुहोत्यथहा
 स्यकोहुतोभवत्यथयउदितेजुहोतिसंवत्सरेणैवसंवत्सरमामोतियएवंविद्वानुदितेजुहोतितस्मादुदितेहोतव्यमेषहवाअ
 होरात्रयोस्तेजसिजुहोतियोस्तामितेसायंजुहोत्युदितेप्रातरग्निनावैतेजसारान्निस्तेजस्वत्यादित्येनतेजसाहस्तेजस्वदहोरात्र
 योहस्वतेजसिहुतंभवतियएवंविद्वानुदितेजुहोतितस्मादुदितेहोतव्यं॥२९॥एतेहवैसंवत्सरस्यचक्रेयदहोरान्नोताभ्या
 मेवतत्संवत्सरमेतिसयोनुदितेजुहोतियथैकतश्चक्रेणयायात्ताहकंदथयउदितेजुहोतियथोभयतश्चक्रेणयान्निक्षप्रमध्वा
 नंसमश्रुवीतताहकंदेष्टाभियज्ञगाथागीयते॥बृहद्रथंतराभ्यामिदमेतियुक्तंयद्भूतंभविष्यच्चापिसर्वं॥ताभ्यामि
 यादग्नीनाधायधीरोदिवैवान्यजुहुयाज्जकमन्यदितिरथंतरीवैराज्यहवार्हतमग्निर्वैरथंतरमादित्योबृहदेतेहवाएनं

देवतेब्रह्मस्य विष्टपं स्वर्गलोकं गमयतोऽप्येवं विद्वानुदिते जुहोति तस्मादुदिते होतव्यं तद्देवाभियज्ञं गाथा गीयते ॥ यथा ह वा
 स्थूरिणैकेन यायाद कृत्वा न्यदुप योजनाय ॥ एवं यं तिते बहवो जनाः सः पुरो दया जुह्वति येऽग्निहोत्रमिति तां वा एतां देवतां प्रय
 तीं सर्वमिदमनुम्रैति यदिदं किंचैतस्य हीदं देवतायां अनुचरं सर्वयदिदं किंच सैषानुचरवती देवता विदते ह वा अनुचरं भवं त्व
 स्यानुचरोऽप्येवं वेदं स वा एष एकातिथिः स एष जुह्वत्सु वसति तद्यद्दोगाथा भवं त्वनेन समेन सा सोऽभिज्ञास्तद्देन स्वतो वापह
 रादेनः ॥ एकातिथिमपसायं रुणद्धि विसानि स्तेनो अपसोजहारैत्येव ह वै स एकातिथिः स एष जुह्वत्सु वसत्येतां वाव स देवता
 मपरुणद्धि योलमग्निहोत्राय सन्नाग्निहोत्रं जुहोति तमेव देवता परुद्धा परुणद्ध्यस्माच्च लोकाद् मुष्माच्चोभाभ्यां योलमग्निहो
 त्राय सन्नाग्निहोत्रं जुहोति तस्माद्योलमग्निहोत्राय स्याज्जुहुयां तस्मादाहुर्न सायमतिथिरपरुद्ध्य इत्येतद्भस्म वै तद्भिद्वाग्नागरी
 जानश्रुतेयं ऽउदित होमिनमैकादशाक्षं मानु तं तव्यमुवाच प्रजायामेनं विज्ञातास्मो यदि विद्वा न्वा जुहोत्य विद्वा न्वेति तस्यो
 हैकादशाक्षे राष्ट्रमिव प्रजावभूवराष्ट्रमिव ह वा अस्य प्रजा भवति य एवं विद्वा नुदिते जुहोति तस्मादुदिते होतव्यं ॥ ३० ॥ उ
 द्यन्नुखलु वा आदित्य आहवनीये नरदमी नत्सं दधाति स यो नुदिते जुहोति यथा कुमाराय वावत्साय वा जाताय स्तनं प्रति दध्या
 तादृकं दधयज्जदिते जुहोति यथा कुमाराय वावत्साय वा जाताय स्तनं प्रति दध्या तादृकं तमस्मै प्रतिधीयमानं मुभयोर्लोक
 योरन्नाद्यमनुप्रतिधीयते ऽस्माच्च लोकाद् मुष्माच्चोभाभ्यां स यो नुदिते जुहोति यथा पुरुषाय वा हस्तिने वा प्रयते हस्त आदध्या

साह कंदधयउदितेजुहोतिथथापुरुषायवाहस्तिनेवाप्रयतेहस्तआदध्यासाह कंतमेषएतेनैवहस्तेनोर्ध्वहृत्वास्वर्गलोके
 आदधातिथएवंविद्वानुदितेजुहोतितस्मादुदितेहोतव्यमुद्यन्नुल्लुवाआदित्यः सर्वाणिभूतानिप्रणयतितस्मादेनंप्राणइ
 त्याचक्षतेप्राणेहास्यसंप्रतिहुतंभवतिथएवंविद्वानुदितेजुहोतितस्मादुदितेहोतव्यंमेषहवैसत्यंवदन्सत्येजुहोतिथोस्मि
 तेसायंजुहोत्युदितेप्रातर्भूर्भुवःस्वरो३मग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्निरतिसायंजुहोतिर्भूर्भुवःस्वरो३सूर्योर्ज्योतिर्ज्योतिःसूर्यइ
 तिप्रातःसत्त्वंहास्यवदतःसत्येहुतंभवतिथएवंविद्वानुदितेजुहोतितस्मादुदितेहोतव्यंतदेषाभियज्ञगाथागीयते ॥ प्रातः
 प्रातरनुतंतवदंतिपुरोदयाज्जुह्वतियेग्निहोत्रं॥ दिवाकीर्त्यमदिवाकीर्तयतःसूर्योर्ज्योतिर्नतदाज्योतिरेषामिति॥३१॥प्रजा
 पतिरकामयतंप्रजायेयभूयान्तस्यामितिसतपोतप्यतसतपस्तृप्सवैमाँल्लोकानसृजतंपृथिवीमंतरिक्षंदिवंताँल्लोकानभ्यतपत्ते
 भ्योभितसेभ्यस्त्रीणिज्योतीँष्यजायताग्निरेवपृथिव्याअजायतवायुरंतरिक्षादादित्योदिवंस्तानिज्योतीँष्यभ्यतपत्तेभ्यो
 भितसेभ्यस्त्रयोवेदाअजायंतऋग्वेदएवाग्नरेजायतयजुर्वेदोवायोःसामवेदऽआदित्यात्तान्वेदानभ्यतपत्तेभ्योभितसे
 स्त्रीणिशुक्राण्यजायंतभूरित्येवऋग्वेदादजायतभुवइतियजुर्वेदास्त्ररितिसामवेदात्तानिशुक्राण्यभ्यतपत्तेभ्योभितसे
 भ्यस्त्रयोवर्णाअजायंताकारउकारोमकारइतितानेकधासमभरत्तदेतदो३मितितस्मादोमोमितिप्रणौत्योमितिवैस्वर्गो
 लोकओमित्यसौयोसौतपतिसप्रजापतिर्वज्रमतनुतंतमाहरत्तेनायजतंसऋचैवहौवमकरोद्यजुषाध्वर्यवंसाम्नोद्गीधैयदेत

अथै विद्यायैशुकैतेन ब्रह्मत्वमकरोत्सप्रजापतिर्यज्ञं देवेभ्यः संप्राप्य च्छत्ते देवाय ज्ञमतन्वततमाहरंततेनायजंततऋचैव हौ
 त्रमकुर्वन् यजुषाः ऋचर्वसां क्षोद्गीथं यदेवैतन्नयै विद्यायैशुकैतेन ब्रह्मत्वमकुर्वत्स्ते देवा अभुवन् प्रजापतिं यदि नो यज्ञऋक् आ
 तिः स्याद्यदि यजुष्टो यदिसाम तों यद्य विज्ञाता सर्वव्यापद्वा प्रापयश्चित्तिरिति सप्रजापतिरब्रवीद्देवां न्यदिवो यज्ञऋक् आति
 र्भवति भूरिति गार्हपत्ये जुहवाथं यदियजुष्टो भुव इत्याग्नीधीर्येऽन्वाहार्यं पचनेवाहविर्यज्ञे षु यदिसाम तः स्वरित्याहवनीर्यं य
 द्य विज्ञाता सर्वव्यापद्वा भूर्भुवः स्वरितिसर्वा अनुद्गृह्याहवनीय एव जुहवाथं त्येता निहवैवेदाना मंतः श्लेषणा नि यदेता व्याह
 तयस्तद्यथा तमनात्मानं संदध्याद्यथा पर्वणा पर्वयथा श्लेषणा चर्मयं वान्यद्वा वि श्रुष्टं सं श्लेषय देवमेव ताभि र्यज्ञस्य विश्रु
 टं संदधाति सैषा सर्वप्रापयश्चित्तिर्यदेता व्याहृतयस्तस्मा देवैव यज्ञे प्रापयश्चित्तिः कर्तव्या ॥ ३२ ॥ तदाहुर्महावदा ३ ॥ यदृचैव हौ
 त्रं क्रियते यजुषाः ऋचर्वसां क्षोद्गीथं व्यात्रयी विद्या भवत्यथ केन ब्रह्मत्वं क्रियत इति त्रय्या विद्ययेति ब्रूयादयं वै यज्ञो यो
 यं पवते तस्य वाक्कमनश्च वर्तन्यौ वाचा च हिमनसा च यज्ञो वर्तत इयं वै वागदोमनस्तद्वाचा त्रय्या विद्ययैकं पक्षं संस्कुर्वति म
 नसैव ब्रह्मा संस्करोति ते हे के ब्रह्माण्डपाकृते प्रातरनुवाके स्तोमभागान्जपित्वा भाषमाणान् उपासते तद्धृतदुवाच ब्राह्मण उपा
 कृते प्रातरनुवाके ब्रह्माणं भाषमाणं दृष्ट्वा र्धमस्य यज्ञस्यांतरगुरिति तद्यथैकपादपुरुषो यज्ञे कतश्च क्रोवारथो वर्तमानो भेषन्ये
 त्येवमेव स यज्ञो भेषन्येति यज्ञस्य भेषमनुयजमानो भेषन्येति तस्माद्ब्रह्मोपाकृते प्रातरनुवाके वाचं यमस्यादोषां भवंत यमि

योर्होमाहुपाकृतेषुपवमानेष्वोहचोऽथयानिस्तोत्राणिसशस्त्राण्यतेषां वषट्काराद्वाचं यमएवस्यात्तद्यथोभयतः पातपुरुषो
 यश्चोभयतश्चक्रोवारथोवर्तमानो नरिष्यत्येवमेवसयज्ञो नरिष्यति यज्ञस्यारिष्टिमनुयजमानो नरिष्यति ॥ ३३ ॥ तदाहुयर्द्ध
 हान्मेघहीत्प्राचारी नम आहुतीर्महौषीदित्यध्वयवेदक्षिणानीयतं उदगासीन्म इत्युद्गात्रेऽन्ववोचन्मेघांसीन्मेयाक्षीन्म इति
 होत्रो किंस्विदेवचक्रुषे ब्रह्मणेदक्षिणानीयतं कृत्वा होस्विदेवहरता इति यज्ञस्य हैषाभिषययद्ब्रह्मायज्ञायैव तन्नेषजं कृत्वा हरत्य
 थोयद्भूयिष्ठेनैव ब्रह्मणा छंदसां रसेनातिर्वज्यं करोति यद्ब्रह्मा तस्माद्ब्रह्मार्धभाग एवापृष्ट इति तरेषामृतिवजामग्र आसं यद्ब्रह्मार्ध
 मेव ब्रह्मण आसार्धमिति तरेषामृतिवजां तस्माद्यदियज्ञं कृक आर्तिः स्याद्यदियजुष्टो यदिसामतो यद्यविज्ञाता सर्वव्यापद्ब्रह्म
 ण एव निवेदयंतं तस्माद्यदियज्ञं कृक आर्तिः स्याद्यदियजुष्टो यदिसामतो यद्यविज्ञाता सर्वव्यापद्ब्रह्म
 नेवाहविर्यज्ञेषु यदिसामतः स्वरित्याहवनीये यद्यविज्ञाता सर्वव्यापद्ब्रह्मार्धभूयः स्वरिति सर्वा अनुहृत्याहवनीय एव जुहुयात्स
 प्रस्तोतोपाकृतेस्तोत्र आहं ब्रह्मन्तस्तोष्यामः प्रशास्तरिति सभूरिति ब्रह्मा प्रातः सवने ब्रूयादिद्रवंतः स्तुध्वमिति भुव इति माध्वं
 दिने सवने ब्रूयादिद्रवंतः स्तुध्वमिति स्वरिति तृतीय सवने ब्रूयादिद्रवंतः स्तुध्वमिति भूभुवः स्वरित्युक्थ्येवातिरात्रे वा ब्रूया
 दिद्रवंतः स्तुध्वमिति सयदाहं द्रवंतः स्तुध्वमित्यैद्रो वै यज्ञ इन्द्रो यज्ञस्य देवता सेंद्रमेव तदुद्गीथं करोतीन्द्रान्मागादिद्रवंतः स्तु
 ध्वमित्येवैनास्तदाह तदाह ॥ ३४ ॥ इति पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ इति पंचमपंचिका समाप्ता ॥ ५ ॥

॥ इतिपंचमपंचिकासमाप्ता ॥

॥ अथषष्ठपंचिकाप्रारंभः ॥

श्रीवेदपुरुषायनमः ॥ हरिःॐ ॥ देवाहवैसंवचरौसत्रंनिषेदुस्तेहपाप्मानंनपजझिरेतान्होवाचार्बुदःकाद्रवेयःसर्प
 ऋषिर्मंत्रकृदेकावैवोहोत्राकृतातावोहंकरवाण्यथपाप्मानमपहनिष्यध्वइतितेहतथेत्यूस्तेषांहस्ससमध्यंदिनेमध्यंदिन
 एवोपोदासर्पङ्गावणोभिष्टौतितस्मान्मध्यंदिनेमध्यंदिनएवंत्रावणोभिष्टुवंतितदनुकृतिसहस्सयेनोपोदासर्पत्तद्वाप्येतद्वी
 बुदोदासर्पणीनामप्रपदस्तितान्हराजामदयांचकारतेहोचुराशीविषोवैनोरजानमवेक्षतेहंतास्योष्णीषेणाक्ष्यावपिनह्या
 मेतितथेतितस्यहोष्णीषेणाक्ष्यावपिनह्युस्सस्मादुष्णीषमेवपर्यस्यत्रावणोभिष्टुवंतितदनुकृतितान्हराजामदयामेवचका
 रतेहोचुःस्वेनवैनोमंत्रेणत्रावणोभिष्टौतिहंतास्यान्याभिर्ऋग्भिर्मन्त्रमापुणचामेतितथेतितस्यहान्याभिर्ऋग्भिर्मन्त्रमाप
 पुचुस्सतोहैनात्रमदयांचकारतद्यदस्यान्याभिर्ऋग्भिर्मन्त्रमापुंचतिशांत्याएवतेहपाप्मानमपजझिरेतेषामन्वपहतिसर्पाः
 पाप्मानमपजझिरेतएतेपहतपाप्मानोहित्वापूर्वाजीर्णात्तवचंनवयैवप्रयत्यपपाप्मानंहतेयएवंवेद ॥ १ ॥ तदाहुःकिय
 तीभिरभिष्टुयादितिशतेनेत्याहुःशतायुर्वैपुरुषःशतवीर्यःशतेंद्रियआयुष्येवैनंतद्वीर्यइंद्रियेदधातित्रयस्त्रिंशत्यावैत्याहु
 स्त्रयस्त्रिंशतोवैसदेवानांपाप्मनोपाहंस्त्रयस्त्रिंशद्वैतस्यदेवाइत्यपरिमिताभिरभिष्टुयादपरिमितोवैप्रजापतिःप्रजापतेर्वा
 एषाहोत्रायङ्गावस्तोत्रीयातस्यांसर्वकामाधवरुध्यंतिसयदपरिमिताभिरभिष्टौतिसर्वेषांकामानामवरुध्यैसर्वान्कामानव
 रुधेयएवंवेदतस्मादपरिमिताभिरैवाभिष्टुयात्तदाहुःकथमभिष्टुयादित्यक्षरशाः ॥ चतुरक्षरशाः ॥ पञ्चाक्षरशाः ॥ अ

धर्चशा ३ ॥ ऋक्शा ३ ॥ इति ॥ तद्यद्वकशी नतद्वकरपतेऽथयत्पच्छो नो एवतद्वकरपतेऽथयदक्षरश्वतुरक्षरशो वितथाहं
 दासिलुप्ये रन्वह नितथाक्षराणि हीये र्धर्चशा एवाभिष्टुयात्प्रतिष्ठाया एव द्विप्रतिष्ठो वैपुरुषश्चतुष्पादाः पञ्चार्चो यजमानमे
 वतद्विप्रतिष्ठं चतुष्पात्सुपशुष्टुप्रतिष्ठापयति तस्मादर्थर्चशा एवाभिष्टुयात्तदाह्यन्मध्यं दिने मध्यं दिन एव प्रावणोभिष्टौतिक
 थमस्येतरयोः सवनयोरभिष्टुतं भवतीति यदेवगायत्रीभिरभिष्टौति गायत्रैवातः सवनं तेन प्रातः सवनं ऽथयजगतीभिर
 भिष्टौति जागतं वैतृतीयसवनं तेन तृतीय सवनं एव मुहास्यमध्यं दिने मध्यं दिन एव प्रावणोभिष्टुवतः सर्वेषु सवनेष्वभिष्टुतं भ
 वति य एवं वेद तदाह्यदध्वर्युरेवा न्यातु विजः संप्रेष्यत्यथ कस्मादेष एताम संप्रेषितः प्रतिपद्यत ॥ २ ॥ वाग्वै सुब्रह्मण्या तस्यै सोमो राजा वत्सः सोमे राज नि क्रीते सुब्रह्म
 प्रेषितं वा इदं मनस्तस्मादेष एताम संप्रेषितः प्रतिपद्यते ॥ २ ॥ वाग्वै सुब्रह्मण्या तस्यै सोमो राजा वत्सः सोमे राज नि क्रीते सुब्रह्म
 ण्या माह्वयंति यथा धेनुमुपह्वये तेन वत्सेन यजमानाय सर्वान्कामान् दुर्है सर्वान्हास्मै कामान्वा गदुहेय एवं वेद तदाहुः किमु ब्रह्म
 ण्या यै सुब्रह्मण्या त्वमिति वा गोवेति ब्रूयाद्वाग्वै ब्रह्मचसु ब्रह्मचेति तदाहुरथ कस्मादेनं पुमांसं संतंस्त्रीमिवाचक्षत इति वा भियसु
 ब्रह्मण्येति ब्रूयात्तेनेति तदाह्यदं तर्वेदीतर ऋदिव जं अतिर्विज्यं कुर्वति बहिर्वेदि सुब्रह्मण्या कथमस्यां तर्वेद्यातिर्विज्यं कृतं भवती
 ति वेदेर्वा उत्करमुत्किरंति यदेवोत्करेति षट्त्राह्वयतीति ब्रूयात्तेनेति तदाहुरथ कस्मादुत्करेति षट्सु ब्रह्मण्या माह्वयतीत्यृष
 यो वै सन्नमासत तेषां योवर्षिष्ठ आसीत्तमब्रुवन्त्सु ब्रह्मण्या माह्वयत्वं नो नेदिष्टा देवान् हविष्यसीति वर्षिष्ठमेवेन तत्कुर्वत्यथोवे

दिमेवतरसर्वाग्नीणातितदाहुःकस्मादस्माऋषमंदक्षिणामभ्याजंसीतिवृषावाऋषभोयोषासुब्रह्मण्यातन्मिथुनंतस्यमिथुन
स्यप्रजात्याइत्युपांशुपात्नीवतस्याग्नीध्रोजतिरेतोवैपात्नीवतंउपांश्विववैरेतसःसिक्तिर्नानुवषट्करोतिसंस्थावाएषापदनु
वषट्कारोनेद्रेतःसंस्थापयानीत्यसंस्थितवैरेतसःसमृद्धतस्मान्नानुवषट्करोतिनेष्टुरपस्यआसीनोभक्षयतिपत्नीभाजनंवेने
ष्टाऽग्निःपत्नीषुरेतोदधातिप्रजात्याअग्निनैवतपत्नीषुरेतोदधातिप्रजात्यैप्रजायतेप्रजयापशुभिर्यएवंवेददक्षिणाअनुसु
ब्रह्मण्यासंतिष्ठतेवागवैसुब्रह्मण्यान्नदक्षिणात्राद्यएवतद्वाचियज्ञमततःप्रतिष्ठापयतिप्रतिष्ठापयति३इतिप्रथमोऽध्या० १
देवावैयज्ञमतन्वतंतांस्त्वानानसुराअभ्यायन्यज्ञवेशसमेधांकरिभ्यामइतितान्दक्षिणतउपार्थन्यतएषांयज्ञस्यतनि
ष्ठममन्यततेदेवाःप्रतिबुध्यमिन्नावरुणौदक्षिणतःपर्याहस्तेमिन्नावरुणाभ्यामेवदक्षिणतःप्रातःसवनेऽसुररक्षांस्यपाप्रातं
तथैवैतद्यजमानाभिन्नावरुणाभ्यामेवदक्षिणतःप्रातःसवनेऽसुररक्षांस्यपाप्रातंस्मान्मैन्नावरुणंमैन्नावरुणःप्रातःसवनेशं
सतिमिन्नावरुणाभ्यांहिदेवादक्षिणतःप्रातःसवनेऽसुररक्षांस्यपाप्रातंतेवैदक्षिणतोपहताअसुरामध्यतोयज्ञंप्राविशंस्तेदे
वाःप्रतिबुध्यंद्रमध्यतोदधुस्तइंद्रेणैवमध्यतःप्रातःसवनेऽसुररक्षांस्यपाप्रातंतेथैवैतद्यजमानाइंद्रेणैवमध्यतःप्रातःसवनेऽ
सुररक्षांस्यपाप्रातंस्मादेंद्रब्राह्मणाच्छंसीप्रातःसवनेशंसतींद्रेणहिदेवामध्यतःप्रातःसवनेऽसुररक्षांस्यपाप्रातंतेवैमध्यतोप
हताअसुराउत्तरतोयज्ञंप्राविशंस्तेदेवाःप्रतिबुध्येंद्राग्नीउत्तरतःपर्याहस्तेइंद्राग्निभ्यामेवोत्तरतःप्रातःसवनेऽसुररक्षांस्यपा

भ्रततथैवैतद्यजमानांद्राग्निभ्यामैवोत्तरतः प्रातःसवनेऽसुररक्षांस्यपद्मतेतस्माद्द्राग्नामच्छावाकः प्रातःसवनेऽंसतींद्रा
 ग्निभ्यांहिदेवाउत्तरतः प्रातःसवनेऽसुररक्षांस्यपद्मतेतवाउत्तरतोपहता असुराः पुरस्तात्पर्यद्रवन्त्समनीकतस्तेदेवाः प्रति
 बुध्याग्निपुरस्तात्प्रातःसवनं पयोहंस्तेग्निनैवपुरस्तात्प्रातःसवनेऽसुररक्षांस्यपद्मतेतथैवैतद्यजमाना अग्निनैवपुरस्तात्प्रातः
 सवनेऽसुररक्षांस्यपद्मतेतस्मादाग्नेयंप्रातःसवनं मपपाप्मानंहतेय एवं वेदते वै पुरस्तादपहता असुराः पश्चात्परीत्य प्राविशंस्ते
 देवाः प्रतिबुध्य विश्वान्देवानात्मानं पश्चात्तृतीयसवने पयोहंस्ते विश्वैरेव देवैरात्मभिः पश्चात्तृतीयसवनेऽसुररक्षांस्यपद्मतेत
 थैवैतद्यजमाना विश्वैरेव देवैरात्मभिः पश्चात्तृतीयसवनेऽसुररक्षांस्यपद्मतेतस्माद्वैश्वदेवं तृतीयसवनं मपपाप्मानंहतेय एवं
 वेदते वै देवा असुरानेव मपद्मते सर्वस्मादेव यज्ञात्ततो वै देवा अभवन् परासुरा भवत्यात्मना परास्यद्विषन्पाप्मानं आतुव्यं हतं जयति स्व
 तिय एवं वेदते देवा एवं ह्रस्वेन यज्ञेनाऽप्रासुरान्पाप्मानमद्मता जयन्त्स्वर्गलोकं मपहवैद्विषंतं पाप्मानं आतुव्यं हतं जयति स्व
 र्गलोके य एवं वेद यश्चैवं विद्वान्त्सवनानि कल्पयति ॥४॥ स्तोत्रियं स्तोत्रियस्यानुरूपं कुर्वति प्रातःसवनेऽहरेव तद्ब्रह्मो नुरूपं कु
 र्वीत्यवरेणैव तद्ब्रह्म परमहरभ्यारभतेऽथ तथानमभ्यर्चिर्ने श्रीर्वैपुष्ठानितानितस्मै न तत्स्थानानि यत्स्तोत्रियं स्तोत्रियस्यानुरू
 पं कुर्युस्तथैव विभक्त्या तृतीयसवने न स्तोत्रियं स्तोत्रियस्यानुरूपं कुर्वति ॥५॥ अथात आरंभणीया एवं ऋजुनीतीनो वरुण इति
 मैत्रावरुणस्य मित्रो न यतु विद्वानिति प्रणोता वा एष होत्रकाणां यन्मैत्रावरुणस्तस्माद्देवा प्रणेतुमतीभवतींद्रवो विश्वतरपरी

तिब्राह्मणाच्छंसिनोह्वामहेजनेभ्यइतींद्रमेवैतयाहरहनिह्वयंतैनहैषांविहवेन्यइंद्रवंकेयत्रैवंविद्ब्रान्ब्राह्मणाच्छंसेतामह
 रहःशंसति यत्सोमआसुतेनरइत्यच्छावाकस्संद्राग्नीअजोहवुरेतींद्राग्नीएवैतयाहरहनिह्वयंतैनहैषांविहवेन्यइंद्राग्नीवृंके
 यत्रैवंविद्ब्रानच्छावाकएतामहरहःशंसतितावाएताःस्वर्गस्थलोकस्थनावःसंपरिपयःस्वर्गमेवैताभिर्लोकमभिसंतरंति६।
 अथातःपरिधानीयाएवतेस्यामदेववरुणस्तेभैत्रावरुणस्येषस्वश्चधीमहीत्यथंवलोकइषमित्यसौलोकःस्वरित्युभावैवैतया
 लोकावारभंतैव्यतरिक्षमतितरदितिब्राह्मणाच्छंसिनोविवत्तचस्वर्गमेवैभ्यएतयालोकेविबृणोतिमदेसोमस्यरोचना॥इंद्रो
 यदभिनद्वलमितिसिषासवोवाएतेयद्दीक्षितास्तस्माद्देषाबलवतीभवंत्युद्गाअजदंगिरोभ्यआविकृण्वन्मुहासतीः॥अ
 र्वाचंनुनुदेवलमितिसनिमेवैभ्यएतयावरुंधंद्रेणरोचनादिवइतिस्वर्गोवलोकइंद्रेणरोचनादिवोहृद्वानिदृहितानिच॥
 स्थिराणिनपराणुदइतिस्वर्गएवैतयालोकेऽहरहःप्रतितिष्ठंतोयंत्याहंसरस्वतीवतोरित्यच्छावाकस्यवागवैसरस्वतीवागव
 तोरितिहैतदाहेंद्राभ्योरवोवृणइत्येतद्भवाइंद्राभ्योःप्रियंधामयद्वागितिप्रियेणैवैनैतद्वाक्कासमर्धयतिप्रियेणधाम्नासमृ
 द्धतेयएवंवेद॥७॥उभय्यःपरिधानीयाभवंतिहोत्रकाणांप्रातःसवनेचमाभ्यंदिनेचाहीनाश्चैकाहिकाश्चतएकाहिका
 भिरेवभैत्रावरुणःपरिद्धार्तितेनास्माहोकाज्ञप्रच्यवतेंऽहीनाभिरच्छावाकःस्वर्गस्थलोकस्याह्याउभयीभिर्ब्राह्मणाच्छं
 संतिनोसउभौव्यन्वारभमाणऽएतीमंचामुंचलोकमथोभैत्रावरुणंचाच्छावाकंचाथोअहीनंचैकाहंचाथोसंवत्सरंचाग्नि

ब्रह्मैवमुसडभौव्यन्वारभमाणएत्यथततएकाहिकाएवतृतीयसवनेहोत्रकाणांपरिधानीयाभवंतिप्रतिष्ठावाएकाहःप्र
 तिष्ठायामेवतद्यज्ञमंततःप्रतिष्ठापथंल्यमवानंप्रातःसवनेयजुदेकाह्नेनस्तोममतिशंसंत्तद्यथाभिहेषतेपिपासर्तेश्विप्रप्रयच्छे
 त्ताहकंदशोक्षिप्रदेवेभ्योऽन्नाद्यांसोमपीथंप्रयच्छानीतिक्षिप्रहासिंहोकेप्रतिष्ठल्यपरिमिताभिरुत्तरयोःसवनयोरपरि
 मितोवैस्वर्गोलोकःस्वर्गस्वलोकस्यारथैकामंतद्धोताशंसंद्यद्धोत्रकाःपूर्वेद्युःशंसयुयद्वाहोतातद्धोत्रकाःप्राणोवैहोतांगानि
 होत्रकाःसमानोवाअयंप्राणौगान्यनुसंचरतितस्मात्तत्कामंहोताशंसंद्यद्धोत्रकाःपूर्वेद्युःशंसयुयद्वाहोतातद्धोत्रकाःसूक्तां
 तैर्होतापरिदधदेत्यथसमान्यएवतृतीयसवनेहोत्रकाणांपरिधानीयाभवंत्यात्मावैहोतांगानिहोत्रकाःसमानावाइमेगाना
 मंतास्सस्मात्समान्यएवतृतीयसवनेहोत्रकाणांपरिधानीयाभवंतिभवंति ॥ ८ ॥ इतिद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

आत्वावहंतुहरयइतिप्रातःसवनउज्जीयमानेभ्योन्वाहंवृषपवतीःपीतवतीःसुतवतीर्मद्धतीरूपसमृद्धाएंद्रीरन्वाहंद्रीवै
 यज्ञोगायत्रीरन्वाहगायत्रंवैप्रातःसवननवन्यूनाःप्रातःसवनेन्वाहन्यूनेवैरेतःसिच्यतेदशमध्यादिनेन्वाहन्यूनेवैरेतःसि
 च्मध्यास्त्रियैप्राप्यस्थविष्ठंभवतिनवन्यूनास्तृतीयसवनेन्वाहन्यूनाहंप्रजाःप्रजायंतंतद्यदेतानिकेवलसूकान्यन्वाहयज
 मानमेवतद्भभूतंप्रजनयतियज्ञादेवयोन्यैतेहैकेसप्तसप्तान्वाहुःसप्तप्रातःसवनेसप्तमाध्यंदिनेसप्ततृतीयसवनेयावत्योवै
 पुरोनुवाक्यास्तावत्योयाज्याःसप्तवैप्रांचोयजंतिसप्तवषट्कुर्वंतितासामेताःपुरोनुवाक्याइतिवदंतस्तथानकुर्वाद्यजमा

नस्यहतेरेतोविर्लुप्यथोजमानमेवंयजमानोहिषूक्तंनवभिर्वाएतमैत्रावरुणोऽस्माह्लोकादंतरिक्षलोकमभिप्रवहतिदश
भिरंतरिक्षलोकादमुंलोकमभ्यंतरिक्षलोकोहिज्येष्ठो नवभिरमुष्माह्लोकारस्वर्गलोकमभिनहवर्तयजमानंस्वर्गलोकमभि
वोहुमहर्तियेससप्तान्वाहुस्तस्मात्केवलशऽएवसूक्तान्यनुब्रूयात् ॥ ९ ॥ अथाहयद्द्रोवैयर्ज्ञोऽथकस्माद्वावेवप्रातःस
वर्नेप्रस्थितानांप्रत्यक्षाद्देदीभ्यांयजतोहोताचैवब्राह्मणाच्छंसीचेदंतेसोम्यमध्वितिहोतायजतींद्रत्वावृषभंययमितिब्राह्म
णाच्छंसीनानादेवत्याभिरितरेकथंतेषामैह्योभवंतीतिमित्रंयहवामहइतिमैत्रावरुणोयजतिवरुणंसोमपीतयइतिचद्वै
किंचपीतवत्पदंतद्द्रंरूपंतेनेंद्रंभीणातिमरुतोयस्यहिक्षयइतिपोतायजतिससुगोपातमोजनइतींद्रोवैगोपास्तद्द्रंरूपंतेने
द्रंभीणाल्यग्रेपत्नीरिहावहेतिनेष्टायजतिंत्वष्टारंसोमपीतयइतींद्रोवैत्वष्टांतद्द्रंरूपंतेनेंद्रंभीणात्युक्षाज्ञायवशाज्ञायेत्याग्नी
धोयजतिंसोमपृष्टायवेधसइतींद्रोवैवेधास्तद्द्रंरूपंतेनेंद्रंभीणातिप्रातर्थावभिरागतंदेवेभिर्जन्यावसू ॥ इंद्राग्नीसोमपीत
यइतिस्वयंसमृद्धाच्छावाकस्यैवमुहताएँह्योभवंतियज्ञानादेवत्यास्तेनान्यादेवताःप्रीणातिपुदुगायत्र्यस्तेनाग्नेयंएतदुह
तामिस्त्रयमुपाप्नोति ॥ १० ॥ असाविदेवंगोऋजीकर्मंधइतिमध्यंदिनउग्नीयमानेभ्योन्वाहवृषण्वतीःपीतवतीःसुतवतीम
हर्तोरूपसमृद्धाएँदीरन्वाहँद्रोवैयज्ञस्त्रिष्टुभोन्वाहनेष्टुभैवमाध्यंदिनंसवनंतदाहुर्यत्तृतीयसवनस्यैवरूपमहदथकस्मा
न्मध्यंदिनेमहर्तोरनुचाहयजंतिचाभिरितिमाद्यंतीववैमध्यंदिनेदेवताःसमेवतृतीयसवनेमादयंततस्मान्मध्यंदिनेमह

तीरनुचाहयजंतिचाभिस्तेवैखलुसर्वएवमाध्यंदिनेप्रस्थितानांप्रत्यक्षाद्देवीभिर्यज्ञैल्यभितृणवतीभिरैकैपित्रासोममभि
 यमुप्रतर्दइतिहोतायजतिसईपाहियऋजोषीतरुवइतिमैत्रावरुणोयजत्येवापाहिप्रब्रथासंदतुत्वेतिब्राह्मणाच्छंसीयज्जल्य
 वडिंहिसोमकामंत्वाहुरितिपोतायजतितवायंसोमस्त्वमेह्यवाङ्गितिनेष्टायजतींद्रायसोमाःप्रदिवोविदानाइत्यच्छावा
 कोयज्जल्यपूर्णोअस्यकलशःस्वाहेत्याग्नीध्रोयजतितासामेताअभितृणवत्योभवंतींद्रोवैप्रातःसवनेनव्यजयतसएताभि
 रेवमाध्यंदिनंसवनमभ्यतृणंद्यदभ्यतृणत्तस्मादेताअभितृणवत्योभवंति॥ ११॥इहोपयातशवसोनपातइतितृतीयसव
 नउज्जीयमानेभ्योन्वाहंवृषणवतीःपीतवतीःसुतवतीर्मद्वतीरूपसमृद्धासाएंद्रार्भव्योभवंतितदाहुर्यज्ञार्भवीषुस्तुवतेऽथ
 कस्मादार्भवःपवमानइत्याचक्षतइतिप्रजापतिर्वैपितऋभूर्नमत्यन्तसतोमत्यन्तकृत्वातृतीयसवनआमजत्तस्मान्नार्भवीषु
 स्तुवतेऽथार्भवःपवमानइत्याचक्षतेऽथाहयद्यथाहंदसंपूर्वयोःसवनयोरन्वाहंगायत्रीःप्रातःसवनेत्रिष्टुभोमाध्यंदिनेऽथ
 कस्माज्जागतेसतितृतीयसवनेत्रिष्टुभोन्वाहेतिधीतरसंवैतृतीयसवनमथैतदधीतरसंशुक्रियंछंदोयब्रिष्टुप्सवनस्यसरस
 तायाऽइतिब्रूयादथोइंद्रमेवैतत्सवनेन्वाभजतीत्यथाहयद्दैद्रार्भवंतृतीयसवनमथकस्मादेषएवतृतीयसवनेप्रस्थितानां
 प्रत्यक्षाद्दैद्रार्भव्यायजतींद्रऋभुभिर्वाज्वभिःसमुक्षितमितिहोतैर्वनानादेवत्याभिरितरेकथंतेषामैद्रार्भव्योभवंतीती
 द्रावरुणासुतपाविंसुतमितिमैत्रावरुणोयजतियुवोरथोअध्वरंदेववीतयइतिबह्वनिवाहतदभूणारूपासिंद्रश्चसोमंपिबतं

बृहस्पत इति ब्राह्मणाच्छंसीय जं त्यावां विशंति वदवः स्वाभुव इति च नृनिवाहत दभूणां रूपमावो वहंतु ससयोरगुभ्यद इति पोता
यजति रघुपत्नानः प्रजिगातवाहुभिरिति वह निवाहत दभूणां रूपममेव नः गृहया आहि गतनेति नेष्टाय जति गतनेति वह नि
वाहत दभूणां रूपमिंद्रा विष्णु पित्र तं भवोऽअस्येत्यच्छावा को य जं त्यावा मंधां सिमदिराण्यमज्ञिति वह निवाहत दभूणां रू
पमिमं सोममर्हते जातवेद स इत्याग्नीधो यजति रथमिव संमहे मामनीययेति वह निवाहत दभूणां रूपमेव मुहेता ऐंद्रा र्भव्यो भवं
ति यज्ञानां देवत्यास्ते नान्या देवताः प्रीणाति यदु जगत्प्रासाहा जागतं वै तृतीय सवनं तृतीय सवनस्यैव समृद्ध्यै ॥ १२ ॥ अथाह
यदु किथ न्योन्या होत्रा अनुकथा अन्याः कथमस्यैता उ किथ न्यः सर्वाः समाः समृद्धा भवंतीति यदेवैनाः संप्रगीर्य होत्रा इत्याच
क्षते तेन समा यदु किथ न्योन्या होत्रा अनुकथा अन्यास्ते नो विषमा एव मुहास्यैता उ किथ न्यः सर्वाः समाः समृद्धा भवत्यथाह शं
संति प्रातः सवने शं संति माध्यंदिने होत्रकाः कथमेपांतृतीय सवने अस्तं भवतीति यदेव माध्यंदिने द्वे सूक्तैः संतीति ब्रूयात्तेन
त्यथाह यदु कथो होता कथं होत्रका द्यु कथा भवंतीति यदेव द्विदेवत्याभि र्यजंतीति ब्रूयात्तेनेति ॥ १३ ॥ अथाह यदेता स्ति स उ
किथ न्यो होत्राः कथमितरा उ किथ न्यो भवंतीत्याज्यमेवाग्नीधिया या उ कथं मरुत्व तीर्य पोर्वाया र्थै वैश्वदेवं नेष्टीया र्थै तावा एता
होत्रा एवं न्यंगा एव भवत्यथाह यदेक प्रैषा अन्ये होत्रका अथ कस्माद्भि प्रैषः पोता द्वि प्रैषो नेष्टेति यत्रादो गा यत्री सुपणो भूत्वा
सोममाहरत्त देता सा होत्राणामिंद्र उ कथानि परि लुभ्य होत्रे प्रददौ ययं माभ्यह्य भूय यमस्या वेदिष्टेति ते होत्रुर्देवा या वेमे हो

नेप्रभावयामेति तस्मात्ते द्विप्रैषे भवतः ऋचाग्नीध्रीयां प्रभावयां च ऋतस्मात्तस्यैकयच्चाभूयस्योयाज्या भवत्यथा हयक्षोताय
 क्षक्षोताय क्षदि तिमैत्रावरुणो होत्रे प्रैष्यत्यथ कस्माद होतृभ्यः सज्यो होत्रा शंसिभ्यो होताय क्षक्षोताय क्षदि तिमैष्यतीति प्रा
 णो वै होता प्राणः सर्व ऋविजः प्राणो यक्ष प्राणो यक्षदित्येव तदा हांथाहास्त्युद्गातृणां प्रैषणा ३ः नाँ ३ इति । अस्तीति ब्रूयाद्यदेवै
 तत्प्रशास्तां जपं जपित्वास्तु ध्वमित्याह सऽएषां प्रैषोऽथाहास्त्य च्छावाकस्य प्रवरा ३ः ॥ नाँ ३ इति ॥ अस्तीति ब्रूयाद्यदेवै नमध्व
 रुराहा च्छावाकवदस्वयत्तेवाद्यमित्येषोस्य प्रवरोऽथाह यदैद्रावरुणमैत्रावरुणस्तृतीयसवनं शंसत्यथ कस्मादस्याग्नेयौ स्तो
 त्रिया नुरुपौ भवत इत्यग्निना वैमुखेन देवा असुरानु कथेभ्यो निर्जहुस्तस्मादस्याग्नेयौ स्तोत्रिया नुरुपौ भवतोऽथाह यदैद्रावा
 र्हस्पत्यं ब्राह्मणा च्छंसीतृतीयसवने शंसत्यैद्रावैषणवम च्छावाकः कथमेन योरैद्राः स्तोत्रिया नुरुपा भवतीतीन्द्रो हस्मवा असु
 रानु कथेभ्यः प्रजिगाय सोमवीत कश्चाहंचेत्यहंचाहंचेति हस्मदेवताऽअन्ववयुस्तस्माजानादेवत्यानि शंसतः ॥ १४ ॥ अथाह यदैश्वदेवं वैतृती
 यस्तोत्रिया नुरुपा भवन्ति यद्वाहंचाहंचेति हस्मदेवताऽअन्ववयुस्तस्माजानादेवत्यानि शंसतः ॥ १४ ॥ अथाह यदैश्वदेवं वैतृती
 यसवनं मधकस्मादेतान्यैद्राणि जागता निस्तूकानि तृतीयसवनं आरंभणीयानि शस्यंत इतीन्द्रमेवैतैरारभ्य यंतीति ब्रूयाद्
 थोय जागतं वैतृतीयसवनं तज्जातकाभ्यैव तद्यातिकं चात ऊर्ध्वं छंदः शस्यते तद्भसर्वं जागतं भवत्येता निचेदैद्राणि जागता निस्तू
 कानि तृतीयसवनं आरंभणीयानि शस्यंत इतीन्द्रमैश्वदेव प्रनायकं मर्तदेतदभि व

दे. बा.
॥ ६ ॥

दत्तिसमिषेल्यन्नं वा इषोऽन्नाद्यस्यावरुद्धा अरिष्टैर्नः पथिभिः पारयंतेति स्वस्तिताया एवैतदहरहः शंसत्यथा हयजागतं वैतु
तीयसवनं मथ कस्मा देषां त्रिष्टुभः परिधानीया भवंतीति वीर्यवै त्रिष्टुब्बीर्य एव तदंततः प्रतितिष्ठतो यं तीयमिंद्रवरुणमष्टमे
गीरिति मैत्रावरुणस्य बृहस्पतिर्नः परिपातुपश्चादिति ब्राह्मणाच्छंसिर्न उभा जिमयथुरित्यच्छावाकस्योभौ हितौ जिमयतुर्न प
राजयेथेन पराजिमय इति न हितयोः कतरश्च न पराजिमय इंद्रश्च विष्णो यदपसृधेयां त्रिधा सहस्रं विततदैरयेथा मितींद्रश्च हवै वि
ष्णुश्चासुरैर्युधातेतान् हस्मजित्वोचतुः कल्पामहा इति ते हतयेत्यसुरा ऊचुः सो ब्रवीदिंद्रो यावदेवायं विष्णुस्त्रिर्विक्रमते ता
वदस्माकं मथ युष्माकमितरदितिस इमाँल्लोकान् निवचक्रमेऽथो वेदानथो वाधंतदाहुः किंतत्सहस्रमितीमेल्लोका इमे वेदा अ
थो वा गिति ब्रूयादैरयेथा मौरयेथा मिल्यच्छावाक उक्थ्येभ्यस्य तिसहितत्रां लोभवंत्यग्नियुग्मे होतातिरात्रे च सहितत्रां लोभ
वत्यभ्यस्येत्षोऽग्निनी ३ ॥ नाभ्यस्ये ३ त इति ॥ अभ्यस्येदित्याहुः कथमन्येज्वहः स्वभ्यस्यति कथमन्ननाभ्यस्येदिति तस्माद
भ्यस्येत् ॥ १५ ॥ अथाहयन्नाराशं संवेत्तीयसवनं मथ कस्मादच्छावाको ततः शिल्पेष्वनाराशंसीः शंसतीति विकृतिर्वैनारा
शंसं किमिव च वै किमिव चरेतो विक्रियते तत्तदा विकृतं प्रजातं भवंत्यथैतन्मृद्विवच्छंदः शिथिरयन्नाराशं संमथैषो ल्यो यद
च्छावाकं स हृद्धतायै दृष्टे प्रतिष्ठास्याम इति तस्मादच्छावाको ततः शिल्पेष्वनाराशंसीः शंसति दृष्टतायै दृष्टे प्रतिष्ठास्याम इ
ति दृष्टे प्रतिष्ठास्याम इति ॥ १६ ॥ इति तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

॥

॥

॥

व. पं.
अ. ३

॥ ८२ ॥

यःश्वःस्तोत्रियस्तमनुरूपंकुर्वन्तिप्रातःसवनेहीनसंतत्यैयथावाएकाहःसुतएवमहीनस्तद्यथैकाहस्यसुतस्यसवनानिसं
 तिष्ठमानानियंत्येवमेवाहीनस्याहानिसंतिष्ठमानानियंतितद्यच्छुःस्तोत्रियमनुरूपंकुर्वन्तिप्रातःसवनेहीनसंतत्याअहीन
 मेवतत्संतन्वंतितेवैदेवाश्चक्रुषयश्चाद्रियंतसमानेनयज्ञंसंतनवास्येतितएतत्समानंयज्ञस्यापश्यन्तसमानान्प्रगार्थान्तसमा
 नीःप्रतिपदःसमानानिसूकान्योकःसारीवाइंद्रोयत्रवाइंद्रःपूर्वगच्छत्यैवतत्रापरंगच्छति यज्ञस्यैवसेंद्रतायै॥१७॥तान्वाए
 तान्तसंपातान्विश्वामित्रःप्रथममपश्यत्तान्विश्वामित्रेणदृष्टान्वामदेवोसृजतैवात्वामिंद्रवज्रिन्नत्रयन्नइंद्रोजुषेयञ्चव
 ष्टिकथामहामवृधत्कस्यहोतुरितितानिक्षिप्रंसमपतद्यत्क्षिप्रंसमपतत्तत्संपातानांसंपातत्वंसहैक्षांचकेविश्वामित्रोयान्वाअ
 हंसंपातानपश्यन्तान्वासदेवोसृष्टकानिन्वहंसूकानिसंपातांस्तत्प्रतिमान्त्सृजेयेतिसएतानिसूकानिसंपातांस्तत्प्रतिमान
 सृजतंसद्योहजातोवृषभःकनीनइंद्रःपूर्भिदातिरदासमकैरिभामूषुप्रभृतिसातयेधाइच्छंतित्वसोम्यासःसखायःशासद्
 हिर्दुहितुर्नर्यगादभितष्टेवदीधयामनीषामितियएकइन्द्रव्यश्वर्षणीनामितिभरद्वाजोयस्त्रिगमशृंगोवृषभोनभीमउदुव्र
 ह्माण्वैरतश्रवस्येतिविशिष्टोऽस्माइदुप्रतवसेतुरायेतिनोधास्तएतेप्रातःसवनेष्वलहःस्तोत्रियान्हस्तवाभाध्वंदिनेहीनसूका
 निशंसंतितान्येतान्यहीनसूकान्यासत्योयातुमघवाँक्रजीपीतिसत्यवन्मैत्रावरुणोऽस्माइदुप्रतवसेतुराधेद्रायब्रह्माणिरा
 ततमा॥ इंद्रब्रह्माणिगोतमासोअक्रात्रैवब्रह्मण्वद्ब्रह्मणाच्छंसिशासद्ब्रह्मिर्जनयंतवहिमितिबहिर्वदच्छावाकस्तदाहुः

कस्मादच्छावाकोवहिवदेतत्सूक्तमुभयत्रशंसतिपराचिबुचैवाहस्वभ्यावतिषुचेतिवीर्यवान्वाएषबहुचोवहिवदेतत्सूक्तं
 कंवहतिहवैवहिर्धुरोयासुयुज्यतेतस्मादच्छावाकोवहिवदेतत्सूक्तमुभयत्रशंसतिपराचिबुचैवाहस्वभ्यावतिषुचता
 निपस्वहस्सुभवंतिचतुर्वशोभिजितिविषुवतिविश्वजितिमहाव्रतेऽहीनानिहवाएतान्यहानिनह्येषुकिंचनहीयतेपरांची
 निहवाएतान्यहान्यभ्यावतीनितस्मादेनान्येतेष्वहस्सुशंसंतिथदेनानिशंसैत्यहीनान्स्वर्गाहोकाः सर्वरूपान्त्सर्वसमृ
 द्धानवाप्तवामेतिथदेनानिशंसतीन्द्रमेवैतेनिह्वयंतैयथऽऋषभंवाशितथैयद्वेनानिशंसैत्यहीनस्यसंतत्याअहीनमेवत
 त्संतन्वंति ॥ १८ ॥ ततोवाएतास्त्रिन्संपातान्मंत्रावरुणोविपर्यासमेकैकमहरहःशंसत्येवात्वामिन्द्रवज्रित्रजेतिप्रथमेह
 नियज्ञाद्रोजुषेयञ्चवष्टीतिद्वितीयेकथामहामहृधत्कस्यहेतुरितितृतीयेत्रीनेवसंपातान्ब्राह्मणाच्छंसीविपर्यासमेकैकम
 हरहःशंसतीन्द्रः पूभिर्दातिरदासमर्कैरितिप्रथमेहनिथएकइन्द्रव्यश्वर्षणीनामितिद्वितीयेयस्त्रिरमशृणोवृषभोनभीमइति
 तृतीयेत्रीनेवसंपातानच्छावाकोविपर्यासमेकैकमहरहःशंसतीमामूषप्रभृतिसातयेधाइतिप्रथमेहनीच्छंतिवासोन्यासः
 सखायइतिद्वितीयेशासद्वहिर्दुहितुर्नह्यंगादितितृतीयेतानिवाएतानिनवत्रीणिचाहरहःशस्यानितानिद्रादशसंपद्यंतं
 द्वादशैवमासाःसंवत्सरःसंवत्सरःप्रजापतिःप्रजापतिर्यज्ञस्तत्संवत्सरंप्रजापतिर्यज्ञमामुवंतितत्संवत्सरेप्रजापतौयज्ञेऽ
 हरहःप्रतितिष्ठतोयंतितान्यंतरेणावापमावपेरज्ञन्यंरुयाविराजोवैमदीश्वचतुर्थेहनिपंक्तीःपंचमेपारुच्छेपीःषष्ठेऽथयान्य

हानिमहास्तोमनिर्युःकोद्यनयोदेवकामइतिभैत्रावरुणआवपेतवनेनवायो न्यधायिचाकञ्जिब्राह्मणाच्छ्रुत्यायाह्यर्वा
 हुःपवंधुरेष्टा इत्यच्छावाकर्णतानिवाभावपनान्येतैर्वाभावपनैर्देवाःस्वर्गलोकमजयन्नेतर्कषयस्तथैवतद्यजमानाएतैराव
 पनैःस्वर्गलोकंजयंति ॥१९॥ सद्योहजातोवृषभःकनीनइतिभैत्रावरुणःपुरस्तात्सूक्तानामहरहःशंसति तदेतत्सूक्तंस्वर्ग्य
 मेतेनवैसूक्तेनदेवाःस्वर्गलोकमजयन्नेतेनऋषयस्तथैवतद्यजमानाएतेनसूक्तेनस्वर्गलोकंजयंति तदुवैश्वामित्रंविश्वस्यहवै
 मित्रंविश्वामित्रआसंविश्वंहासौमित्रंभवतियएवंदेवेषांचैवंविद्वानेतन्मैत्रावरुणःपुरस्तात्सूक्तानामहरहःशंसति तद्वृष
 भवत्पशुमद्भवतिपशूनामवरुद्धैतत्पंचर्चभवतिपंचपदापंक्तिःपंक्तिर्वाशन्नमन्नाद्यस्यावरुद्धाडदुब्रह्माण्यैरतश्रवस्येति
 ब्राह्मणाच्छ्रुसीब्रह्मणवत्समुद्धंसूक्तमहरहःशंसति तदेतत्सूक्तंस्वर्ग्यमेतेनवैसूक्तेनदेवाःस्वर्गलोकमजयन्नेतेनऋषयस्तथैवत
 द्यजमानाएतेनसूक्तेनस्वर्गलोकंजयंति तदुवासिष्ठमेतेनवैवसिष्ठंद्रस्यप्रियंधामोपागच्छत्सपरमंलोकमजयदुपेन्द्रस्यप्रियं
 धामगच्छतिजयतिपरमंलोकंयएवंवेदतद्वैषल्यं चंपञ्चाऋतवऋतूनामादधैतदुपरिष्ठात्संपातानांशंसत्याहवैवतस्वर्गलोकंय
 जमानाऽअस्मिह्योकेप्रतितिष्ठंत्यभितष्टेवदीधयामनीषामित्यच्छावाकोहरहःशंसत्यभिवत्तत्यैरूपमभिप्रियाणिमर्मुशत्प
 राणीतिवान्येवपराण्यहानितानिप्रियाणितान्येवतदभिमर्मुशतोयंलभ्यारभमाणाःपरोवाअस्माह्योकात्स्वर्गलोकस्तमे
 वतदभिवदतिकवीऽरिच्छामिसंहशे सुमेधाइतिथेवैतेनऋषयःपूर्वमेतास्तेवैकवयस्तानेवतदभ्यतिवदतितदुवैश्वामित्रं

विश्वस्यहवैमित्रंविष्वाभिजआसंविश्वंहासौमित्रंभवतिएवंवेदं तदनिरुक्तंप्राजापत्यंशंसत्यनिरुक्तोवैप्रजापतिःप्रजापते
 राश्यैसकृदिदंनिराहतेनैद्राद्रूपाज्ञप्रच्यवतेतद्वैदशर्चं दशक्षराविराळन्नविराळन्नाद्यस्यावरुद्धयैवदशर्चा॥ दशवैप्रा
 णाःप्राणानेवतदायुवंतिप्राणानात्मन्दधतेतदुपरिष्टात्संपातानांशंस्त्यादवैतस्वर्गंलोकंयजमानाअस्मिँल्लोकेप्रतितिष्ठं
 ति॥२०॥ कस्तमिंद्रत्वावसुं कन्नव्योऽतसीनां॥ कदून्वस्याकृतमितिकदंतःप्रगाथाआरंभणीयाअहरहःशस्यंतेकोवैप्रजा
 पतिःप्रजापतेराश्यैवदेवकदंतः॥ अन्नं वैकमन्नाद्यस्यावरुद्धयैवकदंतः॥ अहरहर्वाएतेशांतान्यहानसूक्तान्युपप्र
 युजानायंति तानिकद्वद्भिःप्रगाथैःशमयंति तान्येभ्यःशांतानिकंभवति तान्येनान्छांतानिस्वर्गलोकमभिवहंति त्रिष्टुभःसू
 कप्रतिपदःशंसयुस्ताहैकेपुरस्तात्यागाथानांशंति धारयाइतिवदंतस्तात्तथानकुर्यात्क्षत्रं वै होताविशो होत्राशंसि नःक्षत्रा
 यैवतद्विशंप्रत्युद्यामिनीकुर्युःपापवस्यसंनिष्टुभोमइमाःसूक्ताप्रतिपदइत्येवविद्यात्तद्यथासमुद्रं प्रस्रवेरन्नेव हैवते प्रस्रवंते ये
 संवत्सरं वा द्वां दशाहं वा स ते तद्यथासैरावतीनां वै पारकामाःसमारोहेयुरेवमेवैतास्त्रिष्टुभःसमारोहंति न ह वा एतच्छंदोगम
 धित्वास्वर्गलोकमुपावर्तते वीर्यवत्तमं हिताभ्या न व्याहृयीत समानं हिच्छंदोऽथोनेच्छादयाःकरवाणीतिप्रदेनाःशंसंति प्रजा
 ताभिःसूक्तंप्रतिपद्भिःसूक्तानि समारोहामेति यदेवैनाःशंसंतीदमेवैताभिर्निह्वयंते यथऽऋभंवाशितायै यद्वैवैनाःशंसंत्य
 हीनस्य संतत्याअहीनमेव तत्संतन्वति ॥२१॥ अपप्राच इंद्रविश्वै अभिजानिति मैत्रावरुणःपुरस्तात्सूक्तानामहरहःशंसं

लपपाचो अभिभूतेनुदस्व ॥ अपोदीचो अपशूराधराचंउरौयथातवशर्मन्मदेमेत्यभयस्वरूपमभयमिवहियन्निच्छति
 ब्रह्मणातेब्रह्मयुजायुनज्मीतिब्राह्मणाच्छंस्यहरहःशंसतियुनज्मीतियुक्तवतीयुक्तइवह्यहीनोहीनस्यरूपंमुरुनोलोकमनु
 नेषिविद्वानित्यच्छावाकोहरहःशंसत्यनुनेषुत्येतीवह्यहीनोहीनस्यरूपंनेषीतिसत्रायणरूपतावाएताअहरहःशस्यतेसमा
 नीभिःपरिदुःशुरोकःसारीहैषामिंद्रोयज्ञंभवतीई ॥ यथऋषभोवाशितायथावागौःप्रज्ञातंगोष्ठमेवंहैषामिंद्रोयज्ञमेवग
 च्छतिनशुनंहुवीययाहीनस्यपरिदध्याक्षत्रियोहराष्ट्राच्यवतेयोहैवपरोभवतितमभिह्वयति ॥२२॥ अथातोऽहीनस्ययु
 क्तिश्चविमुक्तिश्चव्यंतरिक्षमतिरदित्यहीनंयुक्तंएवेदिंद्रमिति विमुंचत्याहंसरस्वतीवतोनूनसातइत्यहीनंयुक्तंतेस्यामदेव
 वरुणनूष्टतइतिविमुंचत्येषहवाअहीनंतंतुमहंति यएनंयोक्तुंचविमोक्तुंचवेदंतद्यच्चतुर्वैशेहन्त्युच्यंतेसायुक्तिरथयत्पुरस्ता
 दुदयनीयस्यातिराजस्यविमुच्यंतेसाविमुक्तिस्तद्यच्चतुर्वैशेहन्नैकाहिकाभिःपरिदुःशुरजाहैवयज्ञंसंस्थापयेयुनाहीनकर्म
 कुर्युरथयदहीनपरिधानीयाभिःपरिदुःशुर्यथाश्रांतोविमुच्यमानउत्कृत्येतैवयजमानाउत्कृत्येरन्नुभयीभिःपरिदुःशुस्त
 द्यथादीर्घाऽवउपविमोक्तंयायात्ताटक्तंसंततोहैषायज्ञोभवती ३ ॥ व्युमुंचंतएकां द्वेन द्वयोः सवनयोः स्तोममतिशंसद्दी
 धारिण्यानिहैवभवंतियत्रवह्नीभिः स्तोमोतिशस्यतेऽपरिमिताभिरवृतीयसवनेऽपरिमितोवैस्वर्गोलोकः स्वर्गस्यलोकस्या
 द्यैसंततोहास्याभ्यारब्धोविस्त्रस्तोऽहीनोभवतियएवंविद्वानहीनंतनुते ॥२३॥ देवावैवलेगाः पर्यपश्यंस्तायज्ञेनैवेप्सं

स्ताःषष्ठेनाह्वाभुवंस्तेप्रातःसवनेनभाकेनवलमनभयंस्तयदनभयाइन् ॥ अथयज्ञेवैनंतत्तत्तृतीयसवनेवज्रेणवालखि
 ल्याभिर्वाचःकूटेनैकपद्यावलं विरुज्यगाउदाजस्तथैवैतद्यजमानाःप्रातःसवनेनभाकेनवलनभयंतितयंनभयंती३॥ अ
 थयंत्येवनंतत्तस्माद्भोवकाःप्रातःसवनेनाभाकांस्तृचान्हंसंतियःककुभोनिधारयइतिमैत्रावरुणःपूर्वाष्ट्रंद्रोपमातयइ
 तिब्राह्मणाच्छंसीताहिमध्यंभराणामित्यच्छावाकस्तउतृतीयसवनेवज्रेणवालखिल्याभिर्वाचःकूटेनैकपद्यावलं विरुज्य
 गाआभुवंतिपच्छःप्रथमंपड्वालखिल्यानांसूक्तानिविहरत्यर्धचंद्रोद्वितीयसृक्शस्तृतीयंसपच्छोविहरन्प्रगाथेप्रगाथएवै
 कपदादध्यात्सवाचःकूटस्ताएताःपंचैकपदाश्चतस्रोदशमादहृएकामहाव्रतादथाष्टाक्षराणिमाहानामनानिपदानितेषां
 यावद्भिःसंपद्येततावांतिशंसेन्नतराण्याद्रियेताथार्धचंद्रोविहरस्ताश्चैकपदाःशंसैतानिचैवाष्टाक्षराणिमाहानामनानि
 पदान्यथऋकशोविहरस्ताश्चैकपदाःशंसैतानिचैवाष्टाक्षराणिमाहानामनानिपदानिसयत्प्रथमंपड्वालखिल्यानांसूक्ता
 निविहरतिप्राणंचतद्वाचंचविहरतिथद्वितीयंचक्षुश्चतन्मनश्चविहरतिथत्तृतीयंश्रोत्रंचतदात्मानंचविहरतितदुपासोवि
 हारेकामंडपासोवज्रेवालखिल्यासूपासोवाचःकूटेएकपदायामुपासःप्राणक्लृप्त्यामविहतानेवचतुर्थप्रगाथान्हंसतिपश
 वोवैप्रगाथाःपशूनामवरुध्यैनात्रैकपदांव्यवदध्याद्यदत्रैकपदांव्यवदध्याद्वाचःकूटेनयजमानात्पशून्निर्हणयाद्यएनंतत्रभ्रू

याद्वाचः कृदेन यजमानात्पशून्निरवधीरपशुमेनमकरिति शश्च तथा स्यात्तस्मात्तत्रैकपदान्वयवद्भ्याद्येवोत्तमे सूक्ते पर्यस्य
 तिसृ एव तयोर्विहृत्सदेतसौ बलाय सर्पिर्वातिसः शशंससहोवाचं भूयिष्ठानहं यजमाने पशून्पर्यग्रहैषमकनिष्ठाऽमामाग
 म्निभ्यंतीति तस्मै ह यथामहं ऋक्तिवभ्य एवं निनाय तदेतत्पशव्यं च स्वयं च शस्त्रं तस्मादेतच्छंसति ॥ २४ ॥ दूरो हणरो हति त
 स्योक्तं ब्राह्मणमैद्रेपशुकामस्य रोहदेन्द्रावैपशवस्तज्जागतं स्याज्जागतावैपशवस्तन्महासूक्तं स्याद्भूयिष्ठे भवेत्तत्पशुभ्य यजमा
 नं प्रतिष्ठापयति वरौरोहे तन्महासूक्तं च जागतं चैन्द्रावरुणे प्रतिष्ठाकामस्य रोहदेतद्देवतावा एषा होत्रैतत्प्रतिष्ठाया दैन्द्रावरु
 णा तदेन स्वायामेव प्रतिष्ठायामततः प्रतिष्ठापयति यदेवैन्द्रावरुणा ३ इ ॥ एषा ह वा अत्र निर्विन्निविदा वै कामा आप्यंते स य
 दैन्द्रावरुणे रोहेतसौ पर्णे रोहेतदुपास्येन्द्रावरुणे काम उपपासः सौ पर्णे ॥ २५ ॥ तदाहुः संशंसे तषष्ठे हा ३ न् ॥ न संशंसे ३ त इति ॥
 संशंसेदित्याहुः कथमन्ये ष्वहः सुसंशंसति कथमन्न संशंसेदित्यथो खलवाहुर्नैव संशंसेत्स्वर्गो वै लोकः षष्ठमहरसमायी वै स्व
 र्गो लोकः किञ्चिद्देस्वर्गो लोके समेतीति स यत्संशंसत्समानं तत्कुयादथ यन्न संशंसती ३ ॥ तत्स्वर्गस्य लोकस्य रूपं तस्मान्न संशंस
 द्यदेवन संशंसती ३ ॥ आत्मा वै रतो जियः प्राणा बालिखिलयाः स यत्संशंसदेताभ्यां देवताभ्यां यजमानस्य प्राणान्वीयाद्य ए
 नंतत्र ब्रूयादेताभ्यां देवताभ्यां यजमानस्य प्राणान्व्यगात्प्राण एनं हास्यतीति शश्च तथा स्यात्तस्मान्न संशंसेत्स यदीक्षेतां शंसि

षवालखिल्याहंतपुररताहूरोहणस्यशंशानीतिनोएवतस्याशामियांतयदिदर्पएवविंदुपरिष्टाहूरोहणस्यापिवहूनिश
तानिशंसंशस्योतत्कामायतथाकुर्यादत्रैवतदुपासमद्रोवालखिल्यास्तासांद्वादशाक्षराणिपदानितत्रसकामउपासोयष्टे
जागतेऽथेदमैद्रावरुणसूक्तमैद्रावरुणीपरिधानीयातस्मान्नसंशंसैतदाहुर्गथावावस्तोत्रमेवशस्त्रंविहृतावालखिल्याःश
स्यंतंविहृतांस्तोत्रां ३ ॥ अविहृतां ३ इति ॥ विहृतमितिब्रूयादष्टाक्षरेणद्वादशाक्षरमितितदाहुर्गथावावशस्त्रमेवयाज्या
तिस्रोदेवताःशस्यतेऽग्निरिंद्रोवरुणइत्यथैन्द्रावरुणयायजतितेनाग्निरनंतरितोनंतरितः ॥ २६ ॥ इतिचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥
शिल्पानिशंसंतिदेवशिल्पान्यतेषांवैशिल्पानामनुकृतीहशिल्पमधिगम्यतेहस्तीकंसोवासांहिरण्यमश्वतरीरथःशिल्पं
शिल्पंहास्मिन्नाधिगम्यतेयएवंवेदवदेवशिल्पानी ३ ॥ आत्मसंस्कृतिर्वावशिल्पानिच्छंदोमयंवाएतैर्वजमानंआत्मानंसं
स्फुरतेनाभानेदिष्टंशंसतिरेतोवैताभानेदिष्टोरेतस्सतिचतितमनिरुक्तंशंसत्यनिरुक्तंवेरेतोमुहायोऽन्यांसिच्यतेसरेतोमि
श्रोभयतिक्षमयारेतःसंजगमानोनिर्विचदितरेतःसमृद्ध्याएवंतंसनाराशंसंशंसतिप्रजावैनरोवाकशंसःप्रजास्वेवतद्वाचंद्
धातितस्मादिमाःप्रजावदत्योजायंतैर्तंहैकेपुरस्ताच्छंसंतिपुरस्तादायतनावागितिबदंतउपरिष्ठादेकंउपरिष्ठादायतनावा

१ 'विहृतंस्तोत्रां ३' इतिभाष्यपाठः । विहृतमविहृतंचस्तोत्रमेदः ।

गितिवदंतोमध्य एव शंसन्मध्यायतनावाहयंवागुपरिष्ठाज्ञेदीयसीवोपरिष्ठाज्ञेदीयसीववाहयंवाकंहोतारेतोभूतंसिक्त्वा
 मैत्रावरुणायसंप्रयच्छत्येतस्यत्वंप्राणान्कल्पयेति ॥ २७ ॥ बालखिल्याःशंसतिप्राणावैबालखिल्याःप्राणानेवास्वतत्क
 ल्पयतिताविहताःशंसतिविहतावाहमेप्राणाःप्राणेनापानोपानेनव्यानःसपच्छःप्रथमेसूक्तेविहरत्यर्धचशोद्वितीयेऋक्श
 स्तृतीयेसयत्प्रथमेसूक्तेविहरतिप्राणंचतद्वाचंचविहरतियद्वितीयेचक्षुश्चन्मनश्चविहरतियत्तृतीयेश्रोत्रंचतदात्मानंचवि
 हरतितेहैकसहबुहत्यासहसतोबुहत्याविहरतितदुपासोविहारेकामोनेतुप्रगाथाःकल्पतेऽतिमर्शमेवविहरेत्तथावैप्रगाथाः
 कल्पतेप्रगाथावैबालखिल्यास्सस्मादतिमर्शमेवविहरेद्यदेवातिमर्शा ३ ॥ आत्मावैबुहतीप्राणाःसतोबुहतीसबुहतीमर्शं
 सीत्सआत्माऽथसतोबुहतीतेप्राणाअथबुहतीमथसतोबुहतीतदात्मानंप्राणैःपरिवृहतेतस्मादतिमर्शमेवविहरेद्यदेवा
 तिमर्शा ३ ॥ आत्मावैबुहतीपशवःसतोबुहतीसबुहतीमर्शंसीत्सआत्माऽथसतोबुहतीतेपशवोऽथबुहतीमथसतोबुहती
 तदात्मानंपशुभिःपरिवृहतेतस्मादतिमर्शमेवविहरेद्यदेवोत्तमेसूक्तेपर्यस्यतिसएवतयोर्विहारस्सस्यमैत्रावरुणःप्राणा
 न्कल्पयित्वाब्राह्मणाच्छंसिनेसंप्रयच्छत्येतत्वंप्रजनयेति ॥ २८ ॥ सुकीर्तिशंसतिदेवयोनिर्वैसुकीर्तिस्सद्यज्ञादेवयोन्यं
 यजमानंप्रजनयतिवृषाकपिशंसत्यात्मावैवृषाकपिरात्मानमेवास्यतत्कल्पयतितदयूंखयत्नंवेन्यूंखसदस्सैजातायाज्ञा

धप्रतिदधाति यथा कुमाराय स्तनं स पाको भवति पाको यं पुरुषः पंचधा विहितो लोमानि त्वज्जांसमस्थिमज्जांसयावानेव पुरु-
 षस्तावंतं यजमानं संस्करोति तं ब्राह्मणाच्छंसी जनयित्वा ऽच्छावाकायसंप्रयच्छत्येतस्य त्वंप्रतिष्ठांकल्पयेति ॥ २९ ॥
 एवयामरुतं शंसति प्रतिष्ठावा एवयामरुत्प्रतिष्ठा मेवास्य तत्कल्पयति तद्वयूख्यत्यन्नं वै न्यूखो ऽन्नाद्यमेवास्मिस्तदधाति स-
 जागतो वाति जागतो वा सर्ववा इदं जागतं वाति जागतं वा स उमारुतं आपो वै मरुतं आपो न्नमभिपूर्वमेवास्मिस्तदन्नाद्यं दधाति
 तान्येतानि सहचराणीत्याचक्षते नाभाने दिष्टं बालखिल्य वृषाकपिमेव यामरुतं तानि सहवाशं सेतुहवानां शंसं दधानानि ना-
 नाशंसं दध्या पुरुषं वारतो वा विच्छिद्यात्तादृकं तस्मादेतानि सहवाशं सेतुहवानां शंसं सेतुहबुलिल आश्वतरं आश्विर्वैश्वजितो
 होता सन्नीक्षां च कृष्णां वा एषां शिल्पानां विश्वजिति सां वत्सरिके द्रुमं ध्यं दिनमभिप्रत्येतो हंता हंमि तथ मेव यामरुतं शंसया
 नीति तच्छ्रुतथा शंसयां च कारतच्छ्रुतथा शस्यमाने गौश्रुआजगाम सहोवा च होतः कथा ते शस्त्रं विचक्रं ह्रवत इति किं ह्यभूदित्ये-
 वयामरुदं यमुत्तरतः शस्यत इति सहोवा च द्रोवै मध्यं दिनः कथं द्रुमं ध्यं दिनानि निषसीति नेंद्रुमं ध्यं दिनानि निषामीति होवा
 चच्छंदस्ति त्वदममध्यं दिनसां च ययं जागतो वाति जागतो वा सर्ववा इदं जागतं वाति जागतं वा स उमारुतो मेव शंसिष्टेति सहोवा
 चारमाच्छावाकेत्यथ हास्मिन्ननुशासनमीषे सहोवा च द्रुमे ष विष्णुन्यंगं शंसं त्वथ त्वमेतं होतरुपरिष्टाद्रौ द्यौ धाय यै पुरस्तां
 न्मारुतस्याप्यस्याथा इति तच्छ्रुतथा शंसयां च कारतदिदमप्येतर्हि तथैव शस्यते ॥ ३० ॥ तदा हुयं दस्मिन् विश्वजित्यतिरा-

ब्रह्मण्येहानिकल्पतेयज्ञःकल्पतेयजमानस्यप्रजातिःकथमत्राशस्तएवनाभानेदिष्टोभवंत्यथमैत्रावरुणोवालिखित्याःशं
 सतितेप्राणारेतोवाअग्नेथप्राणाएवंबाह्मणाच्छंस्यशस्तएवनाभानेदिष्टोभवंत्यथवृषाकपिशंसतिसआत्मारतोवाअग्नेथा
 र्त्माकथमत्रयजमानस्यप्रजातिःकथंप्राणाअविहृष्टाभवंतीतियजमानंहवाएतेनसर्वेणयज्ञक्रतुनासंरकुर्वतिसयथागर्भो
 योन्यासंतरेवंसंभवच्छेतेनवैसकुदेवाप्रोसर्वःसंभवंत्येकैकंवाअंगंसंभवतःसंभवतीतिसर्वाणिचेत्समानेहन्क्रियेरन्कल्पत
 एवयज्ञःकल्पतेयजमानस्यप्रजातिरथैतंहोतैवयामरुतंतृतीयसवनेशंसतितद्यास्यप्रतिष्ठातस्यामेवैनंतदंततःप्रतिष्ठाप
 यति ॥ ३१ ॥ छंदसांवैषष्ठेनाह्मसानारसोत्यनेदत्सप्रजापतिरविभेत्पराड्यंछंदसारसोलोकानत्येव्यतीतितंपरस्ता
 न्छंदोभिःपर्यगृह्णांन्नाराशंस्यागायत्र्यारैभ्याजिष्टुभःपारिक्षित्याजगत्याःकारव्ययानुष्टुभस्तपुनश्छंदःसुरसमदधात्सर
 सैर्हास्यच्छंदोभिरिष्टंभवतिसरसैश्छंदोभिर्वज्रंतनुतेयऽएवंवेदंनाराशंसीःशंसतिप्रजावेनरोवाकशंसःप्रजास्वेवतद्वाचंद
 धातितस्मादिमाःप्रजावदत्योजायंतैयएवंवेदयदेवनाराशंसीः ॥ शंसंतोवेदेवाश्चऋषयश्चस्वर्गलोकमायंस्तथैवैतद्यज
 मानाःशंसंतएवस्वर्गलोकंयतितःप्रग्राहंशंसतियथावृषाकपिर्वाषाकपिर्हिवृषाकपेस्तद्व्यायमेतिसुनन्युंखयेन्नीवीवनर्दं
 त्सहितासान्युंखोरैभीःशंसतिरेभंतोवेदेवाश्चऋषयश्चस्वर्गलोकमायंस्तथैवैतद्यजमानारेभंतएवस्वर्गलोकंयतितःप्रग्राहं
 शंसतियथावृषाकपिर्वाषाकपिर्हिवृषाकपेस्तद्व्यायमेतिसुनन्युंखयेन्नीवीवनर्दंत्सहितासान्युंखःपारिक्षितीःशंसत्यग्नि

वैपरिक्षिदग्निहीमाः प्रजाः परिक्षेत्यग्निहीमाः प्रजाः परिक्षियं त्यग्नेरेवसायुज्यं सरूपतां सलोकतामश्नुतेय एवं वेदय देवपारि
क्षिती ३ ॥ संवत्सरो वैपरिक्षित्संवत्सरो हीमाः प्रजाः परिक्षेति संवत्सरं हीमाः प्रजाः परिक्षियं तिसंवत्सरस्यैवसायुज्यं सरूप
तां सलोकतामश्नुतेय एवं वेदताः प्रमाह शंसति यथा वृषा कर्षिवा र्षा कर्षा हि वृषा कर्षे स्तद्व्यायमेति ता सुन न्युं खये श्री वी वनर्दत्स
हितासां न्युं खः कारव्याः शंसति देवा वैवर्तिकचकल्याणं कर्मा कुर्वन्स्तत्कारव्याभिरवामुवंस्तथैवैतद्यजमानाय त्रिकचकल्याणं
कर्म कुर्वति तत्कारव्याभिरामुवंति ताः प्रमाह शंसति यथा वृषा कर्षिवा र्षा कर्षा हि वृषा कर्षे स्तद्व्यायमेति ता सुन न्युं खये श्री वी वीव
नर्दत्स हितासां न्युं खो दिशो ह्यसीः शंसति दिश एव तत्कल्पयति ताः पंच शंसति पंच वा इमा दिशश्च तस्मिन् स्थिरश्च एको ध्वर्वा ता सु
न न्युं खये नैव च निनर्दं नैदिमा दिशो न्युं खयानीति ता अर्धर्चशः शंसति प्रतिष्ठाया एव जनकल्पाः शंसति प्रजावै जनकल्पा दि
श एव तत्कल्पयित्वा ता सुप्रजाः प्रतिष्ठापयति ता सुन न्युं खये नैव च निनर्दं नैदिमाः प्रजा न्युं खयानीति ता अर्धर्चशः शंसति
प्रतिष्ठाया वै द्रगाथाः शंसतीं द्रगाथाभि वै देवा असुरानभिगाया धै नानत्यायं स्तथैवैतद्यजमाना इन्द्रगाथाभिरेवा प्रियं भ्रातृ
व्यं मभिगाया धैनमति यंति ता अर्धर्चशः शंसति प्रतिष्ठाया एव ॥ ३२ ॥ एतश्चाप्रलापं शंसत्येतदशो ह वै मुनिरग्नेरयुर्ददर्श यज्ञ
स्याया तयाममिति हैक आहुः सो ब्रवीत्पुत्रान् पुत्रका अग्नेरयुर्ददर्श तदभिलपिभ्यामिय त्रिकचवदामित नन्मेमापरिगाते तिस
प्रत्यपद्यतैता अश्वा आसु वंते प्रतीप प्रातिस त्वनमिति तस्याभ्यग्नेरैतशा यनं एत्या कालेभिहाय मुखमप्यगृह्णाददृपन्नः पिते

तितं होवाचापे ह्यलसोभूर्योमेवाचमवधीः शतायुगामकरिभ्यंसहस्रायुं पुरुषं पापिष्ठांते प्रजां करोमि योमेत्यमसकथा इति त
 स्मादाहुरभ्यन्नाय एतशायना और्वाणां पापिष्ठा इति तं हैकेभूयांसं शंसं तिस्रानिषेधे द्यावत्कामं शंसत्येव ब्रूयादायुर्वै तदप्र
 लापं आयुरेव तद्यजमानस्य प्रतारयति य एवं वेद यदेवैतशप्रलापाः ॥ छंदसां ह्येपरसो यदेतशप्रलापं इहं दस्स्वेव तद्रसं
 दधाति सरसैर्हास्यच्छंदोभिरिष्टं भवति सरसैर्इहं दोभिर्यज्ञं तनुते एव वेदयद्देवैतशप्रलापाः ॥ अयातयामावा अक्षिति
 रैतशप्रलापो यातयामामेयज्ञे सदक्षितिर्मयज्ञे सदिति तं वा एतमेतशप्रलापं शंसति पदावप्राहं यथानिविदं तस्योत्तमेन पदेन
 प्रणोति यथानिविदः प्रवहिकाः शंसति प्रवहिकाभिर्वेदा अमुरान्प्रवहयाधैनानत्यार्यस्तथैवैतद्यजमानाः प्रवहिकाभिरे
 वा प्रियं आतु व्यं प्रवहयाधैनमति यं तिता अर्धर्चशः शंसति प्रतिष्ठाया एवाऽजिज्ञासे न्याः शंसत्या जिज्ञासे न्याभिर्वेदा अ
 मुरानाज्ञायाऽधैनानत्यार्यस्तथैवैतद्यजमाना आ जिज्ञासे न्याभिरेवा प्रियं आतु व्यं माज्ञायाधैनमति यं तिता अर्धर्चशः शंस
 ति प्रतिष्ठाया एव प्रतिराधं शंसति प्रतिराधेन वेदे वाऽअमुरान्प्रतिराध्याधैनानत्यार्यस्तथैवैतद्यजमानाः प्रतिराधेनैवा प्रि
 यं आतु व्यं प्रतिराध्याधैनमति यं तिता इहं दं शंसत्यतिवादेन वेदा अमुरान्प्रतिष्ठाया एव ॥ ३३ ॥ देवनीधं शंसत्यादित्याश्च हवा अंगि
 रसश्च स्वर्गलोके रपधं तव यं पूर्वपूण्यामो वयमिति ते हांगिरसः पूर्वैश्चः सुत्यां स्वर्गस्थ लोकस्य ददृशुस्तेभिर्प्रजिह्युरंगिरसां वा

एकोऽग्निः परे ह्यादित्येभ्यः श्वः सुत्यां स्वर्गस्य लोकस्य प्रब्रूहीति ते ह्यादित्या अग्निमेव दृष्ट्वा सद्यः सुत्यां स्वर्गस्य लोकस्य ददृशुस्ता-
नेत्याब्रवीच्छुः सुत्यां वः स्वर्गस्य लोकस्य प्रब्रूमइति ते होचुरथ वयं तुभ्यं सद्यः सुत्यां स्वर्गस्य लोकस्य प्रब्रूमस्त्वयैव वयं होत्राः स्व-
र्गलोकमेभ्यामइति स तथेत्युक्त्वा प्रत्युक्तः पुनर राजगामं ते होचुः प्रावोचा ३ इति ॥ प्रावोचमिति होवाचाथोमे प्रति प्रावो-
चञ्जिति नो हिन प्रत्यज्ञास्था ३ इति ॥ प्रतिवा अज्ञासमिति होवाचं यज्ञसावा एषोभ्येतिय आर्विज्येन तं यः प्रति रुंधेद्यज्ञाः
सप्रति रुंधेत्तस्मान्न प्रत्यरौत्सीतियदित्वस्मादपो जिगांसेद्यज्ञेनास्मादपो दित्यात् ॥ यदित्वयाज्यः स्वयमपोदितं तस्मात्
॥ ३४ ॥ ते ह्यादित्या नं गिर सोयाजग्रंस्तेभ्यो याजयन्महर्मीपृथिवी पूर्णां दक्षिणानामददुस्ता निचं प्रति गृहीता तपत्ता न्यवृ-
जन्तसा सिंहीभूत्वा विजृभंती जनान च रत्तस्याः शोचत्या इमे प्रदराः प्रादीर्यं तये स्या इमे प्रदराः स मेव हैव ततः पुरा तस्मादा-
हुर्न निवृत्त दक्षिणां प्रति गृहीया ज्ञेनमा शुचा विद्धा शुचा विद्धादितियदित्वेनां प्रति गृहीयादप्रियायैनां आतृव्या यदद्यात्प-
रा हैव भवत्यथ योसौ तपती ३ ॥ एषोभ्यः श्वेतोरूपं कृत्वाऽश्वभिधान्यपि हितेनात्मना प्रति चक्रमइमं बो नयामइति स ए-
ष देव नीथो नूच्यत आदित्या हजरितरं गिरोभ्यो दक्षिणामनयन् ॥ तां हजरितर्न प्रत्यायञ्जितिनहित इमां प्रत्यायस्ता मुह-
जरितः प्रत्यायञ्जितिप्रतिहिते सुमार्यस्तां हजरितर्न प्रत्यगृभ्णाञ्जितिनहित इमां प्रत्यगृभ्णाञ्जितिप्र

१ 'इतिप्रोवाचमिति' अत्रावसानं न भाष्यकाराभिमतं ।

तिहितमुमगृभ्णज्ञहानेतसंनविचेतनीत्येषहवाअह्णंविचेतयिताज्ञानेतसन्नपुरोगवासइतिदक्षिणावैद्यज्ञानंपुरोग
वीयथाहवाइदमनोपुरोगवंरिष्यत्येवहंवयज्ञोदक्षिणोरिष्यतितस्मादाहुर्दतव्यवयज्ञेदक्षिणाभक्त्यल्पकाप्युतभूत
आशुपत्वा ॥ उतोपद्याभिर्जविष्टः ॥ उतेमाशुमानं पिपतिं ॥ आदित्यारुद्रावसवस्त्वैळते ॥ इदंराधःप्रतिगृभ्णीह्यं
गिरइतिप्रतिग्रहमेवतद्राधसएच्छंजिदंराधोबृहत्पशु ॥ देवाददत्तावरं ॥ तद्वोअस्तुसुचेतनं ॥ युष्मेअस्तुदिवेदिवे ॥
प्रत्येवगृभायतेतिप्रत्येवैनमेतदजग्रभैर्धतंवाएतंदेवनीधंशंसतिपदावग्राहंयथानिविदैतस्योत्तमेनपदेनप्रणौतियथानिवि
दः ॥ ३५ ॥ भूतेच्छदःशंसतिभूतेच्छज्जिवैदेवाअसुरानुपासचंतोतेवयुद्धेनोतेवमाययातेषांवैदेवाअसुराणांभूतेच्छ
ज्जिरेवभूतंछादयित्वाथैनानत्यायंस्तथैवैतद्यजमानांभूतेच्छज्जिरेवाप्रियस्यआतृष्यस्यभूतंछादयित्वाथैनमतिथंतिता
अर्धर्चशःशंसतिप्रतिष्ठायाएवांऽहनस्याःशंसत्याहनस्याह्नैरेतःसिच्यतेरेतसःप्रजाःप्रजायंतेप्रजातिमेवतद्वधातितान्यूंखयत्यन्नंवैन्यूंखोन्नाद्रे
शंसतिदशाक्षराविराळंन्नविराळन्नाद्रेतःसिच्यतेरेतसःप्रजाःप्रजायंतेप्रजातिमेवतद्वधातितान्यूंखयत्यन्नंवैन्यूंखोन्नाद्रे
तःसिच्यतेरेतसःप्रजाःप्रजायंतेप्रजातिमेवतद्वधातिदधिकाणोअकारिषमितिदधिकींशंसतिदेवपवित्रंवैदधिकाइदं
वाइदंव्याहनस्यांवाचमवादीत्तदेवपवित्रेणवाचंपुनीर्तेसानुष्टुभवतिवागवाअनुष्टुप्तस्वेनच्छंदसावाचंपुनीर्तेसुतासोम
धुमत्तसाइतिपावमानीःशंसतिदेवपवित्रंवैपावमान्यइदंवाइदंन्याहनस्यांवाचमवादीत्तदेवपवित्रेणैववाचंपुनीर्तेताअ

नुष्टुभो भवति वा वा अनुष्टुप् स्वेनैव च्छंदासावाचपुनीतेऽवद्रप्सो अंशुमतीमतिष्ठादित्यैद्राबाहर्षपत्यंतृचंशंसति विशोअदे
वीरभ्याचरंतीर्वृहस्पतिनायुर्जेद्रः ससाहइत्यसुरविशंहवैदेवानंभ्युदाचार्य आसीत्स इंद्रोवृहस्पतिनैवयुजाऽसुयं वर्णमभि
दासंतमपाहंस्तथैवैतद्यजमानां इंद्रावृहस्पतिभ्यामेवयुजाऽसुयं वर्णमभिदासंतमपघ्नतेतदाहुः संशंसेत्षष्ठेहा ३ न् ॥ नसं
शंसे ३ तइति ॥ संशंसेदित्याहुः कथमन्येवहः सुसंशंसति कथमजनसंशंसेदित्यथोखलवाहुनैव संशंसेत्स्वर्गो वै लोकः षष्ठम
हंसमायीवै स्वर्गो लोकः कश्चिद्वै स्वर्गो लोकसमेतीतिसयत्संशंसेत्समानंतत्कुर्वाद्यथयज्ञसंशंसती ३ ॥ तत्स्वर्गस्वर्गलोकस्यरू
पंतस्मान्नसंशंसेद्यदेवनसंशंसती ३ ॥ एतानिवाअत्रोक्थानिनामानेदिष्टोवालिखित्यावृषाकपिरेवयामरुत्सयत्संशंसेद
पैवस एतेषुकामंराधुयादैद्रोवृषाकपिः सर्वाणि च्छंदांस्येतशप्रलापस्तत्रसकामउपासोयएद्रेजागतेऽथेदमैद्राबाहर्षपत्यंसूक्तं
मैद्राबाहर्षपत्यापरिधानीयातस्मान्नसंशंसेन्नसंशंसेत् ॥ ३६ ॥ इति पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

॥ इति षष्ठपंचिकासमाप्ता ॥

॥ अथसप्तमपंचिकाप्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिः ॐ ॥ अथातः पशोर्विभक्तिस्तस्य विभागं वक्ष्यामि ह नू स जिह्वे प्रसोतुः इयेनं वक्षऽउद्गतुः
कंठः काकुद्रः प्रतिहर्तुर्दक्षिणा श्रोणिर्होतुः सव्या ब्रह्मणोर्दक्षिणं सक्थि मैत्रावरुणस्य सव्यं ब्राह्मणाच्छसिर्नोर्दक्षिणं पार्श्वं सांस
मध्वयोः सव्यमुपगाढाणां सव्योऽसः पतिप्रस्थातुर्दक्षिणोर्दोर्दोः सव्यं पोतुर्दक्षिण ऊरुरच्छावाकस्य सव्यं आग्नीध्रस्य दक्षिणो
बाहुरात्रेयस्य सव्यः सदस्यस्य सदं चानूकं च गृहपतेर्दक्षिणोपादौ गृहपतेर्ब्रतप्रदस्य सव्योपादौ गृहपतेर्भार्यायै ब्रतप्रदस्यौष्ठ
एतयोः साधारणो भवति तं गृहपतिरेव प्राशिन्या जायनीपत्नीभ्यो हरति तां ब्राह्मणाय ददुः स्कंधाश्च मणिकास्ति स्रश्च कीक
सां प्रावस्तु तस्ति स्रश्चैव कीकसां अर्धं च वैकर्तस्योन्नेतु रर्धं चैव वैकर्तस्य ह्योमा च शमितुं सद्राह्मणाय दद्याद्य ब्राह्मणः स्याच्छि
रः सुब्रह्मण्ययैयः श्वः सुत्यां प्राहृतस्याजिनमिका सर्वेषां होतुर्वातावा एताः षड्विंशतमेकपदाय ज्ञं व हंति षड्विंशदक्षरा वैबुह
तर्वा हंताः स्वर्गालोकाः प्राणांश्चैव तत्स्वर्गाश्च लोकानां मुवांति प्राणेषु चैव तत्स्वर्गेषु च लोकेषु प्रतितिष्ठतो यं तिसृषुः स्वर्गः
पशुर्धृष्टनमेवं विभर्ज्यत्यथेतो न्यथा तद्यथा सेलगावापापपक्रतो वापशुं विमश्रीरं सादृकं तां वा एतां पशोर्विभक्तिं श्रौत ऋषिर्द
वभागो विदां च कारतामुहाप्रोच्यैवास्माच्छोकादुच्चक्रामं तां मुहगिरिजायं वा भ्रव्यायामनुभ्यः प्रोवाच ततो हैनामेतद्वर्वा
उद्गनुभ्याऽअधीयते धीयते ॥ १ ॥ इति प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

१ 'सेलगावा' इति भाष्ये । इलाशब्देनात्रं सेलमत्र बह्वुलोदेशस्य गच्छतीति सेलगा इति तत्रार्थः ।

तदाहुय आहिताग्निरुपवसथं सिधेत कथमस्य यज्ञः स्यादिति नैव जयेदित्याहुर्नभिप्राप्तो हि यज्ञं भवतीति तदाहुय
आहिताग्निरधिश्रितेऽग्निहोत्रे साक्षाप्येवाहविः शुवा सिधेत कातत्र प्रायश्चित्तिरित्यत्रैव नान्यनुपर्यादध्याह्न्या सवर्णि सित
ह्येनत्सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदाहुय आहिताग्निरासश्चेष्टुहविः शुव सिधेत कातत्र प्रायश्चित्तिरित्याभ्यएव तानि देवताभ्यां हवीं
षिण्वहीतानि भवंति ताभ्यः स्याहेत्येव नान्यहवनीये सर्वहुति जुहुयात्सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदाहुय आहिताग्निः प्रवसन्मिच्छयेत
कथमस्याग्निहोत्रस्यादित्यभिवाच्यवत्सायाः पयसा जुहुयादन्यदिवैतत्पयोयदभिवान्यवत्साया अन्यदिवैतदग्निहोत्रं य
त्पेतस्यापि वायतएवं कुतश्च पयसा जुहुयुरथाप्याहुरेवमेवैतान जस्थान जुह्वत इंधीरज्ञाशरीराणामाहतोरिति यदि शरीराणि
न विद्येरन्पर्णशरः षष्टिस्त्रीणि च शतान्याहत्यंतपां पुरुषरूपकमिव कृत्वा तस्मिंस्तस्मात्तत्कुपुंरथैनान्छरीरैराहतैः संस्पृश्यो
द्वासयेयुरध्यर्धशतं कार्ये सक्थिनी द्विपंचाशे च विंशे चो रुद्रिपंचविंशे शेषं तु शिरस्युपरि दध्यात्सातत्र प्रायश्चित्तिः ॥ २ ॥
तदाहुय स्याग्निहोत्रं युपावस्यष्टादुह्यमानोपविशेत्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति तामभिमंत्रयेत्तयस्माद्गीषानिषीदसिततो नो अभ
यंकुधि ॥ पशून्नासर्वान्गोपाप्यनमोरुद्राय मीढुष इति तामुत्थापयेदुदस्थान् देव्यदितिरायुर्ध्वं पतावथात् ॥ इन्द्राय कृण्व
तीभागीमित्राय वरुणाय चेत्यथा स्यात्तदपात्रं मूधसिचमुखे चोपगृहीयादथैनान्नाह्मणाय दद्यात्सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदाहुय
स्याग्निहोत्रं युपावस्यष्टादुह्यमानावाश्येत्कातत्र प्रायश्चित्तिरित्यशनायां हवा एषाय जमानस्य प्रतिख्यायवाश्यते तामजम

प्यादयेच्छांलैशांतिर्वाऽअन्नस्यवसाङ्गवतीहिभूयाइति सातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यस्याग्निहोत्र्युपावसुष्टादुह्यमाना
स्पन्देत्कातत्रप्रायश्चित्तिरितिसायत्तत्रस्कन्दयेत्तदभिमुख्यजपेद्यद्वदुग्धं पुथिवीमसुस्रयदोषधीरत्यसुपद्यदापः ॥ पयो
गृहेषुपयोअहयायापयोवत्सेषुपयोअस्तुतन्मयीतितत्रयत्परिशिष्टस्यात्तेन जुहुयाद्यद्यलं होमायस्याद्यहुवैसर्वसिक्तं स्याद
थान्यामाह्यतांदुग्धवातेन जुहुयादात्वेवश्रद्धायेहोतव्यं सातत्रप्रायश्चित्तिः ॥३॥ तदाहुर्यस्यसायंदुग्धं सान्नाययंदुग्धेद्वा
पहरेद्वाकातत्रप्रायश्चित्तिरिति प्रातर्दुग्धं द्वेधं कृत्वा तस्यान्यतरां भक्तिमातच्यतेनयजेत्सातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यस्य प्रा
तर्दुग्धं सान्नाययंदुग्धेद्वापहरेद्वाकातत्रप्रायश्चित्तिरित्यैद्रं वामाहेंद्रं वा पुरोलाशं तस्य स्थाने निरुच्यतेनयजेत्सातत्रप्रायश्चि
त्तिस्तदाहुर्यस्य सर्वमेव सान्नाययंदुग्धेद्वापहरेद्वाकातत्रप्रायश्चित्तिरित्यैद्रं वामाहेंद्रं वेतिसमानं सातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्य
स्य सर्वोपयेव हवींषि दुग्धे युवापहरेयुर्वाकातत्रप्रायश्चित्तिरित्याज्यस्यै नानियथादेव तंपरिकल्प्य तयाज्यहविषेष्टा यजेतां
तेन्यामिष्टिमनुत्बणांतन्वीतयज्ञोयज्ञस्य प्रायश्चित्तिः ॥ ४ ॥ तदाहुर्यस्याग्निहोत्रमधिश्चित्तममेध्यमापद्येत्कातत्रप्रा
यश्चित्तिरिति सर्वमेवैतत्सुच्यभिपयार्सिच्यप्राहुर्देत्याहवनीयेहैतांसमिधमभ्यादधात्यथोत्तरत आहवनीयस्योष्णं मस
निरुह्य जुहुयां न मनसा वा प्राजापत्ययावर्चा तद्धृतं चाहुतं चंसयद्येकस्मिन्नुज्जीतेयद्विद्योरेष एव कल्पस्तच्चेद्वपनयितुं शक्नुया
न्निषिच्यैतद्दुष्टमभिपयार्सिच्यतस्य यज्ञोतीस्यात्तथा जुहुयात्सातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यस्याग्निहोत्रमधिश्चित्तं

स्कंदतिवाविष्यंदतेवाकातत्रप्रायश्चित्तिरिति तदद्भिरुपनिनयेच्छां त्ये शांतिर्वा आपोऽथैनहक्षिणेनपाणिनाभिमृश्यजप
 त्तिदिवंतृतीयंदेवान्यज्ञोगात्ततोमाद्रविणमाष्टांतरिक्षंतृतीयंपितृन्यज्ञोगात्ततोमाद्रविणमाष्टपृथिवींतृतीयंमनुष्यान्य
 ज्ञोगात्ततोमाद्रविणमाष्टययोरोजसारसकाभितारजांसीतिवैष्णुवारुणीमृचंजपतिविष्णुर्वैयज्ञस्यदुरिष्टपातिवरुणःस्त्रिष्टुत
 योरुभयोरवशां त्येसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यस्याग्निहोत्रमधिश्चितंप्राहुःदायन्स्खलतेवापिवाभ्रंशतैकातत्रप्रायश्चित्तिरि
 तिसयद्युपनिवर्तयेत्स्वर्गाहोकाद्यजमानमावर्तयेदत्रैवास्मा उपविष्टायैतमग्निहोत्रपरीक्षेमहरेयुस्तस्ययथोक्तीतीस्यात्त
 थाजुहुयात्सातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुरथयदिसुमिद्येतैकातत्रप्रायश्चित्तिरित्यन्यांसुचमाहल्यजुहुयादथैनांसुचंभिन्नामा
 हवनीयेभ्यादध्यात्प्राग्दंडांप्रत्यक्पुष्करांसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यस्याहवनीयेहान्निर्विद्येतांथगाहंप्रत्यउपशान्त्यैत्कात
 त्रप्रायश्चित्तिरितिसयदिप्रांचमुद्धरेत्प्रायतनाच्चयेतयत्प्रत्यंचमसुरवद्यज्ञंतन्वीतयन्मंथेज्जातुव्यंयजमानस्यजनयेद्यद्
 नुगमयेत्प्राणोयजमानंजह्यात्सर्वमेवैनंसहभस्मानंसमोभ्यगाहंप्रत्यायतनेनिधायाऽथप्रांचमहवनीयमुद्धरेत्सातत्रप्राय
 श्चित्तिः ॥ ५ ॥ तदाहुर्यस्याग्नावग्निमुद्धरेयुःकातत्रप्रायश्चित्तिरितिसयद्यनुपश्येदुदूह्यपूर्वमपरंनिदध्याद्यद्यनानुपश्ये
 त्सोमयेद्विवर्तेष्टाकपालंपुरोलाशानिर्वपेत्तस्ययाज्यानुवाक्येअग्निनाग्निःसमिध्यतेत्वंह्यग्नेअग्निनेत्याहुतिंवाहवनीयेजुहु
 यादशयेद्विवर्तेस्त्राहेति सातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यस्यागाहंप्रत्याहवनीयौमिथःसंसृज्येयातांकातत्रप्रायश्चित्तिरिति सोमये

वीतयेऽष्टाकपालं पुरोलाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये अन्न आयाहि वीतये यो अग्निदेव वीतय इत्याहुतिं वा हवनीये जुहुयाद
 न्नये वीतये स्वाहेति सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदाहुयस्य सर्व एवाग्नयो मिथः संसृज्येरन्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति सोमये विविचयेऽ
 ष्टाकपालं पुरोलाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये स्वर्णवस्तोरुषसामरोचि त्वामग्नेमानुषीरीळते विश इत्याहुतिं वा हवनीये जुहु
 यादन्नये विविचये स्वाहेति सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदाहुयस्याग्नयो न्यैरग्निभिः संसृज्येरन्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति सोमये क्षामव
 तेष्टाकपालं पुरोलाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये अक्रंदग्निः स्तनयन्निवद्यौरधाय धानः पितरः परास इत्याहुतिं वा हवनीये
 जुहुयादन्नये क्षामवते स्वाहेति सातत्र प्रायश्चित्तिः ॥ ६ ॥ तदाहुयस्याग्नयो गान्येणाग्निना संदह्येरन्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति
 सोमये संवर्गायाष्टाकपालं पुरोलाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये कुवित्सुनोगाविष्टये मानो अस्मिन्महाधन इत्याहुतिं वा हव
 नीये जुहुयादन्नये संवर्गाय स्वाहेति सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदाहुयस्याग्नयो दिव्येनाग्निना संसृज्येरन्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति सो
 मयेऽसुमतेऽष्टाकपालं पुरोलाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये अप्सवग्नेसधिष्टवमयोदधे मे धिरः पूतदक्ष इत्याहुतिं वा हवनीये
 जुहुयादन्नयेऽसुमते स्वाहेति सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदाहुयस्याग्नयः शवाग्निना संसृज्येरन्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति सोमये शुचये
 ऽष्टाकपालं पुरोलाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये अग्निः शुचिव्रततम उदग्ने शुचयस्तवैत्याहुतिं वा हनीये जुहुयादन्नये शुचये
 स्वाहेति सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदाहुयस्याग्नय आरण्येनाग्निना संदह्येरन्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति सोमये दारणीवोल्मुकं

वामोक्षयेद्यथाहवनीयाद्यादिगार्हपत्याद्यदिनशक्नुयात्सोमयेसंवर्गायाष्टाकपालंपुरोळाशंनिर्वपेत्तस्योक्त्याज्यानुवाक्ये
 आहुतिंवाहवनीयेजुहुयादमयेसंवर्गायस्वाहेतिसातत्रप्रायश्चित्तिः ॥ ७ ॥ तदाहुयर्आहिताग्निरुपवसथेऽशुर्वीतकातत्र
 प्रायश्चित्तिरितिसोमयेव्रतभृतेऽष्टाकपालंपुरोळाशंनिर्वपेत्तस्ययाज्यानुवाक्येत्वमग्नेव्रतभृच्छुचिर्ब्रतानिबिभ्रद्भूतपाअ
 दब्धइत्याहुतिंवाहवनीयेजुहुयादमयेव्रतभृतेस्वाहेतिसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुयर्आहिताग्निरुपवसथेव्रतमापद्येतकात
 त्रप्रायश्चित्तिरितिसोमयेव्रतपतयेष्टाकपालंपुरोळाशंनिर्वपेत्तस्ययाज्यानुवाक्येत्वमग्नेव्रतपाअसिद्यद्वोवयंप्रमिनामव्रता
 नीत्याहुतिंवाहवनीयेजुहुयादमयेव्रतपतयेस्वाहेतिसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुयर्आहिताग्निरमावास्यापौर्णमासीवातीया
 त्कातत्रप्रायश्चित्तिरितिसोमयेपथिकृतेऽष्टाकपालंपुरोळाशंनिर्वपेत्तस्ययाज्यानुवाक्येवेत्थाहिवेधोअवनआदेवानाम
 पिपथामगन्मेत्याहुतिंवाहवनीयेजुहुयादमयेपथिकृतेस्वाहेतिसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुयर्स्यसर्वएवांमयउपशाम्येरन्का
 तत्रप्रायश्चित्तिरितिसोमयेतपस्वतेजनद्वतेपावकवतेष्टाकपालंपुरोळाशंनिर्वपेत्तस्ययाज्यानुवाक्येआयाहितपसाजने
 ध्वानोयाहितपसाजनेध्वित्याहुतिंवाहवनीयेजुहुयादमयेतपस्वतेजनद्वतेपावकतेस्वाहेतिसातत्रप्रायश्चित्तिः ॥ ८ ॥
 तदाहुयर्आहिताग्निरामयणेनानिष्टानवाज्ञप्राश्रीयत्कातत्रप्रायश्चित्तिरितिसोमयेवैश्वानरायद्वादशकपालंपुरोळाशं
 निर्वपेत्तस्ययाज्यानुवाक्येवैश्वानरोअजीजनत्पृष्टोदिविपृष्टोअग्निःपृथिव्यामित्याहुतिंवाहवनीयेजुहुयादमयेवैश्वान

रायस्वाहेतिसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुयर्थाहिताग्निर्थादिकपालं नश्येत्कातत्रप्रायश्चित्तिरितिसोऽश्वभ्यां द्विकपालं पुरोळा
 शंनिर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्येऽश्विनावर्तिरस्मदागोमतानासत्यारथेनेत्याहुतिं वाहवनीये जुहुयाद्दश्विभ्यां स्वाहेतिसात
 त्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुयर्थाहिताग्निर्थादिपवित्रं नश्येत्कातत्रप्रायश्चित्तिरितिसोऽग्नयेपवित्रवतेष्टाकपालं पुरोळायां निर्वपेत्तस्य
 याज्यानुवाक्येपवित्रं तेविततंब्रह्मणस्पतेतपोऽपवित्रं विततं दिवस्पदं इत्याहुतिं वाहवनीये जुहुयादग्नयेपवित्रवतेस्वाहेति
 सातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुयर्थाहिताग्निर्थादिहिरण्यं नश्येत्कातत्रप्रायश्चित्तिरितिसोऽग्नयेहिरण्यवतेष्टाकपालं पुरोळाशंनि
 र्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्येहिरण्यकेशोरजसोविसारं आतेसुपर्णां अभिनंतं एवैरित्याहुतिं वाहवनीये जुहुयादग्नयेहिरण्यवते
 स्वाहेतिसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुयर्थाहिताग्निर्थादिप्रातरस्नातोऽग्निहोत्रं जुहुयात्कातत्रप्रायश्चित्तिरितिसोऽग्नयेवरुणायां
 पालं पुरोळाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्येऽव्नोऽग्नेवरुणस्य विद्वान्त्सत्वं नोऽग्नेवमोभवोतीत्याहुतिं वाहवनीये जुहुयादग्न
 येवरुणाय स्वाहेतिसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुयर्थाहिताग्निर्थादिसूतकाशं प्राश्नीयात्कातत्रप्रायश्चित्तिरितिसोऽग्नयेतं तुमते
 ष्टाकपालं पुरोळाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्येऽतं तु नवज्जसोभानुमन्निवह्यक्षानहोनह्यतनोतसोभ्या इत्याहुतिं वाहवनीये
 जुहुयादग्नयेतं तुमते स्वाहेतिसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुयर्थाहिताग्निर्जावेमृतशब्दं श्रुत्वाकातत्रप्रायश्चित्तिरितिसोऽग्नयेसु
 रभिमतं ष्टाकपालं पुरोळाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्येऽग्निर्होतानयसीदद्यजीयान्त्साध्वीमकर्देववीतिनो अद्येत्याहुतिं वा

सातिथिः पूर्वां पौर्णमासी मुपवसेद निर्वायं पुरस्तादमावास्यायां चंद्रमसं यदुपति यद्यजते तसोमं क्रीणति तेनोत्तरा मुत्तरार
मुपवसेदुत्तराणि ह वै सोमो यजते सोममनुदैवतमेतद्दैवसोमं यच्चंद्रमास्तस्मादुत्तरा मुपवसेत् ॥ ११ ॥ तदाहुर्वस्याग्निम
नुद्धृतमादित्योभ्युदियाद्वाभ्यस्तसियाद्वाप्रणीतो वा प्रायोमादुपशाम्यैकातत्र प्रायश्चित्तिरिति हिरण्यं पुरस्कृत्य सायमु
द्धरेज्योतिर्वंशुकं हिरण्यं योतिः शुक्रमसौ तदेव तज्योतिः शुक्रं पश्यन्नुद्धरति रजतमंतर्धाय प्रातरुद्धरेदतद्वात्रिरूपं पुरासं
भेदाच्छाया नां माहवनीयमुद्धरेन्मृदुवैतमश्छायां तेनैव तज्योतिषा मृदुतमश्छायांतरति सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदाहुर्व
स्यागाहं पत्याहवनीयावंतरेणाऽनोवारथोवाभ्वावाप्रतिपद्येत कातत्र प्रायश्चित्तिर्नैनन्मनसि कुर्वादित्याहु रात्मन्यस्व
हिता भवतीति तच्चेन्न मनसि कुर्वीत गाहं पत्याद विच्छिन्ना मुदकधारां हरैस्तंतुं तन्वन्नजसोभा जुमन्विहीत्याहवनीयात्सातत्र
प्रायश्चित्तिस्तदाहुः कथमग्नी नन्वादधानो न्वाहार्यपचनमाहारयेत् ॥ नाहारयेत् ३ इति ॥ आहारयेदित्याहुः प्राणा
न्वा एषोभ्यात्मन्यधत्तैयोग्नीनाधत्तैते पामेपोन्नादतमोभवति यदन्वाहार्यपचनं स्मिन्नेतामाहुतिं जुहोत्यग्नेन्नादायाज्ञप
तयेस्वाहेत्यन्नादोहाज्ञपतिर्भवत्यश्रुते प्रजयाज्ञाद्यं य एव वेदांतरेण गाहं पत्याहवनीयाहोप्यन्तस्चरेतैतेन हवा एनं सं चरमा
णमग्नयो विदुरयमस्मासु होप्यतीत्येतेन हवा अस्य सं चरमाणस्य गाहं पत्याहवनीयापमानमपहृतः सोपहतपाप्मो ध्वः स्व
र्गलोक्रमेतीति वैवाह्यणमुदाहरंति तदाहुः कथमग्नी न्प्रवत्स्यन्नुपतिष्ठेत् प्रोप्यवा प्रत्येत्याहरहर्वेति तूष्णीमित्याहु रूष्णीवैश्वे

यस आकांक्षंतेऽथाप्याहुरहरहर्वीएते यजमानस्याश्रद्धयोद्भासनात्प्रस्रावनाद्विभ्यति तानुपतिष्ठेत्तैर्वाऽभयं वोभयं मेस्तिव
त्यभयं हैवास्मै भवत्यभयं हैवास्मै भवति ॥ १२ ॥ इति द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

हरिश्चंद्रो ह वै धसैष्ववाकोराजा पुत्र आसतस्य ह शतं जायावभ्रुवुस्तासु पुत्रं न लेभेतस्य ह पर्वत नारदौ गृह ऊषतुः सह नारदं
पप्रच्छं यद्विवमं पुत्रमिच्छंति ये विजानंति ये च न ॥ किं स्थितु नेण विदते तन्म आ च क्षव नारदो तिसृकया पृष्टो दशभिः प्रत्यु
वाच ॥ ऋणमस्मिन् तसं नयं त्यमृतत्वं च गच्छति ॥ पिता पुत्रस्य जातस्य पश्येच्च जीवतो मुखं ॥ यावतः पृथिव्यां भोगा या
वंतो जात वेदसि ॥ यावतो अप्सु प्राणिनां भूयान् पुत्रेऽपि तु स्ततः ॥ शश्वत्पुत्रेण पितरौऽस्यायन्व हलंतमः ॥ आत्मा हि ज
ज्ञ आत्मनः स इरावत्यति तारिणी ॥ किं नु मलं किमजिनं किमुद्रमश्रूणि किंतपः ॥ पुत्रं ब्रह्माण्डं च्छुः स वै लोको वदावदः ॥
अन्नं ह प्राणः शरणं ह वासो रूपं हिरण्यं पशवो विवाहाः ॥ सखा ह जाया कृपणं ह दुहिता ज्योतिर्ह पुत्रः परमेव्यो मन् ॥ पति
र्जायां प्रविशति गर्भो भूत्वा समातरं ॥ तस्यां पुनर्नवो भूत्वा दशमे मासि जायते ॥ तज्जाया जाया भवति यदस्यां जायते पु
नः ॥ आभूतिरेषा भूतिर्बीजमेतन्निधीयते ॥ देवाश्चैतामृषयश्चैते जः समभरन्महत् ॥ देवामनुभ्याननुवर्त्तन्नेपावो जन
नीपुनः ॥ नापुत्रस्य लोकोऽस्तीति तत्सर्वं पशवो विदुः ॥ तस्मात्पुत्रो मातरं स्वसारं चाधिरोहति ॥ एष पंधा उरुगायः सुशेवो

रण्याङ्गाममेयायतमिन्द्रः पुरुषरूपेण पर्येत्योवाच ॥ नानाश्रान्ताय श्रीरस्तीति रोहितशुश्रुम ॥ पापो नृषद्वरो जनैर्दृढचर
 तः सखा चरैवेति चरैवेति वैमात्राह्मणो वोचदितिह ॥ द्वितीयं संवत्सरमरण्ये च चारसोरण्याङ्गाममेयायतमिन्द्रः पुरुषरूपे
 ण पर्येत्योवाच ॥ पुष्पिण्या चरतो जंघे भूणुरात्मा फलग्रहिः ॥ शेरस्य सर्वपाप्मानः श्रेमेण प्रपद्ये हताश्वरैवेति चरैवेति वैमा
 त्राह्मणो वोचदितिह ॥ तृतीयं संवत्सरमरण्ये च चारसोरण्याङ्गाममेयायतमिन्द्रः पुरुषरूपेण पर्येत्योवाच ॥ आस्ते भगवा
 सीनस्योर्ध्वास्तिष्ठति तिष्ठतः ॥ शोते निपद्यमानस्य चराति चरतो भगश्चरैवेति चरैवेति वैमात्राह्मणो वोचदितिह ॥ चतुर्थं संव
 त्सरमरण्ये च चारसोरण्याङ्गाममेयायतमिन्द्रः पुरुषरूपेण पर्येत्योवाच ॥ कलिः शयानो भवति संजिहानस्तु द्वापरः ॥ उचि
 ष्टस्त्रेता भवति कृतं संपद्यते चरश्चरैवेति चरैवेति वैमात्राह्मणो वोचदितिह ॥ पंचमं संवत्सरमरण्ये च चारसोरण्याङ्गाममेया
 यतमिन्द्रः पुरुषरूपेण पर्येत्योवाच ॥ चरन्वैमधुविंदति चरन्तस्त्रादुमुदुंबरं ॥ सूर्यस्य पश्य श्रेमाण्योनतं द्रव्यते चरश्चरैवेति
 चरैवेति वैमात्राह्मणो वोचदितिह ॥ षष्ठं संवत्सरमरण्ये च चारसो जीगर्तसौ यवसि मृषिमशनयापरीतमरण्य उपेयायतस्य
 हवयः पुत्रा आसुः शुनः पुच्छः शुनः शेषः शुनो लंगूल इति तं होवाच ऋषे हंते शतं ददाम्यहं मे षामेकेनात्मानं निष्क्रीणा इति स
 ज्येष्ठं पुत्रं निगृह्णान उवाच न निक्वममिति नो एवममिति किं षमाता तौ ह मध्यमे संपादयां च ऋतुः शुनः शेषे तस्य ह शतं दत्त्वा स
 तमादाय सोरण्याङ्गाममेयाय स पितरमेत्योवाच तत हंता ह मनेनात्मानं निष्क्रीणा इति स वरुणं राजानमुपससारानेन त्वाय

जाइतितथेतिभूयान्वैब्राह्मणःक्षत्रियादितिवरुणउवाचतस्माएतंराजसूयंयज्ञक्रतुंप्रोवाचतमेतमभिषेचनीयेपुरुषंपशु
मालेभे॥१५॥तस्यहविश्वामित्रोहोतासीज्जमदग्निरध्वयुर्वसिष्ठोब्रह्मायास्यउद्गातातस्माउपाकृतायनियोकारनविविदुः
सहोवाचाजीगर्तःसौयवसिर्मह्यमपरंशतंदत्ताऽहमेनंनियोक्ष्यामीतितस्माअपरंशतंददुस्तंसनिनियोजंतस्माउपाकृताय
नियुक्तायाप्रीतायपर्यग्निकृतायविशसितारनविविदुःसहोवाचाजीगर्तःसौयवसिर्मह्यमपरंशतंदत्ताऽहमेनंविशसिष्या
मीतितस्माअपरंशतंददुःसोसिनिःशानएयायाऽथहशुनःशेपर्दक्षांचक्रेमानुषमिववैमाविशसिष्यातिहंताहंदेवताउपधा
वामीतिसप्रजापतिमेवप्रथमंदेवतानामुपससारंकस्यनूंकतमस्यामृतानामित्येतयर्चातमग्निरवाचंसवितावैप्रसवानामीशैतमेवोपधा
दिष्टस्तमेवोपधावेतिसोऽग्निमुपससाराग्निर्वयंप्रथमस्यामृतानामित्येतयर्चातमग्निरवाचंसवितावैप्रसवानामीशैतमेवोपधा
वेतिससवितारमुपससाराभिवादेवसवितरित्येतेनतुचेनंतंसवितोवाचवरुणायवैराज्ञेनियुक्तोसितमेवोपधावेतिसवरु
णंराजानमुपससारातउत्तराभिरेकत्रिंशतांतवरुणउवाचाग्निर्वैवानांमुखंसुहृदयतमस्तंनुरुह्यथत्वोत्सक्ष्यामइतिसो
मंत्रितुष्टावातउत्तराभिर्द्वाविंशत्यातमग्निरवाचविश्वानुरुह्यथत्वोत्सक्ष्यामइतिसविश्वान्देवांरतुष्टावन्नमोमहज्यो
नमोअर्भकेभ्यइत्येतयर्चातंविश्वेदेवाऽऽचुरद्रोवैदेवानामोजिष्ठोबलिष्ठःसहिष्ठःसत्तमःपारयिष्णुतमस्तंनुरुह्यथत्वोत्स
क्ष्यामइतिसइंद्रतुष्टावयच्चिद्धिसत्यसोमपाइतिचैतेनसुकेनोत्तरस्यचपंचदशभिस्तस्माइंद्रःस्तूयमानःप्रीतोमनसाहिर

पयथंददौतमेतयाप्रतीयायशश्वदिंद्रइतितमिंद्रजवाचाश्विनौतुस्तुह्यथवोरसक्षयामइतिसोश्विनौतुष्टावातउत्तरणतु
 चेनतमाश्विनाऊचतुरुषसंनुस्तुह्यथवोरसक्षयामइतिसउषसंतुष्टावातउत्तरणतुचेनतस्यहस्यच्युकायाविपाशोमुमुचे
 कनीयएक्षवाकस्योदरभर्वत्युत्तमस्यामेवच्युकायाविपाशोमुमुचेऽगादएक्षवाकआस ॥ १६ ॥ तस्युत्तिवजऊचुस्त्वमेवनोस्या
 हःसंस्थामधिगच्छेत्यथहैतंशुनःशेपोजःसवंददशैतमेताभिश्चतसृभिरभिसुषावयच्चिद्धित्वंगृहेगृहइत्यथैनंद्रोणकलश
 सभ्यवनिनार्योच्छिष्टं चन्वोभरेत्येतयर्चाथहास्मिन्नन्वारब्धपूर्वाभिश्चतसृभिःसस्त्राहाकाराभिर्जुवहांचकाराधैनमवभृ
 थसभ्यवनिनार्यत्वंनोअग्नेवरुणस्यविद्वानित्येताभ्यामथैनमतऊर्ध्वमग्निमाहवनीयमुपस्थापयांचकारशुनश्चिच्छेपंनिदि
 तंसहसादित्यथहशुनःशेपोविश्वाभिन्नस्यांकमाससादसहोवाचाजीगर्तःसायवासिर्ऋषेणुनर्मपुत्रंदेहीतिनेतिहोवाचविश्वा
 मित्रोदेवावाइमंमह्यमरासतेतिसहदेवरातोवैश्वाभिन्नआसतस्यैतेकापिलेयवाभ्रवाःसहोवाचाजीगर्तःसायवासिस्तवंवे
 दिविह्वयावहाइतिसहोवाचाजीगर्तःसायवसिरांगिरसोजन्मनास्याजीगर्तिःश्रुतःकविः ॥ ऋषेपैतामहात्ततोमापगाःपुन
 रेहिमामितिसहोवाचशुनःशेपोऽदशुस्त्वाशासहस्तैनयच्छुद्रेवलप्सत ॥ गवांत्रीणिशतानित्वमवृणीथामदंगिरइतिस
 होवाचाजीगर्तःसायवासिस्तद्वैमाताततपतिप्रापंकर्ममयाकृतं ॥ तदहंनिह्वेतुभ्यंप्रतिघंतुशतगवामितिसहोवाचशुनः
 शेपोयःसकृत्पापंकुर्यात्कुर्यादेनत्ततोपरं ॥ नापागाःशौद्रान्यायादसंधेयंवयंकृतमित्यसंधेयमितिहविश्वाभिन्नउप

पादसहोवाचविश्वामित्रोभीमएवसौयवसिःशासेनविशिशासिषुः ॥ अस्थानमैतस्यपुत्रोभूममवोपेहिपुत्रतामितिसहोवा
चशुनःशेषःसर्वेयथानोज्ञपयाराजपुत्रतथावद ॥ यथैवागिरसःसञ्चुपयातवपुत्रतामितिसहोवाचविश्वामित्रोऽज्येष्ठोमेतं
पुत्राणांस्यास्तवश्रेष्ठामजास्यात् ॥ उपयाद्वंमेदायतेनवैत्वोपमंत्रयइतिसहोवाचशुनःशेषःसंज्ञानानेषुवैब्रूयात्सौहार्दा
यमेतिश्रिये ॥ यथाहंभरतऋषभोपेयातवपुत्रतामित्यथहविश्वामित्रःपुत्रानामंत्रयामासमभुच्छंदाःशृणोतनंऋषभोरेणुरष्ट
कः ॥ येकेचभ्रातरस्यनास्सैज्येष्ठायकल्पध्वमिति ॥ १७ ॥ तस्यहविश्वामित्रस्यैकशतंपुत्राआसुःपंचाशदवज्यायांसोमभु
च्छंक्षसःपंचाशत्कनीयांसस्तद्येज्यायांसोनतेकुशलेमेनिरैताननुव्याजहारान्तान्वःप्रजामक्षीष्टेति तप्तैर्भाःपुंड्राःशबराः
पुलिंदांमूतिवाइत्युदंलान्बृहवोभवंतिवैश्वामित्रादस्यूनान्भूयिष्ठाःसहोवाचमभुच्छंदाःपंचाशतासार्धयज्ञःपितासंजा
नीतेतस्मिंस्तिष्ठामहेवयं ॥ पुरस्त्वासर्वेकुर्महत्त्वामन्वंचोवयंस्सर्गल्यथहविश्वामित्रःप्रतीतःपुत्रांसुष्टावतेवैपुत्राःपशुमं
तोवीरवंतोभविष्यथ ॥ येमानमेनुगृह्णतोवीरवंतमकर्तमा ॥ पुरएत्रावीरवंतोदेवरातेनगाधिनाः ॥ सर्वेराध्यास्यपुत्राए
षवःसद्विवाचनं ॥ एषवःकुशिकावीरोदेवरातस्तमन्वित ॥ शुष्माश्चदायमउपेताविद्यायामुचविद्मसि ॥ तेसम्वंचोवैश्व
ामित्राःसर्वेसाकंसरातयः ॥ देवरातायतस्थिरधृत्यैश्रेष्ठायगाधिनाः ॥ अधीयतदेवरातोऽरिक्थयोरुभयोर्ऋषिः ॥ जह्नु
नांचाधिपत्यदेवैवेदेचगाधिनां ॥ तदेतत्परऋकशतगाधैश्चानःशेषमाख्यानंतद्धोतारान्नेभिषिकायाचष्टैहिरण्यकशिपा

वासीन आचष्टै हिरण्यकशिपावासीनः प्रतिगुणातिथेशो वै हिरण्यं यशसैर्वनतत्समर्थं यत्नो मित्युचः प्रतिगरे एवं तथेति गा
थाया ओमिति वैद्वंतथेति मानुषं देवन चैव नंतन्मानुषेण च पापादेन सः प्रमुंचति तस्माद्योराजा विजिती स्यादप्ययजमान
आख्यापयेतैवैतच्छैनः शेषमाख्यानं न हास्मिन्नल्पचनेनः परिशिष्यते स हसमाख्याने दद्याच्छतं प्रतिगारित्र एते चैवासने
श्वेतश्चाश्वतरीरथो होतुः पुत्रकामाहाप्यख्यापयेरन्छभं ते ह पुत्रान्छभं ते ह पुत्रान् ॥ १८ ॥ इति तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

प्रजापतिर्यज्ञमसृजत यज्ञं सृष्टमनु ब्रह्मक्षत्रे असृज्येतां ब्रह्मक्षत्रे अनुदयः प्रजा असृज्यंत हुता दश्वा हुता दश्व ब्रह्मैवानु हुता
दः क्षत्रमन्व हुता द एता वै प्रजा हुता दोष द्वा ह्यणा अथैता अ हुता दोष द्रा जन्यो वै रयः शूद्रस्ताभ्यो यज्ञ उदकामं तं ब्रह्मक्षत्रे अ
न्वैतां यान्येव ब्रह्मण आयुधानि तैर्ब्रह्मान्वैद्या निक्षत्रस्य तैः क्षत्रमेता निवै ब्रह्मण आयुधानि यद्यज्ञायुधान्यथैता निक्षत्रस्य यु
धानि यदश्वरथः कवच इषुधन्वत क्षत्रमनन्वाप्यन्यवर्तायुधेभ्यो हस्मास्य विजमानः पराङ्मुखैर्न ब्रह्मान्वै तमाप्नोत्तमा
ह्वा परस्ता शिरुक्क्यातिष्ठत्स आसः परस्ता शिरुक्क्यसिष्ठं ज्ञात्वा स्वान्यायुधानि ब्रह्मोपावर्ततस्माद्वाप्येता ह्ये यज्ञो ब्रह्मण येव ब्रा
ह्मणेषु प्रतिष्ठितोऽथैन तक्षत्रमन्वा गच्छत दब्रवीदुपमास्मिन्यज्ञे ह्यस्विति तत्तथेत्यब्रवीत्तद्वै निधाय स्वान्यायुधानि ब्रह्मण ए
वायुधैर्ब्रह्मणो रूपेण ब्रह्मभूत्वा यज्ञमुपावर्तस्वेति तथेति तक्षत्रं निधाय स्वान्यायुधानि ब्रह्मण एवायुधैर्ब्रह्मणो रूपेण ब्रह्मभू
त्वा यज्ञमुपावर्ततस्माद्वाप्येता हिंक्षत्रियो यजमानो निधायैव स्वान्यायुधानि ब्रह्मण एवायुधैर्ब्रह्मणो रूपेण ब्रह्मभूत्वा यज्ञमु

पावर्तते ॥ १९ ॥ अथातो देवयजनस्यैव यांश्च सदाहुं यद्वाहणो राजन्यो वैश्यो दीक्षिष्यमाणः क्षत्रियं देवयजनं याचति कं
क्षत्रियो याचेदिति दैवं क्षत्रं याचेदित्याहुः रादित्यो वैदं क्षत्रं मादित्य एषां भूतानामधिपतिः स यद्दहर्दीक्षिष्यमाणो भवति तद्
हः पूर्वाह्णवोद्यंतं मादित्यमुपतिष्ठेत्तदंशेष्ठज्योतिषां ज्योतिरुत्तमं ॥ देवसवितर्देवयजनं मे देहि देवयज्याया इति देवयजनं
याचति स यत्तत्र याचि तत्तत्तरां सर्पं त्योतथा ददामीति हैव तदाह तस्य हनकाचन रिष्टिर्भवति देवेन स वित्रा प्रसूतस्योत्तरोत्तरि
णो हि श्रियमश्नुतेऽहप्रजानां सैश्वर्यमाधिपत्यं य एवमुपस्थाया याचि त्वा देवयजनमध्यवसायं दीक्षते क्षत्रियः सन् ॥ २० ॥
अथात इष्टापूर्तस्यापरिज्यानिः क्षत्रियस्य यजमानस्य स पुरस्तादीक्षया आहुतिं जुहुयाच्चतुर्गृहीतमाज्यमाहवनीयं दृष्टापूर्तं
स्यापरिज्यान्यैषु नर्न इन्द्रो मघवाददातु ॥ ब्रह्मपुनरिष्टं पूर्तं दात्स्वाहेत्यथानूबं ध्यायेत्समिष्टयजुषामुपरिष्टात्पुनर्नो अभिर्जा
तवेदाददातु ॥ क्षत्रं पुनरिष्टं पूर्तं दात्स्वाहेति सैषेष्टापूर्तस्यापरिज्यानिः क्षत्रियस्य यजमानस्य यदेते आहुती तस्मादेते होत
व्ये ॥ २१ ॥ तदुहस्माह सौजात आराद्धिरजीत पुनर्वप्यं वा एतद्यदेतेऽआहुती इति यथाह कामयेत तथैते कुर्याद्यद्दत्तो नुशासनं
कुर्यादिति मेत्वेव जुहुयाद्ब्रह्म प्रपद्ये ब्रह्म माक्षत्राद्गोपायतु ब्रह्म णे स्वाहेति तत्तद्विती ३ ॥ ब्रह्मवा एष प्रपद्यते यो यज्ञं प्रपद्यते ब्र
ह्म वै यज्ञो यज्ञादुहवा एष पुनर्जायते यो दीक्षते तं ब्रह्म प्रपद्यं क्षत्रं न परिजिनाति ब्रह्म माक्षत्राद्गोपायति वत्याहं यथैनं ब्रह्म क्षत्रा

१ 'याश्च सदाहुः' इति भाष्यपाठः ।

द्रोपायै ब्रह्मणे स्वाहेति तदेन त्पीणाति तदेन त्पीतं क्षत्राद्रोपायं तथानूबन्धायै समिष्टयजुषामुपरिष्ठाक्षत्रं प्रपद्ये क्षत्रं मा ब्रह्म
 णो गोपायतु क्षत्राय स्वाहेति तत्तद्विती ३ ॥ क्षत्रं वा एष प्रपद्यते यो राष्ट्रं प्रपद्यते क्षत्रं हिराष्ट्रं तक्षत्रं प्रपन्नं ब्रह्म न परित्तिजिनातिक्षत्रं मा
 ब्रह्म णो गोपायत्वित्याहं यथैनं क्षत्रं ब्रह्म णो गोपायै तक्षत्राय स्वाहेति तदेन त्पीणाति तदेन त्पीतं ब्रह्म णो गोपायति सैषेष्टापूर्तस्यै
 वापरिज्यानिःक्षत्रियस्य यजमानस्य यदेते आहुती तस्मादेते एव होतव्ये ॥ २२ ॥ अथैन्द्रो वै देवतया क्षत्रियो भवति त्रैष्टुभ
 इहं दसापंच दशस्तोमेन सोमो राज्येन राजन्यो बंधुना सह दीक्षमाण एव ब्राह्मणतामभ्युपैति यत्कुण्डाजिनमभ्यूहति यद्दीक्षि
 तव्रतं चरति यदेन ब्राह्मणा अभिसंगच्छते तस्य हृदी क्षमाणस्यैन्द्रपूर्वेन्द्रियमादत्ते त्रिष्टुब्धीर्यपंच दशः स्तोम आयुः सोमो राज्यं
 पितरो यशस्कीर्तिमन्यो वा अयमस्मद्भवति ब्रह्म वा अयमुपावर्तत इति वदन्तः स पुरस्ताद्दीक्षाया आहुतिं हु
 त्वाऽहवनीयमुपतिष्ठेत्तर्नेद्रादेवताया एमि न त्रिष्टुभ इहं दसो न पंच दशस्तोमांश्च सोमाद्राज्ञो न पित्र्याहं योर्मि इन्द्रं हि द्रिय
 मादितं मा त्रिष्टुब्धीर्यमापंच दशस्तोम आयुर्मोरो राज्यं मा पितरो यशस्कीर्तिसहैन्द्रियेण वीर्येण आयुषां राज्येन यशसा बंधु
 नां द्विदेवता मुपैमि गायत्री हं दस्त्रिवृतस्तोमं सोमं राजानं ब्रह्म प्रपद्ये ब्राह्मणो भवामीति तस्य हर्नेन्द्रं हि द्रियमादत्ते न त्रिष्टुब्धीर्यं
 न पंच दशः स्तोम आयुर्न सोमो राज्यं न पितरो यशस्कीर्तिय एव मेतामाहुतिं हुत्वा हवनीयमुपस्थाप्य दीक्षते क्षत्रियः सन्
 ॥ २३ ॥ अथाग्नेयो वै देवतया क्षत्रियो दीक्षितो भवति गायत्र इहं दसा त्रिवृतस्तोमेन ब्राह्मणो बंधुना सहो देवस्य ज्ञेव क्षत्रियता

मभ्युपैतितस्य होदवस्य तोऽग्निरेव तेज आदत्ते गायत्री वीर्यं त्रिवृत्स्तोम आयुर्ब्राह्मण ब्रह्म यशस्कीर्तिमन्यो वा अयमस्मद्भव
तिक्षत्रं वा अयं भवति क्षत्रं वा अयमुपावर्तत इति वदतः सो नूवं ध्यायेमसि द्यजुषामुपरिष्ठाच्छ्रुत्वा हुतिं माहवनीयमुपतिष्ठेत्
नाग्नेर्देवताया एमिन गायत्र्या इह दसो न त्रिवृतः स्तोमा ब्रह्मणो बंधो मर्मो मग्निस्तेज आदितं मा गायत्री वीर्यमा त्रिवृत्स्तोम आ
युर्मा ब्राह्मण ब्रह्म यशस्कीर्तिं सह तेजसा वीर्येणा युषा ब्रह्मणा यशसा कीर्त्यं ददेवतामुपैमि त्रिष्टुभं छंदः पंचदशं स्तोमं सोमं रा
जानं क्षत्रं प्रपद्ये क्षत्रियो भवामि ॥ देवाः पितरः पितरौ देवा योऽस्मि स स न्यजे ॥ स्वं मद्दमिष्टं स्वं पूर्तं स्वं श्रांतं स्वं हुतं ॥ तस्य मे
यमग्निरुपद्रष्टा यं वायुरुपश्रोता सा वादित्यो नुरुयते दमहं य एवास्मि सोऽस्मीति तस्य हनाग्निस्तेज आदत्ते न गायत्री वीर्यं न त्रि
वृत्स्तोम आयुर्न ब्राह्मण ब्रह्म यशस्कीर्तयऽएव मेतामाहुतिं हुत्वाऽऽहवनीयमुपस्थार्योदवस्यति क्षत्रियः सन् ॥ २४ ॥ अथा
तो दीक्षायां आवेदनस्यैव तदाहुर्धृद्ब्राह्मणस्य दीक्षितस्य ब्राह्मणो दीक्षिष्टेति दीक्षामावेदयंति कथं क्षत्रियस्यावेदयेदिति यथैव
तद्ब्राह्मणस्य दीक्षितस्य ब्राह्मणो दीक्षिष्टेति दीक्षामावेदयंत्येवमेवैतत्क्षत्रियस्यावेदयेत्पुरोहितस्यार्षयेणेति तत्तदिती ३ ॥
निधाय वा एष स्वान्यायुधानि ब्रह्मण एवायुर्धैर्ब्रह्मणो रूपेण ब्रह्म भूत्वा यज्ञमुपावर्तत तस्मात्तस्य पुरोहितस्यार्षयेण दीक्षामावे
दयेयुः पुरोहितस्यार्षयेण प्रवरं प्रवृणीरन् ॥ २५ ॥ अथातो यजमानभागस्यैव तदाहुः प्राश्नीयात्क्षत्रियो यजमानभाग ३ ॥ न
प्राश्नीयात् इति ॥ यत्प्राश्नीयाद्दहुताच्छ्रुतं प्राद्वय पापीयान्स्याद्यज्ञप्राश्नीयाद्यज्ञादात्मानमंतरियाद्यज्ञो वै यजमानभागः

सब्रह्मणेपरिहृत्यःपुरोहितायतनंवाएतत्क्षत्रियस्ययद्ब्रह्मार्थमोहवाएवक्षत्रियस्ययत्पुरोहितउपाहपरोक्षेणैवप्राश्नितरू
पसामोतिनास्यप्रत्यक्षंभक्षितोभवतिथज्ञउहवाएषप्रत्यक्षयद्ब्रह्मब्रह्मणिहितवोयज्ञःप्रतिष्ठितोयज्ञेयजमानोयज्ञएवतद्य
ज्ञमप्यत्यर्जतिथथाएत्वापोयथाग्नावग्निं तद्वैनातिरिच्यतेतदन्नं हिनस्ति तस्मात्सब्रह्मणेपरिहृत्योन्नोहैर्केजुह्वतिप्रजापतेर्वि
श्वामालोकंस्तस्मिन्त्वादधामिसहयजमानेन स्वाहेतितत्तथानकुयथाजमानोवैयजमानभागोयजमानंहसोद्गोप्रवृणक्ति
यएनंतब्रह्मूयाद्यजमानमग्नौप्रावाक्षीःप्रास्याग्निःप्राणान्धक्ष्यतिमरिच्यति यजमान इतिश्वत्तथास्यात्तस्मात्तस्याज्ञानेया
दाज्ञानेयात् ॥ २६ ॥ इतिचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

विश्वंतरोहसौषधन्नःइयापणान्परिचक्षाणोविदयापण्यज्ञमाजहैतद्भानुबुध्यइयापणीस्तंयज्ञमाजभुंस्तेहतदंतर्वेद्या
सांचकिरेतान्हृद्वोवाचपापस्यवाइमेकर्मणःकर्तारिआसतेपूतायैवाचोवदितारोयच्छयापणीइमानुत्थापयतेमेतर्वेदि
मासिषतेतितथेतितानुत्थापयंचक्रुस्तेहोत्थाप्यमानारुरुचिरेयेतेभ्योभूतवीरैभ्योसितसृगाःकश्यपानांसोमवीथमभिजि
रयुःपारिक्षितस्यजनमेजयस्यविकश्यपेयज्ञैस्तेतत्रवीरवतआसुःकःस्वित्सोस्माकास्तिवीरौयइमंसोमपीथमभिव्यती
त्ययमहमस्मिन्वीरइतिहोवाचरामोमार्गवेयोरामोहासमार्गवेयोन्मृचानःइयापणीयस्तेषांहोतिष्ठतामुवाचापिनुराजजि

१ ' त्सोस्माकमस्ति' इतिभाव्यपाठः । असाकंराज्ञातिररुक्तानांमध्येइतितत्रार्थः ।

रथं विदं वेदे रथापयंतीति यस्त्वं कथं वेत्थ ब्रह्म बंधविति ॥ २७ ॥ यत्रेन्द्रं देवताः पर्यवृजं निवश्वरूपं त्वायुमभ्यमंस्तं वृत्रमस्तु
 तयतीन्तसालावुकेभ्यः प्रादादरुर्मथानवधीहृहस्पतेः प्रत्यवधीदिति तत्रेन्द्रः सोमपीथेन व्याध्यैतद्रस्यानुव्युद्धिं क्षत्रं सोमपी
 थेन व्याध्यैतापीन्द्रः सोमपीथे भवं त्वष्टुराभ्यसोमं तद्धृक्षमेवाद्यापि क्षत्रं सोमपीथेन सवस्तं भक्षं विद्याद्यः क्षत्रस्य सोमपीथेन
 वृद्धस्येन क्षत्रं समृध्यते कथं तं वेदे रथापयंतीति वेत्थ ब्रह्मण त्वंतं भक्षां ॥ वेदहीति त्वेनो ब्राह्मण ब्रूहीति तस्मै वै ते राज
 न्निति होवाच ॥ २८ ॥ त्रयाणां भक्षणा मेकमाहरिष्यति सोमं वादधियापो वा स यदि सोमं ब्राह्मणानां स भक्षो ब्राह्मणां स्तेन भ
 क्षेण जिनिष्यसि ब्राह्मणकल्पस्ते प्रजायामाजनिष्यते आदय्यापाय्यावसायीयथाकामप्रयाप्यो यदवैक्षत्रियायपापं भव
 ति ब्राह्मणकल्पो स्य प्रजायामाजायत ईश्वरो हास्माद्वितीयो वा तृतीयो वा ब्राह्मणतामभ्युपैतोः स ब्रह्म बंधवेन जिज्युषितोऽ
 थ यदि धिवैदयानां स भक्षो वैदयानां स्तेन भक्षेण जिनिष्यसि वैदयकल्पस्ते प्रजायामाजनिष्यते न्यस्याद्यो य
 थाकामज्यै यो यदवैक्षत्रियायपापं भवति वैदयकल्पो स्य प्रजायामाजायत ईश्वरो हास्माद्वितीयो वा तृतीयो वा वैदयतामभ्यु
 पैतोः स वैदयतया जिज्युषितो थ यद्यपः शूद्राणां स भक्षः शूद्रां स्तेन भक्षेण जिनिष्यसि शूद्रकल्पस्ते प्रजायामाजनिष्यते न्य
 स्य प्रेष्यः कामो रथाप्यो यथाकामवध्यो यदवैक्षत्रियायपापं भवति शूद्रकल्पो स्य प्रजायामाजायत ईश्वरो हास्माद्वितीयो वा
 तृतीयो वा शूद्रतामभ्युपैतोः स शूद्रतया जिज्युषितः ॥ २९ ॥ एते वै ते त्रयो भक्षाराजं निति होवाच येषामाशानेया रक्षत्रियो य

जमानोधास्यैषस्वोभक्षोन्यग्रोधस्यावरोधाश्चफलानिचौदुंबर।ण्याश्वत्थानिप्लुक्षाण्यभिषुण्णयात्तानिभक्षयेत्सोऽस्यस्वोभ
क्षोयतोवाअधिदेवायज्ञेनेष्टास्वर्गलोकमायुस्तत्रैतांश्चमसान्युब्जस्तेन्यग्रोधाअभवंद्व्युब्जाइतिहाप्येनानेतर्ह्यचक्षतेकुरु
क्षेत्रेतेहप्रथमजान्यग्रोधानांतेभ्योहान्येधिजातास्तेयन्यचोरोहंस्तस्माद्व्यडोहतिन्यग्रोहोन्यग्रोहोवैनामतंन्यग्रोहंसंतं
न्यग्रोधइत्याचक्षतेपरोक्षेणपरोक्षप्रियाइवहिदेवाः ॥ ३० ॥ तेषांयश्चमसानारसोवाङ्मतेवरोधाअभवंद्व्ययऊर्ध्वस्तानि
फलान्येषहवावक्षत्रियःस्वाद्भक्षाज्ञातियोन्यग्रोधस्यावरोधांश्चफलानिचभक्षयत्युपाहपरोक्षेणैवसोमपीथमाम्नोतिनास्यप्र
त्यक्षंभक्षितोभवतिपरोक्षमिवहवाएषसोमोराजायद्व्यग्रोधःपरोक्षमिवैषब्रह्मणोरुपमुपनिगच्छतियत्क्षत्रियःपुरोधयैव
दीक्षयैवप्रवरणैर्वक्षत्रंवाएतद्वनस्पतीनांयद्व्यग्रोधःक्षत्रंराजन्योनिततद्वहोहक्षत्रियोराष्ट्रैवसन्भवतिप्रतिष्ठितइवनित
तद्वन्यग्रोधोवरोधैर्भूम्यांप्रतिष्ठितइवतद्वत्क्षत्रियोयजमानोन्यग्रोधस्यावरोधांश्चफलानिचभक्षयत्यात्मन्येवतत्क्षत्रं
नस्पतीनांप्रतिष्ठापयतिक्षत्रआत्मानंक्षत्रेहवैसआत्मनिक्षत्रंवनस्पतीनांप्रतिष्ठापयतिन्यग्रोधइवावरोधैर्भूम्यांप्रतिराष्ट्रे
तिष्ठत्युग्रंहास्यराष्ट्रमव्यभ्यंभवतियेएवमेतंभक्षंभक्षयतिक्षत्रियोयजमानः ॥ ३१ ॥ अथयदौदुंबर।ण्यूजोवाएषोज्ञा
द्याद्वनस्पतिरजायतयदुदुंबरुभौज्यंवाएतद्वनस्पतीनामूर्जमेवास्मिस्तदज्ञाद्यंभौज्यंचवनस्पतीनांक्षत्रेदधाल्यथयदाश्व

त्यानि तेजसोवा एषवनस्पतिरजायतयदश्वत्थः साक्षाज्यं वा एतद्दनस्पतीनां तेज एवास्मिस्तत्साक्षाज्यं च वनस्पतीनां क्षत्रे
 दधात्यथ यत्स्राक्षणि यशसो वा एषवनस्पतिरजायतयत्स्रक्षः स्माराज्यं च हवा एतद्द्वैराज्यं च वनस्पतीनां यश एवास्मिस्तत्स्व
 राज्यवैराज्ये च वनस्पतीनां क्षत्रे दधात्येतान्यस्य पुरस्तादुपकृष्टानि भवन्त्यथ सोमं राजानं क्रीणांति ते राज्ञ एवावृतोपवसथा त्प
 ति वैशैश्च रथौपवसथ्यमहरेतान्यश्वयुः पुरस्तादुपकल्पयेत्तां धिषवणं च मां धिषवणे फलकं द्रोणकलशं दशापविर्नमद्गीन्पू
 तभृतं चाधवनीयं च स्थालीमुदं च न च मसं च न द्यदेतद्द्राजानं प्रातरभिषुण्वंति तदेनानि द्वेधा विष्टुहीयां दश्यन्यानि सुनुया
 न्माध्यंदिना यान्यानि परिशिष्यात् ॥ ३२ ॥ तद्यत्रैतांश्च मसानुज्ञयेयुस्तदेतं यजमानचमसमुच्चयेत्तस्मिन्देदं तत्तरुणके प्रा
 स्ते स्यातां तयोर्वपद्रुतैतः परिधिपूर्वप्रास्येद्विष्क्रावणो अकारिषमित्येतयर्चा सस्वाहाकारया नृवषट्कृते परमाद्विष्क्राः श्व
 सापंच कृष्टीरिति तद्यत्रैतांश्च मसानाहरेयुस्तदेतं यजमानचमसमाहरेतान्यत्रोद्दृष्टुस्तदेनमुपोद्दृष्टीयां तद्यदेकां होतोपहृ
 येतं यदाचमसं भक्षयेदथैनमेतया भक्षयेद्यदत्र शिष्टं रसिनः सुतस्य यदि द्रोअपि बच्छीभिः ॥ इदं तदस्य मनसा शिवेन सोमं
 राजानमिह भक्षयामीति शिवो हवा अस्मा एषवानस्पत्यः शिवेन मनसा भक्षितो भवत्युग्रं हास्य राष्ट्रस्य यथं भवति य एवमेतं

१ ' वृत्तौपवसथा ' इति भाष्यपाठः । औपवसथा द्विनात्पूर्वमिति वदर्थः ।

भक्षं भक्षयति क्षत्रियो वज्रमानः शंन एधि ह दे पीतः प्रण आयुर्जाविसे सोम तारीरित्यात्मनः प्रत्यभिजज्ञैर्हैश्वरो ह वा एषो प्रत्य
 भिसृष्टो स नु वयस्य युः प्रत्यवह तौरन ह न मा भक्षयतीति तद्यदेतेनात्मानमभिसृशं त्यायुरेव तत्प्रतिरतं आप्याय स्वसमेतु तं सं
 तेपयांसि स मुयं तुवा जा इति च मसमाप्याय त्यभिरुपाभ्यां यद्यज्ञेभिरुपतत्समृद्धम् ॥ ३३ ॥ तद्यज्ञैतांश्च मसान्त्सादये
 युस्तदेतं यजमानं च मसं सादयेत्तान्यन्नप्रकंपयेद्युस्तदेन मनुप्रकंपयेदधेन माह तं भक्षयेन्नराशंस पीतस्य देव सोम ते मति विदं ऊ
 ष्यैः पितृभ्यै र्भक्षितस्य भक्षया मीति प्रातः सवने नाराशंसो भक्षं ऊर्ध्वरिति माध्यं दिने काव्यै रिति तृतीय सवनं ऊर्ध्वै पितरः प्रा
 तः सवनं ऊर्ध्वमाध्यं दिने काव्यास्तृतीय सवनं तदेतत्पितृनेवास्मृता न्त सवनं भाजः करोति सवो ह वै सोमृत इति हस्माह प्रियव्र
 तः सोमापो यः कश्च सवनं भागित्यमृता ह वा अस्य पितरः सवनं भाजो भवंत्युग्रं हास्य स्य हृमव्यभयं भवति य एवमेतं भक्षं भक्षय
 तिक्षत्रियो वज्रमानः समान आत्मनः प्रत्यभिमर्शः समान माप्याय नं च मसस्य प्रातः सवनस्यैवावृता प्रातः सवने च रेयुर्मध्यं
 दिनस्य माध्यं दिने तृतीय सवनस्य तृतीय सवनं तमेवमेतं भक्षं प्रोवाच रामो मार्गवेधो विश्वं तराय सौषड्वा नायं तस्मिन्हो वाच
 प्रोक्तं स ह स्य मुह ब्राह्मण तु भ्यं दद्वं स दद्या पर्ण उ मे यज्ञ इत्येतमुहैव प्रोवाच तुरः कावषेयो जनमेजया य पारिक्षित यै तमुहैव प्रो
 चतुः पर्वत नारदा सोमकायसा ह देव्या य स ह देवा य साञ्ज्या य बभ्रवै देवा वृधाय भीमा य वैदर्भार्य नम्रा जि ते नांधारा यै तमुहैव
 प्रोवाचाग्निः स न श्रुता यारि दं मायं क्रतु विदे जान कय एतमुहैव प्रोवाच वसिष्ठः सुदासैर्यै जवना य ते ह ते सर्व एवमहज्जरमुरे तं भ

ऐ. जा.
॥ १३ ॥

क्षंभक्षयित्वासर्वहैवमहाराजाभासुरादित्यहवहस्मैश्रियांप्रतिष्ठितास्तपंतिसर्वाभ्योदिरभ्योबलिमावहंतआदित्यहवहवै
श्रियांप्रतिष्ठितस्तपंतिसर्वाभ्योदिरभ्योबलिमावहंत्युग्रहास्सराष्ट्रमव्यथंभवतिपएवमेतंभक्षंभक्षयतिक्षत्रियोवज्रमानोय
जमानः ॥ ३४ ॥ इतिपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ इतिसप्तमपंचिकासमाप्ता ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ इतिसप्तमपंचिकासमाप्ता ॥

स. पं.
अ. ५

॥ १०३ ॥

॥ अथ अष्टमपंचिकाप्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिःॐ ॥ अथातःस्तुतशस्त्रयोरेवैकाहिकंप्रातःसवनमैकाहिकंतृतीयसवनममेतेवशातेष्ट्येप्रति
 छितेसवनेयदैकाहिकेशांत्येष्ट्यैप्रतिष्ठित्याअप्रच्युत्याउकोमाध्यदिनःपवमानोयउभयसान्नोबृहत्पृष्ठस्योभेहिसामनी
 क्रियेतेआत्वारथंयथोतयइद्वसोस्तुतसंधइतिरथंतरीप्रतिपद्राथंतरोनुचरःपवमानोऽथवाएतद्यन्मरुत्वतीयपवमानो
 वाअत्ररथंतरंकुर्वतिबृहत्पृष्ठसवीवधताथेतदिदंरथंतरंस्तुतमाभ्यांप्रतिपदनुचराभ्यामनुशंसत्यथोब्रह्मवैरथंतरंक्षत्रंबृह
 द्ब्रह्मखलुवैक्षत्रात्पूर्वब्रह्मपुरस्तान्मउग्रंराष्ट्रमव्यथ्यमसर्दित्यथाश्रवैरथंतरंमन्त्रमेवास्मैतत्पुरस्तात्कल्पयत्यथैयंवपुथिवीर
 थंतरंमियंखलुवैप्रतिष्ठाप्रतिष्ठामेवास्मैतत्पुरस्तात्कल्पयतिसमानइंद्रनिहवोविभक्तःसोहामुद्रान्ब्राह्मणस्पत्यंउभयसा
 न्नोरूपमुभेहिसामनीक्रियेतेसमान्योधायाअविभक्तास्ताअहामैकाहिकोमरुत्वतीयःप्रगाथः ॥ १ ॥ जनिष्ठाउग्रःसहस्रे
 तुरायेतिसूक्तमुग्रवत्सहस्रत्तत्क्षत्रस्यरूपंमंद्रओजिष्ठइत्योजस्वत्तत्क्षत्रस्यरूपंबृहलाभिमानइत्यभिवदभिभूत्यैरूपंतदेका
 दशचभवल्येकादशाक्षरावेत्रिष्टुत्तैष्टुभोवैराजन्यंओजोवाइंद्रियंवीर्यंत्रिष्टुबोजःक्षत्रंवीर्यंराजन्यंस्तदनमोजसाक्षत्रेणवी
 र्येणसमर्धयतितद्गौरिवीतंभवत्येतद्देमरुत्वतीयंसमृद्धंयद्गौरिवीतंतस्योक्तंब्राह्मणंत्वाभिद्धिहवामहइतिबृहत्पृष्ठंभवतिक्ष
 त्रंबैबृहत्क्षत्रेणैवत्तत्क्षत्रंसमर्धयत्यथोक्षत्रंबैबृहदात्मायजमानस्यनिकेवल्यंतद्यद्बृहत्पृष्ठंभवतिक्षत्रंबैबृहत्क्षत्रेणैवतत्सम
 र्धयत्यथोज्यैष्ठ्यंबृहज्यैष्ठ्येनैवतत्समर्धयत्यथोश्रेष्ठयंबैबृहज्यैष्ठ्येनैवतत्समर्धयत्यभिवाशूरनोनुमइतिरथंतरमनुरु

यंपुत्रिण आक्रमते विशोकाः ॥ तंपश्यंति पशवो वयांसि च तस्मात्ते मात्राणि मिथुनी भवन्तीति हस्मा आख्याय ॥ १३ ॥
अथैनमुवाच वरुणं राजानमुपधावपुत्रो मे जायतां तेन त्वा य जाइति तथेति स वरुणं राजानमुपससारपुत्रो मे जायतां तेन त्वा
य जाइति तथेति तस्य ह पुत्रो जज्ञे रोहितो नाम तं होवाचाऽज निवैते पुत्रो यजस्व मानेनेति स होवाच यदा वैपशुर्निर्दशो भवत्य
यसमेध्यो भवति निर्दशो न्वस्त्वय त्वा य जाइति तथेति स ह निर्दश आस तं होवाच निर्दशो न्वभूद्यजस्व मानेनेति स होवाच य
दा वैपशोर्दंता जायंते यसमेध्यो भवति दंता न्वस्त्व जायतां मथ त्वा य जाइति तथेति तस्य ह दंता जज्ञिरे तं होवाचाऽज्ञ तवा अ
स्य दंता यजस्व मानेनेति स होवाच यदा वैपशोर्दंताः पद्यंते यसमेध्यो भवति दंता न्वस्त्व पद्यंता मथ त्वा य जाइति तथेति तस्य ह
दंताः पेदिरे तं होवाचा पत्स तवा अस्य दंता यजस्व मानेनेति स होवाच यदा वैपशोर्दंताः पुनर्जायंते यसमेध्यो भवति दंता न्वस्त्व
पुनर्जायंता मथ त्वा य जाइति तथेति तस्य ह दंताः पुनर्जाज्ञिरे तं होवाचाऽज्ञ तवा अस्य पुनर्दंता यजस्व मानेनेति स होवाच यदा
वैक्षत्रियः साक्षाहुको भवत्य यसमेध्यो भवति सन्नाहंनुप्राप्तो वथ त्वा य जाइति तथेति स ह सन्नाहं प्रापत्तं होवाच सन्नाहंनुप्रा
प्तो यजस्व मानेनेति स तथेत्युक्त्वा पुत्रमामंत्रयामास ततायं वैमह्यं त्वामददद्धं तव वाहमिमं य जाइति स ह नेत्युक्त्वा धनुरा
दायारण्यमपातस्थौ स संवत्सरमरण्ये च चार ॥ १४ ॥ अथ हैक्ष्वाकं वरुणो जग्नाह तस्य होदरं जज्ञे तदुहरो हितः शुश्राव सो

१ 'तीतिहास्मा' इति भाष्यपाठः । २ 'रण्यमुपातस्थौ' इति भाष्यपाठः ।

पंकुर्वैत्ययं वै लोको रथं तरमसौ लोको बृहदस्य वै लोकस्यासौ लोको नुरुपं मुष्य लोकस्यायं लोको नुरुपं स्तथा रथं तरमनुरुपं कु
 र्वैत्युभावेव तल्लोको यजमानाय संभोगिनौ कुर्वैत्यथो ब्रह्मवैरथं तरं क्षत्रं बृहद्ब्रह्मणि खलु वै क्षत्रं प्रतिष्ठितं क्षत्रे ब्रह्माथो साम्न एव
 सयोनितथैव द्वावानेति धारया तस्या उक्तं ब्राह्मणमुभयं शृणवच्च न इति साम प्रगाथं उभयसाम्नोरुपं मुभे हि सामनी क्रियेते
 ॥ २ ॥ तमुष्टु हियो अभिभूत्यो जा इति सूक्तं मभिवदभिभूत्यै रूपमं षाढमुग्रं सहमानमभि रैत्युग्रवत्सहमानवत्तत्क्षत्रस्य
 रूपं तत्पंचदश चर्चं भवत्यो जा इति द्रियं वीर्यं पंचदश ओजः क्षत्रं वीर्यं राजन्यं स्तदेनमो जसा क्षत्रेण वीर्येण समर्धयति तद्भारद्वाजं
 भवति भारद्वाजं वै बृहदा ष्वेण सलोमैष हवावक्षत्रिय यज्ञः समुद्धो यो बृहत्पृष्ठं स्तस्माद्यत्र कचक्षत्रियो यजेत बृहदेव तत्र पृष्ठं
 स्यात्तत्समुद्धं ॥ ३ ॥ ऐकाहिका होत्रा एता वै शांताः कृषाः प्रतिष्ठिता होत्रा यदैकाहिकाः शांत्यै कृष्यै प्रतिष्ठित्या अपच्युत्यै
 ताः सर्वरूपा भवन्ति सर्वसमुद्धाः सर्वरूपतायै सर्वसमुद्धै सर्वरूपा भिर्होत्राभिः सर्वसमुद्धाभिः सर्वान्कामानवाप्नुवामोति त
 स्माद्यत्र कचैकाहा असर्वस्तोमा असर्वपृष्ठा ऐकाहिका एव तत्र होत्राः स्युस्तत्समुद्धं मुकथ एवायं पंचदशः स्यादित्याहु रोजोवा
 इति द्रियं वीर्यं पंचदश ओजः क्षत्रं वीर्यं राजन्यं स्तदेनमो जसा क्षत्रेण वीर्येण समर्धयति तस्य त्रिंशत्सु तशस्त्राणि भवन्ति त्रिंशदक्ष
 रा वै विराडिराळनाद्यै विराज्येवै नंतदनाद्ये प्रतिष्ठापयति तस्मात्तदुक्थ्यः पंचदशः स्यादित्याहु र्योतिः द्योम एवाग्नि द्योमः
 स्याद्ब्रह्म वै स्तोमानां त्रिवृत्क्षत्रं पंचदशो ब्रह्म खलु वै क्षत्रात्पूर्वं ब्रह्म पुरस्तान्म उग्रं राष्ट्रमव्यथ्य मसदिति विशाः सप्तदशः शौद्रोव

र्ण एकविंशो विंशं चैवास्मै तच्छाद्रं च वर्णमनुवर्तमानौ कुर्वत्यथोते जोर्वस्तोमानां त्रिवृद्धीर्षं पंचदशः प्रजातिः सप्तदशः प्रतिष्ठे
कविंशस्तदेनं तेजसावीर्येण प्रजालाप्यतिष्ठयांततः समर्धयति तस्माज्ज्योतिः षोमः स्यात्तस्य चतुर्विंशतिः स्तुतश्चात्राणि भवं
ति चतुर्विंशत्यर्धमासो वै संवत्सरः संवत्सरे कृत्स्नमश्वार्थं कृत्स्न एवेनं तदश्वमेधप्रतिष्ठापयति तस्माज्ज्योतिः षोम एवाग्निष्टोमः
स्यादग्निष्टोमः स्यात् ॥ ४ ॥ इति प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

अथातः पुनरभिषेकस्यैव सूयते ह वा अस्य क्षत्रं यो दीक्षते क्षत्रियः सन्तस्य दावभृथा दुर्देत्यानूवंध्य ये द्बोदवस्यत्यथैनमुदव
सानीयायां संस्थितायां पुनरभिषिंचति तस्यैते पुरस्तादवसंभारा उपकृष्टा भवन्त्याहुवर्गसंदीतस्यै प्रादेशमात्राः पादाः स्तु
रब्जिमात्राणि शीर्षण्या नूच्यानि मौजं विवयनं व्याघ्रचर्म स्तरणमौदुंबरश्च मस उदुंबरशाखा तस्मिन्नेतस्मिन्श्च मसेष्टांतयानि
निष्ठुतानि भवन्ति दधिमधुसर्पिरातपवर्षा आपः शरपाणि च तोकमानि वसुराहुर्वातद्यैषादक्षिणा स्फुरवर्तनिर्वेदं भवति तत्रै
तां प्राचीमासंदीं प्रतिष्ठापयति तस्या अंतर्वेदि द्वापादौ भवतो बहिर्वेदि द्वा विष्वे श्रीस्तस्या एतत्परि मितं रूपं यदंतर्वेद्यथैष भू
मापरिमितो यो बहिर्वेदितद्यदस्या अंतर्वेदि द्वापादौ भवतो बहिर्वेदि द्वा उभयोः कामयोरुपादयैव अंतां तर्वेदियश्च बहिर्वेदि
॥ ५ ॥ व्याघ्रचर्मणा स्तुणां त्र्युत्तरलोका प्राचीनग्रीवेण क्षत्रं वा एतदारण्यानां पशूनां च व्याघ्रः क्षत्रं राजन्यः क्षत्रेणैव तत्क्षत्रं
समर्धयति तां पश्चात्पाहुप विद्व्या च्यजाहुदक्षिणमभि मंत्रयत उभाभ्यां पाणिभ्यामालभ्याग्निष्टा गायत्र्या सयुकुहं दसारोह

तुसवितोष्णिहासोमोनुष्टुभाबृहस्पतिर्बृहत्यामित्रावरुणौपंक्त्येद्रस्त्रिष्टुभाविश्वेदेवाजगत्यातानहमनुरज्यायसास्त्राज्या
 यभौज्यायस्वारज्यायवैराज्यायपारमेष्ठ्यायराज्यायमाहाराज्यायाधिपत्यायस्वावश्यायातिष्ठायारोहामीत्येतामासंदी
 मारोहेहक्षिणेनाग्नेजानुनाथसव्येनतत्तदितौ ॥ ३ ॥ चतुरत्तरैर्वेदेवाश्छंदोभिःसयुरभूत्तैतांश्रियमारोहन्यस्यामेतएतहि
 प्रतिष्ठिताअग्निर्गायत्र्यासवितोष्णिहासोमोनुष्टुभाबृहस्पतिर्बृहत्यामित्रावरुणौपंक्त्येद्रस्त्रिष्टुभाविश्वेदेवाजगत्यातेष्टे
 अभ्यनूच्येतेअग्नेर्गायत्र्यभवत्सयुर्वेतिकल्पतेहवाअस्मैयोगक्षेमउत्तरोत्तरिणीहश्रियमश्रुतेहप्रजानामैश्वर्यमाधिप
 त्ययएवमेताअनुदेवताएतामासंदीमारोहतिक्षत्रियःसंक्षयैनामभिषेक्ष्यन्नपाशांतिवाच्यतिशिवेनमाचक्षुषापश्यतापः
 शिवयातन्वोपस्पृशतत्वच्चंमे ॥ सर्वाअग्निर्ऋषदोहवैर्वोमायिवर्चोबलमोजोनिधत्तेतिनैतस्याभिषिषिचानस्याशांता
 आपोवीर्यनिर्हणञ्जिति ॥ ६ ॥ अथैनमुदुंबरशाखासंतर्धायामिषिचर्तामीआपःशिवतमाइमाःसर्वस्यभेषजीः ॥ इमा
 राष्ट्रस्यवर्धनीरिमाराष्ट्रभृतोऽमृताः ॥ यामिरिद्रमभ्यषिचत्प्रजापतिःसोमंराजानंव्रुणंयमंमनुं ॥ ताभिराह्निरभिषिचा
 मिंत्वामहराज्ञांत्वमधिराजोभवेह ॥ महान्तंत्वामहीनांसव्वाजंचर्षणीनांदेवीजनित्र्यजीजनद्भद्राजनित्र्यजीजनंदेवस्य
 त्वासवितुःप्रसर्वेभ्वनोर्वाहुभ्यांपूष्णोहस्ताभ्यामग्नेस्तेजसासूर्यस्यवर्चसंद्रस्येद्वियेणाभिषिचामि ॥ बलायश्रियैयशसे
 न्नाद्यायभूरिति यइच्छेदिसमेवप्रत्यन्नमद्यादित्यथयइच्छेद्विपुरुषंभूर्भुवइत्यथयइच्छेद्विपुरुषंवाप्रतिमंवाभूर्भुवःस्वरितित

द्वैकआहुःसर्वास्त्रिर्वाऽएषापदेताव्याहृतयोतिसर्वेणहास्यपरस्मैकृतंभवतीतितमेतेनाभिषिचैदेवस्यत्वासवितुःप्रसर्वैश्व
 नोर्बाहुभ्यांपूष्णोहस्ताभ्यामग्नेस्तेजसासूर्यस्यवर्चसंद्रस्येन्द्रियेणाभिषिचामि ॥ बलायश्रियैयशसेन्नाद्यायेतितदुपुनःपरि
 चक्षतेयदसर्वेणवाचोभिषिक्तोभवतीश्वरोहतुपुरायुषःप्रैतोरितिहस्माहसत्यकामोजाबलोयमेतामिव्याहृतिभिर्नाभि
 षिचंतीतीश्वरोहसर्वमायुरेतोःसर्वमाप्नोद्विजयेनेत्युहस्माहोदालकआरुणिर्यमेतामिव्याहृतिभिरभिषिचंतीतितमेतेनै
 वाभिषिचैदेवस्यत्वासवितुःप्रसर्वैश्वनोर्बाहुभ्यांपूष्णोहस्ताभ्यामग्नेस्तेजसासूर्यस्यवर्चसंद्रस्येन्द्रियेणाभिषिचामि ॥ ब
 लायश्रियैयशसेन्नाद्यायभूर्भुवःस्वरित्यथैतानिहवैक्षत्रियादीजानाह्युक्तांतानिभवांतैब्रह्मक्षत्रेऊर्गन्नाद्यमपामोषधीनार
 सौब्रह्मवर्चसमिरापुष्टिःप्रजातिःक्षत्ररूपतंदथोअन्नस्यरसंओषधीनांक्षत्रंमृतिष्ठातद्यदेवामूपुरस्तादाहुतीजुहोतितदस्मि
 न्ब्रह्मक्षत्रेदधाति ॥ ७ ॥ अथयदौदुंबर्यासंदीभवंत्यौदुंबरश्चमसवदुंबरशाखौर्गवाअन्नाद्यामुदुंबरऊर्जमेवास्मिस्तदन्नाद्यं
 दधाल्यथयद्वधिमधुघृतंभवंत्यपांसओषधीनारसोपामेवास्मिस्तदोषधीनारसंदधाल्यथयदातपवर्षाआपोभवन्तितेजश्च
 हवैब्रह्मवर्चसंचातपवर्षाआपस्तेजएवास्मिस्तद्ब्रह्मवर्चसंचदधाल्यथयच्छरपाणिचतोकमानिचभवन्तीरायैतरुष्ट्यैरूपम
 थोप्रजात्याइरामेवास्मिस्तत्पुष्टिदधाल्यथोप्रजातिमथयत्सुराभवतिक्षत्ररूपतंदथोअन्नस्यरसःक्षत्ररूपमेवास्मिस्तदधाल्य
 थोअन्नस्यरसमथयदूर्वाभवतिक्षत्रंवाएतदोषधीनांयदूर्वाक्षत्रंराजन्योनिततद्वहीहक्षत्रियोरष्टैवसन्भवातिप्रतिष्ठितइव

निततेवद्वर्वावरोधैर्भूयान्प्रतिष्ठितेवतद्यहूर्वाभवत्योषधीनामेवास्मिस्तत्क्षत्रं दधात्यथोप्रतिष्ठा मेतानिहवैयान्यस्मादीजानां ह्युत्क्रांतानि भवन्ति तान्येवास्मिस्तदधाति तैरेवैनंतत्समर्धयत्यथास्मसुराकंसहस्त आदधाति स्वादिष्ठयामदिष्ठयापवस्व सोमधारया ॥ इंद्राय पातवे सुत इत्याधाय शांतिवाचयाति नाना हि वादेव हितं स द्रुतं मासं सुक्ष्मायां परमेव्योमनि ॥ सुरा त्वमसि शुभिमणी सोम एष राजा मे न हि सिष्टं स्वां योनिमाविशं ताविति सोम पीथस्य चैषा सुरा पीथस्य च व्यावृत्तिः पीत्वा यं रातिं मन्येत तस्मा एनां प्रयच्छेत्तद्धि मित्रस्य रूपं मित्र एवैनां तदंततः प्रतिष्ठापयति तथा हि मित्रे प्रतिष्ठति प्रतितिष्ठति य एवं वेद ॥ ८ ॥ अथोदुंबरशाखामभिप्रत्यवरोहं द्यूर्वा अन्नाद्यमुदुंबरं ऊर्जमेव तदन्नाद्यं मभिप्रत्यवरोहं द्युपयैवासीनो भूमौ पादौ प्रतिष्ठाप्य प्रत्यवरोहमाहं प्रतिष्ठामिद्यावापृथिव्योः प्रतिष्ठामि प्राणापानयोः प्रतिष्ठामय होरात्रयोः प्रतिष्ठामय जपानयोः प्रतिष्ठामन्यप्रतिक्षत्रं प्रत्येष्टु त्रेष्टुलोकेष्टुतिष्ठामीत्यंततः सर्वेणात्मना प्रतिष्ठति सर्वस्मिन्हवा एतस्मिन् प्रतिष्ठितु चरोत्तरिणीं ह श्रियमश्नुते श्रुते ह प्रजानामैश्वर्यमाधिपत्यं य एव मे तेन पुनरभिषेकेणाभिषिक्तः क्षत्रियः प्रत्यवरोहं त्येतेन प्रत्यवरोहेण प्रत्यवरोह्यापस्थं कृत्वा प्राडासीनो नमो ब्रह्मणे नमो ब्रह्मण इति त्रिभुवो ब्रह्मणे नमस्क्रुत्यवरं ददामि जित्या अभिजित्यै विजित्यै संजित्या इति वाचं निसृजते स यज्ञमो ब्रह्मणे नमो ब्रह्मण इति त्रिभुवो ब्रह्मणे नमस्करोति ब्रह्मण एव तत्क्षत्रं वशमेतिद्यत्र वै ब्रह्मणः क्षत्रं वशमेति तद्राष्ट्रं समुद्धंत द्वीरवदाह स्मिन्वीरो जायते थयद्गरं ददामि जि

त्याभिजित्यैविजित्यैसंजित्याइतिवाचंविस्जतएतद्वैवाचोजितंयद्दामीत्याहयदेववाचोजितां३॥तन्मद्दमनुकर्मसं
तिष्ठाताइतिविस्ज्यवाचमुपोत्थायाहवनीयेसमिधमभ्यादधातिसमिदसिसन्वैक्ष्वेन्द्रियेणग्नीर्मेणस्वाहेतीन्द्रियेणैवतद्दी
येणात्मानमततःसमर्थयत्याधायसमिधंत्रीणिपदानिप्राङ्दङ्मुत्क्रामतिहृदिरसिदिशामयिदेवेभ्यःकल्पत॥कल्पतां
मेयोगक्षेमोभयमेस्त्वित्यपराजितांदिशमुपतिष्ठतोजितस्यैवापुनःपराजयायतत्तदिती३॥९॥देवासुरावाएषुलोकेषुसंय
तिरेतएतस्यांप्राच्यादिशियेतिरेतांस्ततोसुराऽअजयंस्तेदक्षिणस्यादिशियेतिरेतांस्ततोसुराअजयंस्तेपतीच्यादिशियेतिरे
तांस्ततोसुराऽअजयंस्तउदीच्यादिशियेतिरेतांस्ततोसुराऽअजयंस्तएतस्मिन्नवांतरदेशेयेतिरेयएषप्राङ्दङ्मुहततोजिरयुं
स्तयद्विषयउपधावेत्सेनयोःसमायत्योस्तथामेकुरुयथाहमिमांसेनांजयानीतिसयदितथेतज्जयाह्ननस्पतेवीडुंगोहिभू
याइत्यस्यरथोपस्थमभिमृश्याधेनंजयादातिष्ठस्वैतांतेदिशमभिमुखःसन्नद्धोरथोभिप्रवर्ततांसउदङ्सप्रत्यङ्सदक्षिणास
प्राङ्सोभ्यामित्रमित्यभीवर्तेनहविषेत्येनमावर्तयेदधेनमन्वीक्षेताप्रतिरथेनशासेनसौपर्णेनेतिजयतिहतांसेनायद्युवाए
नमुपधावेत्संश्रामसंयतिष्यमाणस्तथामेकुरुयथाहमिमंसंश्रामसंजयानीत्येतस्यामेवैनादिशियातयेज्यतिहतंसंश्रामयद्यु
वाएनमुपधावेद्राष्ट्रादपरुध्यमानस्तथामेकुरुयथाहमिदंराष्ट्रंपुनरवगच्छानीत्येतस्यामेवैनादिशमुपनिष्क्रमयेत्तथाहराष्ट्रं
पुनरवगच्छत्युपस्थायामित्राणीव्यपनुत्तिष्ठवन्मुहानभ्येत्यप्राचइद्विर्ध्वाअमित्रानितिसर्वतोहास्माअनमित्रमभयंभ

वंत्सुत्तरोत्तरिणीं ह श्रियमश्नुते ह प्रजानामैश्वर्यमाधिपत्यं एवमेतामभिजाणां व्यपनुत्तिं ब्रुवन्पुहानभ्येत्यपुहानप
 श्चाद्गृह्यस्याग्नेरुपविष्टायान्वारब्धाय ऋत्विगंततः कंसेन चतुर्गृहीतास्ति स्रज्ज्याहुतीरद्रीः प्रपदं जुहोत्यनात्यां अरिष्टां अ
 ज्यान्या अभयाय ॥ १० ॥ पर्युषु प्रधन्ववाजसातये परिवृत्ताभूर्ब्रह्मप्राणममृतं प्रपद्यते यमसौ शर्मवर्मा भयं स्वस्तये ॥ स
 ह प्रजया सह पशुभिर्षिसक्षिणोर्द्विषस्तरध्याऋणयान ईयसे स्वाहा ॥ अनुहित्वा सुतंसो मम दामसि महेसमभुवो ब्रह्मप्राणम
 मृतं प्रपद्यते यमसौ शर्मवर्मा भयं स्वस्तये ॥ सह प्रजया सह पशुभिर्पर्यराज्ये वाजां अभिपवमानप्रगाहसे स्वाहा ॥ अजी
 जनो हि पवमानसूयं विधारे शस्त्रं ब्रह्मप्राणममृतं प्रपद्यते यमसौ शर्मवर्मा भयं स्वस्तये ॥ सह प्रजया सह पशुभिः कमना प
 योगो जीरयारं ह माणः पुरंध्या स्वाहेत्यनातो ह वा अरिष्टो जीतः सर्वतो गुप्तस्त्रयै विद्यायै रूपेण सर्वादि शोनु सं चरत्येद्रे लोके प्र
 तिष्ठितो यस्मा एताऋत्विगंततः कंसेन चतुर्गृहीतास्ति स्रज्ज्याहुतीरद्रीः प्रपदं जुहोत्यथांततः प्रजातिमाशास्ते गवामश्वा
 नां पुरुषाणां सिहगावः प्रजायध्वं सिहाश्वा इह पुरुषाः ॥ इहो सहस्रदक्षिणो वीरस्त्रातानि धीदत्विर्विहुरहवै प्रजया पशुभि
 र्भवति य एव मेतामंततः प्रजातिमाशास्ते गवामश्वा नां पुरुषाणां मे ष ह वा वक्षत्रियो विकृष्टो यमेवं विदो याजयंत्यथ ह तं व्येक
 र्भतयथा ह वा इदं निषादावासेलगावापापकृतो वा वित्तवतं पुरुषमरण्ये गृहीत्वा कर्तमन्वस्य वित्तमादाय द्रव्यं त्येवमेव तऋ

१ 'पशुभीराज्ये' इति भाष्ये पाठः । २ 'बहुहैवै' इति भाष्ये पाठः । ३ 'सेकगावा' इति भाष्ये पाठः ।

तिजोयजमानं कर्तमन्वस्य विसमादाय द्रवंति यमनेवं विदो याजयंत्येतद्गुणैस्तद्विद्वानाह जनमेजयः पारिक्षितं एवं विदं
 हि वै मा भवे विदो याजयंतितस्मादहं जयाम्यभीत्वरीतेनां जयाम्यभीत्वयसिनयानमादिव्या नमानुष्य इषवऋच्छंत्येष्यामि
 सर्वमायुः सर्वभूमिर्मविष्यामीति न ह वा एनं दिव्या नमानुष्य इषवऋच्छंत्येतिसर्वमायुः सर्वभूमिर्मवति यमेवं विदो याजयंति
 याजयंति ॥ ११ ॥ इति द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

अथात एंद्रोमहाभिषेकस्ते देवा अद्भुतं नत्सप्रजापति का अयं वेदेवानामो जिष्टो बलिष्ठः सहिष्ठः सत्तमः पारयिष्णु तमं इममे
 वामिषिंचामहा इति तथेति तद्वै तदिंद्रमेवं तस्मा एता मासं दीं समभरद्भुचं नाम तस्यै बृहच्चरथं तरं च पूर्वौ पादावकुर्वन्वरूपं च वै
 राजं चापरां शाक्ररैरवते शीर्षण्येनौ यसं च काले यंचानुर्ये ऋचः प्राचीना तानान्तसामानिति रश्मीनवायान्यजं व्यतीकाशां
 न्यश आस्तरणं श्रियमुपवर्हणं तस्यै सविता च बृहस्पतिश्च पूर्वौ पादावधारयतां वायुश्च पूषा चापरां मित्रावरुणा शीर्षण्ये अश्वि
 नावदूर्ये स एता मासं दीमारोहं द्र सवस्त्वा गायत्रेण च्छंदसां त्रिवृतास्तोमेन रथं तरेण साक्षा रोहंतु तानन्वारोहामि साक्षा
 ज्याय रुरुद्रास्त्वात्रैष्टुभेन च्छंदसां पंचदशेन स्तोमेन बृहता साक्षा रोहंतु तानन्वारोहामि भौज्यायादित्यास्त्वा जागतेन च्छंद
 सां सप्तदशेन स्तोमेन वैरुपेण साक्षा रोहंतु तानन्वारोहामि स्वाराज्याय विश्वेत्वा देवा अनुष्टुभेन च्छंदसैकविंशेन स्तोमेन वै
 राजेन साक्षा रोहंतु तानन्वारोहामि वैराज्याय साध्याश्चत्वाष्ट्याश्च देवाः पांकेन च्छंदसां त्रिणवेन स्तोमेन शाक्रेण साक्षा रोहं

तुलानन्वारोहामिरज्यायमरुतश्चत्वांगिरसश्चदेवाऽतिच्छंदसाच्छंदसात्रयास्त्रिंशेनस्तोमेनरैवतेनसाक्षारोहतुलानन्वारो
हामिपारमेष्ठ्यायमाहारज्यायाधिपत्न्यायवश्यायातिष्ठायारोहामीत्येतामासंदीमारोहचमेतस्यामासंद्यामासोर्नंवि
भ्वेद्वाअब्रुवन्नवाअनभ्युत्कुष्टइंद्रोवीर्यकर्तुमर्हत्यभ्येनमुत्क्रोशामेतिथेतितंविश्वेदेवाअभ्युत्क्रोशमिंदेवाअभ्युत्क्रो
शतसक्वाजंसाक्षाज्यंभोजंभोजपितरंस्वराजंस्वराज्यंविराजंवैराज्यंराजानंराजपितरंपरमेष्ठिनंपारमेष्ठ्यंक्षत्रमजनिक्षत्रि
योजनिविश्वस्यभूतस्याधिपतिरजनिविशामत्ताजनिपुरांभेत्ताजंन्यसुराणांहंताजनिब्रह्मणोगोक्षाजनिधर्मस्यगोप्ताजनी
तितमभ्युत्कुष्टंप्रजापतिरभिषेधयज्ञेतयर्चाभ्यमंत्रयत ॥ १२ ॥ निषसादधृतवर्तोवरुणः परत्यास्वा ॥ साक्षाज्यायमैज्या
यंस्वाराज्यायवरज्यायंपारमेष्ठ्यायराज्यायमाहारज्यायाधिपत्न्यायंस्वावश्यायातिष्ठायसुकुतरितितमेतस्यामासंद्यामा
सीनंप्रजापतिः पुरस्तात्तिष्ठन्प्रत्यङ्मुखं औदुंबयाद्रियाशाखयासपलाशयाजाप्तरूपमयेनचंपवित्रेणांतर्धायाम्यर्षिचदिमा
आपः शिवतमाइत्येतेनतृचेनदेवस्यत्वितिचयजुषामूर्ध्वः स्वरित्येताभिश्चव्याहृतिभिः ॥ १३ ॥ अथैनंप्राच्यादिशिच
सवोदेवाः षडिश्चैवपंचविंशैरहोभिरभ्याषिचंज्ञेतेनचतृचेनैतेनचयजुर्धृताभिश्चव्याहृतिभिः साक्षाज्यायतस्मादेतस्यांप्रा
च्यादिशिचैकेचप्राच्यानारजानः साक्षाज्यायैवतेभिषिच्यंतेसप्राठित्येनानभिषिकानाचक्षतेएतामेवदेवानांविहितिमं
न्वथैनंदक्षिणस्यादिशिरुद्रदेवाः षडिश्चैवपंचविंशैरहोभिरभ्याषिचंज्ञेतेनचतृचेनैतेनचयजुर्धृताभिश्चव्याहृतिभिर्भौज्यम

यतस्मादेतस्यांदिक्षिणस्यांदिशि यैकेचसत्त्वतारं जानी भौज्यायैवतेभिषिच्यते भोजेनानभिषिक्तानाचक्षतऽएतामेव दे-
वानां विहितमन्वथैनं प्रतीच्यंदित्रयादित्यादेवाः षड्विधैवपंचविंशैरहोभिरभ्यर्षिचक्षतेनचतुर्वेनैतेनचयजुर्वेताभिश्च
व्याहृतिभिः स्वारज्यायतस्मादेतस्यांप्रतीच्यंदिशि यैकेचनीच्यानां राजानो येषां च्यानां स्वारज्यायैवतेभिषिच्यते स्वर-
लित्येनानभिषिक्तानाचक्षतएतामेव देवानां विहितमन्वथैनमुदीच्यंदिशि विभ्वदेवाः षड्विधैवपंचविंशैरहोभिरभ्यर्षि-
चक्षतेनचतुर्वेनैतेनचयजुर्वेताभिश्चव्याहृतिभिर्वैरज्यायतस्मादेतस्यामुदीच्यंदिशि यैकेचपरेण हिमवतं जनपदां उत्तर-
कुरवं उत्तरमद्रा इति वैरज्यायैवतेभिषिच्यते विरालित्येनानभिषिक्तानाचक्षतएतामेव देवानां विहितमन्वथैनमस्यांभु-
वायामध्यमायांप्रतिष्ठायांदिशि साध्याश्चरयाश्चदेवाः षड्विधैवपंचविंशैरहोभिरभ्यर्षिचक्षतेनचतुर्वेनैतेनचयजुर्वेताभि-
श्चव्याहृतिभिरज्यायतस्मादस्यांभुवायामध्यमायांप्रतिष्ठायांदिशि यैकेचकुरुपंचालानां राजानः सवशोशीनराणां रज्या-
यैवतेभिषिच्यते रज्येनानभिषिक्तानाचक्षतएतामेव देवानां विहितमन्वथैनमूध्वार्यांदिशि मरुतश्चांगिरसश्चदेवाः ष-
ड्विधैवपंचविंशैरहोभिरभ्यर्षिचक्षतेनचतुर्वेनैतेनचयजुर्वेताभिश्चव्याहृतिभिः पारमेष्ठ्यायमाहारज्यायाधिपत्यायस्वाव-
इयायातिष्ठायतिसपरमेष्ठीप्राजापत्यो भवत्स एतेन महाभिर्भेकेणाभिषिक्त इन्द्रः सर्वाजित्तरजयत्सर्वां न्ह्यो कानां विदत्सर्वेषां
देवानां श्रेष्ठ्यमतिष्ठापरमतामगच्छत्साम्राज्यं भौज्यं स्वारज्यं वैरज्यं पारमेष्ठ्यं रज्यं माहारज्यं माधिपत्यं जित्वा स्मिन्ह्येके

स्वयंभूः स्वराळमृतो मुष्मिन्स्वर्गोलोके सर्वान्कामानाह्वामृतः समभवत्समभवत् ॥ १४ ॥ इति तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥
 सयइच्छेदेवां विरक्षत्रियमयं सर्वाजितीर्जयेतां सर्वां न्ह्यो कान्निवदेतां सर्वेषां राज्ञां श्रेष्ठ्यमतिष्ठां परमतांगच्छेत् सास्त्राज्यं
 भौज्यं स्वाराज्यं वैराज्यं पारमेष्ठ्यं राज्यं माहारज्यमाधिपत्यमयं समंतपर्यायीस्य त्सर्वभौमः सार्वभुषं आतादापराधार्तपु
 थिव्यै समुद्रपर्यं ताया एकरालितितमे तेने द्रेणमहाभिषेकेण क्षत्रियं आपयित्वाभिषिच्येद्यां चरात्रीमजायेथायां च प्रेतसित
 दुभयमंतरणेष्टापूर्तते लोके सुकृतमायुः प्रजावृंजीयं यदि मे द्रुह्येरितिसयइच्छेदेवां विरक्षत्रियो हं सर्वाजितीर्जयेयमहं सर्वान्ह्यो
 कान्निवदेयमहं सर्वेषां राज्ञां श्रेष्ठ्यमतिष्ठां परमतांगच्छेत् सास्त्राज्यं भौज्यं स्वाराज्यं वैराज्यं पारमेष्ठ्यं माहारज्यमाधिप
 त्यमहं समंतपर्यायीस्य त्सर्वभौमः सार्वभुषं आतादापराधार्तपुथिव्यै समुद्रपर्यं ताया एकरालितिसनविचिकित्सेत्संज्ञयां
 त्सहश्रद्धयायां चरात्रीमजायेहं यां च प्रेतास्मितदुभयमंतरणेष्टापूर्तमे लोके सुकृतमायुः प्रजावृंजीयां यदि मे द्रुह्येयमिति ॥
 ॥ १५ ॥ अथ ततो ब्रूयाच्चतुष्टया निवानरपत्या निसंभरतं नैयप्रोधान्यौ दुं वराण्यथाश्वत्थानि स्थाक्षणीति क्षत्रं वा एतद्वनस्प
 तीनां यद्वयप्रोधो यद्वयप्रोधानि संभरति क्षत्रमेवास्मिन्सिद्धं धातिभौज्यं वा एतद्वनस्पतीनां यदुदुं वरायदौ दुं वराणि संभरति
 भौज्यमेवास्मिन्सिद्धं धाति सास्त्राज्यं वा एतद्वनस्पतीनां यदश्वत्थो यदाश्वत्थानि संभरति सास्त्राज्यमेवास्मिन्सिद्धं धाति स्वारा
 ज्यं च हवा एतद्वैराज्यं च वनस्पतीनां यत्पुष्पो यत्पुष्पाक्षणि संभरति स्वाराज्यं वैराज्ये एवास्मिन्सिद्धं धात्यथ ततो ब्रूयाच्चतुष्टयां

न्यायधानिसंभरतलोकमकृतानिब्रीहीणांसहाब्रीहीणांप्रियगूनायवानामितिक्षत्रंवाएतदोषधीनायद्वीहयोयद्वीहीणांतो
 कमसंभरतिक्षत्रमेवास्मिस्तद्वधातिसाक्षाज्यंवाएतदोषधीनायन्महाब्रीहयोयन्महाब्रीहीणांतोकमसंभरतिसाक्षाज्यमेवा
 स्मिस्तद्वधातिभौज्यंवाएतदोषधीनायतिप्रयंगवोयत्प्रियगूनांतोकमसंभरतिभौज्यमेवास्मिस्तद्वधातिसैनान्यंवाएतदोष
 धीनायद्यवायद्यवानांतोकमसंभरतिसैनान्यमेवास्मिस्तद्वधाति ॥ १६ ॥ अथास्माऔद्वरीमासंदीसंभरतितस्याउकं
 ब्राह्मणमादुंबरश्चमसोवापात्रीवोदुंबरशाखानेतान्त्संभारान्त्संभृत्यौदुंबयापाज्यावाचमसेवासमावपेयुस्तेषुसमासेषु
 दधिमधुसपिरातपवर्थाआपोभ्यानीयप्रतिष्ठार्थतामासंदीमभिभंजयेत्तद्वहच्चतेरथंतरंचपूर्वापादौभवतावैरुपचवैराजं
 चापरौशाक्करैवतेशीर्षण्येनोधसंचकालेयंचानूच्येऋचःप्राचीनातानाःसामानितिरश्चीनवायायजूर्ण्यतीकाशायशआ
 स्तरणंश्रीरुपवर्हणंसवित्ताचतेबृहस्पतिश्चपूर्वापादौधारयतांवायुश्चपूषाचापरौभिज्जवर्णौशीर्षण्येअश्विनावनूच्येइत्य
 धैनमेतामासंदीमारोहयेद्दसवस्त्वगायत्रेणच्छंदसाजिहृतास्तोमेनरथंतरेणसाक्षारोहंतुताननवारोहसाक्षाज्यायंरुद्रा
 रत्वात्रैष्टुभेनच्छंदसांपंचदशेनस्तोमेनबृहतासाक्षारोहंतुताननवारोहभौज्यायादित्यास्त्वजागतनच्छंदसासप्तदशेनस्तो
 मेनवैरुपेणसाक्षारोहंतुताननवारोहस्वाराज्यायविश्वेत्वादेवाअनुष्टुभेनच्छंदसैकविंशेनस्तोमेनवैराजेनसाक्षारोहंतुता
 ननवारोहवैराज्यायंसरतश्चत्वांगिरसश्चदेवाअतिच्छंदसाछंदसान्नयस्त्रिंशेनस्तोमेनरैवतेनसाक्षारोहंतुताननवारोहपसर

मेष्ठ्यायसाध्याश्चत्वारयाश्चदेवाः पांकेनच्छंदसात्रिणवेनस्तोमेनश्चाकरेणसाङ्गारोहेतुतानन्वारोहराज्यायमाहाराज्याया
 धिपत्यायस्वावद्यायातिष्ठायारोहेत्येतामासदीमारोहयेत्तमेतस्यामासं द्यामासीनैराजकर्तारोऽयुर्नवाअनभ्युत्क्रुष्टः क्षत्रि
 योवीर्यकर्तुमर्हत्यभ्येनमुत्क्रोशामेतितथेतितरं जकर्तारोऽभ्युत्क्रोशतीमंजनाअभ्युत्क्रोशतसञ्जाजंसाङ्गारज्यंभोजंभोजधि
 तरंस्वराजंस्वाराज्यंविराजंवैराज्यंपरमेष्ठिनंपारमेष्ठ्यंराजानंराजपितरंक्षत्रमजनिक्षत्रियोजनिविश्वस्यभूतस्याधिपतिर
 जनिदिशामसाजन्यमित्राणांहंताजनिब्राह्मणानांगोप्ताजनिधर्मस्यगोप्ताजनीतितमभ्युत्क्रुष्टमेवंविदभिषेधंज्ञेतयर्चा
 भिमंजयेत् ॥ १७ ॥ निषसादधृतव्रतोवरुणः परत्यास्वा ॥ साङ्गारज्यायभौज्यायस्वाराज्यायवैराज्यायपारमेष्ठ्या
 यराज्यायमाहाराज्यायाधिपत्यायस्वावद्यायातिष्ठायमुक्रतुरितितमेतस्यामासं द्यामासीनमेवंवित्पुरस्तात्तिष्ठन्प्रत्यङ्मु
 खंभौदुंद्यार्द्रयाशाखयासपलाशयाजातरुपमयेनचपवित्रेणातर्धायार्चिषिचर्तौमाआपः शिवतमाइत्येतेनतृचनंदेवस्य
 त्वेतिचयजुषांभूर्भुवःस्वरित्येताभिश्चव्याहृतिभिः ॥ १८ ॥ प्राच्यांत्वादिशिवसवोदेवाः षड्भिश्चैवपंचविंशैरहोभिरभि
 षिचंत्वेतेनचतृचनैतेनचयजुषैताभिश्चव्याहृतिभिः साङ्गारज्यायदक्षिणस्यांत्वादशिरुद्रादेवाः षड्भिश्चैवपंचविंशैरहोभिर
 षिषिचंत्वेतेनचतृचनैतेनचयजुषैताभिश्चव्याहृतिभिर्भौज्यायप्रतीच्यांत्वाद्विदयादित्यादेवाः षड्भिश्चैवपंचविंशैरहोभि
 रभिषिचंत्वेतेनचतृचनैतेनचयजुषैताभिश्चव्याहृतिभिः स्वाराज्यायर्षीच्यांत्वादिशिविश्वेदेवाः षड्भिश्चैवपंचविंशैरहोभि

रभिषिचंत्वेतेनचतुचेनैतेनचयजुषैताभिश्चव्याहृतिभिर्वैराज्यायोर्ध्वायात्वादिशिमरुतश्चांगिरसश्चदेवाःषड्विधैवपंच
 विंशैरहोभिरभिषिचंत्वेतेनचतुचेनैतेनचयजुषैताभिश्चव्याहृतिभिःपारमेष्ठ्यायास्यात्वाधुवायामध्यमायाम्रतिष्ठायादि
 श्रिसाध्याश्चास्याश्चदेवाःषड्विधैवपंचविंशैरहोभिरभिषिचंत्वेतेनचतुचेनैतेनचयजुषैताभिश्चव्याहृतिभीराज्यायमाहा
 राज्यायाधिपत्यायस्वावश्यायातिष्ठायेतिसपरमेष्ठीप्राजापत्योभवतिसएतेनैद्रेणमहाभिषेकेणाभिषिक्तःक्षत्रियःसर्वा
 जितीर्जयतिसर्वान्होकांनिवदतिसर्वेषाराज्ञांश्रेष्ठ्यमतिष्ठापरमतांगच्छतिसाक्षाज्यंभौज्यंस्वाराज्यंवैराज्यंपारमेष्ठ्यंराज्यं
 माहाराज्यमाधिपत्यंजित्वास्मिन्होकेस्वयंभूःस्वराज्यमृतोमुष्मिन्स्वर्गलोकेसर्वान्कामानाहवामृतःसंभवतियमेतनैद्रेण
 महाभिषेकेणक्षत्रियंशापयित्वाभिषिचति ॥ १९ ॥ इंद्रियंवाऽएतदस्मिन्होकेयद्दधियद्भ्राभिषिचतींद्रियमेवास्मिस्त
 द्वाधातिरसोवाएषओषधिवनस्पतिषुयन्मधुयन्मध्वाभिषिचतिरसमेवास्मिस्तद्वाधातिरजोवाएतत्पशूनांचक्षुतेना
 भिषिचतिरजोवास्मिस्तद्वाधाल्यमृतवाएतदस्मिन्होकेयदापोयदद्भिरभिषिचंत्यमृतत्वमेवास्मिस्तद्वाधातिसोभिषिको
 भिषेक्रेब्राह्मणायांहिरण्यंदद्यात्सहस्रंदद्यात्क्षेत्रंचतुष्पादद्यात्पाप्याहुरसंख्यातमेवापरिमितंदद्यादपरिमितोवैक्षत्रियोप
 रिमितस्यावरुद्धादित्यथास्मैसुराकंसंहस्तआदधातिस्वादिष्ठयामदिष्ठयापवस्वसोमधारया ॥ इन्द्रायपातवेसुतइतितां
 पिर्वेद्यदन्नशिष्टरसिनःसुतस्ययादिद्रोअपिबच्छचीभिः ॥ इदंतदस्यमनसाशिवेनसोमंराजानमिहभक्षयामि ॥ अभि

त्वावृषभासुतेसुतं सजामिपीतये ॥ तं पाठ्यश्रुहीमदमितियो हवावसोमपीथः सुरायां प्रविष्टः सहैवैते नन्द्रेण महाभिषेके
 णाभिषिक्तस्य क्षत्रियस्य भक्षितो भवति न सुरातां पीत्वा अभिमन्त्रयेतां पाससोमं शनो भवति तद्यथैवाद्ः प्रियः पुत्रः पितरौ प्रिया
 वाजाया पतिं सुखं शिवमुपस्पृशत्या विस्रस एव हैवैते नन्द्रेण महाभिषेके णाभिषिक्तस्य क्षत्रियस्य सुरावासोमो वान्यद्वा ज्ञार्थं
 सुखं शिवमुपस्पृशत्या विस्रसः ॥ २० ॥ एतेन हवाऽएद्रेण महाभिषेके ण तुरः कावषेयो जनमेजयं पारिक्षितमभिषेके
 तस्मादुजनमेजयः पारिक्षितः समंतं सर्वतः पृथिवीं जयन्परीयायाश्वेन च मेध्येनेजं तदेषाभियज्ञगाथा गीयते ॥ आसं दीव
 ति धान्यादरुक्मिणं हरितस्त्रजं ॥ अश्वं बंधसारंगं देवेभ्यो जनमेजय इत्येतेन हवाऽएद्रेण महाभिषेके ण च्यवनो भार्गवः
 शार्घातं मातवमभिषेके च तस्मादुशार्घातो मानवः समंतं सर्वतः पृथिवीं जयन्परीयायाश्वेन च मेध्येनेजं देवानां हापि सत्रे गृह
 पतिरासैतेन हवाऽएद्रेण महाभिषेके ण सोमशुभमावाजरत्नायनः शतानीकं सात्राजितमभिषेके च तस्मादुशतानीकः सात्रा
 जितः समंतं सर्वतः पृथिवीं जयन्परीयायाश्वेन च मेध्येनेजं एतेन हवाऽएद्रेण महाभिषेके ण पर्वतनारदावां बाह्यमभिषिषे च
 तुस्तस्माद्वां बाह्यः समंतं सर्वतः पृथिवीं जयन्परीयायाश्वेन च मेध्येनेजं एतेन हवाऽएद्रेण महाभिषेके ण पर्वतनारदौ युधांश्रौ
 द्विमौ द्रसैन्यमभिषिचतुस्तस्मादुयुधांश्रौ द्विरौ द्रसैन्यः समंतं सर्वतः पृथिवीं जयन्परीयायाश्वेन च मेध्येनेजं एतेन हवाऽ
 द्रेण महाभिषेके ण कश्यपाविवश्वकर्माणौ वनमभिषेके च तस्मादुविवश्वकर्मावौ वनः समंतं सर्वतः पृथिवीं जयन्परीयायाश्वे

नचमेध्येनेर्जैभूमिर्हजगावित्युदाहरंतिनमामर्त्यः कश्चनदातुमर्हतिविश्वकर्मन्भौवनमांदिदासिथ ॥ निमंध्येहंसलिलस्यम
ध्येमोघस्तएषकरयपायाससंगरहृत्येतेनहवाएंद्रेणमहाभिषेकेणवसिष्ठः सुदासपूजवनमभिषिषेचतस्मादुसुदाःपूजवनःस
मंतंसर्वतःपृथिवीजयन्परीयायाश्वेनचमेध्येनेजएतेनहवाएंद्रेणमहाभिषेकेणसंवर्तभागिरसोमरुत्तमाविक्षितमभिषिषे
चतस्मादुमरुत्तआविक्षितःसमंतसर्वतःपृथिवीजयन्परीयायाश्वेनचमेध्येनेजतदप्येषःश्लोकोभिगीतोमरुतःपरिवेष्टारो
मरुत्तस्यावसन्गृहे ॥ आविक्षितस्यकामप्रैर्विश्वेदेवाःसभासदइति ॥ २१ ॥ एतेनहवाएंद्रेणमहाभिषेकेणोदमयआत्रे
योगमभिषिषेचतस्मादंगःसमंतसर्वतःपृथिवीजयन्परीयायाश्वेनचमेध्येनेजसहोवाचालोपांगोदशनानागसहस्राणिदश
दासीसहस्राणिदशमितेब्राह्मणोपमास्मिन्यज्ञेहयस्वेतितदप्येतेश्लोकाभिगीताः ॥ याभिगीभिहरुदमयप्रैरयमेधाअ
याजयन् ॥ देवैरसहस्रेवद्वानामात्रेयोमध्यतोददात् ॥ अष्टाशीतिःसहस्राणिश्वेतान्वैरोचनोहयान् ॥ प्रष्टीनिश्चृत्य
प्रायच्छ्रजमानेपुरोहिते ॥ दशदेशात्समोद्धानासर्वासामाज्यदुहितृणां ॥ दशाददात्सहस्राण्यात्रेयोनिष्ककंठ्यः ॥
दशनानागसहस्राणिदत्त्वात्रेयोवचलुके ॥ श्रांतःपारिकुटान्प्रैसदानेनांगस्यब्राह्मणः ॥ शतंतुभ्यंशतंतुभ्यंसितिस्त्रैवप्र
ताम्यति ॥ सहस्रंतुभ्यमित्युक्त्वाप्राणान्तस्मप्रतिपद्यतइति ॥ २२ ॥ एतेनहवाऽएंद्रेणमहाभिषेकेणदीर्घतमामाम
तेनोभरतंदौषंतिमभिषिषेचतस्मादुभरतोदौषंतिःसमंतसर्वतःपृथिवीजयन्परीयायाश्वैरुचमेध्येनेजतदप्येतेश्लोका

ऽअभिगीताः ॥ हिरण्येनपरीवृतानकृष्णान्छुक्कदतोमुगान् ॥ मणारेभरतोददाच्छतंबद्वानिसप्त च ॥ भरतस्त्वैषदौ
 ष्षतेरग्निःसाचीगुणेचितः ॥ यस्मिन्सहस्रबाह्मणावद्वशोणाविभोजिरे ॥ अष्टासप्ततिभरतोदौष्यतिर्यमुनामनु ॥
 गंगायांवृत्रघ्नेत्रभार्तपंचपाशतंहयान् ॥ त्रयस्त्रिंशच्छतराजाभ्यान्वैष्वायमेध्यान् ॥ दौष्यतिरत्यगाद्राज्ञोमायांमाय
 वत्तरः ॥ महाकर्मभरतस्यनपूर्वेनापरेजनाः ॥ दिवंमर्त्यंऽइवहस्ताभ्यांनोदापुःपंचमानवाहृत्येतंहवाऽएंद्रंमहाभिषेकं
 ब्रुहदुक्थऋषिर्दुर्मुखायपांचालायप्रोवाचतस्मादुदुमुखःपांचालोराजासन्निवद्ययासमंतसर्वतःपृथिवींजयन्परीयायैतंह
 वाएंद्रंमहाभिषेकंवासिष्ठःसात्यहव्योत्यरातयेजानंतपयेप्रोवाचतस्माद्वत्यरातिर्जानंतपिरराजासन्निवद्ययासमंतसर्वतः
 पृथिवींजयन्परीयायंसहोवाचवासिष्ठःसात्यहव्योजैषीर्वैसमंतसर्वतःपृथिवींमहन्मागमयेतिसहोवाचात्यरातिर्जानंतपि
 र्यदाज्ञाह्मणोत्तरकुरुजयेयमथत्वमुहवैपृथिव्यैराजास्याःसेनापतिरेवतेहस्यामितिसहोवाचवासिष्ठःसात्यहव्योदेवक्षे
 त्रंवेतनवैतनमर्त्योजेतुमहैत्यद्भुक्षोवैमथातइदंददइतिततोहात्यरातिर्जानंतपिमाचवीर्यनिःशुक्रममित्रतपनःशुभिमणः
 शैव्योराजाजघानंतस्मादेवंविदुषेब्राह्मणार्थेवंचक्रुषेनक्षत्रियोद्भुह्येन्नैद्राष्ट्रादवप्रद्येयैर्नद्रामाप्रणोजहदितिजहदिति
 ॥ २३ ॥ इतिचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

१ 'वद्वैष्वायमेध्यान्' इति भाष्यं । सोयंराजादौष्यतिः ।

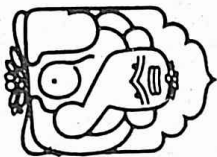
अथातःपुरोधायाएवंनहवाअपुरोहितस्वराज्ञोदेवाअन्नमदंतितस्माद्राजायक्ष्यमाणोब्राह्मणंपुरोदधीतदेवामेन्नमद
 क्षित्यग्नीन्वाएषःस्वर्ग्यान्नाजोद्धरतेयरपुरोहितस्तस्यपुरोहितएवाहवनीयोभवतिजायागार्हपत्यःपुत्रोन्वाहार्यपचनःसय
 तपुरोहितायकरोत्याहवनीयएवतज्जुहोत्यथयज्जायायैकरोतिगार्हपत्यएवतज्जुहोत्यथयरुत्रायकरोत्यन्वाहार्यपचनएव
 तज्जुहोतितएनंशांततनवोभिहुताअभिप्रीताःस्वर्गलोकमभिवहंतिक्षत्रंचवलंचराष्ट्रंचविशंचतएवैनमशांततनवोभिहु
 ताअनभिप्रीताःस्वर्गाल्लोकान्नुदंतैक्षत्राञ्चवलाञ्चराष्ट्राञ्चविशश्चाग्निर्वाएषवैश्वानरःपंचमेनिर्यरपुरोहितस्तस्यवाच्येवैका
 मेनिर्भवातिपादयोरेकारवच्येकाहृदयऽएकोपस्यएकांताभिर्ज्वलंतीभिर्दीप्यमानाभिरुपोदेतिराजानंसयदाहंक्कभगवो
 वात्सीस्तृणान्यस्माआहरतेतितेनास्यतांशमयतिथास्यवाचिमेनिर्भवल्यथयदस्माउदकमानयंतिपाद्यंतेनास्यतांशमय
 तिथास्यपादयोर्मनिर्भवल्यथयदेनमलंकुर्वंतितेनास्यतांशमयतिथास्यत्वचिमेनिर्भवल्यथयदेनंतर्पयंतितेनास्यतांशमय
 तिथास्यहृदयेमेनिर्भवल्यथयदस्यानारुद्धोवेदमसुवसतितेनास्यतांशमयतिथास्योपस्थेमेनिर्भवातिसएनंशांततनुरभिहुतो
 भिप्रीतःस्वर्गलोकमभिवहंतिक्षत्रंचवलंचराष्ट्रंचविशंचसऽएवैनमशांततनुरभिहुतोभिप्रीतःस्वर्गाल्लोकान्नुदंतैक्षत्रा
 ञ्चवलाञ्चराष्ट्राञ्चविशश्च ॥ २४ ॥ अग्निर्वाऽएषवैश्वानरःपंचमेनिर्यरपुरोहितस्ताभीराजानंपरिगृह्यतिष्ठतिसमुद्रइवभू
 मिमयुवमार्यस्वराष्ट्रंभवतिनैर्नपुरायुषःप्राणोजहात्याजरसंजीवतिसर्वमायुरेतिनपुनर्ष्वयतेयस्यैवंविद्वान्ब्राह्मणोराष्ट्र

गोपःपुरोहितःक्षत्रेणक्षत्रंजयतिबलेनबलमश्रुतेयस्यैवंविद्वान्ब्राह्मणोराष्ट्रगोपःपुरोहितस्तस्मैविशःसंजानतंसंमुखाएकं
 मनसोयस्यैवंविद्वान्ब्राह्मणोराष्ट्रगोपःपुरोहितः ॥ २५ ॥ तदप्येतद्विषिणोर्केसइद्राजाप्रतिजन्यानिविश्वशुभेणत
 स्थावभिवीर्येणोतिसपत्न्यावैद्विषंतोऽत्रातृन्व्याजन्यानितातेवतच्छुभेणवीर्येणाधितिष्ठतिबृहस्पतियःसुभृतंविभर्तीतिबृ
 हस्पतिर्हवैदवानांपुरोहितस्तस्मन्वन्धेमनुष्यराज्ञांपुरोहिताबृहस्पतियःसुभृतंविभर्तीतियदाहपुरोहितंयःसुभृतंविभर्ती
 त्येवतदाहवन्मृयतिवंदतेपूर्वभाजमित्यपचितिमेवास्माएतदाहसइक्षेतिसुधितओकसिस्वइतिगृहावाओकस्वेधेवतद्
 हेबुसुहितोवसतितस्माइलापिन्वतेविश्वदानीमित्यन्नंवाइलाजमेवास्माएतदूर्जस्वच्छश्वद्भवातितस्मैविशःस्वयमेवानमंत
 इतिराष्ट्राणिवैविशोराष्ट्राण्येवैनंततस्वयमुपनमंतियस्मिन्ब्रह्माराजनिपूर्वएतीतिपुरोहितमेवैतदाहांप्रतीतो जयतिसंधना
 नीतिराष्ट्राणिवैधनानितान्यप्रतीतो जयतिप्रतिजन्यान्युतयासजन्येतिसपत्न्यावैद्विषंतोऽत्रातृन्व्याजन्यानितानप्रतीतो
 जयत्यवस्यवेधोवरिवःकृणोतीतियदाहावसीयसेयोवसीयःकरोतीत्येवतदाहब्रह्मणोराजातमवंतिदेवाइतिपुरोहितमेवैत
 दभिषदति ॥ २६ ॥ योहवैत्रीन्पुरोहितांस्त्रीन्पुरोधातृन्वेदसब्राह्मणःपुरोहितःसवदेतपुरोधायाअग्निर्वावपुरोहितःपु
 थिर्वीपुरोधातावायुर्वावपुरोहितोतरिक्षंपुरोधातादित्योवावपुरोहितोद्यौःपुरोधातैषहवैपुरोहितोयएवंवेदांधसतिरोहि
 योयएवंनवेदतस्यराजामित्रंभवतिद्विषंतमपबाधतेयस्यैवंविद्वान्ब्राह्मणोराष्ट्रगोपःपुरोहितःक्षत्रेणक्षत्रंजयतिबलेनबल

मश्रुतेयस्वैवंविद्वान्ब्राह्मणोराष्ट्रगोपःपुरोहितस्तस्मैविशःसंजानतेसंमुखाऽएकमनसोयस्यैवंविद्वान्ब्राह्मणोराष्ट्रगोपःपुरोहितोभूर्भुवःस्वरोममोहसस्मिस्तत्वंसत्वमस्यमोहंधारहंपृथिवीत्वंसामाहमृक्त्वंतावेहसंवहावहै ॥ पुराणयस्मान्महाभयात् ॥ तनूरसितन्वंमेपाहि ॥ याओषधीःसोमराज्ञीर्वह्नीःशतविक्षणाः ॥ तामह्यमस्मिन्नासनेच्छिद्रंशर्मयच्छत ॥ याओषधीःसोमराज्ञीर्वह्नीःशतविक्षणाः ॥ तामह्यमस्मिन्नासनेच्छिद्रंशर्मयच्छत ॥ अस्मिन्नाष्ट्रेऽश्रिममावेशयाम्यतो देवीःप्रतिपश्यान्यापः ॥ दक्षिणंपादमवनेनिर्जोस्मिन्नाष्ट्रंद्रियंदधामि ॥ सव्यंपादमवनेनिर्जोस्मिन्नाष्ट्रंद्रियंवर्धयामि ॥ पूर्वमन्यमपरमन्यंपादावनेनिर्जो ॥ देवाराष्ट्रस्यगुर्याअभयस्यावरुद्ध्यै ॥ आपःपादावनेजनीद्विषंतनिर्दहतुमे ॥ २७ ॥ अथातोब्रह्मणःपरिमरयोहवैब्रह्मणःपरिमरंवेदंपर्येनंद्विषंतोभ्रातृव्याःपरिसपत्नास्त्रियंतयंवैब्रह्मयोचंपवतेतमेताःपंचदेवताःपरिस्त्रियंतविद्युद्दृष्टिश्चंद्रमाआदित्योऽग्निर्विद्युर्देविद्युत्यवृष्टिमनुप्रकिशतिष्मांतर्धीयतेताननिर्जानतिवदावैस्त्रियतेधांतर्धीयतेथैनननिर्जानतिसब्रूयाद्विद्युतोमरणोद्विषन्मेस्त्रियतांसांतर्धीयतांतमानिज्ञीसिष्ठुरितिस्त्रिप्रहंवैनननिर्जानतिवृष्टिर्वैवृष्ट्याचंद्रमसमनुप्रविशतिष्मांतर्धीयतेताननिर्जानतिवदवैस्त्रियतेधांतर्धीयतेथैनननिर्जानतिसब्रूयाद्विद्युतोमरणोद्विषन्मेस्त्रियतांसांतर्धीयतांतमानिज्ञीसिष्ठुरितिस्त्रिप्रहंवैनननिर्जानतिचंद्रमावाअमावास्यायामादित्यमनुप्रवि

शतिसोतधीयतेतननिर्जानंतिथदावैश्रियतेथातधीयतेथैनननिर्जानंतिस्त्रयतासोतधीय
 तंतमानिर्ज्ञासिषुरितिक्षिप्रंहैवैनननिर्जानंत्यादित्योवाअस्त्रयज्ञमनुप्रवितिसोतधीयतेतननिर्जानंतिथदावैश्रियते
 थातधीयतेथैनननिर्जानंतिस्त्रयदादित्यस्यमरणोद्विषन्मेश्रियतासोतधीयतांतमानिर्ज्ञासिषुरितिक्षिप्रंहैवैनननिर्जानंत्यं
 द्विर्वाउद्धान्वायुमनुप्रवितिसोतधीयतेतननिर्जानंतिथदावैश्रियतेथातधीयतेथैनननिर्जानंतिस्त्रयदाद्वेर्मरणोद्विषन्मे
 श्रियतासोतधीयतांतमानिर्ज्ञासिषुरितिक्षिप्रंहैवैनननिर्जानंतितात्राएतादेवताऽअतएवपुनर्जायतेवायोरग्निर्जायतेप्रा
 णाद्भवलान्मश्रयमानोधिजायतेतंहृष्टाब्रूयादग्निर्जायतांमामेद्विषंजन्यतएवपराङ्मृजिध्यत्वित्यतोहैवपराङ्मृजिज्जिध्य
 त्यग्नेर्वाआदित्योजायतेतंहृष्टाब्रूयादित्योजायतांमानेद्विषंजन्यतएवपराङ्मृजिज्जिध्यत्वित्यतोहैवपराङ्मृजिज्जिध्यत्यादि
 त्याद्वैचंद्रमाजायतेतंहृष्टाब्रूयाच्चंद्रमाजायतांमामेद्विषंजन्यतएवपराङ्मृजिज्जिध्यत्वित्यतोहैवपराङ्मृजिज्जिध्यतिचंद्रमसोवै
 वृष्टिर्जायतेतंहृष्टाब्रूयाद्वृष्टिर्जायतांमामेद्विषंजन्यतएवपराङ्मृजिज्जिध्यत्वित्यतोहैवपराङ्मृजिज्जिध्यतिवृष्टेर्वैविद्युज्जायते
 तंहृष्टाब्रूयाद्विद्युज्जायतांमामेद्विषंजन्यतएवपराङ्मृजिज्जिध्यत्वित्यतोहैवपराङ्मृजिज्जिध्यतिसएषब्रह्मणःपरिमरस्समेतंब्रह्म
 णःपरिमरस्सैत्रेयःकौषारवःसुत्वनेकैरिशयेभार्ग्यणायराज्ञेप्रोवाचतंहंपंचराजानःपरिमस्सुस्ततःसुत्वा महज्जगामतस्यब्र
 तंनद्विषतःपूर्वउपविशेद्यदितिष्ठंतमन्येततिष्ठेतैव नद्विषतःपूर्वःसंचिशेद्यद्यासीनंमन्येतासीतैव नद्विषतःपूर्वःप्रस्वप्याद्य

दिजाग्रतमन्येतजाग्रियादेवापिहयद्यास्याहममूर्धाद्विषन्भवतिक्षिप्रहैवेनस्तृणुतेस्तृणुते ॥२८॥ इतिपंचमोऽध्यायः ॥५॥
इत्यष्टमपंचिकासमाप्ता ॥ ८ ॥ इत्यैतरेयब्राह्मणं समाप्तं ॥

इदं पुस्तकं धैसासोपावहहरिशर्मतनुजनुषा वेदाचार्यविनायकशर्मणा
स्वीयधैसासगुरुजीवेदपाठशालाद्वारा प्रकाशितम् ।

शके १९०७, सन १९८६

॥ इति ऐतरेयब्राह्मणं समाप्तम् ॥